

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

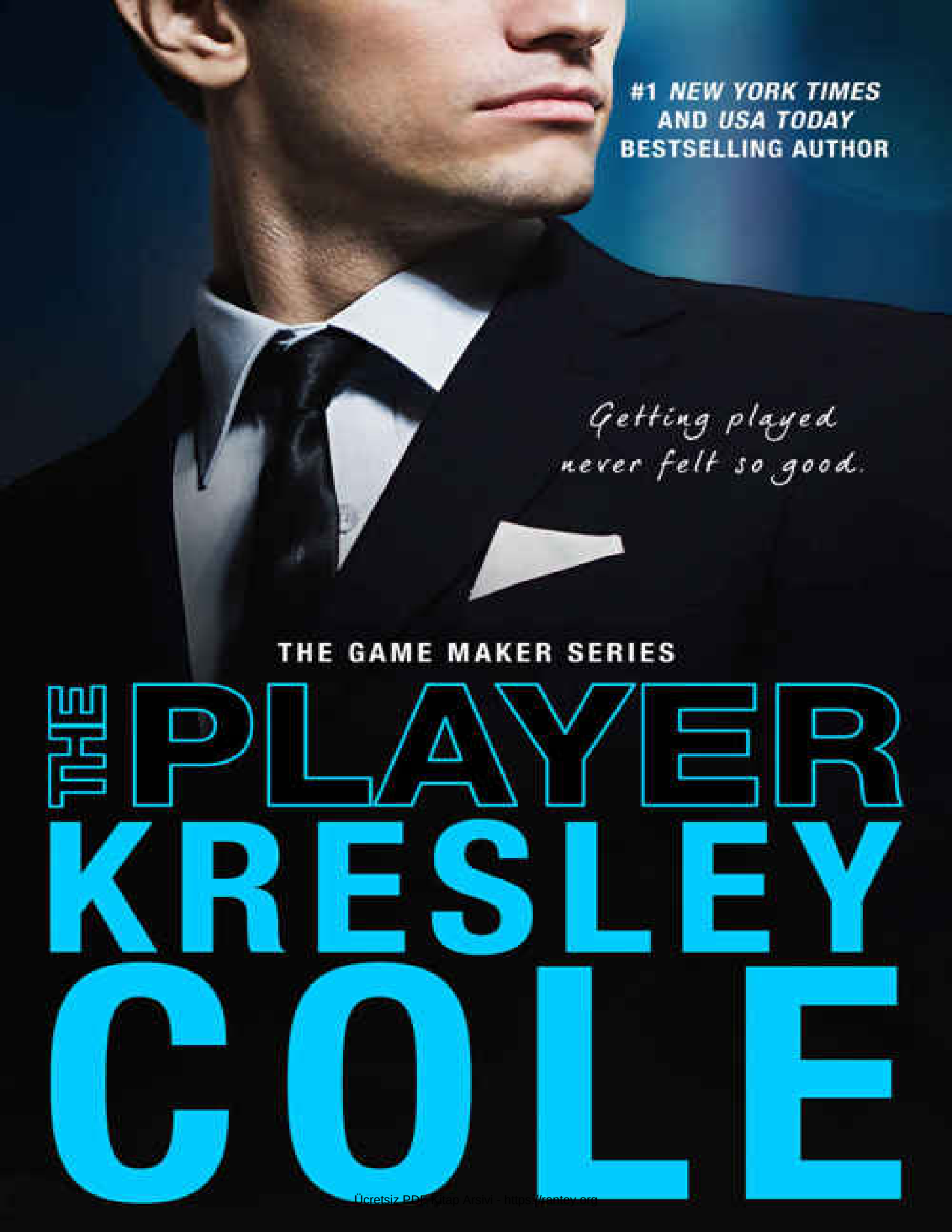
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NEW YORK TIMES
AND USA TODAY
BESTSELLING AUTHOR

*Getting played
never felt so good.*

THE GAME MAKER SERIES

THE PLAYER KRESLEY COLE

THE PLAYER

Game Maker Serisi
Kitap 3

KRESLEY COLE

VALKYRIE BASIN

New York - Rothkalina - Dacia - Abaddon - New Orleans

New York Times çoksatan 1 numaralı yazara övgüler

KRESLEY COLE

ve Oyun Kurucu Serisi'nin ilk iki romanı

USTA

"Tüm erotikler eşit yaratılmamıştır. Kresley Cole'un yazdığı Usta, bu türde yeni bir standart oluşturuyor."

-Adsız Okumakolikler

"Hiç şüphesiz, erotizmin en iyi hali."

-The Romance Reviews

"Kresley Cole bu inanılmaz kışkırtıcı erotik hikâyeyle Usta olduğunu kanıtladı."

-Harlequin Junkie

"Bu kitap esprili diyalogları, hızlı ilerleyen olay örgüsü ve karakterlerin duygusal gelişimi açısından olağanüstü. Bu kitaba bayıldım!"

-Night Owl Yorumları

"THE MASTER yoğun, tutkulu ve gerçekten sansasyonel bir kitaptı! Kalbim hâlâ küt küt atıyor. Kresley Cole bu türde mutlak bir deha."

-Shayna Renee'nin Baharatlı Okumaları

"Usta FANFREAKINGTASTIC!! . . . Yemin ederim kitap parmaklarımı yaktı."

-Literati Edebiyat Severler

"Oyun Kurucu Serisi buharlı, şehvetli ve canlandırıcı erotizm söz konusu olduğunda üst kademenin bir parçasıdır. Bayan Cole, okuyucunun zihninde büyüleyici, şehvetli ve baştan çıkarıcı bir ağ örmenin bir yolunu buluyor. 5 Kışkırtıcı, Şehvetli, Sapıkça ve Bağımlılık Yapıcı Yıldız!"

-A Bookish Escape

"En iyi şeyler çok çok X-rated erotik sahnelerde saklı ve onları burada alıntılar beni çok fazla kızartır."

-Alpha Heroes

"Usta inanılmaz! Her şeyine bayıldım! Profesyonel'i sevdiğimden bile daha çok sevdim ki bu da bir şey söylüyor çünkü ilk kitap hakkında övgüler yağdırmıştım. . . . Kresley Cole usta bir hikâye anlatıcısı ve bir kez daha kendini aşmış."

-Pijamalarla Okumak

"Usta, okunacaklar listenizin en tepesinde olmalı ya da daha iyisi, ne yapıyorsanız bırakın ve hemen okuyun! 2015'in en iyi kitaplarından biri ve kendi başına bir sınıfta yer alıyor. . . . Zekice komik! Son derece ateşli!"

-Guilty Pleasures Kitap Yorumları

PROFESYONEL

"Kresley Cole gittikçe daha seksi oluyor!"

-The Hollywood Reporter

"Her dokunuş -her his- elle tutulabilirdi. Ayak parmakları kıvrılıyor. Kresley Cole kelimeleriyle hınzır bir dahi."

-Romantik Kitap İşleri

"Mizah, kalp ve sıcaklığın bu birleşimi mutlak mükemmellik."
-Fresh Fiction

"Şimdiye kadar okuduğum en ateşli, en duygusal erotik sahneler! Kimya patlamanın ötesinde. . . Okurken kaç kez yüzümün kızardığını, gözlerimin dolduğunu ya da koltuğumda kıvrandığımı anlatamam."

-HEA'lar Biziz

"Gerilim bağımlılık yapıyor, karakterler sempatik ve dram hissediliyor. Yeni bağımlılığımı buldum ve bu bağımlılık ateşli ve seksi bir Sibiryalı şeklinde geliyor."

-Sinful Reads

"Kitap duygusallıkla çatırdıyor. . . . Nefret ettiğim tek şey? Bitmiş olması."

-Under the Covers Kitap Blogu

"Güzel betimlemeler, canlı görüntüler, harika karakterler ve mizahla dolu. Bu, sıradan, bir araya getirilmiş bir erotik roman değil. Bu sürükleyici, iyi yazılmış ve son derece seksi bir edebiyat."

-The Book Vixen

"İlgi çekici, zeki, süper ateşli ve sadece iyi yazılmış olması Cole'un yazarlığının ayırt edici özellikleri haline geldi ve bu yeni seride tüm gücüyle ortaya çıkıyor."

-Esmer Kütüphaneci

"Beş seksi BİR SONRAKINE KADAR BEKLEYEMEM,
KENDİMLE NE YAPMAM GEREKİYORSA ONA KADAR
yıldızlar."

-Kayla the Bibliophile

"Yoğun, gülünç derecede seksi ve **b a ş t a n** sona heyecan verici. . . . Şimdiye kadar okuduğum en ateşli serilerden biri!"

-Shayna Renee'nin Baharatlı Okumaları

"Kesinlikle sarhoş edici! . . . Entrika, kimya, çiğ cinsellik ve üstün hikaye anlatımının mükemmel dengesi!"

-Hesperia Loves Books

"Biri bana bu cinsel gerilimi kesmem için elektrikli testere verebilir mi?"

-Guilty Pleasures Kitap Yorumları

"Elinizden bırakmak istemeyeceğiniz sürükleyici bir hikâye."

-Fiction Vixen

"Şahane, skandal ve yakıcı. . . Natalie ve Sevastyan'ın muhteşem betimlemeleri, lezzetli detayları, çalıntı ve çılgınca yasak anları hemen yeniden okunmayı gerektiriyor."

-The Lusty Literate

"Isıyı artırıyor - sıcak, erimiş lav türü! Cole erotizmi orgazmik boyutlarda bir tepside sunuyor."

-Adsız Okumakolikler

Long Con'un Adımları (sadece uzmanlar için)

1. Hedefinizi belirleyin. Açgözlölük, sahtekârlık, suç için hedef.
2. Temel çalışması. Geçmişini araştırın, engelleri ortadan kaldırın ve ekibi oluşturun.
3. Buluşma. Unutulmaz bir ilk izlenim için düzenleyin.
4. Entegrasyon. Kendinizi hedefin hayatına dahil edin.
5. Saha. Bir arzuyu yavaş yavaş hedefe duyurun.
6. Fedakarlık. Hedefin güvenini derinleştirmek için değerli bir şeyden vazgeçin.
7. Kriz. Bir ültimatom aracılığıyla aciliyet hissi yaratın. İşaret şimdi harekete geçmeli ya da sonsuza kadar.
8. Tuzak. İşareti geri dönölmez bir bağlılığa doğru manipölle edin.

"Arzu satranç gibidir.
Nihai hedefinize ulaşmak için ne
gerekiyorsa yapın."

-DMITRI SEVASTYAN, BILGISAYAR DAHISI, KENDİ KENDİNİ YETİŞTİRMİŞ
MİLYARDER

"Dolandırıcılığın temel kuralı:
"Asla, asla, asla hedefinize kanmayın."

-VICTORIA VALENTINE, NAMI DİĞER VICE, GÜVEN SANATLARININ GURURLU
UYGULAYICISI

BÖLÜM 1

"Peri masallarını bilirim," dedim kuzenime. "Ve o inin içinde bir canavar var." Pete ve ben Calydon Casino'nun çatı katının geniş terasında durmuş, daha da yüksek bir gözlem güvertesine bakıyorduk.

Zaten o kadar yükselmıştik ki, sanki uzanıp dolunayı otlayabilecekmişiz gibi hissettim.

"Şimdi de Dmitri Sevastyan'a canavar mı diyorsun?" Pete'in yüz ifadesi eğleniyordu, gülümseyen gözlerinin koyu mavisi açık sarı saçlarıyla bir tezat oluşturunuyordu. Kız kardeşim ve benim gibi o da rengini babamın ailesinden almıştı. "Onunla hiç tanışmamış olmana rağmen mi?"

"Evet." Sevastian'ların lüks partisi tüm hızıyla devam ediyordu. Müzik gümbür gümbür çalıyor ve yüzlerce eğlence düşkünü dört süitten oluşan devasa çatı katına doluşuyordu; ancak Dmitri güvertede inzivaya çekilmişti ve görünüşe göre en kötü davranışını sergiliyordu. "Ve tıpkı peri masallarında olduğu gibi, bunu kurban etmeyi planlıyorsun. Bakire." Pete hırçın adamı araştırmamı istedi.

"Saçma sapan konuşuyorsun. Herkes senin bakire olmadığını biliyor."

Koluna yumruk attım. "Komik adam." Bir bakire de olabilirdim. Üç çentiğim buna değmemişti.

"Ve Dmitri bir canavar değil," dedi ve ekledi, "Çok. Neredeyse hiç."

Pete, Sevastyan ailesi hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyordu. Bir dolandırıcının seçkin kaynaklardan öğrenebileceği her şeyi. Kumarhanenin VIP sunucusu olarak, zengin yüksek bahisçilerin kaprislerini karşılıyordu - bizim kendi içerideki adamımız.

Bu pozisyonu kapmak için ne kadar para harcadığını bilmiyordum ama haftalardır Calydon'un yozlaşmış balinalarını hedef alıyorduk, özellikle de şantaj için.

Bir bukle kaçtı saçımdan ve ılık Ağustos esintisi yüzümde uçuşmasını sağladı. "Güverteyi gözetlemeye başladığımdan beri,

Dmitri bir düzine kadını azarlayıp gönderdi."

Birkaç dakika önce bir başka umutlu grup daha yükselmişti. Strip'teki her kadın bu partiyi duymuş gibiydi; bedava yemek, bedava içki ve uygun bir milyarderin katılımı.

Pete devasa omuzlarını silkti. Yemin ederim hala Yirmi dokuz yaşında büyüyor. "Senden Dmitri'ye oyun oynamanı istemiyorum. Sadece Sevastyan ekibini sonsuza dek serbest bırakmadan önce bana fikrini söyle."

Yarı yetenek yöneticisi, yarı dolandırıcılık koçu olan Pete, beni ve kız kardeşimi VIP salonuna kokteyl olarak yerleştirmişti.

sunucular/bal tuzakları.

Hizaya gelin çocuklar, yoksa acısını hissedersiniz.

Ne yazık ki, üç erkek kardeş, iki eş ve bir arkadaş çizgiyi takip ediyordu.

Uyuşturucu istemediler ve zevkleri yasadışı ya da ahlaksız değildi. Evli çiftlerin ikisi de sadıktı. Aslında ortanca kardeş ve eşi dört yıllık evlilik yıldönümlerini kutlamak için buradaydı.

Kir yoksa, para da yok; günah yoksa, in de yok.

"Ayrıca, Dmitri'ye bir göz atmalısın," dedi Pete.

"Hayatında gördüğün en güzel adam olacak." Kız kardeşim Karin de aynı şeyi söylemişti. Dün gece salonda gruba içki servisi yapmıştı.

"Kardeşlerinden bile daha mı iyi?" Çatı katında yanlarından geçmişim, güzel eşlerine yapışmış iki yapılı, siyah saçlı fıstık.

"Çok daha iyi." Pete, "Güven bana," derken gözlerini kurnazlıktan uzak bir ifadeye büründürdü.

"Sana güveniyor muyum?" İçinde bulunduğumuz koşullara rağmen, bir kıkırdamayı paylaşmak zorunda kaldık. Ben de gözlerimi kurnaz yapabiliyordum, bu numarayı gözlerimle okumayı bile öğrenmeden önce öğrenmiştim.

Dmitri, inine girmeye cüret eden son dişileri azarlarken yukarıdaki güverteden gıcırtılı sözler geliyordu.

Çok geçmeden, vajina uzunluğunda elbiseler giymiş bir grup bebek merdivenlerden indi. Hepsi aynı anda konuştu. "Ne hıyar ama!" "Ne kadar muhteşem olduğu umurumda değil; kim böyle şeyler söyler ki?" "Daha seksi olabilir miydi? Ya da daha aşağılayıcı?"

Sharon'ı tanıdım, apartman kompleksimde yaşayan şişe servisi yapan bir kızdı. Bu dolgun esmer kız da dolandırıcı hayatına yabancı değildi.

Elinde şampanya kadehi, arkadaşlarına bara doğru el salladı, sonra bize doğru yürüdü; her adımında straplez kırmızı elbisesi göğüslerini zapt etmek için cesurca mücadele ediyordu.

Kuzenimin yanağını öpmek için parmak uçlarında yükseldi ve şefkatle mırıldandı, "Petey Üç Kez."

Dolandırıcı lakapları klişe olabilir ama Pete'inki tam yerindeydi. O kadar iyiydi ki, onu ilk seferinde yakalasanız bile sizi iki kez daha kandırabilirdi. Re-Pete olarak da bilinir.

Vice lakabını bebekken almıştım. Ben kazandım Ailemin hisse senedi yatırım planlarından buz gibi soğuk bir atama.

Yıllarca, hiçbir şey için bir şey isteyen adamlar bulduk, bu yüzden onlara bir şey için hiçbir şey satmadık.

Ama o günler geride kaldı. . . .

Pete usulca, "Sharon, her zamanki gibi muhteşem görünüyorsun," dedi.

"Büyüleyici." Saçlarını düzeltti ve bana bir göz attı. "Harika bir elbise, Vice. Çok şık."

"Teşekkürler, bebeğim." Bu beyaz, tek omuzlu örtüyü birkaç ay önce bir iş için yapmıştım. Bu gece, her zamanki açık saçık/alternatif görünümümden farklı olarak seksi bir iyi kız görünümündeydim. Siyah tırnaklarım artık çıplaktı, göz alıcı makyajım nötrdü. Elbisemi değiştirmiştım.

Pırlanta küpeler yerine kübik zirkon taşlı çivili küpeler taktım ve uzun saçlarımı zarif bir düğümle sabitledim. Platform topuklu ayakkabılar yerine bilekten bantlı d'Orsay ayakkabılar giydim.

Sharon flütünü yudumladı. "Bunun için giyiniyorsun Sebastian Martı mı?" Saf, dolandırıcılığın dışında olan biri.

"Aslında V ile yazılıyor," dedi Pete. "Suh-vast-yun." Detaylar bizim işimizdi.

Sharon omuz silkti, elbisesi tehlikeli bir şekilde sallanıyordu. Gelişmiş göğüsleri benim 32C'lerimi gölgede bırakıyordu; içecekleri tepsisiz bile taşıyabilirdi.

Onu hep sirk müziği eşliğinde memelerinin üzerinde martinileri dengelerken hayal etmişimdir. "Hayır, onun için değil. I

yüksek bir bahisçi vardı." Konserlerde kıyafet çok önemliydi ve bu görünüm zengin erkeklere hitap ediyordu. Hedefim Nigel bunu onaylamıştı. Ta ki kısa bir süre önce beni Caly lobisinde açıklanamaz bir şekilde terk edene kadar. "Benim dolandırıcılığım kötü gitti, bu yüzden Pete beni buraya davet etti." Kazmak için. Bugünlerde başka bir şey için iyi değildim.

Bu bal tuzağı iğnesiz olabilir.

"Berbat bir hafta geçiriyorsun gibi görünüyor," dedi Sharon. "Kapıda bir tahliye bildirimi gördüm."

Sesimi alçaltarak şöyle dedim: "Boyunluğumu unutmuşum. lanet olası zaman."

Pete'in sarı kaşları kalktı. Ona tahliye edildiğimi söylememiştim, son zamanlardaki diğer başarısızlıklarımдан bahsetmemiştim.

"En iyilerimizin bile başına gelir." Sharon şampanyasını bitirdi. "Bir kovada iki gözyaşı; anasını satayım."

Sırıttım. "Bu sözü söylemekten asla vazgeçmeyeceğim."

"Bu partiden nasıl haberin oldu?" Pete ona sordu.

"Alicia ya da Jessica adında çılgın bir piliç tüm Strip'i davet etti, herkese bir balinadan bahsediyor. Buraya söz konusu balinayı zıpkınlamaya geldim. Olmadı. Aslında bana 'Aklımda kendim için bir kadın var ve sen o değilsin' dedi. Ruslar berbat."

Pete ve ben bakıştık. Büyükbabamıza benzeyen,

tanıdığımız bir Rus KA vardı.

"Gidip biraz gerçek aksiyon bulacağım. Hoşça kalın, bebekler." Sharon arkadaşlarına tekrar katılırken havadan öpücükler gönderdi. İçeri girmeden hemen önce omzunun üzerinden Dmitri'ye, "Git kendini becer, Ruski!" diye bağırdı.

Yukarıdan Rusça bir tirat yükseldiğinde Pete'e kaşlarını kaldırdım. "Belki de kadınlarla ilgilenmiyordur. Karin bu adamla yattıysa ..." Dün gece nefes kesici kız kardeşimi sanki görünmezmiş gibi görmezden gelmişti. "Belki de Dmitri eşcinseldir."

"Çok şanslı olmalıyım," dedi Pete, sesinde hüzünlü bir ton vardı. "Böyle bir adam için gözümü kırpmadan bal tuzağına düşerdim."

"Göründüğü kadar kolay değil, şef." Ben bilirdim. Bu gece ilk porsuk oyunumu yönetmem gerekiyordu. Bir Bir porsuk, bir bal tuzağı, bir suç ortağı fotoğraf çekerken ve video çekerken evli bir hedefi uzlaşmacı bir konuma getirirdi. Voilà, şantaj.

Nigel benim ideal erkeğimdi; evlilik sözleşmesinde aldatma maddesi olan, elleri dolaşan ve yüzük parmağında bronz bir çizgi olan bir etek avcısı. Bu gece yaşlı adamın sulu bakışları beni görünce ışıldamıştı - ta ki telefonunu kontrol edip okuduğu her neyse ağzından kaçırdığı, sonra da kumarhaneden kaçtığı ana kadar.

Üst üste beşinci dolandırıcılığım. Bir sonraki dolandırıcı kadar batıl inançlarım vardı ve bu serinin ne anlama geldiğini biliyordum. "Pete, uğursuz olduğuma eminim." Yine de yarın kendimi VIP salonuna sürükleyip başka bir dolandırıcıyı aramaya devam edecektim.

Nigel'ı korkutmak için üç kez geri dönmem (stilettolarla on altı saat çalışmam) gerekmişti.

Pete, "Sana sorun çıkaran porsuk olabilir, çünkü bu senin ilk işin." dedi.

"Beni acemi gibi gösteriyorsun." Elbette, her dolandırıcının bir uzmanlık alanı vardı -benimki şu hisse senedi dolandırıcılığıydı- ama yetenekli bir güven sanatçısı çok yönlüdür.

"Kendini toparlayana kadar haftada bir iki gece Karin'in çocuğuna yardım etmelisin."

Daha fazla. Sadece borcumuzu ödeyene kadar."

İnanamayarak göz kırptım. "Bir krizin ortasındayız ve sen benden bebek bakıcılığı yapmamı mı istiyorsun?"

Torunlarıyla geçirecekleri zamanı kısıtlamaya kalkarsam annemle babamın beni kafese kapatacağından bahsetmiyorum bile.

Pete bir avucunu yakışıklı yüzünde gezdirdi. "Nigel'in... şey, o düşük asılı olmalıydı

meyve." İsteksiz bir ses tonuyla bana doğruyu söyledi:

"Karin onu uykusunda bile çalıştırabilirdi."

Ahh. Kardeş olduğumuz kesinlikle söylenebilirdi ama ben onun kısa boylu, daha az donanımlı, bağımsız bir versiyonu gibiydim. At

Yirmi sekiz yaşındayken, uzun bacaklı, kendine güvenen ve zahmetsiz bir seksapelitesi vardı; erkeklerin yanında, eğer konsantre olmazsam

bir bal tuzağı için ölüm öpücüğü olan bir soğukluk olarak görülebilir.

Pete aceleyle şöyle dedi: "Sen kartlarda bir assın ve dolandırıcılık uygun tanıdığım herkes arasında en bilenmiş olanı. O hisse senedi planlarındaki içgüdülerin tüm ailenin ışıklarını açık tuttu. Ama hisse senetleri sonsuza dek yok."

Yanlış insanları dolandırmıştık ve onlar da paralarını geri istiyorlardı, hem de faiziyle birlikte. "Son teslim tarihimiz sadece yirmi

ve sen beni yedek mi bırakıyorsun?" Bu gece herkesin bana cesaretlendirici mesajlar atmasına şaşmamalı! Yine de düşük asılı meyveyi koparmayı başaramamıştım.

"Çünkü son teslim tarihi bizim için." Nefes verdi. "Karin'in kapatabileceği izleri boşa harcıyorsun." Son birkaç hafta içinde bir sürü çapkınla çalışmıştı. İki tane bile vardı-yarın için zamanlama kongre üyesi.

Gizli kamerayla çekilen evimizin yakınlarında bir işaret almamıştım.

Karin benim en iyi arkadaşımdı ama bazen "Marcia, Marcia, Marcia!" diye bağırmak istiyordum.

Pete daha yumuşak bir tonda, "Tek ihtiyacın olan şey, bilirsin, cinsel manipölasyon becerilerini biraz tazelemek, ama şu anda vaktimiz yok," dedi.

Cinsel manipölasyon becerileri mi? Gerçekten mi? Tüm o serserileri sahte hisse senedi anlaşmalarımıza yatırım yapmaları için nasıl ikna ettiğimi sanıyordu?

Duvardaki yazı yerine göğüs dekolterimi okumalarını sağlayarak!

"Bu kadar yorgun olmadığında ne demek istediğimi anlayacaksın," dedi Pete. "Neden Dmitri'yi atlayıp dinlenmiyorsun?"

Farkına varınca gözlerim büyüdü. "Sevastianları kesmeye çoktan karar vermişsiniz! Kazma 'görevim' ... yoğun bir iş, değil mi?" Nigel hakkında daha iyi hissetmemi sağlamak için!

Bir süre sonra Pete avuçlarını kaldırdı.

Yoğun iş ve bebek bakıcılığı. Beni kenara atarsa, önümüzdeki üç hafta içinde çıldırırdım. Sevdiklerim için nasıl savaşmam?

Değeri kanıtlamak ve katkıda bulunmak için yandım. en çok bana ihtiyacı vardı. Bakışlarım yukarı fırladı ve bir canavarın inine indi. Kelimeler ağzımdan çıkmaya başladı: "Biliyor musun?"

Beni yedek bırakmayacaksın. Çünkü hepsinin en sulu hedefi olan Dmitri Sevastyan'ın üzerine oynayacağım."

BÖLÜM 2

Pete güldü - ta ki ciddi olduğumu görene kadar. "Karin ondan tek kelime bile alamadı."

Dün gece Pete, Sevastian'ların VIP salonuna gittiğini duyunca beni eve göndermiş ve uzun eksilerin en zorlarından biri olan süt ineği dolandırıcılığı için ailenin MVP'sini çağırmıştı.

Bir süt ineğinde, baştan çıkarıcı bir kadın bir hedefi cinsel bir çılgınlığa sürükler, alaycı bir şekilde cinsel ilişkiyi mücevher, araba, hatta emlak alması için manevra yapmış. "Tek bir kelime bile etmedi." Pete başını salladı. "Her ne kadar

Dmitri randevusuzdu ve o da açıldı."

Eğer Karin Rus'u angaje edemiyorsa, o zaman angaje edilemezdi. Ama büyük bir oyun oynamıştım. "O zaman potansiyel bir hedefi boşa harcamayacağım, değil mi?"

"Sinirlenme."

Pete'e çantamı uzattım. "Kızdın mı? Ben mi? Duymadın mı?" Omzumun üzerinden "Buz gibi üşüyorum" diyerek merdivenlere doğru ilerledim.

Aslında o kadar sinirlenmişim ki neredeyse merdivenleri tepecektim. Ama öfkemi kontrol ederek topuklarımın fayans yüzeye çarpmasını engelledim. Belki Dmitri'ye gizlice yaklaşabilir ve onu habersizce gözlemlemek.

Pete'in bol notlarından onun hakkındaki temel bilgileri biliyordum. Otuz iki yaşında, Rusya'da ikamet ediyor, Sibirya'da büyüdü. Üç kardeşin en küçüğü. Bir bilgisayar ve matematik dahisi.

Oxford'dan birincilikle mezun olmuş, ardından iş bilişiminde devrim yaratan bir şirket kurmuştu. Birkaç patentle parasını çıkarmıştı,

bir milyarderi emekli ediyor. Yine de internette kendisinden çok az bahsediliyordu ve hiç fotoğrafı yoktu.

Güverteye adım attığımda, canavarın abartılı inine kaşlarımı kaldırdım. Ateş çukurları etrafı aydınlatıyordu. Bir jakuzi

Salkım söğütlerle kaplı bir kafesin altında buğulanıyor ve mozaik döşeli bir çeşme arka duvara doğru akıyordu.

Tamamen dolu bir bar kenarda duruyordu, insansız.

Dmitri'yi korkulukta şehrin manzarasını seyrederken gördüm. Burada başka kimse yoktu.

Onunla ilgili ayrıntıları not ederek sessizce yaklaştım. Kaslı bir yapısı vardı ve 1.80'in üzerindeydi, hatta eski sevgilimin 1.80'lik boyundan bile uzundu.

Büyükannem Dmitri Sevastyan'a dağ gibi adam derdi. Benim 1.80 boyumdan daha yüksekti.

Pahalı kıyafetleri o kadar iyi yapılmıştı ki neredeyse ağzım sulanacaktı. Dar kalçalarını ve sıkı poposunu öne çıkaran özel dikim gri pantolon giymişti. Kömür rengi gömleği sırtına ve kol kaslarına yapışlıyordu.

İnce kumaşın altından, parmaklığı sıkıca kavradığı için trisepslerinin şiştiğini görebiliyordum. Bruce Banner'ın Hulk'u savuşturması gibi.

Pete bana Dmitri ve en büyük Sevastyan kardeş olan Aleks'in arasında zaman zaman gerginlik olduğunu söylemişti. Belki de Kavga etmişlerdi ve Dmitri hıncını başkalarından mı çıkarıyordu?

Madem Dmitri bu kadar kızgındı, neden odasına dönmedi? Neden servetini alıp başka bir yere uçmadı?

Bir saniye sonra tahmin ettiğim her şey altüst oldu; çünkü Dmitri'nin başı geriye eğildi ve geniş omuzları bir solukta yükselip alçaldı. Bu açıdan bile dolunaya baktığını anlayabiliyordum.

İnsanlar normalde bunu güveçte pişirirken yapmazlardı; pişmanlık ya da özlem duyduklarında yaparlardı.

İçimde bir acıma hissi uyandı. Ailesi hemen alt kattaydı ama o burada tek başına kalmıştı.

Peri masallarındaki canavarın özelliği de buydu; canavar olmak istemiyordu. Yalnız olmak istemiyordu.

Dmitri sonunda şakaklarını ovmak için elini bıraktı.

Yüzünü görme merakım ağır bastı ve topuklarımı şaklatarak parmaklığın diğer ucuna doğru yöneldim.

Ellerini indirdi ve kasları daha da gerildi. "Bunu daha kaç kez söylemem gerekiyor?" diye ısırdı, aksanı kalındı. Bana doğru döndüğünde, "Ben TANRI'NIN LANETLEDİĞİ BİR KIZ DEĞİLİM ..." diye bağırdı. Sözünü yarıda kesti, sendelemiş görünüyordu.

O duyguyu biliyordum. Dmitri Sevastyan muhteşemdi.

Kusursuz, erkeksi yüzü nefesinizi dolandırdı ve ciğerlerinizi çantada keklik bıraktı.

Kalın siyah saçlar, yontulmuş elmacık kemikleri. Gururlu, ince bir burun ve sert bir çene. Gözleri kehribar renginde parlıyordu.

Güzel, güzel canavar. Neredeyse ayaklarımın üzerinde dönüyordum. I

bunu asla yapmadı, yankesicilik için bir bahane dışında.

Çenesinin öfkeli duruşu hafiflediğinde, dudakları inceldi ve öpülesi bir hal aldı. O canlı bakışları topuklarımdan başımın tepesine kadar vücudumun üzerinde dolaştı. "Sen . ." diye nefes aldı.

Konuşmayı yap, Vice. "Ben mi?" Tanışmadığımı biliyordum. Çünkü yüzü sonsuza dek beynime kazınacaktı.

". . . baş döndürücü. Seni görmek aklımı başımdan aldı."

Ne? Erkekler güzel olduğumu düşünüyordu, ama uzun-bacaklı şov kızları ve cerrahi olarak geliştirilmiş modeller, öne çıkmak için çok şey gerekiyordu. (Kendime hep Reno'da başarılı olacağımı söyledim.)

Peki ya Karin? Belki dün gece bağlantılarını unutmuştur.

Canavar beni kovalamak yerine yanıma doğru yürüdü. Bakışlarıyla tanışmak için başımı yukarı kaldırmam gerekti. Merhaba koca adam.

O kadar yakınımda duruyordu ki vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordum. Tıraş losyonundan bir ipucu yakaladım -yeşillik ve

Gizemli bir şeydi ve mırıldanmak istedim. Hayır, bir ipucu değil.
-Bir vuruş. Kokusu havaya karışan bir uyuşturucu gibiydi.

"Ben Dmitri Sevastyan," dedi derin bir sesle. "Bana adını söylemelisin." Fazlasıyla tanıdık bir tavırla, saçlarımın gevşek tutamını kaldırdı, rengi onunkine bronzlaşmış ten.

Nişan! Ya bu adamı gerçekten çalıştırabilirsem?

"Ben Victoria Valentine." Sabit ses tonum etkileyiciydi.

"Victoryaa." Adımın son hecesini gürleyerek söyleyişi yanaklarımın yanmasına neden oldu.

Ailem bir şey söylediğim için bana ne kadar üzülürse üzölsün, kızarmamı hiçbir zaman kontrol edememiştim. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Ama sanırım bana ilgilenmediğini bağırmak üzereydin?"

Elmacık kemiklerine renk geldi ve saçımı bıraktı.

"Buradaki kadınlar çok ısrarcı."

"Çoğu erkek bunun iyi bir sorun olduğunu düşünördü."

"Rahatsız eden tek şey kadınlar değildi," dedi. "Benim de Bu gecenin bir şekilde farklı olacağını hissetmiştim. Hayal kırıklığına uğradım."

"Anlamıştım."

"Neden?" Bakışları yüzömdde geziniyor, sanki hafızasına kaydetmiş gibi her bir özelliğimin üzerinde duruyordu.

"Aya bakıp iç geçiren insanlar genellikle pişmanlık ya da özlemle doludur." Artık dikkatini çektiğime göre anlaşılmaz olmak. "Seni yalnız bırakayım, koca adam." Merdivenlere doğru döndüm. Kovala beni, kovala beni. . .

Dmitri sözömdü kesmek için acele etti. "Ancak, bu kıvrımlı küçük sarışın ortaya çıktığından beri artık hayal kırıklığına uğramıyorum, Çünkü ay ışığında bir meleğe benziyor. Ve benim de bir meleğe çok ihtiyacım var."

Angel mı? Ailemi kurtarmak için gerekirse onun hayalarını tırnağımla keserim. "Ya melek değilsen? Ya bir dişiysem-

İblis mi? Benimle boynuz tokuşturun musun?"

Ciddiyetle başını salladı. "Kilitlemeyi çok isterim seninle hiçbir şey."

Ciddiydi ama sırtmamak için kendimi zor tuttum.
"Boynuz tokuşturmak çok anlamlı olabilir Bay Sevastyan ve biz daha yeni tanıştık."

Dudaklarının bir köşesi kıvrıldı. "Bana Dmitri de. Ya da Dima." Benimle merdivenler arasında durdu.

"Bütün gece kadınlara bağırıp çağırdın ama yine de gitmeme engel mi oluyorsun? Gurur mu duymalıyım yoksa telaşlanmalı mıyım bilemiyorum."

"Bunu duydun mu?" Elmacık kemiklerinin üzeri bir kez daha kızardı. "Terastaydım. Senin bir kadın gibi olduğunu söyledim."

Bir peri masalındaki canavar, ininde tek başına."

Bakışlarımı tutarak, "Güzelliği buldum," dedi.

Ayak parmaklarım kıvrıldı. Öfke ve kabadayılık için hazırlanmıştım, cazibe için değil. Gözlerim onun dolgun alt dudağına kaydı. İçimden onu emmek geldi.

Eski sevgilimden beri biriyle birlikte olmaya niyetli olmama rağmen, hiçbir erkek beni yeterince cezbetmemişti. Bu Rus'u öpmek nasıl bir şey olurdu? Onunla yatmak?

"Gitmenize engel olmayacağım," dedi, "ama sizi kalman için." Saçlarının yanları kısa kesilmişti ama tepesi daha uzundu. Bir esinti o kalın bukleleri karıştırdı.

"Bir daha kendini kaybetmeyeceğini nereden bileyim, Dmitri?"

Göz kapakları ağırlaştı - sanki adını söylemem hoşuna gitmiş gibi. "Yeterince tatlı bir ikramla motive edilsem uslu durabileceğime inanıyorum."

"İnanıyor musun? Bilmiyor musun?"

"Burası benim için yabancı bir bölge. Ama yeni rehberimi çok sevdim."

Öyle mi? İyi kız kılığıma girmem işe yarıyordu! Ya ilk süt ineğimi bir milyarderle yaparsam? Bu herkese gösterecekti! Ve daha da önemlisi . . .

Bu herkesi kurtarır.

Dolandırıcılık başlamıştı. "Belki de diğer kadınları uzak tutmak için beni kullanıyorsun."

"Belki de sen karşıma çıkasın diye diğerlerini uzaklaştırdım."

Başımı ona doğru eğdim. "Beni başka birini kıskandırmak için kullanıyor olabilirsin." Ki bu da birçok şeyi açıklıyordu. beklenmedik bir ilgi.

"İki kez beni seni kullanmakla suçladın. Kullanıyor musun Ben mi?"

Zeki adam. Bu sefer dikkatli olmalıydım. "Manzaraya bakmak için geldim. Sen de yerli kızla sohbet eden turistsin." Bir dolandırıcılığın zaman çizelgesinde, az önce buluşalım."

Pete'in bunu görmesini dileyerek omzumun üzerinden baktım. Dmitri'nin cebinde biraz bozuk para var. Bu Rus'la öyle bir flört ederdim ki onu sahte yakın seks durumlarına yönlendirmek.

Bir süt ineği için mükemmel olurdum, çünkü cinsel olarak kontrolümü kaybetmemem gerekiyordu, kaybetmem gerekse bile.

"Birine geri dönmek mi istiyorsun?" Dmitri sordu.

"Burada başka bir adamla mı birliktesin?"

Ses tonundaki kıskançlığı yanlış duyduğumdan eminim. "VIP ev sahibiniz beni davet etti. Peter Valentine benim kuzenim."

"Ah, evet. Baldızımın arkadaşının neredeyse tutuklanmasına yardımcı oldu."

Peşine takılan Jessica, kızıl saçlı doktora öğrencisi Natalie Sevastyan'ın en iyi arkadaşıydı.

Jessica'nın kanunla başı derde girdiği için çok heyecanlıydık, Pisliği düşünüyordum! Ama Pete kadının "polisle fotoğraf çektirmek" için yalvardığını duymuştu. Blogu için. "LVPD'nin devreye girmesi için çok eğleniyor olmalısınız." Beş-o

ailemden ve KA'larımızdan vazgeçmiş gibi görünüyordu.

"Jessica gittiği her yerde belayı üzerine çekiyor." Dmitri şaşkın bir ifadeyle, "Ama yine de grupla birlikte her yere davet ediliyor," dedi.

"Bence komik biri. Aşağıda yanından geçerken yüksek sesle yerel bir bitki yiyicinin 'vegan Las Vegan' olup olmadığını merak ediyordu. Sonra da çok yerinde bir Lady

Gaga taklidi yaptı."

"Komik mi?" Dmitri bu bilgiyi işliyor gibi görünüyordu.

"Evet." Pete bana Jessica'yı tuvalette gördüğünü söylemişti. erkekler tuvaletinde, voguing ve saçını hazırlıyor. üzerine Onu görünce bir bacağını kaldırdı ve topuklarını tezgâhın üzerine koyarak aletine şekil verdi. "Çalı stilistim beni bu doğal görünüme ikna etti," demişti ona, "ama ben ikna olmadım. Sen ne dersin, Peter Balkabağı Yiyen?" Bir de onun heteroseksüel olduğunu sanıyordu.

Dmitri başıyla onayladı. "Jessica senin yaşlarında. Onunla sosyalleşmek isteyebilirsin. Sizi içeri götürüyüm."

"Bekle, rahatsız etmek istemem." Sesi sanki beni resmen tanıştırmak istedi. "Pete bir şeyi kutlamak için burada olduğunuzu söyledi." Alt dudağımı endişelendirdim.

Gözleri küçük hareketi yakaladı. "Baba. En büyük kardeşimin karısı Natalie doktorasını tamamladı. Ortanca kardeşim ve eşi de dört yıllık evliliklerini yıldönümü." Emekli politikacı Maksimilian ve seksi Latin varisi Lucía.

Pete, çiftin Miami'nin yarısına sahip olduğunu ve diğer yarısını satın alırken burayı yenilediklerini öğrenmişti.

"Bunlar büyük başarılar. Çoğu insan buraya Cuma günü maaş çeki almayı kutluyorum."

Bakışlarını ağızımdan kaldırdı. "Buralı biri gibi konuşuyorsun."

"Üçüncü nesil." Annem uzun bir seri gelin soyundan geliyordu, babam da karnavalcılarının soyundan. Bu şehri asla terk etmezler.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Alt katta içki dağıtıyorum. Kız kardeşim gibi." Onun yerine neden benimle konuştuğunu öğrenmem gerekiyordu. Kasabadaki dolandırıcılar ona "Kadın" lakabını takmıştı, çünkü bir erkeğin isteyebileceği her şeye sahipti. Annem bile, kötü şöhretli

Elmas Jill, porsuk günlerinde bu kadar çok iz bırakmamıştı. "Karin dün gece masalarda size hizmet etti."

"Orada olsaydın, bir gün önce tanışabilirdik," dedi, sanki kaybettiği için pişmanmış gibi.

Koç Grift tarafından değiştirilmiştim.

Dmitri kaşlarını çattı. "Umarım kız kardeşine yeterince bahşiş vermişizdir." "Bolca." Aslında bahşiş konusunda bir aile rekoruydu. Ve hepsi gitmişti

Borca doğru. Her zaman lanet olası borç. Bu da aklımı tekrar dolandırıcılığa getirdi. Daha fazla kaçamak yapma zamanı. "Gitsem iyi olacak. Belki seni buralarda görürüm."

Sıcak, güçlü bir elle dirseğimi kavradı.

Sırtım sanki sarsılmışım gibi dikleşti ve vücudumda alışılmadık hisler yayıldı. Titremeye karışık bir sıcaklık mı? Ona dönmeden önce şaşkınlığımı gizlemeye çalıştım.

Kendini gizlemedi. Gözleri kısılmış, dudakları aralanmıştı. "Tenin bu kadar yumuşak olabileceğini hiç düşünmemiştim." Parmaklarının arkasını çıplak kolumda gezdirmek için beni serbest bıraktı.

Okşamasının ardından tenimin karıncalanmasını şaşkınlıkla izledim. Buz gibi soğuk Vice çok ama çok sıcak hissediyordu. Sanki cevabı yüz ifadesinde bulabilecekmişim gibi ona baktım.

Gözleri gerçekten de muhteşemdi. Bu kadar yakından, kehribar rengi gözbebeklerinin daha parlak beneklerle çalkalandığını görebiliyordum; gözlerini altın gibi parlatıyorlardı.

Onların içinde kaybolabilirim. Eğer bir dolandırıcı olsaydı, cinsel çekiciliği çok güçlü olan ve bir bakışıyla hedefinin davranışlarını manipüle edebilen bir tür dolandırıcı olurdu.

Daha da yaklaştı, elini kaldırıp parmak boğumlarını önce çene çizgimde, sonra da elmacık kemiğimde gezdirdi.

"İnanılmaz derecede güzel, moy ángel."

Bu milyarder beni öpecek miydi? "Sen bir oyuncusun, değil mi?" diye mırıldandım.

Hâlâ yüzümü okşarken, "Bana 'oyuncu' tanımını söyle." dedi.

"Kadınları değiştirilebilir bulan ve birçoğunu değiştiren bir adam. Onların kafalarıyla oyun oynuyor."

Bir oyuncudan daha kötü olan tek şey? Turist bir oyuncu.

Dmitri elini indirerek işaret parmağını çenemin altında kıvırdı. "Benim hakkımda bilmen gereken iki şey var Victoria. Birincisi, seninle oyun oynayacağım."

Vücuduma bir sıcaklık doldu ve kalçalarımın arasında yoğunlaştı. Yutkundum. "Diğer şey ne, koca adam?"

Başımın arkasını avuçlayarak beni kendine çekti. Ama sonra duraksadı, sanki beni öpmek üzereymiş gibi zevk alıyordu. "Oyunlarımı seveceksin." Eğildi ve sıcak, sert dudaklarını boynumun kenarında gezdirdi.

Göz kapaklarım kapandı, tüm duyularım yükseldi. Kokusu baştan çıkarıcıydı; şimdi ise karşı konulmaz. Vücut ısısı manyetikti; şimdi alevler kadar sıcak hissettiriyordu.

Düşüncelerim dağılmaya çalıştı ama ben kontrol etmek için mücadele ettim.

Potansiyel işaret. Başını dik tut. Ne yapıyorsun?

Hafif nefeslerini ağzımda hissettim. Dudakları benimkileri büyük bir şefkatle -neredeyse ... saygıyla- sıyırıyordu. Beni baştan çıkarıyordu.

Ve çok lezzetliydi.

Tüm cinsel hayatım boyunca, diğer insanların bahsettiği, hakkında yazdığı, şarkı söylediği vahşi tutkuyu arzulamıştım. Zevk almıştım seks, ama bir yıl boyunca onsuz kolayca yaşadım. Bazen tutkumun kilidini açacak anahtarı asla bulamayacağımdan korkuyordum.

Dudaklarımı onun için ayırdığımda, ağzını eğdi ve dillerimiz birbirine değdi. Temasla nefesim kesildi, ihmal edilmiş libidom cızırdayarak canlandı. Tek ve yalnız bir adam benim anahtarım olabilir miydi?

Bir iniltiyle yüzümü kucakladı ve dilini yavaşça benimkiyle birleştirdi.

Geniş omuzlarını kavrayarak şaşkınlıkla ürperdim, kaslarının tadını çıkarıyordum. Meme uçları askısız sütyenimin kaplarına karşı sertleşti ve tangam nemlendi.

Gerginlik vücuduna yayılsa da, ölçülü baştan çıkarıcılığını sürdürdü.

Bana karşı nazik olmak için çabaladığı izlenimini edindim; nazik olmak istemiyordum. İçten içe yalvardım, Daha . . .

Ama o, yavaşça yanan, kaynayan temposunu sürdürdü.
Biraz daha! Tırnaklarım omuzlarını ısırdı; sanki içinde bir düğmeyi çevirmişim gibi, vahşilik şefkatini bastırdı.
Dudaklarıma karşı bir hırıltıyla, elleri kıcıma indi ve beni kendisine doğru çekti.

Öpüşürken nefesim kesildi, siki kocaman olmuştu! Bizi hareket ettiriyor muydu? Sırtım bir duvara çarptı.

Vücudunu benimkine bastırdı ve kalçalarını sallayarak ereksiyonunu gıcırdattı.

Arzuyla ürperdim, kalın boyu için inledim.
Aramızda sıkışıp kalmıştı. Daha da ıslandım, amım onun için ağrıyordu. Başım dönüyordu. Ona yeterince yaklaşamıyordum. Kalçalarımı ona doğru yuvarlayarak dilini emdim-

"Ahlaksız mı?"

BÖLÜM 3

O rüya gibi öpücükten ayrıldım. Dmitri'nin göğsünü ittiğimde, kasları dokunuşuma karşı esnedi. Açıgözlü parmaklarım sert göğüs kaslarını kavramaya karar verdi ve rüyaya geri dönmek üzereydim-

Pete boğazını temizledi.

Ellerimi bıraktım ve nefes almaya çalışarak Dmitri'nin etrafında döndüm.

Rus bırakmayı reddetti, sırtımı önüne doğru çekerek ikimizin de Pete'le yüz yüze gelmesini sağladı. Dmitri'nin sikini aramızda hissettiğimde yine kızardım.

Kollarını sahiplenircesine üzerime doladı. "Peter, bu kadar güzel bir kuzeni benden nasıl saklayabilirsin?"

Pete düşünüyor olmalı: Ama en iyilerimizi ve en parlaklarımızı ayaklarının altına serdim. Elinde küçük çantamla dedi ki, "Ben

..ona vurulacağın hakkında hiçbir fikrim yoktu." Besbelli. Bizi öpüşürken gördüğünde o kadar şaşırmıştı ki, bir martının önünde ailemin lakabını kullanmıştı.

Dmitri inanamıyormuş gibi bir ses çıkardı. "Nasıl inanmam?"

Kuzenime şu anda ne kadar kendini beğenmiş göründüğümü sormak için aklıma bir not aldım.

"Maksimilian seni arıyor," dedi Pete. "Kadeh kaldırmaya başlamak üzereler."

Dmitri beni daha da yakına çekti. "Birazdan inmiş olacağız." "Aslında" -kollarının arasında dönerek ona baktım- "acaba aşağıda buluşalım mı? Pete ile bir konu hakkında konuşmam gerekiyor."

Dmitri kuzenime baktı. Tepkisini susturdu ama ben yüzleri bir profesyonel gibi okurum, mikro ifadeleri bile. Ve şu anda Dmitri'ninki mikro düzeyde kızgındı. "Gitmeden önce ..." Kazdı

gömleğinin cebinden minik telefonunu çıkardı ve bana uzattı. "Kendini aramanı istiyorum."

Yüksek teknoloji görünümlü şeyi kabul ettim ama şakayla karışık "Hmm. Belki de sana numaramı vermemeliyim" dedim. Ben numaramı alman için çaresizim.

"Bunun için Peter'ın peşine düşeceğim. Maksim Lucía'nın için on bin dolar ödedi; daha azını yapacağımı mı sanıyorsun?" Bana doğru baktı. Üzerimdeki köleliği kullanıyordu!

Ama sonra, ona uymak istedim. Bir bakıma kendi dolandırıcılığına yardım ediyordu. Ben kendimi ararken, o yakındaki bir masaya doğru yürüdü ve ceketini aldı. Sırtı bize dönükken ceketini giydi ve bir düğmesini ilikledi.

Hâlâ sert olduğu için mi?

Çantamdan müzik sesi geldiğinde Dmitri geri döndü ve alışılmadık zil sesime kaşlarını kaldırdı.

"Prince and the Revolution'dan 'Let's Go Crazy'." Sıfır tanıma. Görünüşe göre seksenlerin hit şarkılarına olan sevgimi paylaşmıyordu. Telefonunu geri verdim.

Avucuma bir öpücük kondurmak için elimi tuttu. "Beni fazla bekletme Victoria." Merdivenlerden indi.

Kuzenim ve ben yalnız kalana kadar arkasından bakakaldık. "Ona ne yaptınız?"

Tırnaklarımı inceledim. "Eski moda cinsel manipülasyon becerilerimi kullandım," dedim, sanki canımı kurtarmak için tutunmaktan fazlasını yapmışım gibi.

Dört as Dmitri'nin öpücüğünü yenemedi.

Pete bana çantamı uzattı. "Bir süt ineği düşünüyorsun, değil mi? Daha önce hiç yapmamış olmana rağmen? Bu, tamamen duygu ve karışıklık içeren stok eksilerden tamamen farklı bir hayvan. Tek gecelik bir porsuk oyunu bile yapmadınız!" Daha çok kendi kendine, "Biz bu işi kapatmak için Karin'i getirebilir. Belki Dmitri'nin dün gece bağlantıları yoktu."

Ben de aynı şeyi düşünmüş olmama rağmen, "Hadi ama!" diye tersledim. Marcia, Marcia, Marcia! "Benden hoşlanıyor."

"Haklısın, haklısın. Ama cinsel bir dolandırıcılığa hazır mısın?"

O öpücükten sonra mı? Beni de dahil et! "Ben hazırım."

"Sadece üç erkekle birlikte oldun," dedi Pete. "Ve o erkeklerden biri beş saniye sürdü!"

Kuzenime tek atışlı Ronny'den hiç bahsetmemeliydim.

"Dmitri'yi cinsel deliliğe sürükleyip sonra da inkar edebilir misin? Sana her şeyi vaat edecek kadar çıldırabilir misin?"

Sanki başka seçeneğim varmış gibi? Çenemi kaldırdım. "O partiye gideceğim, birincil olarak." Bir dolandırıcılığın başrol oyuncusu. "Ben

"Benim işimi yapacağım, sen neden kendi işini yapmıyorsun?" Odaya körü körüne girmiyordum -Pete'in Sevastianlar hakkındaki notlarını okumuştum- ama onun verebileceği her türlü bilgiyi alırdım.

bana ver. "Kaç tane koruma var?" Bir dolandırıcının varoluşunun felaketi.

"Birkaç tane. Dmitri ve Aleks'te ikişer tane var. Maksim'in güvenlik şefi kel olan Vasili. Başımıza bela olabilir, o yüzden onu gözleyin."

"Bir milyarderin geçmiş incelemesine dayanabilecek miyiz?" Yakın ailemde kimsenin tutuklama kaydı olmamasına rağmen, KA'larda hapis yatmış insanlar vardı.

"Üç ay önceki soruşturmayı geçemedik ama Benji o zamandan beri bazı düzenlemeler yaptı. Yani belki." Benim Evlatlık kardeş Ben Valentine, nam-ı diğer Göz Benji, teknik elemanımızdı. "Bu konuda zar atmamız gerekecek."

"Son dakika ipucu var mı?"

"Bu ekip kaburga mizahını seviyor - yani pis mizahı. Kızlar tekila içer; erkekler o kadar içmez. Jessica sana shooter içirecek. Ona direnerek enerjinizi boşa harcamayın. Sadece yemeye devam etmeye çalış. Eğer senden hoşlanırsa, hayat çok daha kolay olacak.

Muhtemelen senden etkilenecektir."

"Umalım da öyle olsun." Hem erkeklerden hem de bebeklerden hoşlandığını okumuştum. "Eğer fırsat çıkarsa, Lucía'yi

İspanyol. Dmitri ile birlikte bir influencer. Oh, ve eğer

grup masalara vuruyor, poker tavsiyesi vermiyor. Ayrıca, bence o da pot oranlarını senin kadar iyi hesaplıyor."

Öyle mi? Benim gibi bir kız için bu çok seksiydi. "Pokerden bahsetmişken" -çeneme vurdum- "ya bana kazık atmasını sağlayabilirsem?"

"Unut gitsin. Sen masalarda bir öğütücüsün. Büyük bir skora ihtiyacımız var."

O haklıydı. Geçimimi sağlamak için tüm araçlara sahiptim ama öldürmek için değil. Elime bir şey geçmediği sürece.

güverte. "Yani sen gelmiyor musun?" Gelmesini beklemiyordum. Bir hedef, etrafında erkek bir aile üyesi varken tam olarak rahatlayamazdı.

"Etrafta takılacağım ve çevreye çalışacağım." Ortamı romantizme elverişli tutmak.

DJ'lere rüşvet vermekten vahşi köpekleri uzaklaştırmaya kadar her şeyi yaptığını görmüştüm.

"Vice, bu insanlar martı olabilir ama yine de zekiler. Hırsızlık hissini dinle."

Dolandırıcılık hissi bir dolandırıcı için Güç gibiydi. Belki de mistik bir temeli vardı; belki de bir dolandırıcının bilinçaltı davranışsal ipuçlarını yakalıyor ve bunları sezgiye dönüştürüyordu.

Kesin olarak bildiğim bir şey vardı: benimkine güvenmek. Parmak eklemlerimi kırdım. "Bu bende var. Temiz gözler, dolu kalpler, kaybedemezsin, değil mi?"

Uzun uzun iç geçirdi ve merdivenlere doğru döndük. Aşağı inerken, "İçerisi sessiz olsun." dedi.

DJ çalmayı bırakmıştı. "Muhtemelen çoktan kadeh kaldırmaya başlamışlardır."

Pete ve ben oturma odasına birlikte girdik. Kadeh kaldırmak yok. Bütün gözler bana odaklanmıştı. Kimse konuşmuyordu.

Maksim Lucia'yla, Aleks de Natalie'yle oturuyordu. Jessica da öyle. Beşi de sözsüzce bakıyordu ve diğer parti müdavimleri de onları takip ediyor gibiydi.

Yakınlarda duran Dmitri gururla anons etti: "Victoria Valentine ile tanışın. Kendisi benim eşim."

BÖLÜM 4

Pete mırıldandı, "Hepsi senin, birincil." Sonra beni terk etti. Şerefsiz.

Lucia kanepeden öyle hızlı fırladı ki neredeyse ayağı takılıyordu. Esmer kadın, irileşmiş gözleriyle uyumlu bronz bir slip elbise giymişti. Aceleyle yanıma geldi ve elini uzattı, elmas taşlı saati dikkatimi çekti. "Encantada, Victoria. Seninle tanışmanın ne kadar harika olduğunu anlatamam," dedi belirgin bir aksanla. "Gerçekten, gerçekten harika."

Bu abartılı karşılama da neyin nesi? Sanırsınız ki Dmitri daha önce hiç biriyle tanışmamıştı. "Pleasure's benim." Elini sıktım.

Arduvaz mavisli şal bir elbise giymiş, düzgün vücutlu kızıl saçlı Natalie de hemen arkasından onu takip etti. "Ben Natalie. Hoş geldiniz.

Parti! Neden bir içki içmiyorsun? Bir içkiye ihtiyacın var. Sana bir şeyler getireyim." Yeşil bakışları bir sunucu bulmak için odanın içinde gezindi.

"Um . . ." Partiye katılanların çoğu hâlâ bu garip sahneyi izliyordu.

Siyah saçlı, cesur Jessica, tasarımcı elinden çıktığı belli olan lal rengi bir catsuit giymiş olarak yanımıza geldi. Kız elindeki

şampanya kadehini elime tutuşturdu. "Ben Jess. Artık tanıştığımıza göre, hayatının akışı değişti. Sigara içen bir vücut bu arada. Ben bir hayranım. Bunlar renkli lensler mi?"

Yüzüm kızardı. "Uh, hayır."

Jessica, Lucía'ya, "Benim ateşli anneciğim, bu taş gibi tilki için seni bir kenara atmam gerekecek," dedi.

Tilki mi? Ne kadar uygun. Ve kümesin kapısı önümde açılıyordu.

Lucía kıkırdadı. "Asker olmaya çalışacağım, Jessabel."
Gergin bir kahkaha attım ve Dmitri'ye doğru bir bakış fırlattım.

Kardeşleri ona yol kesmiş, alçak sesle Rusça konuşuyorlardı. Ama mutsuz görünmüyorlardı, tam tersi.

Peki ya Dmitri? Omuzları dikleşmişti, gözleri bana bakarken için için yanıyordu.

Nefes aldım ve sonra açıkça "Neler oluyor?" diye sordum.

Natalie önce toparlandı. "Doğru. Bizim hakkımızda hiçbir şey bilmiyorsun, bu yüzden bu çok bunaltıcı ve tuhaf olurdu, değil mi?"

"Bir scoch."

Jessica şöyle açıkladı: "Geçen yıl boyunca kendimi ve diğer tüm uygun kadınları o adamın önüne attım. Ama o bunu çevirdi"- muhteşem figürüne el salladı

- "Aşağı. Tekrar tekrar. Şimdiye kadarki en seçici adam. Ama şimdi gözlerini yeni 'sevgilisinden' alamıyor. Milyonları geride bıraktın. Söyle bana, yutmak kadar basit miydi?"

Bakışlarımı ona çevirdim. "Onunla on beş dakika önce tanıştım."

Jessica başıyla onayladı. "O on beş dakika içinde yutkunabildin mi?"

Şaka yapıyor olmalıydı. Kabaca mizah, değil mi?

"Jess'e aldırmayın," dedi Natalie. "Suçu alkole atardım ama o hep böyledir."

Dmitri kardeşleriyle birlikte ilerlerken Lucía mırıldandı "Çok güzel bir görüntü oluşturuyorlar, değil mi?" İç çekti. "Tan guapo." Çok yakışıklı.

"Sí que lo son," diye cevap verdim. Öyleler. Dmitri biraz daha zayıf ve en yakışıklısı olsa da, üçü de 1.80'e yaklaşıyordu.

"Tu hablas español?" diye sordu, çok sevinmiş görünüyordu.

Ailemdeki herkes en az iki dil konuşurdu. Her dil yeni işaret havuzları açıyordu. Cevap verdim, "Sólo lo suficiente para ser peligroso." Tehlikeli olmaya yetecek kadar.

Dmitri yanıma geçerek kardeşlerini tanıttı. En büyükleri olan Aleks'in gözleri Dmitri'ninkiler gibi kehribar rengindeydi,

Maksim'inkiler ise delici maviydi.

"Seninle tanıştığımıza çok memnun olduk Victoria," dedi Maksim. Kolunu Lucía'ya doladı, sanki mutluluktan patlamak üzerelermiş gibi onu kendine yakın tuttu.

Dmitri ve ben bir kez öpüşmüştük!

Aleks Natalie'nin yanına çekilmiş, onun elini büyük elinin içine almıştı. "Evet, Victoria. Gerçek bir zevk."

Gülümsedim. "Aynı şekilde." Yine de herhangi bir Aleks ve en küçük kardeşi arasındaki keskin gerilim, vücut dili bana Dmitri'nin Maksim'e daha yakın olduğunu söylüyordu.

Lucía bana "Bu göz kamaştırıcı elbiseyi nereden aldın?" diye sordu. "Ben yaptım."

Jessica etrafımda dönerek beni değerlendirdi. "Defol git. Kıyafetlerden anlarım. Bu ciddi bir kıyafet."

"Teşekkürler."

Dmitri yaklaşarak bir kolunu omuzlarıma attı. "Çok güzel ve yetenekli."

Natalie ve Lucía birbirlerine baktılar.

Bu bir çeşit serserilik miydi? Kamera neredeydi? Neden Dmitri'ye yaslanıp rahatlamak ve yolculuğun tadını çıkarmak istiyordum?

Bakışlarım odanın karşısında duran Pete'e kaydı. O da en az benim kadar şaşkın görünüyordu.

Gruba "Peter benim kuzenim." dedim. İpucu: "Yardım" ile akrabayım. Bir yudum için flütümü kaldırdım.

Jessica, "Benzerliği görüyorum. Ben de onu sikmeyi planlıyorum. Şimdi her şey anlam kazandı."

Şampanya öksürdüm, sonra tüm bunların saçmalığına güldüm; Jessica'ya güldüğümü sandılar ve Herkes rahatladı. Yani, tamam, bu oluyor.

Dmitri, "O zaman tost ustasını dinleyelim," dedi. Maksim başıyla onayladı. "Oturun."

Diğerleri bölmeye dönerken Lucía, "Daha yakına kayabiliriz," dedi.

Dmitri, "Gerek yok." dedi. Kalan pelüş sandalyeyi aldı, sonra beni kucağına oturmam için çekti, tüm rahatlığıyla

Sahiplenme.

Barın yakınında, Pete ailesine hiç görmediğim kadar hızlı mesaj attı.

Belki de uğursuz değilimdir! Nigel kaçmasaydı, bu partide olmayacaktım.

Dmitri Sevastyan gibi bir adam benim için bir kadeh şampanya daha istemezdi.

Bir dolandırıcılık olayında içki içmekten nefret ederdim ama Tanrı aşkına. Boş flütümü takas ettim. "Teşekkür ederim."

Dmitri bir tane de kendisi aldı. Bakışlarımız buluştu. Büyüleyici gözleri binlerce sır saklıyor gibiydi.

Daha büyük bir aptal olabilir miydim? Bir hedef için ayağa kalkılmayacağını çok iyi biliyordum. Bütün çizgileri biliyordum-

"Rahat olmanı ve eğlenmeni istiyorum," dedi bana.

Hah. Hiç duymadığım bir cümle.

Kalbinin düzenli atışını hissedinceye kadar beni göğsüne yaklaştırdı. Saçlarımın kokusunu içine çekti ve kalp atışları hızlandı.

Kulağıma mırıldandı, "İlk öpücüğümüz beni yaktı. İkincisi için sabırsızlanıyorum."

Onun sesiyle eridim, sanki ses amıma sıcak kablo ile bağlanmıştı.

"Beni daha fazla bekletmemelisin, moy ángel."

Bu benim meleğim anlamına mı geliyordu? Titrediğimde siki kıkımın altında kıpırdandı ama kendini kontrol etti.

"Bir saniyen olduğunu mu sanıyorsun?" diye fısıldadım. "Eğer yeri göğü oynatmam gerekirse ..."

Guh. Kalp gümbürtüsü. Mahkûmumun göze batan bir zayıflığı vardı; kim onu inkâr edebilirdi ki?

Maksim kıskanılacak bir sosyal rahatlıkla başarılarından, evlilikten, mutluluktan ve aşktan bahseden bir konuşmaya başladı. Herkesi büyülemişti - Lucia'nın gözleri parlıyor muydu?

-Ama Dmitri duyularımı aşırı yükledi, öyle ki tek bir kelimeyi bile zar zor algılayabildim.

Üşü, Vice. Çalış. İş. Con.

Birkaç kadeh kaldırdıktan sonra Maksim kadehini Dmitri'ye ve ... bana kaldırdı. "Yeni dostların şerefine. Ailemizin hoş karşılamasını her zaman hissetsinler."

Kadehimi kaldırdım ve içtim, arka planda kel Vasili'yi gördüğümde neredeyse öksürüyordum. İri kollarını kavuşturmuş, bakışları bana kilitlenmişti.

Pislik olmak onun işi, diye kendimi temin ettim. Canavarın doğası.

Herkes karizmatik Maksim'i alkışladı ve müzik yeniden başladı. Servis elemanları kalabalığın arasından geçerek tabaklar ve daha fazla içkiyle. Bir tanesi shot bardakları ve eşlikçileriyle birlikte bir tekila şişesi servisi yaptı ve sehpanın üzerine koydu.

Jessica koltuktan kayarak kalktı ve kabarık halının üzerine diz çökerek dökmeye başladı. "Hadi şu partiyi başlatalım!" Lucía ve Natalie onun yanına çöktüler. "Gelin bizimle oturun, Blondie."

Ve böylece başlıyor.

Dmitri, "Burada kalabilirsin," dedi.

Eğer o bir şey istiyorsa, benim görevim bunu ona tam olarak vermemektir. "Bir dakikaya geliyorum." Kızlara katılmak için onun elinden kurtuldum.

Mikro kaş çatma.

Jessica sordu, "İnsanlar sana ne diyor? Vicky mi Tori mi? Bence Tori'yi seçmeliyiz."

"Vice," demek için acele ettim. Bana sadece eski sevgilim Tori demişti. Ayrıca, Pete takma adımı zaten söylemişti. "Arkadaşlarım bana Vice der."

"Nedenini bilmek istiyorum." Dmitri dirseklerini dizlerine dayayarak öne doğru eğildi. "Bu kelime argoda polis anlamına geliyor." O

Sanki bu konu üzerinde çok düşünmüş ve cevap bulamadığı için hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Yine ona istediğini vermeyecektim. "Hmmm.

Belki sana sonra söylerim." Tam bir kaş çatma.

Lucía, "Peter gelip bizimle oturup bir şeyler içer mi?" dedi. Kuzenim etrafta dolanıyordu, her an bir asist yapmaya hazırdı. "Sanırım biraz daha çalışacak."

Natalie bana "Peki sen ne iş yapıyorsun?" diye sordu.

"Üç ay öncesine kadar ailemin finansal planlama işine yardım ediyordum. Ama bu zor, ölümcül bir piyasa."

"Yatırım geçmişiniz ilgimi çekiyor," dedi Dmitri. "Belki birkaç potansiyel müşteri hakkında karar vermeme yardımcı olabilirsiniz."

Şüpheli. Benim becerilerim arasında sahte hisse senetlerini yılan yağı gibi satmak vardı, onları değerlendirmek değil. "Korkarım o günler benim için geride kaldı. Artık burada, kumarhanede kokteyl garsonuyum."

"Hizmet sektörünü nasıl buluyorsun?" Lucía sordu.

Vegas'ta mı? Müşterilerin sarhoşken beni ellemesine bayılıyorum. Ve bunu en iyi evli erkekler yapar!

Ben bir cevap bulmaya çalışırken Natalie inledi.

"Sunuculuk işlerim berbattı. Kendime not: Eğer bir lokantada çatal bıçak varsa, bahşişler sıfır olacaktır."

Sunuculuk mu yapmış? Pete'in verdiği bilgiye göre, Nebraska'da büyük bir çiftlikte büyümüş ve beş yıl önce kendisine bir servet miras kalmış.

Lucía, "Ev temizlemekten, Hooters tipi bir yerde kanat çırpılmaktan daha çok keyif alıyordum. Tuvaletleri ovma daha saftı."

Güldüğümde bile neden ikisini de yaptığını merak ettim. Mega zengin ailesi nesiller boyunca Florida'daki en büyük kıyı şeridi arazilerinden birini kontrol etmişti.

Belki de aileleri onları ayakları yere bassın diye asgari ücretli işlerde çalıştırıyordu. Ya da belki de Sevastianlar kamuoyuna verdikleri bilgileri kontrol ederek en iyi yüzlerini ortaya koyuyorlardı. Dmitri'ye baktım ve onun bakışlarını üzerimde buldum.

Sınırsız kaynakları olan bir teknoloji dehası pek çok pisliği saklayabilir. Hmm . . .

"Müşteriler çok tuhaf olabiliyor," dedi Natalie dikkatimi çekerek. "Hiç kozmopolit isteyen ama bunu 'erkeksi bir bardakta' isteyen bir adamla karşılaştın mı?"

"Evet! Sonra her zaman 'Hayır, sen kesildin!' diyen bir adam vardır."

Natalie güldü. "Bunu bana da söyleyen erkekler oldu!"

Dmitri gülmüyordu ama dudaklarının bir köşesi kıvrılmıştı, yaklaşan bir gülümsemenin en ufak ipucu. Eğlenmiş ifadesi mi? Çok ... pratik dışı görünüyordu.

Jessica sadece kızlara shot dağıttı. Tuz ve limonla hazırlandıktan sonra, "Pekâlâ hanımlar, ciğerlerinizi hazırlayın. Şimdi kızarmış tost yapma sırası bizde."

Yine mi geldin?

Natalie kadehini kaldırdı ve Lucía'ya göz kırptı. "Üç tür orgazma. Kutsal olana: 'Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım. Olumlu olana: 'Oh evet, oh evet, oh evet.' Ve "Oh Maks, oh Maks, oh Maks."

Lucía ve Maksim o kadar rahat gülüyorlardı ki seks hayatı stratosferik olmalı. Lucia sinsi bir sırıtışla, "Natalie'ye. Kirazı yok ama kirazın geldiği kutu hâlâ onda olduğu için bu bir günah değil."

Benden bir kadeh kaldırmamı bekleyebileceklerini fark edene kadar kıkırdadım. Daha önceki kadeh kaldırmalarımda şans meleşine saygılarımı sunmuştum ama bu insanlar bir kadeh kaldırmamı bekliyorlarsa ... Limerikleri severim, hatta bir keresinde bir yarışma kazanmıştım, bu yüzden bir tane uydurdum.

"İşte benim yardımcım bebeğim"-Jessica baktı "Bekar olduğum, çift gördüğüm, üçlü uyuduğum ... ve çoklu olduğum için."

Herkes bana döndüğünde hâlâ gülüyordum. Kadehimi Jessica'ya kaldırdım. İrlandalı gibi davranarak şöyle dedim: "Bir zamanlar Jess adında bir yakışıklı vardı. nasıl giyineceğini biliyordu. Böyle bir partide birden fazla öpücük alırdı; kiminle sevişeceğini ise kimse tahmin edemezdi. Sláinte!"

Jessica kahkahalarla güldü. Natalie ve Lucía uludu. Aleks ve Maksim gülmekten kırıldı.

Dmitri glmemişti ama dudakları yine kıvrılmıştı ve gözleri canlıydı, yanlardan hafifçe kırışıyordu.

Herkes sadece bu yanıtta bile memnun ve şaşkın görünüyordu.

Jessica, "Yala, vur, em, sürtüklerim!" diye emretti.

Bu çekimden sonra gece çok hızlı geçti. Vasili'nin arada bir bana ters ters bakmasına rağmen, sonunda harika vakit geçirdim. Kendime çalıştığımı hatırlatmak zorundaydım, kariyerimde bir ilkti bu.

Dmitri her zaman çok ilgiliydi. ya da bir şeye ihtiyacım olup olmadığını sordu. En sevdiğim kokteyli öğrendiğinde, taze bir rom ve kola her zaman önümdeydi.

Jess türünün tek örneğiydi, Lucía ve Nat ise cidden havalıydı. Bu ikisinin kocalarını ne kadar sıkı tuttuklarına hayran kaldım. Sadık olmak bunu tam olarak karşılamıyordu.

Nat ne zaman Aleks'in yanından ayrılrsa, bakışları Aleks'in yanına dönene kadar geçen saniyeleri sayıyormuş gibi ona bakıyordu.

Maksim Lucia'ya yeterince dokunamıyor gibiydi ve ona sık sık gözlerini parlatan şeyler fısıldıyordu.

Kız kardeşim ve benim, erkek nüfusunun yüzde üçünün iyi olduğuna dair bir teorimiz vardı. Başka nasıl işimizde tanıştığımız tüm pislikleri ailemizdeki ve KA'larımız arasındaki harika adamlarla uzlaştırabilir miyiz?

Sevastyan kardeşler de bu küçük yüzde içinde miydi?

Maksim üçü arasında en çekici olanıydı. ve arkadaş canlısıydı. Aleks daha içe dönük ve yoğun görünüyordu. Grupla birlikte gülüyordu ama fazla konuşmuyordu.

Dmitri de sessizdi, verdiğim her bilgiyi bir bilgisayar gibi katalogluyor gibiydi. . . .

Maksim Lucía'nın başına bir öpücük kondurup ayağa kalktığında Caly'nin gece yarısı ışık gösterisi henüz sona ermişti. "Sanırım kardeşlerimle bir puro içme vakti geldi." Aleks ayağa kalktı ama Dmitri kalkmadı.

Maksim, "Gel Dima, biz olmadan bir tur daha yapsınlar," dedi ve Rusça bir şeyler ekledi.

Boyun eğmiş gibi görünen Dmitri ayağa kalktı. Ama kızlara, "Onu korkutup kaçırmayın," dedi.

Gülmelerine rağmen, ses tonunun şakacı olduğunu düşünmedim. Ses tonunun, "Onu korkutup kaçırma" dediğini düşündüm.

Erkek kardeşler dışarı çıkar çıkmaz kızlardan sorular gelmeye başladı. "Şimdiye kadar ne düşündünüz? Onunla bir randevuya daha çıkacak mısın? Niyetiniz nedir ve üçlü yapabilir miyiz?" Bu soru Jess'ten geldi.

"Bence iyi birine benziyor. Henüz sormadı ama muhtemelen onunla tekrar çıkabilirim. Üçlü ilişkilerden hoşlanmıyorum ve böyle bir niyetim de yok."

Natalie kaşlarını çattı. "Ama ondan hoşlanıyorsun, değil mi?"

Onun kokusuyla uçuyorum. Onun vücudu benimkini ateşlendiriyor. Dilini saatlerce emebilirim.

Sözümü sakınmadım: "Ben buralıyım. Bir turistle ilişkiye girilmeyeceğini iyi bilirim." Bu doğrudu. Size ne söylerlerse söylesinler, her zaman giderlerdi. Erkekler ve verdikleri sözler.

Lucia uzun, parlak saçlarını bir omzunun üzerinden düzeltti. "Dmitri senden gerçekten hoşlanıyor. Bu kadar gürültülü bir parti onun için cehennemin özel bir türü ama sen eğlendiğin için kalıyor."

"Partilerden hoşlanmıyor mu?"

"O daha çok bir yalnız kurt tipi. Bu kalabalık onun için zor olmalı." Neredeyse kendi kendine, "Vegas'ta kutlama yapmamızı önermesine çok şaşırdım" dedi.

İçkimi yudumladım, bilgileri kaydettim. "Bekâr olduğuna inanamıyorum."

Jess homurdandı. "Tüm çabalarıma rağmen." Birer kadeh daha doldurdu. "Ama artık dinlenebilirim."

Sanki artık bekâr değilmiş gibi mi? "Her şey çok ani oldu." "Bir sır bilmek ister misin?" Natalie hıçkırarak sordu.

Sadece her zaman, Dr. Nat. "Bu ailedeki erkekler böyledir. Aleks bana bir bakıştan sonra onun karısı olacağımı anladığını söyledi."

Bir dakika, az önce benimle uzaktan yakından ilgisi olan bir cümlede karım mı dedi?

Lucía başını salladı. "Máxim'in bana söylediğine göre çillerimi göreceğ kadar yaklaştığında, 'boku yediğini' anladı. Açıkçası, çözmemiz gereken bazı şeyler vardı. Ama asıl mesele, yarım saat içinde onun olacağını biliyordu."

Jess daha da açık konuştu. "Dmitri sana yıllardır boğuluyormuş gibi bakıyor ve sen bir can simidisin. Bir Sevastyan kardeş daha ilk görüşte gitti. Düşün koordinasyon hizmetlerine talibim!" "Tale as Old as Time" şarkısını söylemeye başladı.

Dmitri gibi muhteşem bir milyarder beni gerçekten isteyebilir mi? Beni mi istiyorlardı? Ya da, daha büyük olasılıkla, tüm bu zengin insanlar deli miydi?

Aptal, Vice. Her dolandırıcı bilir ki, gözünüzü anlık ödülünden ayırdığınızda ve ellerinizi oyundan çektiğinizde, Şans Hanım size kaşlarını çatacaktır.

Ders mi?

Asla yıldızlara ulaşmayın.

BÖLÜM 5

Koridorda Pete ve ben fısıldayarak tartıştık, sesimiz tıslayan iki kedi gibi çıkıyordu.

"Seninle taşak mı geçiyorlar?" diye sordu. "Oyun falan mı oynuyorlar? Zengin martılar tuhaftır."

"Evet! Öyle olmalılar." Dmitri terastan döndüğünde - sadece on dakika sonra- gecenin tadını çıkarmam için daha da kararlı görünüyordu, bana içki ve süslü yiyecekler ikram ediyordu.

Sunucular bana sanki o fantastik çatı katında kalan insanlardan biriymişim gibi davranmaya başladı!

"Bu Sevastianların şaka anlayışı," diye fısıldadım. "Köylülerle falan eğleniyorlar." Zenginler ve dolandırıcılar kedi köpek gibiydiler. Aralarında hiçbir sevgi bağı yoktu. "Gitmem gerek."

"Ya bu bir şaka değilse? Bunun ne anlama gelebileceğini anlıyor musun?"

Omzumdaki çantamın askısını düzelttim. "Belki de Lucía'nın saatini kaldırmamalıydım." Biz genelde Düpedüz hırsızlar, çok. Ve hiç bu kadar iyi birinden çalmamıştım.

Günah yok, hala var mısın?

"Vice!"

"Ben de katkıda bulunmak istiyorum ve saatin değeri bile iki elli eder." Onu çantamın sahte alt kısmına yerleştirmiştım. "Sigortalı olmalı, değil mi? O kadar dövülmüşler ki, kaybettiğini sanacak." Vegas'ın güzelliği. Her gün yeni izler geliyordu.

Köpekbaliğı tankı. Ve her zaman şehirden ayrılırlardı, bu da bizim asla ayrılmak zorunda kalmayacağımız anlamına geliyordu.

"Sen de içiyorsun," dedi Pete. "Biri onu kaldırdığını görmüş olabilir."

"Korumalar artık bana bakmıyor bile." Ve Vasili ortadan kayboldu. İyi ki kurtulmuştum. Herhangi bir yatak odasına girebilirdim ve kimse beni durdurdu. "Ayrıca Jess'e altıncı tekila shoter'ı istemediğini söylemeyi dene."

"Yani şimdi Jess mi oldu? Natalie de Nat mi? Ve sen de altın kalpli, cesur kokteyl garsonu Vice mı oldun?" Nefesinin altında küfretti. "Hatırlatmama gerek var mı? Biz onlar gibi değiliz. Biz farklı bir türüz."

Monoton bir ses tonuyla, hayatım boyunca duyduğum cümleleri tekrarlardım: "Bizler uzun süredir yaşayanların sonuncusuyuz, dolandırıcıların aristokratlarıyız. Aklımızla yaşarız, şans bize güler. Aldatamayacağımız tek şey kaderdir."

"Yine de onlarla birleşiyor musunuz? Biz onlarla birleşmeyiz. Martılar." Fark etmiş gibi yaparak, "Bir dakika, zaten bir kere yaptın," dedi.

Eski nişanlım. Bana ihanet eden kişi. Hâlâ beni geri kazanmaya çalışan kişi. "Belden aşağı vurdun, Pete."

"Aklını oyuna vermeye çalışıyorum. Seni yakaladım. Dmitri'ye karasevda gibi bir şeyle bakıyordu. Böyle bir adamı idare etmek için soğuk olmalısınız."

"Haklısın. Ne yapıyorum ben?" Alkolün etkisiyle topuklarımın üzerinde yalpaladım.

"Toparlanmak için çok geç değil. Vice, elimizde canlı bir tane olabilir. Balinaların Moby Dick'i."

Ama kimse Moby Dick'i karaya çıkaramadı! "Bunun fişini çek, dostum! Karin'i birincil olarak buraya getirmenin bir yolunu bulacağız. O bir kilit. Batırmak için çok büyük bir skor ve ben uğursuzum!"

Pete haklıydı; hisse senedi dolandırıcılığı bundan çok daha kolaydı. Bana her gün açgözlü bir para yağmacısı ya da zor durumdaki bir vergi kaçakçısı verin!

Pete başını salladı. "Bu adamın sana nasıl baktığını gördüm. Tarif edemem ama sana bağımlı gibi görünüyor."

Şimdiden. Başka kimseyi kabul etmeyecektir. Güven bana." Bunun üzerine bir kahkaha daha attık.

Gerçekte, alçaklardan oluşan geniş aileme yarı yarıya güveniyordum. "Yani benim oyunumu mu destekliyorsun?" diye sordum. "Beni desteklemek mi?"

"Hepsi tamam. Kahretsin, buluşmayı çoktan yapmışsın." Çenesini ovuşturdu. "Daha iyi bir ışıktaki olmanı ve hafta boyunca bu kadar yorgun olmamanı isterdim."

"Haydi!"

"Telefon klonlayıcısını aldığından emin olmalıydım." Bu da Dmitri'nin her mesajını, e-postasını ve internet ziyaretini görmemizi sağlayacaktı. "Sana telefonunu uzattı ve geri." Pete iğrenmiş görünüyordu. "O benim suçum." Kuzenim hepimize üzüntü verebilirdi, ama asla kendisine verdiğiinden daha fazlasını veremezdi. "Pencere çok kısaydı," diye onu temin ettim. "Hatta

yanlış yönlendirme, yeterli zamanım olmazdı."

"Zamandan bahsetmişken... Dmitri'ye nereye gideceğini söyledin?"

"Acil durum telefonu uygulamamı kullandım ve çağrıya cevap vermem gerektiğini söyledim. Geri dönmeliyim." Ve gerçekten işemem gerekiyordu.

"Bu gecelik ev sahipliği görevim sona erdi." Parti sona eriyordu. "Eğer hâlâ buradaysam, size katılmamak garip olacak. Bunu tek başına halledebilir misin?"

Çenemi kaldırdım. "Ben hallederim. Her şey yolunda." Lütfen, Bayan Şans, bunu berbat etmeme izin verme!

"Bir mesaj uzağındayım. Orada kendine dikkat et, Vice. Ve unutma, biz onlardan ayrı bir dünyayız."

Peki neden o ekiple kendimi evimde gibi hissediyordum? İçeri girdiğimde Jess, Nat ve Lucía Dmitri'yle konuşuyorlardı. Bacakları koşarken huzursuz görünüyordu.

Jess mırıldandı, "Büyük biraderle aranı düzeltmeye karar verdiğiinden beri sana tuzak kurmaya çalışıyorum. Cirque du Cock'a gitmek için son şansım olmana rağmen."

Çitleri onarmak mı? Cirque du Cock? Fuayeye geri döndüm, dinliyordum.

"Kuh-açıkçası, şimdi size tuzak kurmayı başardım, Çünkü buradaki tüm veganları küçük partimize zekice davet ettim."

Nat yine hıçkırdı. "Kabile sözünü söyledi, Dmitri. Vice'ı tutuyorsun."

Lucía, "Onu çok seviyoruz," diye ekledi.

Jess, "Bilgili gözleri var -iz bırakan şeyler gördüğünü anlayabiliyorsunuz- ama kızarıyor.

Beni deli ediyor! Onu sen almazsan ben alacağım." "Belki de mesele bu değildir," dedi Dmitri. "Belki de Önemli olan beni tutup tutmayacağı."

Göğsüm panikle sıkıştı. Benimle dalga geçmiyorlardı. Esprilerini anlayan ve içkilerine uyan harika bir kız olduğumu düşünüyorlardı. Aralarına sorunsuzca uyum sağlamıştım ve içlerinden biriyle iyi anlaşıyordum.

Nasıl bu kadar güvenebiliyorlardı? Ne olduğum hakkında hiçbir fikirleri yoktu ama yine de hayatlarına girmeme izin mi veriyorlardı? Çitimizin çeyrek milyon dolara çevireceği bir saati çalmıştım ve bunu yine yapardım. Ve Tanrım, o yatak odalarındaki kimlik hırsızlığı fırsatları . . .

Onları sarsmak istedim. Aptal zengin insanlar.

Benim sahte altın olduğumu göremediler mi?

Tavana baktım, zihnim çocukluğumun ilk yıllarından bir anıya zum yaptı. Dalgın ve kafam karıştı.

Anneme şöyle demiştim: "Martılar her zaman 'Bir şey gerçek olamayacak kadar iyi görünüyorsa, öyledir' der. Bunun bizim sırrımız olması gerekiyordu, ama orada, açıkta. Neden dinlemiyorlar?"

"Açgözlü oluyorlar ve içten içe bildiklerini görmezden geliyorlar," demişti güzel annem. "Ahlak masalları sattığımızı asla unutma. Ve peri masalları diye bir şey yoktur."

BÖLÜM 6

Misafir banyolarından birinden çıkmak için kapıyı açtığımda Dmitri koridorda ilerliyor, yüzünde niyetli bir ifadeyle bana doğru geliyordu.

Neye niyetlendin?

Tanrım, çok büyüktü. İçgüdüsel olarak geri çekildim. sadece beni onunla birlikte tuzağa düşürdü. Ama kapıyı kapatıp arkasından kilitlediğinde endişeli değildim; heyecan duydum . . . beklentisi.

O ne yapardı? Vegas'taki bir tuvalette meşgul olan ilk yabancılar olmayacağımız kesin. Senaryoya uymalı mıyım?

Belki, ama bir direniş gösterisi fena olmazdı. "Dmitri, ben tuvalette takılacak tipte bir kız değilim."

"Biliyorum."

"Ama yine de yapmamızı istiyorsun?"

Çantama uzandı ve onu bir kenara koydu.

Sanırım öyle. "Seninle seks yapmayacağım." "Anlaşıldı. O güzel saçlarını bırak."

Bir tereddütten sonra saç çubuğumu çıkardım ve saçlarım omuzlarıma döküldü. Saçlarım uzak Norveçli atalarımın kalma platin rengindeydi ve biraz kıvrımlıydı.

Dmitri parmaklarını üzerinde gezdirirken büyülenmiş gibiydi. "İpek gibi," dedi dalgınca, yüksek sesle konuştuğunun farkında değilmiş gibi. "Bütün bu sarı saçları yatağımda dalgalanırken görmek istiyorum."

Geleceğinde olabilir.

Uçlarını yumruğuna doladı, sonra eğilip dudaklarını boynumda gezdirdi. Dili beni okşadı ve

Aldığım zevk o kadar yoğundu ki yumuşak bir iniltiyi bastıramadım. Dengemi korumak için göğsünü kavradım.

"İkinci öpücüğümü istiyorum." Dudaklarını dudaklarıma değdirdi. Bir, iki... Dili içeri girdi.

Onu kendiminkiyle karşıladım ve içime bir sıcaklık yayıldı.

Dudaklarıma karşı inleyerek teması derinleştirdi. Dillerimiz birbirine dolandıkça göğüslerim acımaya başladı, tangam nemlendi. Geri çekildiğinde nefes nefese kalmıştım.

Altın rengi gözleri şehvetle daha da koyulaşmış, artık kehribar rengine dönmüştü. "Sana yapmak istediğim o kadar çok şey var ki." Sesi boğuktu. Saçlarımı serbest bırakarak, "Yüzünü aynaya dön." dedi.

"Pardon?" Düşüncelerimi karıştırmıştı.

"Sana emirler vereceğim. Bana itaat ederseniz, ödüllendirileceksiniz."

Oyun oynayacağı konusunda beni uyarmıştı.

"Bilmiyorum," diye mırıldandım, oyun oynamadan önce bir tereddüt daha gösterdim. Benim dolandırıcılığım için, onun hayallerini gerçekleştirmem gerekiyordu - neredeyse. Alaycı bir şekilde ve seks dışında.

"Arkanı dön." Gözlerinde kaynayan ihtiyaç bana bunu yaptırdı. O.

Aynaya baktığımda, yüzümde bir şaşkınlık göreceğimi sanmıştım. yansımam. Kendi heyecanımla yüzleştim. Acaba ben Patronluk taslamaktan

hoşlanıyor musun?

"Elbiseni benim için kaldır."

Sadece beyaz dantelli bir tanga giymiştim.

Dudağımı ısırdım. "Bana vücudunu göstermek istiyorsun."

Yaptım. Gerçekten yaptım.

Hayır, tekila beni delirtiyor olmalı! Tek düşünebildiğim tekrar tekrar: Neye ihtiyacı varsa ver ona.

"Yap şunu. Şimdi." Sahip olduğu bu kontrol beni tahrik etse bile sinirlerimi bozuyordu.

Kalbim hızla çarparak elbisemin eteklerini sıkıştırdım ve kaldırmaya başladım. Beklediğim utangaçlıkla birlikte

kendimi örtme dürtüsü soldu.

Nedense onun bakışlarının kıcımda ve ıslak külotumda olmasını arzuluyordum. Ama elbisemi belime kadar çekmekte acele etmedim.

Nefesini içine çekti, kıvrımlarına baktı.
Yüzüm yanıyordu. Utancım bile beni ıslatana kadar kafamda işler karışıyordu.
Ve mutlu. Hatta başım dönüyordu. Dudaklarım kıvrıldı.
"Bu bir zafer gülümsemesi mi Victoria? Öyle olmalı. Çözülüyorum. Sana olan çekiciliğimin boyutunu keşfedersen, mahvolurum."
"Neye mahkûm?" Aynada onun vücuduna baktım.
Koca siki pantolonuna doğru kabardı. "Victoria'mın arzu ettiği şeye."
Bu maddi bir dünya, Rus.
"Elbiseni yukarıda tut." Bana doğru uzandı, iki eliyle yanaklarımı kavradı, yoğurdu ve açtı. Bu sadece bir baştan çıkarma değildi. Beni keşfediyordu, gözleri merakla parlıyordu. Yeni bir oyuncağı olan bir çocuk.
Kalçalarımı kavradı, başını aşağı eğerek bana doğru itişini izledi. Göğsünden alçak erkeksi sesler yükseldi.
Keskin bir nefes aldım. Heyecanı ve ihtiyacı beni körüklüyordu. Ama yine de "Seks yok, değil mi?" dedim. Fiziksel olarak o aleti içime alabileceğimi sanmıyordum. Biraz hazırlık yapmadan olmaz.
Aynada bakışlarımız buluştu. "Seni henüz becermeyeceğim." Bekle, henüz mi? "Elbiseni çıkar. Seni daha çok görmeliyim."
O giyinirken mi? "Neden yapayım ki?"
Bana o esir bakışını attı. "Çünkü güzel kızım, bu şimdiye kadar yaptığım en zevkli şey ve sana devam etmesi için her şeyi yaparım."
Yalan söylemiyor muydu?
Kendimi elbisemin fermuarını açarken buldum. Sadece sütyenimi, tangamı ve topuklu ayakkabılarımı bırakarak çıkardım.
"Victoria," diye homurdandı. Bakışlarını eğdi, sonra aynada önümü kontrol etti. "Sakladığın hazineler, kadın." Kontrolünü kaybediyor gibi görünüyordu.
Peki kaybederse ne olur?

Parmak uçlarını sırtımda gezdirerek bir titreme yarattı. "Sırtın hassas mı?"

Hiç bilmiyordum. Bu adam bana ne yapıyordu? Parmakları kıcımlı okşayarak aşağı inmeye devam etti. Düşünmeden, dokunuşunu takip etmek için kaldırdım.

"Duyarlı."

Beni ahlaksız bir seks düşkünü gibi gösteriyordu; öyle değildim. Normalde değildim.

Ya anahtar bu adamdaysa? Benim anahtarım mı?

Bir dizinin üzerine eğildi, elleri bacaklarımda üzerinde geziniyordu, sanki vücudum bir ödöldü ve her santimine tapmaya niyetliydi. Kalçalarıma masaj yaptı, yanlarını öptü. Ayağa kalkarken dudaklarını önce bir yanağıma, sonra diğerine bastırdı.

Aynada gözlerimi açık tutmak için verdiğim mücadeleyi izledim- Beni dişleriyle ısırıldı!

Ciyakladım ama hoşuma da gitti.

Sonra sırtımı öptü. "Bu vücuda asla doyamayacağım." Kulağıma sokulurken sütyenimi çözdü.

Göğüslerime değdirdim, ne kadar şişmiş olduklarına şaşırdım. "Hâlâ giyinikken sadece tanga giymek hakkında bir şey bilmiyorum." Bal tuzakları kışkırttı. Hedefin her kapisine boyun eğmiyorlardı.

Sütyenimi bırakmamı emretmek yerine saçlarımlı topladı ve dudaklarını ensemda gezdirerek içimi ürpertti. Sıcak nefesleri ve sert dudakları direncimi zayıflattı. Vücudumun geri kalanına verdiği tepki çok heyecan vericiydi. Her dokunuşunda, bunu göstermek için can atıyordum. garip adam daha fazla, ağrıyan göğüslerimi çıkarmak ve kıcımlı onun için kaldırmak için.

"Victoria, hâlâ tadını çıkarabilecek kadar kontrolüm varken bana tüm hazinelerini göstermelisin." Bana döndü onunla yüzleş.

Büyüsünün beni ele geçirmesine izin verdim. Sütyenimi düşürdüm.

Aşağı bakmadı. Henüz bakmadı. Ağzıma kısa bir öpücük kondurdu -övgü mü?- sonra bakışlarını indirdi.

Verdiği yanıt utancıma değdi. O

Gözlerini sıkıca kapattı, sonra açtı, sanki benim ya da göğüslerimin yok olmasını bekliyormuş gibi. Çakıllı bir sesle, "Hayatımda gördüğüm en nefis göğüslere sahipsin," dedi. Onlara şehvetle ama aynı zamanda sanki giysilerimin altında neye benzediğimi bilmek için can atıyormuş gibi hevesli bir merakla baktı.

Hiçbir uyarıda bulunmadan beni mermer tezgâhın üzerine kaldırdı ve kalçalarını dizlerimin arasına yerleştirdi. Adem elması

iki eliyle göğsüme uzanırken sallanıyordu. . . .

İletişim.

Ciğerlerinden bir nefes titreyerek çıktı; inledim, avuçlarına doğru eğildim.

"Seni hissetmek bile pantolonumun içine boşalmamı sağlıyor." Kocaman aleti kurtulmak için malzemeye karşı zorlandı.

Elimi uzattım, onu okşamak, onu inleten şeyin ne olduğunu öğrenmek istiyordum-

"Ah-ah. Henüz değil. Ellerini tezgaha koy."

İsteksizce itaat ettiğimde, işaret parmağıyla büzülmüş bir meme ucunu daire içine aldı. Tekrar. Ve tekrar. Hiç değişmeden

Çıldırııcı bir hız.

Meme uçlarımla birlikte klitorisim de zonklamaya başladı. "Aman Tanrım" diye fısıldadım. Başım döndüğünde ense mi avuçladı,

Beni sabit tutarak. "Dmitri. . ." Bu şöyle bir şeydi. tapınma.

Diğer elini sırtıma koyarak beni ona doğru daha da eğilmeye zorladı. Yüzünün yan tarafını göğsüme sürtmek için eğildi.

Onun alçak, gırtlaktan gelen iniltisini hissettim. Nefes nefese, kendini kaybetmiş gibi bakarak göğüslerimi okşamasını izledim.

Sıcak nefesleri bir meme ucuna fısıldadı, sonra ... dili.

"Oh, evet!" Parmaklarımı onun kalın siyah saçlarına

geçirdim ve başını kavradım. Kendimi tekrar tekrar
fısıldarken duydum

İsim.

"Sana yaptığım şey hoşuna gidiyor." Göğsüme karşı sırttığına yemin edebilirdim.

Sırtışını görmek istiyordum! Dudaklarının arasındaki tepe noktasını emdiğinde bu düşünce kayboldu.

Havaya uçuyordum! Ağzı çok sıcaktı, meme ucumu okşarken dili çok güçlüydü. Dişlerinin bir sıyrığı beni inletti.

Sonra aynı özeni diğer göğsüme de gösterdi.
Bundan kurtulabilir miyim?

Aç çekişlerle emdiğinde, gözlerim parladı ve sonra kapandı. Sesler beni bombardımana tuttu. Çatı katından gelen müzik. Benim çaresiz inlemelerim. Onun mutluluktan inlemeleri.

Ağzının ıslak emişi . . .

Çok geçmeden geri çekildi. "Külotunu kenara çek."

Nefeslerimin arasında, "Neden her yerini açan bir tek ben varım?" diye sordum. Yarım Brezilyalı yaptırmıştım ve monsumun üzerinde küçük bir tutam kıl bırakmıştım.
Bundan hoşlanır mıydı?

Kaşlarını kaldırdı. "Oyuna dahil olmamı mı istiyorsun?"

Kelime oyunu mu? Çok lezzetli!

"Belki de tamamen giyinik bir adamın yanında çıplak olmak hoşuna gider."

Bu fikir kötü hissettirdi; ona karşı çok savunmasız olacaktım. Yeni tanıştığım biriyle bunu gerçekten yapabilir miydim?

"Bana ne kadar ıslak olduğunu göster, Victoria."

Tedirginlikle yutkundum ama tangamı kenara çektim. Serin hava dudaklarıma çarptı.

Rusça sert bir şeyler mırıldanarak bana baktı. sanki tüm hayatının en önemli anıymış gibi. Perçinlenmiş bakışları beni titretti. Kaşlarını çatarak parmaklarının tersiyle dudaklarımı şefkatle okşadı. "Güzel kız. Ağzını sulandırıyor." "

Çok güzel. Ağız sulandırıcı.

"Şu açık renk saçlara bak. Biraz bıraktığına sevindim."
Sonra beni ayırdı. "Ah! Sırılsıklam olmuşsun."

Yüzüm yanıyordu. Kendimi hiç bu kadar açıkta hissetmemiştim.

Ve bu beni daha da ıslattı.

Elleri titriyordu, "Sikimin bu kadar ağrıyabileceğini hiç bilmiyordum" derken kelimeleri düzensizdi. Başladı vücudumu öpüyordu.

Diliyle göğüs dekoltemde bir fiske vurdu. Bir diğeri göbeğimin üstünde.

"Vay be. Ne yapacaksın?" Kendi sesimi zar zor tanıyabildim.

Sırılsıklam külotumu dizlerime kadar çekti. "Seni yemem lazım."

Başını geriye doğru bastırdım. "Dur, yapmayalım. O kadar da hayranı değilim aslında." Bundan asla kurtulamadım, ve çocuklar

Beni çıkaramazlarsa başarısız olacaklarını düşünüyor gibiydiler. Baskı benim için her şeyi mahvetti.

Ama Dmitri'yi tamamen soğutmak istemedim, bu yüzden "Bunu kafa sevgimle telafi ediyorum" dedim.

Gözlerini kısmıştı. "Bunu yakında ele alacağız." Beni avuçladı, amıma masaj yaptı.

Bu ne anlama geliyordu? Sanki bana sahipmiş gibi beni okşarken düşünemiyordum. "Bu sadece ... en sevdiğim değil."

"Ben yaptığımda olacak." Kendine olan güveni beni neredeyse inandıracaktı. Beni serbest bıraktı, aramızda parlayan parmaklarını kaldırdı. "Gelecek olanın bir tadı." Sonra onları yaladı.

Bir kelime oyunu daha! Ne gelecek?

Islaklığımın tadına bakarken gözleri yuvalarından fırlayacak gibi oldu. "Çok tatlı!" Sanki doyamamış gibi parmaklarını emiyordu.

Gördüğüm manzara karşısında inledim. "Dmitri."

Bir hırıltıyla parmaklarını çekti. "Eğer bana bunu inkar edersen, seni cezalandırmak zorunda kalacağım."

"Cezalandırmak mı?"

Beni ayağa kaldırdı ve yüzümü tekrar aynaya çevirdi. "Bacaklarını aç ve ellerini tezgâhın üzerine koy. Onları oradan hareket ettirme."

Kısmen dolandırıcılıktan, kısmen de korkudan tereddüt ettim. Külotum dizlerimde ve bacaklarım ayırık haldeyken avuçlarımı mermerin üzerine koydum-

Avuç içi kışıma çarptı.

Anlama yavaşça geldi. Beni tokatlamış mıydı? Az önce lanet bir şaplak yemiştım! Bundan hiç hoşlanmamıştım.

Ama benim işim onu cinsel deliliğe daha da yaklaştırmaktı; eğer bir kırbaçlama onun fitilini ateşlerse, o zaman buna uymak zorunda kalacaktım.

Bir tokat daha. Ses gülünç derecede yüksekti.

Dişlerimi sıktım ve kaderime razı oldum.

Tokat! Diğer eliyle boğazımı sıktı ve beni sabit tuttu. Tokat!

Kışımdaki ısı sırtıma, bacaklarıma, ... yayıldı. kedi. Bu garip etkileşim beni etkilemeye başladı. İç direncim azaldı.

Bunu hissetmiş olmalıydı. "İşte bu," dedi, sesi karanlık bir övgüyle doluydu. "Bana teslim ol."

Gönder . . . Bu kelimeyle içim kasıldı. Her şaplahta memelerim titriyordu ve aynada onları izlemesi hoşuma gidiyordu. Meme uçlarım hiç görmediğim kadar sertleşmişti, klitorisim zonkluyordu.

"Grevlerimle tanışmana bak."

Daha fazlası için kışıımı kaldırıyordum! Bana neler oluyordu? Beynimdeki bilinmeyen devreler ilk kez.

Bu adam yüzünden. Anahtar . . .

"Daha fazlasını istiyor musun?" Sesi amıma sıcak bir şekilde bağlıydı.

Bundan sonra ne yapacağını bilmek zorundaydım! Beni sikmeyeceğini söylemişti. Başka herhangi bir şey dolandırıcılıktı.

ucube milyarder benim hedefim! "Evet!"

Boştaki eliyle beni kalçalarımın arasından sıkıca kavradı. "Çok ıslak! Sanki benim güzel kızımın gel."

Şok edici temas karşısında nefesimi içime çektim.
"Dmitri, buna daha fazla dayanamayacağım!"

Vücudu gümbürdüyor, kasları giysilerinin altında kabarıyordu. "Bunu alabilir misin?" Elini salladı, tüm amımı titretti.

"Aman Tanrım." Sırtım eğildi, meme uçlarım acıyla gerildi. Açılmış bacaklarım seğiriyor, kığım titriyordu.

Tekrar tokatladı. Kuvvet klitorisimi onun titreşen avucuna doğru itti.

Zevk artmıştı. Bana şaplak atmaya devam ederse eline boşalacaktım. "Daha fazla."

Beni tekrar kırbaçladı ve beni bekleyen pençesine gönderdi. Orgazmım yaklaşırken gözlerinin içine baktım.

"Lütfen..." Bir tokat daha.

"Bana ne yapıyorsun?" Sesim dehşete düşmüş gibiydi.

"Seni iyi hissettirmek istiyorum, böylece daha fazlası için bana gelmeye devam edeceksin."

İyi mi? Duvarlara tırmanmak üzereydim! "Lütfen gelmeme izin ver!"

"Buna ne kadar ihtiyacın olduğunu göster bana. Elimi kullan." Hareketsiz bıraktığı elini. Üzerinde dinlendiğim eli.

Beni en uç noktaya kadar götürdü, sonra da çıtayı yükseltti. Bahsini görebilir miyim? Klitorisimi ona karşı çalıştırmak çok utanç verici olurdu. Avucunu döllerimle ıslatmak.

"Bana teslim ol." Kığımı kavrayan elini bıraktı.
Bunu tek başıma yapmamı istediği için mi?

Hiç bu kadar kontrolden çıkmış hissetmemiştim. Neden ona itaat etmek için karşı konulmaz bir dürtüyle savaşıyordum? Orgazmımı onun ellerinde yaşamaya ihtiyacım vardı!

"Bunu benim için yapmak istiyorsun, güzelim." Kehribar rengi gözleri beni büyüledi.

Yaptım mı? Yapabilir miydim? Gerçeği kabul ettiğimde yüzüm alev alev yanıyordu.

Büyünün üzerime gelmesine izin verdim ve kalçalarımı hareket ettirmeye başladım.

"İşte bu," diye tısladı. "İşte görmek istediğim şey bu."

Ayak parmaklarım kıvrıldı. "Çok iyi... çok iyi... çok iyi." Avucuna doğru sallanırken, ağırlaşmış bakışlarım daldı. Büyük sikinin serbest kalmakla tehdit ettiğini gördüğümde, tüm kısıtlama düşünceleri çözüldü. "Fikrimi değiştirdim! Sende var mı prezervatif?"

İnledi. "Seni becermek için adam öldürürüm. Hiç bu kadar sert." Boştaki elinin topuğunu pantolonundaki çıkıntının üzerine sürttü. Bir çember şeklindeki prekum materyali nemlendirdi.

Dilimi ıslatmalıydı.

"Ama sana yapmayacağımı söylemiştim." Şu anda onun için önemli olan bu muydu?

"Beni becermene ihtiyacım var Dmitri, aklımı kaçırmış gibiyim!"

Dudakları beyaz dişlerinin arasından geri çekildi, yüz ifadesi hiddetliydi. "İşte seni ilk gördüğümde beri beni her an böyle çılgına çeviriyorsun!" Arkamda durup sikini yanan kıcıma dayadı.

Pantolonunun kumaşı tenimi aşındırdığında haykırdım.

"Benim için boşalacak mısın, Vika?" Ben elini sürtmeye devam ederken o bir kez daha itti.

"Çok yaklaştım!" Bana ne demişti? Vika mı? "Çok yakınım . . ." Göz kapaklarım kapandı.

"Ah-ah. Geldiğinde bana bak."

Gözlerimi açtım. Nefes nefese aynaya baktım, onun delici bakışlarında kendimi kaybettim. Kalçalarım çılgınca sallanıyor, vücudum geriliyor, doruğa ulaşmaya hazırlanıyordu. "Oh, Tanrım ..."

"Şimdi lütfen de, güzelim." Aleti aramızda daha da şişti.

Her şeyi yapardım. "Lütfen!"

"Sert gel." Tutuşunu titretti ve istismara uğramış kıcıma doğru itti.

Kenara doğru savrulurken çığlık attım, çaresizce amımı onun sıcak avucuna sürüyordum. Görüşüm bulanıklaştı. Vücudum kıvrandı, memelerim titredi.

Bu adam için boşalırken ve boşalırken zevk beni alt etti. . .

O ve ben şimdiye kadar yaşadığım en güçlü orgazmı yaşamak için birlikte çalıştık. Sonunda, ona karşı kemiksiz bir şekilde düzleştirdim.

Elini çekti. "Basınç ... dökülmek üzere!" Fermuarının sesi duyuldu.

Etrafımda döndüm ve ereksiyonunu serbest bırakmaya çalışırken neredeyse ayağımı kaybediyordum. Çene düşürücü manzara karşısında nefesim kesildi.

Dmitri delinmiş!

Tepesinde gümüş bir yüzük vardı, Prens Albert piercingi. "Aman Tanrım, sikin çok seksi!" Damarlar Kalın shaftının üzerinde çıkıntı yapıyordu, başı gergindi. Dilim ağzımın içinde dönerek o delinmiş yarığı ıslatan prekumu aradı.

Kalçalarını salladı, aramızdaki havayı sikti. "Hissedebiliyorum bakışların sikimde!"

"Onu emmem gerek, Dmitri." Ona tapmak için halının üzerinde dizlerimin üzerine çöktüm.

"Kadın! Beni zaten olduğumdan daha fazla delirt!"

Shaftını kavradığımda avucumun içinde sarsıldı. Onu öpmek için eğildim ama çenemi sıktı.

"Dölümü tutamıyorum! Bana bak, Angel. Beni burada tut."

Sende kalsın mı? Bu adamdan etkilenerek başımı salladım ve uzunluğunu pompaladım.

Kapüşonlu bakışları benimkileri delip geçti. Asla başka tarafa bakmadı.

Ciğerlerini bir feryatla boşalttığına bile. Kavurucu menisinin ilk kırbacını göğsümde hissettiğim bile.

Kocaman vücudu kontrolsüzce titriyordu, elimin esiri olmuştu. Gözlerim kocaman açılmıştı, memelerim sırılsıklam olana ve şişmiş meme uçlarımdan damlayana kadar döllerini defalarca sağdım.

Bir dahaki sefere dudaklarımın arasına girecekti.

Bağırışları kesilince, tekrar tekrar Rusça bir şeyler mırıldandı. Prosto rai? Ürperdi ve elimi bıraktı.

Gerçeklik dereceli olarak geri döndü. Dmitri Sevastyan memelerime boşaldı. Buz gibi soğuk Vice yabancı bir adamın avucuna boşalmıştı.

ve çok pis bir cum shot var. Aletini bıraktım ve Sanki yaptığım şeyi hafifletecekmiş gibi külotumu hızla yukarı çektim.

Ayağa kalkmama yardım ettiğinde, "Bunu yaptığımı inanamıyorum" diye fısıldadım. Neredeyse yüzümü ellerimin arasına gömecektim. Nasıl böyle kontrolümü kaybetmişim? Sonlara doğru, dolandırıcılıkla ilgili tek bir düşüncem bile yoktu.

Yarı sert sikini pantolonuna geri sokarken nefes nefese tısladı. Bir oyuncunun küçümsemesini, fermuarını çekmesini ve "Tamam, seni ararım" demesini bekliyordum.

Daha azını hak etmiyordum.

Yine de Dmitri benimle daha çok ilgileniyor gibiydi. "İzin ver sana yardım edeceğim, moy ángel." Bir bezi ıslattı ve göğsüme uzandı, sonra duraksadı. "Bu manzarayı asla unutmak istemiyorum."

Bezi hassas meme uçlarıma üzerine sürüp ılık kremini temizlediğinde nefesim kesildi. Sesi gürleyerek, "Bu bizi eski halimize döndürecek," dedi.

Seks için çıldıran bana mı? Bezi ondan aldım. "Yapabilirim. Hemen geliyorum."

Dışarı. Diğer herkesle birlikte. Az önce olmasına izin verdiğim şeyden sonra mı? Tüm çatı katı bizi duymuş olmalı.

Kaşları birbirine çatıldı. "Benden istiyorsun. Ben Gidelim mi?"

Ne kafa karıştırıcı bir adam. Sancılar içinde kavurucu bir ihtiyaç ve çelik gibi bir komutaydı ama şimdi kararsız görünüyordu.

Sessiz bir sesle, "Seni gözümün önünden ayırmak istemiyorum," dedi.

Dudağımı ısırdım. "Şu anda senin DNA'nı taşıyorum, o yüzden bana bir iyilik yap, olur mu?"

Sanki tepkimi ölçmeye çalışıyormuş gibi başını eğdi. "İsteksizlikle."

BÖLÜM 7

Yıkandıktan, yeniden giyindikten ve saçlarımı tekrar topladıktan sonra aynada görünüşümü kontrol ettim. Benim dışımda kızarmış yanaklar, ne yaptığımıza dair dışarıdan herhangi bir kanıt görmedim. Ama hala büyük ikramiye olan orgazmımı ve o atıcıları hissediyordum.

Sakin bir nefes aldım, çantamı omzuma attım ve kapıyı açtım.

Dmitri hemen dışarıda duruyordu. Bana bakarken simsiyah saçlarından bir tutam alnına düşmüştü.

Kuzenim tam da bu bakışı tarif etmeye çalışmıştı; neden bu kadar zorlandığını anladım.

Dmitri Sevastyan'ın yüz ifadesi yarı özlem, yarı karanlık bir sahiplenmeydi ve Rus'un diğer her şeyi gibi yoğundu. "Bu çok mu fazla oldu? Benimle rahat olmanı istiyorum."

"Sadece biraz bunaldım. Dışarı çıkacağım." I gerçekten veda etmek istemedim ve seninle tanışmak ne güzel hepsine şu anda.

"Anlıyorum. Seni hemen eve bırakacağım." Cebinden telefonunu çıkardı, Pete'den bile daha hızlı mesajlaşıyordu. "Koridorun sonundaki kapıdan çıkabiliriz."

Dakikalar sonra aşağıya inmiştik ve şık bir Mercedes limuzin VIP girişine yanaşıyordu. Bu Özel araç Calydon'un kapısının arkasında korunuyordu; böylece ailem gibi barbarlar içeri giremiyordu.

Kahverengi saçlı, sıradan bir koruma kapıyı açtı ve adresimi sordu. Mırıldandım ve Dmitri bana yardım etti.

Sonra yanıma oturdu.

Gözlerimi kırptım. "Beni uğurlarsın diye düşünmüştüm." Tanrım, bu hayatımın en uzun on beş dakikalık yolculuğu olacaktı.

Cevap olarak bana uzandı ve sanki bana yeterince yaklaşamıyormuş gibi beni kucağına çekti. Bir oyuncunun küçümsemesi için çok fazla.

Vücut ısı ve kokusu beni tekrar ateşledi. Kığım hala şaplaktan karıncalanıyordu. Allık. "Beni kucağına alıp duruyorsun."

"Neden yapmayayım?" Soru retorik değildi. Gerçekten merak ediyordu.

Ona verecek bir cevabım yoktu, bu yüzden sadece iç çektim.

Alçak bir ses tonuyla, "Başkalarını okumakta güçlük çekiyorum. Çok mu şey yaptım?"

"Neyin?"

"Üzerine geldiğim için kızgın mısın?"

Gözlerim açıldı. Tamam, o zaman seksten konuşalım. Aklımı tekrar işe verdim. İyi kız tohumları ekerken, gelecekteki bir karşılaşma için onun arzusunu ateşlemem gerekiyordu. "Dölünü hissettiğimde bayıldım. İlk düşüncem bir dahaki sefere dudaklarımın arasından geçmesiydi."

Dudakları bir nefesle aralandı. "Victoria. . ."

"Ama seni sadece birkaç saattir tanıyorum. Sana yanlış bir fikir verdiğimden endişeleniyorum. Ben böyle davranmam. Hiçbir zaman. Yirmi dört yaşına sadece üç çentik atarak geldim ve o deneyimlerim de boştu." Eski sevgilimin linebacker'lığı hoşuma gitmişti.

ve onunla yapmadığımdan daha fazla kez boşalmıştım. Ama evet, Brett ile seks nispeten uysaldı.

"Seni rahatsız eden başka bir şey oldu mu?" Dmitri sordu.

"Şaplak yemekten anlamam. BDSM hakkında. BDSM HAKKINDA." Basit şeyleri severdim. İnternette gördüğüm kadarıyla BDSM

sahne, kıyafet ve güç dinamikleri ile ilgili gibi görünüyordu. Sanki dolandırıcılık yaparken bu üç şeyle yeterince uğraşmak zorunda değilmişim gibi.

Çok fazla iş; çok fazla hazırlık.

"Seni sertleştirdi, değil mi? Ya başarısız olduğu anda durmayı kabul edersek?" Birlikte bu kadar çok zaman geçireceğimizi mi sanıyordu?

"Beni bağlamak ister misin?" Geleceğim ne getirecekti?

"Evet. Aramızda olacakların hızını kontrol etmek istiyorum.

bize."

"Bu şeylerle ne zaman ilgilenmeye başladın?" Dmitri'ye bir şaplak atma hissi mi vermiştim? Bu yüzden mi Karin yerine benimle nişanlanmıştı? Bu düşünce beni huzursuz etti.

"Bir yıl önce. Kardeşlerimin bu tür eğilimleri var. Fikri Maksim'den aldım."

"Lucía ve Natalie bu eğilimleri paylaşıyor mu?"

"Gururla."

Doktora ve varis mi? Aklım başımdan gitti. "Bu yüzden mi piercing yaptırdın?"

"Sanırım hepsi birbiriyle bağlantılı."

"Uyandın ve bugün sikimi deldirebileceğimi mi düşündün?" Belki bir sevgili için?

Omuz silkti. "Bir süre bu kararı düşündüm. Kendimi olduğumdan farklı kılmak istedim ve bunun hislerimi değiştireceğini düşündüm."

Farklı. Değişmiş. Eski halinin nesi vardı? "Birkaç ay önce yaptırdım." Durakladı. "Sen aldırır mısın?"

"Muhtemelen bu gece rüyamda aletini göreceğim."

"Burada kalıp bunu sağlayabilirim." Oh, çok çekici olabiliyor.

Dmitri tam bir muammaydı. Bu gece zaman zaman sosyal açıdan zorlandığını hissedebiliyordum; konuşmadan önce tereddüt ediyor, uzaklara bakıyor, sessiz Aleks'le daha çok ortak yönü varmış gibi görünüyordu. Ama sonra Dmitri arkasını dönüp Maksim kadar çekicilik sergileyebiliyordu.

"Neden bu kadar az erkekle yattın?" diye sordu.

"Namusumu korumaya pek niyetli değildim efendim."

Dudaklarının köşesi neredeyse yukarı doğru eğildi. Mikro bir gülümseme.

"O zaman neden?"

Tekila kalıntısı süper güçlerimi ortaya çıkarmamı sağladı: "İki şeyi her zaman anlayabilirim. Biri yüzüme karşı yalan söylediğinde, ve biri beni satarken. Kelimeler bana kara tahtaya çakılmış çivi gibi geliyor. Bu hep böyle olmuştur." A kullanışlı yetenek. "Gençken birlikte takıldığım adamlar özellikle bir anlaşmayı bitirmek için ellerinden geleni yaparlardı. Bu beni bir kova buzlu su gibi soğuttu."

Bütün numaralarını hatırladım.

Ailem şehir dışında ama sadece bu hafta sonu için. (Bu anlaşma uzun sürmeyecek!)

Eğer benimle bu şekilde olmak istemiyorsan, belki isteyen bir kız bulurum. (Şimdi harekete geç yoksa bu fırsatı sonsuza dek kaybedersin!)

Sonuna kadar gitmemize gerek yok; sadece ucunu koyacağım. (İmzala ve sür! Nakit yok!)

Dmitri bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Sana asla yalan söylemeyeceğim." Eninde sonunda söyleyecekti. Hep yalan söylerler.

Ama umurumda değildi çünkü ona oyun oynuyordum. "Rusya'ya ne zaman dönüyorsun?"

"Duruma göre değişir. Burada araştırdığım bir fırsat var." Beni fırsat gibi gösterdi.

Neredeyse kancada mıydı? Eğer öyleyse, o zaman anlaşılması zor olmalıyım. Ver ve al, gel ve git. "Yarın gece çalışmak zorunda kalabilirim."

"Neden?"

"Çalışmak bu kadar yabancı bir kavram mı?"

"Çalışmayı bilirim. On yılı aşkın bir süre boyunca haftanın yedi günü, günde on yedi saat kendimi bir araştırma laboratuvarına kapattım."

"Gerçekten mi?" Pete'in notlarına göre, Dmitri en çok gelir getiren elli teknoloji patentinden ikisine sahipti.

Başını salladı. "Zaten bir ömür boyu sürecektir bir işi tamamladım. Kelimenin tam anlamıyla. Hesapladım."

"O zaman ne soruyordun?"

"Bir şey için mi çalışıyorsun? Para mı biriktiriyorsun?"

"A2B'yi değiştirmeyi düşünmüyorum. O benim eski kamyonun takma adı." Çünkü beni A noktasından B

noktasına götürmek, hurda kamyonetle ilgili kayda değeri tek şeydi. Son zamanlarda,

B noktası biraz abartılıydı. Brett'i terk ettiğimde, parasını ödediği arabayı da geride bırakmıştım. "Motorunun sesine bakılırsa, kamyonetimin bana 'Git ... bensiz ... kendini kurtar' demeye çalıştığından eminim."

Dmitri'nin dudaklarının köşesi tekrar kıvrıldı. Tam olarak gülümsediğini görmemiştim ama mikro gülümsemesi hâlâ kalpleri durduruyordu.

"Tek istediğin bir araç mı?"

Şimdiden büyük hediyeler peşinde miydi? Süt inekçiliğinde ustaydım! Uzun dolandırıcılığın beşinci adımı için biraz erken görünüyordu.

-Ama eğer kabul ederse... "Ve yakında tahliye edileceğim." O zaman bana bir midilli ve bir daire al!

"Seni evden attıramayız, moy ángel."

Beşinci adım en iyi şekilde birkaç toplantı boyunca kademeli olarak gerçekleştirilir; tohumu ektikten sonra konuyu değiştirdim. "Okumakta zorluk çektiğinizi söylerken ne demek istediniz?

Diğerleri?"

"Bu konuda hiçbir yeteneğim olduğunu iddia edemem. Bilim, matematik ve teknoloji biliyorum ama insanlar tarafından sürekli fırlatılıyorum."

İtirafı beni ona karşı daha da yumuşattı. Herhangi bir kırılma ipucu, bu hayattan daha büyük adamı daha ilişkilendirilebilir hale getirdi - o aslında bir ölümlü - ama söylememeli

yoksa onu kandırırlardı.

Benim gibi insanlar. Suçluluk duygusu bir yumruk gibi çarptı yüzüme. "O zaman kime güveneceğini nasıl biliyorsun?"

Gözleri karardı. "Her zaman uzun vadede öğreniriz, değil mi?"

Vay be, güvenine ihanet edilen tek kişi ben değilmişim. Ve bu adam hala bunun acısını çekiyordu. Bu zararı eski bir arkadaşı mı vermişti? Bir aile üyesi mi?

Bir sevgili mi?

Bir kadın tarafından hor görülmesi ve muhtemelen hala ona aşık olması fikri beni çok kışkırtırdı, endişelendim. Ona karşı bir şeyler hissetmek felaket olur.

Onun gibi bir adam benim ne olduğumu öğrenirse nasıl tepki verir? Güvenliği er ya da geç hakkımızda bir şeyler bulabilir.

Şu anda Dmitri'nin güvenine ihanet ediyordum.
"Görünüşe göre bir yerlerde yanmışsın."

Pencereden dışarı baktı. "Yolun başında." "İlişkide
olduğun biri tarafından mı?"

Omuz silkti.

Üzerimize bir karabulut çökmüş gibiydi. "Dmitri?" Elimi
yanağına koydum ve göz kapakları ağırlaştı. Avucuma doğru
eğildi ve kalbim burkuldu. Benden gelecek bu küçük teselli
gösterisine ihtiyacı vardı.

Farkına vardı. Yanmamıştı, yaralanmıştı. Bir koruma
duygusu kabardı ve beni şaşırttı. Daha önce sadece ailem
için böyle hissetmiştim.

Sloganımız "Mezara kadar" idi, çünkü birbirimize olan
bağlılığımız asla ölmeyecekti.

Dmitri bir çeşit acıyı yeniden hatırlıyordu.
Benimle şimdiki zamanda kal. "Pekâlâ, koca adam" -
parmaklarımın tersiyle sert çene çizgisini sıyırdım- "İkabımı
nasıl aldığımı öğrenmeye hazır mısın?"

Gözleri ilgiyle parladı. "Evet.
mantıklı." Belli ki bir şeyleri toparlamaktan hoşlanan bir
adamdı. "Küçükken kötü alışkanlıklardan çok etkilenirdim.
Bir seyyar

Beşüğimin üzerinde dönüp durmak beni ağlatırdı, ama
karıştırılan kartların ve şingırdayan poker fişlerinin sesi beni
sakinleştirirdi. I

Biri köpüklü bir şişe patlattığında güldüm ve alkışladım ve
diğer küçük çocukları öpücüklere boğdum. Hepsini."
Sırıttım. "Çok tutarsızdım."

"Kendin hakkında konuşmanı uzun süre dinleyebilirim..."
Sözünü yarıda kesti. "Zamanın ölçülebilir bir sınırı yok."

İltifatı beni gülümsetti. Tam bir bilgisayar adamı.

"Seninle daha fazlasını yapmak istiyorum Victoria.

Haberin olsun: I
sahip olacak."

Kendimi kesin bir şey gibi mi göstermişim? Yoksa o da
Vegas'taki tipik bir erkek gibi mi düşünüyordu? "İnsanların
garip
kokteyl garsonları hakkında fikirler, Dmitri. Satılık
olmadığımı biliyorsun, değil mi?"

"Biliyorum. Yoksa seni çoktan satın almış olurdum."

Şaka yaptığını düşünerek sııttım ama o sadece gözlerimin içine baktı.

Çok yoğun! Ben de eğlenceli bir dönüş denedim. "Peki bana sahip olsaydın ne yapardın?" Güçlü çenesini çimdikledim. "Kölen olur muydum?"

Başını iki yana salladı. "Seni özgür bıraktırdım Victoria. Sonra da sana tüm lanet olası dünyayı satın alırdım."

Sırıtişım soldu, dolandırıcılık hissim devreye girdi. "Dmitri, sen . . deli mi?"

Nefesini tutarken göğsü hareketsizleşti. Gözlerini kaçırmadan, yavaşça başını salladı.

Evet, bu ailenin bazı sırları varmış. Ne tür bir deli? Eksantrik milyarder mi? Yoksa "Kadınların kulaklarını ganimet olarak saklarım" mı?

Hayır, dolandırıcılık sezgilerim onun bir kadına zarar verecek türden bir adam olmadığını söylüyordu. Emin olmak için, "Hiç birini incittin mi?" diye sordum.

Kulağımı ısıtan bir nefes verdi. "Asla bir kadın, asla benden daha zayıf biri olmadı."

Yalan değil. Dmitri'nin hasarının içe dönük olduğundan şüpheleniyordum; incinmişti. Ne diyeceğimi bilemedim.

Ensemi kavradı ve alnımız birleşene kadar beni kendine çekti. Birdenbire dünyada sadece iki kişi kalmıştık. "Şansım tükendi mi?" diye homurdandı.

Gerçek hayatta mı? Evet, gerçek hayatta. Bunu bu gece bitirecektim. Ailem hayatta kalma modundayken, hasarlı bir adam için zamanım yoktu. Hiçbir erkeğe ayıracak vaktim yoktu. "Bunu kabul etmene şaşırdım."

"Size asla yalan söylemeyeceğim. Ve sen bana çok açık bir soru sordun."

İtirafını düşünürken, aklım Brett'le geçirdiğimiz o son geceye gitti - onu yatağımızda bir şov kıızıyla çırılçıplak bulmuştum, parmakları kızın derinliklerindeydi.

Erkeklerin köpek olduğunu biliyordum ama nedense iri yarı, cana yakın lise futbol koçuna karşı gardımı düşürmüştüm.

Şimdi Rus'a bakarken, tercihlerimin nerede yattığını anladım. Dmitri'nin gözlerinin içine baktım ve ona gerçeği söyledim: "Akıllı başında bir yalancı yerine dürüst bir deliyi tercih ederim."

Beni o kadar sıktı ki moraracağımı sandım ama durmasını istemedim. . .

BÖLÜM 8

"Bize ne olduğunu anlat!" Ben daha dairemin kapısını kapatmadan Karin yatak odamdan seslendi.

Dmitri bunu duymuş muydu? Beni limuzinden çıkardı, anahtarımı aldı ve kilidi benim için açtı. İyi geceler öpücüğü kısa ama şefkatliydi. "Yarına kadar," demişti.

Gözetleme deliğinden dışarı baktım. Kapımın eşiğinde kaşlarını çatmış duruyordu. Onunla konuşmak istediğini hiç gizlememişti.

ama peruk, kimlik makinesi, sahne malzemeleri gibi açıkta duran eşyalarım vardı. Ayrıca, bu noktada yakalanmamam gerekiyordu.

Belirgin bir isteksizlikle nihayet limuzine doğru yöneldi.

Sırtımı kapıya dayadım ve sanki bu gece ilk kez nefes alıyormuşum gibi nefes verdim. . .

Hâlâ sersemlemiş bir halde, dikiş atölyesi olarak kullandığım küçük oturma alanını geçerek yatak odama doğru yöneldim. Annemin

Karin'e ve bana kendi kıyafetlerimizi nasıl yapacağımızı öğretti çünkü birçok eksimiz para gibi görünmemizi gerektiriyordu; perakende couture karları tüketti.

Elbise mankenlerimin, giysi raflarımın ve eski kırık dökük Singer'ımın yanından geçerken, onları en son ne zaman kullandığımı hatırlamaya çalıştım.

Karin, Pete ve Benji büyük boy yatağımda kamp kurmuş, tasarım okulunda okuduğum ders kitaplarını karıştırıyorlardı.

"Siz burada ne yapıyorsunuz?" Benim dandik tek yatak odalı dairemde mi takılıyorsunuz? Neredeyse hiç mobilyam, sıfır dekorasyonum ve televizyonum yoktu. Seksenli yılların gruplarının posterleri ve film hatıralarıyla dolu kutular duvarları kaplıyordu, açılmamış Geçen yıl Brett'in evinden taşındığımdan beri.

Daha iyi bir apartman kompleksinde bir POP-şelale yapmak istemiştim ama bir türlü fırsat bulamamıştım.

Karin yatak başlığına yaslanmış, gülümsüyordu. "Olanları anlatmanı sabırsızlıkla bekliyorduk!" Üzerinde şort ve yırtık bir tişört vardı: Ben yaptım. Köpekleri dışarı saldım. Bunu ona büyükannemiz vermişti. Karin sevgisinden dolayı bunu sürekli giyerdi.

Pembe cep telefonum büyükannemin hediyesiydi, bu da ona değer verdiğim anlamına geliyordu - pembe renkten ne kadar nefret etsem de. "Pembe telefonu çevirmenin" mastürbasyon için bir örtmece olduğundan bahsetmiyorum bile. Kendi kendime bunun Pete'e aldığı Snuggie'den ya da Benji'nin hobbit ayaklı çoraplarından daha iyi olduğunu söyledim.

"Vay anasını, kardeşim." Benji'nin kahve rengi gözleri parladı. "Bir gün ne kadar fark yaratıyor, değil mi?"

Bugün kardeşimi görsen, ne kadar Küçük bir çocukken sokaklarda acı çekmişti. Büyüdüğünde lav gibi sıcak, uzun boylu, yapılı ve insanları kendine çeken sessiz bir güce sahip olmuştu.

On sekiz yıl önce, babamı dolandırmaya çalışan yedi yaşında bir sokak çocuğuydu. Kocaman gözleri olan cılız bir şeydi, iskambilde benimkine rakip olacak bir yeteneğı vardı ve Amerika'ya nasıl geldiğine dair çok az şey hatırlıyordu. Kendisine Benji diyordu çünkü muhtemelen Bengal, Hindistan'da doğmuştu.

Babam potansiyeli görmüştü. Ailesini bulamayınca Benji'yi eve getirdi ve biz de onu evlat edindik.

"Gerçekten bir milyarderle kapıştın mı?" diye sordu. Hıçkırdım ve sııttım.

"Rus'la yatmadın, değil mi?" Pete cevabım için kendini hazırlıyor gibi görünerek sordu.

Doğrama hareketi yaptım. "Sex-nyet." Etrafta rahatlamış bakışlar vardı.

Anahtarlarımı ve çantamı on sentlik masamın üzerine attım. Lucia'nın saati o gizli bölmenin içinde tıkırdadı. "Ama seviştik." Katlanabilir sandalyeme oturdum ve topuklu ayakkabılarımı çıkardım, ağrıyan ayaklarım yüzünden irkildim.

"Anlat bize tatlım!" Karin söyledi. "Nasıl biri?"

"O ... o ..." Onu kelimelere dökmeye çalıştım. "Onunla, bu ..." Vazgeçtim. "Gidip bir duş alayım."

Düşük su basıncı altında, açıklamaları düşündüm ve bir kenara attım. Dmitri Sevastyan gibi birini nasıl açıklayabilirdim?

Bornozumu giyip dışarı çıktığımda Benji, "Ee?" dedi.

Yatağımın boş bir köşesine zıpladım. "Dmitri çekici, büyüleyici ve ... alışılmadık biri."

Karin yüz ifademi inceledi. "O zaman kongre bu kadar angarya olmayacak. Herkes çok heyecanlı, Vice. Patronum olan küçük kız kardeşimle övünüyorum." Yapardı; vücudunda kıskanç bir kemik bile yoktu. "Pete bir hedefin hiç böyle tepki verdiğini görmediğini söyledi."

Kıkırdadı. "Vice'a cinsel manipölasyon pratiği yapması gerektiğini söyledikten on beş dakika sonra, Rus'u duvara dayamış, ağzına inliyordu ve kaya gibi sertti."

Kızardım. "Bu ayrıntıyı görüp görmediğini merak ettim." "Sanki o büyük ayrıntıyı kaçırabilirmişim gibi."

Karin güldü. "Öğrenci öğretmen oldu! Adamın dikkatini çekmek için kitaptaki her numarayı denedim, hatta devrilen tepsi gibi acemi bir hareketi bile."

Plastik buz kaplarıyla dolu bir tepsiyi düşürmüştü, Bu da onun mini etekle dört ayak üzerinde küpleri aramak için bolca zaman harcamasını sağlıyor.

Kız kardeşimin Dmitri'nin önünde bunu yapması fikri . . . Kıskançlık beni vurdu. Tekrar.

Benji, "Baştan başla ve bize olan biten her şeyi anlat" dedi.

Yaptım çünkü bu benim ilk seks kongremdi ve onların görüşlerine ihtiyacım vardı. Ama her orgazmın en ince noktalarını atladım ve kendimi Dmitri'yi daha da eksantrik geliyor.

Şöyle bitirdim: "Beni kapıma kadar centilmence götürdü, ki o zamanki halinden sonra aklımı başımdan aldı.

cinsel olarak."

"Sana şaplak mı attı?" Pete kaşlarını kaldırdı. "Bunun olacağını tahmin etmemiştim. Kelime oyunu yaptım."

"Evet." Kırım hâlâ yanıyordu. Sevastyan'la seksin nasıl bir şey olduğuna dair bir fikir edinmiştim.

Dünyayı sarsan. İğrenç. Şaşırtıcı.

Pete parmaklarını şıklattı. "Şimdi düşündüm de, Sevastyan çiftlerinden BDSM hakkında bazı şakalar ve imalar duydum."

Natalie ve Lucía o tiplere benzemiyorlardı.

"Beğendin mi?" Karin sordu. "Zevklerinin bu yönde olduğunu düşünmemiştim."

"Bu benim çantam değil," dedim, kırbaçlanmaktan zevk almış olmama rağmen.

Karin başını öne eğdi. "Neyse ki, onun tutkusuyla çok uzun süre uğraşmak zorunda kalmayacaksınız."

Çünkü adamı dolandırmak için çok fazla zamanım vardı.

Bir keresinde bana insanları dolandırdığım için kendimi suçlu hissedip hissetmediğim sorulmuştu. Hayır. Ödemek için oynamak zorundasın. Kendine iyi davranırsan ailemin varlığından asla haberin olmaz. Kendi kirli işleri yüzünden dolandırıldığını asla polise bildiremeyecek olanları hedef aldık.

Peki Dmitri beni hak etmek için ne yapmıştı? Ya biraz deli ve çokça savunmasız biriye? Rahatlamak için dokunuşlarıma nasıl yaslandığını tekrar tekrar hatırladım. Hayatında çoktan yanmıştı ve hâlâ izlerini taşıyordu.

Belki de Pete'in o aileyle ilişkiyi kesme içgüdüğü doğrudu. "Yarın geceyi düşünüyordum," dedim özellikle kimseye. "Kongre üyesi hakkında."

Ona şantaj yapmak ailenin şimdiye kadarki en büyük vurgunu olabilirdi. Porsuk oyunları dolandırıcı yıllıkları gibiydi; ömür boyu ödeme yaparlardı ve hatta bazen hedef büyükse değerlenirlerdi.

Kongre üyesi başkan adayı olabilir. Kendisine gelecekteki kampanyalarında başarılar diliyoruz.

Ne yazık ki, Karin borcumuzu ödemek için o pislikten gelen büyük ödemeyi geri vermek zorunda kalacak.

Sarı kaşları birbirine yaklaştı. "Peki ya o?"

Benji de canlandı. Porsuklar konusunda çok başarılıydı. "Göz" lakabını olağanüstü kamera çalışmalarından dolayı kazanmıştı.

"Kötü şansım ya da her neyse, sona ermiş gibi görünüyor." Ayağa kalktım, masamın tahtasına vurdum, sonra geri döndüm. "Eğer ben adam kementlemeye başlarsam ve sen de kongre üyesini yakalarsan, belki . Dmitri'yi kaçırmamalıyız."

"Ne?" diye haykırdı üçü bir ağızdan.

Bornozumun kuşağıyla oynadım. "Annem ve babam sanat dolandırıcılığını iyi yaparlarsa yeterince para toplayabiliriz. Nigel da yeniden bağlantı kurabilir. Ayrıca kaldırdığım saat de var." Gerçekten iyi bir kadından. Bu konuda bu kadar boktan hissediyorsam, Dmitri'nin duygularıyla oynamanın bana ne yapacağını hayal bile edemezdim.

Karin skandal yaratan bir ses tonuyla, "Ondan hoşlanıyorsun," dedi.

"Ya da belki kendi kurallarımızı düşünüyorumdur? Günah yok, girmek yok. Bir kuralımız var, hatırladın mı?" Hayatım boyunca bunu hiç çiğnemedik. "Rus, maddi bir cezayı ve acı çekmeyi hak edecek ne yaptı? Biz savunmasızları avlarız, savunmasızları değil."

Benji başını kaşıdı. "Neden zeki ve yakışıklı bir BDSM milyarderinin savunmasız olduğunu düşünüyorsun?"

"Buna dolandırıcılık duygusu diyelim."

"Henüz size günahlarını göstermedi," dedi Karin, rahatsız edici bir özgüvenle. "Ona zaman verin. Günahlar her zaman ortaya çıkar. Yüzde doksan yedinin bir parçası olduğunu garanti ederim."

Çocuğunun babası gibi mi?

O haklıydı. Ben daha iyi biliyordum. Hırsızlık yaparken karşılaştığım onca yalancı, iki yüzlü heriften sonra öğrenmiş olmam gerekirdi. Kendi eski nişanlımın bana öğretmesi gerekirdi.

"Bu konu zaten tartışmalı." Karin içini çekti. "Dmitri sütten çıkmış ak kaşık olabilir ve biz yine de onu hedef almak zorunda kalırız. Tatlım, alternatifini düşün."

Üç ay önce, bir uyuşturucu kaçakçısını dolandırmıştık. Denizaşırı bir çiftten bir milyon dolar, bugüne kadarki en büyük kazancımız.

Tarih. Yıllarca vakıf çalışması yapmıştık, ancak hiçbir araştırma kadının dokunulmaz olduğunu ortaya ıkarmayacaktı. Bir kartel kralının çocuğu.

İdam yerine, altı milyon faiz borcu varken, borcun tamamını geri odememize izin verdi.

Karin durmak bilmeyen porsuklarıyla paranın bir buçuk katını biriktirmişti. Ailemin sanat planı bize beş yüz kazandırabilirdi. Ben de iki elli katkıda bulunacaktım. Gerisini toparlamak için üç haftadan az zamanımız kalmıştı.

Eğer başarısız olursak . . . Kingpin boyun bağlamaktan hoşlanıyordu: benzinle ıslatılmış bir lastiği kurbanın gğşsne ve kollarına dolamak, sonra da yakmak. Bunu kurbana da yapmakla tehdit etmişti. babam.

Pete dedi ki, "Vice, bu ölüm kalım meselesi. şifreyi kırmak zorundasın."

Babam ailenin koca yürekli kayasıydı, st tabakayla kaynaşabildiği için Centilmen Joe lakabını almıştı ama aynı zamanda nazik bir gülümseme olduğu ve bir dolandırıcıya göre yumuşak olduğu için.

Annem ve babam acayip bir ortak yaşam içindeydiler. Eğer ona bir şey olursa, iki ebeveynimi de kaybederdim.

Diğer tek seçeneğimiz tavşandı. Sorun ne? Pazar yemeğinde düzinelerce insan vardı. Geniş ailemizdeki herkes saklanacak mıydı? Ya biri kalmak isterse?

Mezara. "Haklısın. Yarın Rus aradığında, yapmam gerekeni yapacağım."

BÖLÜM 9

Platform topuklu botlarım ve parti elbisemle karanlıkta süzülürken, izlendiğime yemin edebilirdim.

Gözlerimi kısıtım ve bulanık çalıları inceledim. Porsuk yuvası olarak da bilinen pervane evimizin etrafında. Duymak için zorladım ama A2B ben kontağı kapattıktan çok sonra bile hırıldamaya ve takırdamaya devam etti.

Aylardır böyle paranoyak hissediyordum. Muhtemelen uğursuz olduğum için.

Dmitri bugün aramadı, bana sadece bir satır soğuk mesaj yazdı.

DSevastyan: Yarın sizinle irtibata geçeceğim.

Altıncı kırık izim.

Arka kapıya geldiğimde omzumun üzerinden tekrar baktım, yalnız olmadığım hissinden kurtulamıyordum. Belki de kartelin adamlarından biri ödeme yapana kadar beni takip ediyordu.

Kesinlikle Brett olamaz. . . .

İçeri girdim ve kamera odasına doğru yöneldim. Kayıt ekipmanları küçük alanı doldurmuştu. Benji zaten buradaydı, mikrofonlu bir masa ve birkaç monitörle uğraşıyordu. Ekranlarda evin dışından ve içinden gelen video kamera görüntüleri oynatılıyordu ama dışarıda kimseyi göremedim.

Benji sandalyesinde döndü. "Bizimle daha sonra buluşacağını sanıyordum." O da benim gibi dışarı çıkmak için giyinmişti.

Daha sonra. Soba borusu pantolonu ve dar ceketini uzun boyunu vurguluyordu. Zayıf yüzünü tıraş etmişti.

"Çıldırdım." Yalnız daireme daha fazla dayanamadım.

Daha önce Pete bana içeri girmemem için mesaj atmıştı, VIP salonunun ölü olduğunu söylemişti.

Ahlaksız: Hala bir vardiya alabilirim.

Bu gece kutlama yapıp stres atacağız. Yarın Kanadalı yüksek bahisçilerden oluşan büyük bir grup gelecek.

Dmitri'den haber almak için çaresiz görünmemeye çalışarak Nigel'i sordum.

Çıkış yaptı.

Cidden mi? **Vice: Dmitri?** Tek kelimelik bir metin nasıl bu kadar acınası olabilir?

Çatı katından kimse inmedi. Onlardan çıt çıkmıyor. Ama seni arayacağını biliyorum.

Ahlaksız: Bir kovada iki gözyaşı, anasını satayım.

Sahte dipli çantamı kanepeye bıraktım, sonra yanına oturdum. Bugün enerjimi atmak için Red Rock Kanyonu'nda bisiklete binmeye gidebilirdim ama A2B geri dönemeyebilirdi ve ben de telefonun çekmemesinden endişe ediyordum. Gerçi buna gerek de yoktu.

Bir cümle mi, Dmitri? Bana o kadar şaplak attıktan sonra hâlâ hissediyor muydum? Kızmalı mıydım yoksa endişelenmeli miydim bilmiyordum, bu yüzden kızmaya karar verdim.

Benji, "Tam zamanında geldiniz. Karin on dakika uzaklıkta."

Saat gibi. Bir saatten kısa bir süre içinde dans pistinde olurdum. Vegas elektronik dans müziğinin başkentiydi; yerel kulübümüzde bile Cumartesi günleri EDM vardı. O kadar çalıştıktan sonra çılgın bir gece geçirmeyi arzuluyordum ve ona göre giyinmişim.

Çantamdan Arı destesi iskambil kâğıdımı çıkardım, sonra rahat etmek için düşüncesizce kesip karıştırdım, temel bilgilerle ısındım. Pinky cut, false cut, double cut, false riffle shuffle.

"Kötü bir gün mü?" Kardeşim beni çok iyi tanırdı.

"İyi idi." Bok gibiydi. Uykumu almış olmam gerekirken, Rus'un bana yaptıklarını tekrar tekrar düşündüm.

Dmitri'nin için için yanan gözlerindeki bakışı ve piercing'inin parıltısını hayal ettiğimde o kadar azmışım ki, kendimi rahatlatmak zorunda kalmışım. Tekrar tekrar.

Sonra bozulmuş ve Vika'yı araştırmıştım. Victoria'nın Rusça küçültülmüş haliydi, bir sevgi sözcüğüydü. Bir aptal gibi iç çektim.

Yine de tüm bunlar beni gün boyunca aramayacağını bilmemden önceydi. Kartları sağ avucumdan sol avucuma geçirdim ve kupa papazını kaldırdım.

Benji, "Ondan hiç haber almadın mı?" diye sordu.

Artık ailedeki herkes benim biriyle takıldığımı biliyordu. Hayal edebileceğimiz en zengin hedefti ama pençelerimi ayarlamamıştım. Neden aramasını bekliyordum ki? Konuşma hakkında

Yıldızlara ulaşmak! Farklı bir galaksiye ulaşmıştım!

Dünyada yaklaşık bin sekiz yüz erkek milyarder vardı. Her dört milyon kişiden sadece biri bu kadar zengindi.

Onu serbest bırakmamızı önermem beni utandırdı. "Bir kere mesaj attı." Benji'ye, dolandırıcı bir arkadaş dışında herkesi ikna edebilecek rahat bir baş sallama hareketi yaptım. "Yarın arayacak." Uzun mahkûmiyetler bana sabırlı olmayı öğretmişti. İçimdeki o kuyudan yararlandım.

"Hey, bu herkes için büyük bir işaret."

Söylenmemiş kelimeler havada asılı kaldı: Ama özellikle senin için, Vice. Altı suçumla birlikte. Herkes çok

Son dönemdeki başarısızlıklarına odaklandıklarından, yıllar süren başarılarımı unutmuş görünüyorlardı.

Harika bir başlangıç yapmıştım ve ihtiyacım olabilecek her türlü desteği almıştım.

Annem arkadaşlarımıza anlatmayı severdi: "Vice'ın dört yaşında ilk kâğıt oyununu oynadığı zamanı hatırlıyorum." Sesi duygusallıkla kalınlaşırdı. "Elleri o kadar küçüktü ki, zar zor avuçlayabiliyordu. İlk üç kartlı takasını anlattırmayın bana."

Monte oyununda dağıtıcı, iki siyah ve bir kupa kızı olmak üzere üç kartı karıştırır ve kızı gizlemek için yanlış yönlendirme kullanırdı. Monte dağıtanlara, vezir kartından dolayı geniş atıcı denirdi.

Annemde turistleri kandırdığım, "Kraliçeye göz kulak olabilir misiniz?" diye peltek konuştuğum ev filmleri vardı.

Benji masaya doğru geri döndü. "İşte kongre üyesinin limuzini geliyor."

Orta Batılı milletvekili evli ve dört çocuk babasıydı ve Karin'e Kaliforniyalı çocuksuz bir film yapımcısı olduğunu söylemişti, karısı bir trafik kazasında öldüğü için dul kalmıştı. "Ateşli araba kazası." Karin ona boşanmış, çocuksuz bir garson ve hevesli bir aktris olduğunu söylemişti.

Benji bana telefonunu fırlattı. "Karin'le buluşmadan hemen önce gönderdiği mesajlara bak." Karin adamın dikkatini dağıtırken Benji kongre üyesinin telefonunu klonlamıştı.

Dmitri'nin telefonunun bir kopyasını alsaydık, belki de o çatı katındaki villada neler olduğunu daha iyi anlayabilirim.

Politikacının bir saat önceki konuşmasını taradım; toplantılarla geçen gününü anlatmış ve (garip bir şekilde hayatta olan) karısı Sheila'ya bu gece sızmak üzere olduğunu ve sabah arayacağını söylemişti. Kadın Çok çalıştığını, kendisinin ve çocukların onu daha fazla sevemeyeceğini söyledi. Sonra, onun kiraz üstü

Metin: Ailem için yapamayacağım şey yoktur.

Kusmak istedim.

Karin ve "sevgilisi" gülerek yürüyüşe çıkarken Benji mikrofona mırıldandı: "Kulaklık kontrolü. Kontrol."

İşaretçinin arkasından başparmağıyla onay işareti yaptı. Benji, "Bana 'ölü' karısıyla ilgili bir haber bul, "Aşkım, bütün gece içki ismarlayacağım." Bir gizli başparmak daha.

Karin'i bunu yaparken onlarca kez görmüştüm. O kadar seksi ve yetenekliydi ki, çıplak bir alete dokunmak zorunda bile kalmazdı. Geleneksel striptizinden sonra, adama yatağa uzanmasını ve onu ne kadar çok istediğini göstermesini söylerdi. Adam yayılırdı

ve aleti kavradı, sonra üzerine diz çöktü. Acele etmiyor, aşağı kaymak üzereymiş gibi görünüyor, adam yüzündeki çaresizlikle aval aval bakarken müstehcen şeyler söylüyordu.

Boo-yah. Para atışı. Çoğu zaman, bir açıdan, onun

içindeymiş gibi görünürdü.

Benji olası bir boşanma davasına yetecek kadar kanıt toplar toplamaz, katil bir eski koca gibi davranarak kapıyı yumruklamaya başladılar. İşaret üzerine, Karin işareti arka kapıdan aceleyle çıkarırdı.

Kahretsin, bunu yapabilirdim - eğer bir erkeği buraya çekebilirim. Serseri olduğunu bildiğim bir adamı öpmek ister miydim? Hayır. Ama bu önemli değildi. . . .

Karin içkileri doldurup ilmiği sıkılaştırmaya başlarken, kartlarımı yerleştirdim ve telefonumu çıkardım, bir mesaj çanıni kaçırmış olmayı umuyordum.

Hayır.

Okunmamış e-posta numaram yanıp söndü. Eski tasarımı okulumdan teklifler, Gram'dan indirilebilir bir "ateşli itfaiyeci" takvimi ve bir terzi forumu bülteni buldum.

Yarın Brett'ten bir mesaj daha alacağımı biliyordum. Başlangıçta, beni geri kazanmak için verdiği mücadele uzun, pişmanlık dolu sesli mesajlardan oluşuyordu ve o bombayla sonuna kadar gitmeyeceğine yemin ediyordu.

Sonra haftalık bir e-posta kampanyası başlatarak geçmişimizden bir anıyı anlatmaya başladı. Birkaç ay boyunca hiç aksatmadan her Pazar yazdı.

Geçen haftaki:

İkinci buluşmamızda Jack Daniels'la kapıştın ve Jack kazandı. Sen hastalanırken saçlarını tuttum. Bana seni bırakıp partiye dönmemi söyledin. Fark ettim ki Seninle tuvalette takılmayı başkalarıyla takılmaya tercih ederim. Ertesi gün beni bir kahraman gibi hissettirdin ve bana çok iyi bir teşekkür ettin.

Seni her zaman seveceğim, B

İhaneti ne olursa olsun, hayatına devam edemediği için kendimi suçlu hissediyordum. Yani, evet, hayatlarımızı sonsuza dek birleştirmek üzereydik ama aradan bir yıl geçmişti. Belki de benim ısrarlı bekârlığım onun umutlarını körüklemişti.

"Vay canına," dedi Benji. "Bunu onun için mi diktin?"

Monitöre baktım. Karin zaten bu geceki programın striptiz bölümünde miydi?

En yeni iç çamaşırı kreasyonumu giymişti, neşeli bir dudu andıran kırmızı bantlardan oluşan bir sistem. "Evet." Bir erkeğin koparması neredeyse imkânsız olacak şekilde tasarlamıştım. Her birini çözmek için sabırlı bir adam için bir bulmaca ya da bir bal tuzağı için bir alay gibi olurdu.

Altı ay önce oğlu Cash'i doğurmuştu ama Karin intikam hırsıyla geri dönmüştü. Hamileliğinin tek kalıcı etkisi: göğüsleri artık benimkilerden daha büyüktü.

Onu iç çamaşırlarıyla görünce Benji'nin omuzları gerildi ve solunumu hızlandı.

Bu işaretleri not etmemi asla istemezdi. Ne yazık ki bazı tepkiler maskelenemezdi. "Saklamaya çalışma zahmetine girme. Dolandırıcı burada, unuttun mu?" Detaylar benim işimdi.

Gözlerini kaçırmadan, "Sen sinir bozucu bir kız kardeşsin, bunu biliyor musun?" dedi.

"Ben teknik olarak senin kardeşin değilim, yani Karin de değil."

"Bu da demek oluyor ki senin ailen benim ailem değil. Ve ben ailelerimizi oldukça seviyorum."

Bu gece Cash'e bakıcılık yapacaklardı. "Annem ve babam kayınpvalide olabilir. Ya da sadece aile olabilirsiniz. etiketler." Rus Al gibi, bizim favori çitimiz.

"Kafamda yeterince garip şeyler dönüyor zaten. Karin'e aşık olmak yapmam gereken son şey."

Bizimle yaşamaya ilk başladığında korkunç kâbuslar görür, gecenin bir yarısı çığlık atardı. Odasına gizlice girip yerde uyumaya başlamıştım, onu korkutan her neyse ona karşı nöbet tutuyordum. Bunu yapmak için çok gençtim. onu kendi anılarından koruyamayacağımı fark ettim.

Çok daha iyi olmuştu ama evet, neden çekingen olduğunu anlayabiliyordum.

"İşte başlıyoruz," dedi Benji. "Onu konuşturuyor....."

Kongre üyesinin ses kaydından bazı önemli noktalar:

- "Hiç kimse için böyle hissetmemiştim. Sheila'ya bile, Tanrı ruhunu şad etsin." (BINGO!)

- "Rahmetli karım birlikte olduğum tek kişiydi."
(Dün geceki eskort partisi hariç.)

- "Ben vazektomi oldum. Prezervatifi atlayabiliriz."
(Sheila bunu takdir etmezdi, Kongre Üyesi.)

Ve insanlar neden erkeklerin berbat olduğunu
düşündüğümü merak ediyordu? Karin bile sabrını
kaybediyor gibiydi.

Hedefi yatakta çırılçıplak, iğneli aletini tutarken
yakaladığında Benji mikrofona mırıldandı: "Artık çok az
kaldı."

Topuklu ayakkabılarını giyip adamın üzerine oturdu ve
yıllar boyunca ince eleyip sık dokuduğu müstehcen
konuşmasına başladı. Bir klasiği geliştiremezsin.

Benji onu yönlendirdi. "Biraz sola kay. Biraz daha.
Neredeyse yakaladım. Bu atış en az bir milyon değerinde.
Ve videoda ellerinin titrediği görülecek. Şimdi 'öfkeli eski
kocanızı' görmek ister misiniz?"

Bir aferin daha.

Benji ayağa kalktı ve bana göz kırptı. "Gösteri zamanı."

BÖLÜM 10

Müzik gümbür gümbür çalıyor, lazer ışıkları loş kulübü delip geçiyor ve dans pistinde etrafımdaki yirmili yaşlardaki kızlar apış aralarını açıyorlardı.

Başım dönüyor, bedenim evin melodilerine göre hareket ediyordu.

Minik siyah elbisemi göstermeyi seviyordum. Mikro uzunluktaki kılıfı, kolay erişim için önden fermuarlı olarak tasarlamıştım. Malzemede gizli bir yazı vardı - "sert ol" yarım düzine farklı dile çevrildi - bu siyah ışığın altında parlıyordu. Platform topuklu botlarım kalçalarımın ortasına kadar uzanıyordu. Göz alıcı bir göz makyajı, sivri uçlu küpeler ve neon bir gerdanlık takmıştım. adam bana vermişti.

Saçlarım özgür ve vahşiydi, iyi kız kılığıma çoktan girmiştim.

Akşam yemeğinde jöle içmiştim -kim demiş jöle bir besin grubu değildir diye- ve bir fıçı dolusu rom ve kola içmiştim. Görünüşe göre kafam iyiydi. Karin'e tüm ciddiyetimle, "Porsuk oyunları oynayan bal tuzaklarıysak, gerçekten bal porsuğu muyuz?" diye sormuştum.

Şimdilik dans partnerim kahverengi saçlı, güzel kasları olan ve bileğinde Rolex olan bir Danimarkalıydı.

Çantamda zaten iki saat daha vardı, beni olumsuzlayan ve cezalarını hak eden bir çift adamdan alınmışlardı.

Tekrar enseme ovuşturdum. İzlediğim hissine kapılmaya devam ediyordum. Belki de bir dolandırıcı beni gözüne kestirmişti. Ha!

Pete yakınlarda yakışıklı biriyle gülüyor ve dans ediyordu. Karin, Benji ile VIP kabinlerinden birinde oturuyordu. Kol kola girip shot attılar. Yeni başkana kadeh mi kaldırıyorlardı?

Bu kulübe ilk geldiğimizde bir bekârlığa veda partisinin önünden geçmiştik. Karin nasıl karşıladığımı görmek için bana bakmıştı.

Bir yıl önce Caly'de bana bir tane fırlatmıştı; bir hafta sonra Brett'in yanına gitmiştim.

Bu gece o gelin adayını sarsmak ve ona "Bir erkeğe asla çıkarmayacağından emin olmadığın bir alyans verme" demek istedim. Spoiler uyarısı: Eninde sonunda çoğu çıkarır.

Gerçekten, Brett beni boşanmanın kalp acısından kurtarmıştı.

Aklıma kalp ağrısı geldiğinde, hemen Dmitri Sevastyan'ı düşündüm. Bugün tek bir telefon etme zahmetine bile katlanamayan adam.

Belki başka bir randevusu vardı. Bu düşünceyle içimde kıskançlık çalkalandı. Dmitri'yi hayali bir kadınla birlikte gördüğümde, Brett'i ve kendi yatağımdaki gerçek şov kızını gördüğümde daha mı çok kıskanıyordum?

Bu sorunun cevabı beni tedirgin etti.

Dane'e daha yakın dans ettim. Bankada olduğumu düşünerek sırtıttı.

Neden onunla yatmayayım ki? O zaman ben neden yatayım?

O benim anahtarım değil. . . .

Elimi enseme gezdirdim. Kahretsin, yine izlendiğimi hissediyordum. Kulübün etrafına baktım-

Nefesim kesildi.

Dmitri Sevastyan dans pistinin yanında durmuş, gözlerini bana dikmişti. Siyah pantolon ve mavi düğmeli bluzuyla mükemmel giyinmişti ama tedirgin görünüyordu.

Beni burada nasıl bulmuştu? Ne istiyordu? Bakışlarını üzerimde gezdirdi, görünüşüm karşısında sersemlemiş gibiydi. Dün geceki meleği mi bekliyordu?

Çünkü o gitti, bebeğim, gitti.

Kalçalarım sallanırken Dmitri'nin nefesleri sığlaştı. Belki de beni aramaya tenezzül etseydi neler elde edebileceğini ona göstermeliydim.

Yüzümü ona döndüm, hareketlerimi şehvetli hale getirdim, sanki sadece onun için dans etti. Dane ipucunu aldı ve

bir lanet.

Neredeyse açık saçık elbisemin içinde ellerimi kaldırıp saçlarımla oynadım, sonra kalçalarımı hareket ettirirken avuçlarımı önümde kaydırdım. Çizmelerim böyle hareketler için yapılmıştı.

Dmitri'nin yumrukları sıkılıydı, gözleri şehvetle parlıyordu. Aleti sertleşmişti ve bunu gizlemek için hiçbir girişimde bulunmadı. Beni yakalayıp hoparlöre dayayacakmış gibi görünüyordu.

Meme uçlarım sertleşti. Gözlerimin bunun için yalvarıp yalvarmadığını merak ederek dudaklarımı nemlendirdim.

Sınırına ulaşmış olmalı. Dans pistine doğru yürüdü ve kolumu kavradı. "Benimle gel." Müziğin sesini bastırmak için bağırarak zorunda kaldı. "Gidiyoruz." Beni kalabalığın arasından geçirirken insanlar durup ona baktı ama o onların ilgisinden habersiz görünüyordu.

"Buraya arkadaşlarımla geldim." Ekibimi göremiyordum! "Gitmek istemiyorum!"

Yüzünü bana döndü, dudakları dişlerinden geriye çekilmişti. "O adamla yatacak mıydın?"

"Kıskanç bir adam mısın bebeğim?" Bir süt ineği dolandırıcılığı için en iyi işaret. Tabii ki bunu asla kabul etmezdi.

"Seninle mi? Evet! Onu öldürmek istedim!"

Aman Tanrım. Dmitri bunu gerçekten kastetmiş miydi? "Yine de bugün benimle iletişime geçmedin mi?" Bu dolandırıcılığı canlandırabilir miyim?

Gözlerini kaçırdı. "Seninle konuşmam gerek."

Bu konuşmayı müzik eşliğinde sürdüremezdik ama henüz onunla ayrılmaya hazır değildim. "Bir yer biliyorum. Arka tarafa doğru git." Elimi tutarak o yöne doğru yürüdü ve siyah bir duvara benzeyen bir şeyin önünde durdu.

"İşte." Karanlık bir örtünün arkasına saklanarak kulübün gizli bölümüne girdim.

Takip etti, kısa bir süre durdu. "Burası neresi?"

"Carousel. Eskiden içkili bir mekandı." Karnaval Geçmiş fuarlardan kalma süslemeler duvarları kaplamıştı. Dizeler

Buharla alışan ilk atlıkarıncalardan birine ait seramik atların üzerinden ışıklar süzülüyordu. Hâlâ yağlı boya kokan davullar kēeye yığılmıştı. Tavandan parlak pankartlar ve bir akrobat ağı sarkıyordu. "Artık sadece yerel halk biliyor."

Yönetim burayı arkadaş partileri için açmıştı, ben de birkaç kez gelmiştim. Burayı büyülü buluyordum. Sakin gecelerde, kamera olmadığı için insanlar burada takılırdı.

"Ve basitçe ... burada." "Böyle şeylerde yardıma ihtiyaım var" diye mırıldanarak etrafı inceledi.

"Ne gibi?"

Bakışları benimkileri tuttu. "Perdelerin arkaya çekilmesine ihtiyaım var. Kendi başıma asla gremeyeeğim şeylerin bana gösterilmesine ihtiyaım var."

Onun tuhaf sözleri -ve benim kokteyllerim- benim için sıfır anlama anlamına geliyordu. "Beni nasıl buldun?"

"Bu kulüp Calydon personeli arasında popüler."

Bir kabine girdim. "Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?"

Masanın etrafında kayarak yanıma oturdu. "Ben ... için mücadele ediyorum." Ağzını kapattı. Bir kez daha denedi: "İstiyorum ..." Gözleri bastırılmış duygularla doluydu ama aynı zamanda sinirli görünüyordu, sanki ruh halimi okumaya çalışıyordu ve başarısız olduğunu biliyordu. "Bana kızgın mısın?"

Botlarımdan birinin toplanmış kenarının izini sürdüm. "Yaptığımız şeyden sonra benimle temasa geçeceğini düşünmüştüm." Bir dolandırıcı gibi, bana bir tat vermişti, sonra da ele avuca sığmaz olmuştu.

"Bu gece senin kumarhanede olacağını ya da Peter'ın orada olacağını düşünerek aşağı indim."

Dmitri'ye alışabileceğimi söylemiştim. "Ama arama yok?"

"Gün elimden kayıp gitti. Dikkatim çok dağınıktı. Üç saat önce aradım."

Muhtemelen buraya yeni gelmiştik. Telefonum antamdaydı. "İçecek bir şey ister misin?"

Sanki kendine engel olamıyormuş gibi daha da yaklaştı. "Hayır. Kontrolü elimde tutmalıyım."

"Neden?"

"Dün gece sana bir şeyler yapmayı düşündüm. . seni daha da sinirlendirecek şeyler. İçiyor olsaydım, yapardım."

"Ne gibi?" Merakla sordum.

"Ağızma almak ve oral seksi seveceğini kanıtlamak istedim. Beni daha uzun süre hissetmeni sağlamak için seni daha da sert kırbaçlamak istedim. Okşadığım etin içine gömülmek ve çığlık atana kadar seni becermek istedim."

Nefeslerim sığlaştı.

"Neredeyse güçten düşüyordum. Bir süredir kimseyle birlikte olmamıştım ve birdenbire seninle birlikte oldum." Onun

Nüfuz eden gözler çok şey söylüyordu, ama vızıltım mesajı bulanıklaştırıyordu.

"Ne kadar oldu?"

"Çok uzun bir süre. Seni beklediğimi iddia edebilirim."

Guh. "Benden ne istiyorsun, Dmitri?" Onunla aramdaki son küçük mesafeyi de kapatırken bakışlarıyla karşılaştım. "Sadece söyle ve aynı şeyleri isteyip istemediğimizi görelim."

Gözbebekleri büyüyerek gözlerimin içine baktı. "Çok basitmiş gibi konuşuyorsun."

"O zaman karmaşık hale getirme. Sadece benim için altını çiz."

"Dün gece olanlardan daha fazlasını almalıyım," dedi, sözleri ham bir ihtiyaçla doluydu.

Eğildim ve sarhoşça fısıldadım, "Göğüslerimi tekrar ıslatmak ister misin?"

"Merhamet" diye tısladı, sonra beni kucağına çekti ve sert aletinın üzerine oturttu.

Ereksiyonunun sıcaklığı kıyafetlerimizin arasından bana ulaştı ve göz kapaklarım ağırlaştı. "Bunu evet olarak kabul ediyorum." Onun üzerinde kıpırdandım.

Keskin bir nefes aldı. "Senden daha fazlasını istiyorum. Sana daha fazla erişmek."

Onun sözleri bana daha önceki yalnızlığımı ve kargaşamı hatırlattı. "Ama beni aramadın?" Sarhoş ve üzgün bir sesle mırıldandım. "Eğer arasaydın, konuşabilirdik. Birbirimizi daha iyi tanıyabilirdik."

"Kendim gibi hissetmiyordum. Seninle konuşmak istemediğimi mi sanıyorsun? Seni ürkütmekten korktum. Bana aşırı yoğun olabileceğim söylendi."

"Bütün kızlar böyle mi diyor?"

"Kim ne derse desin."

Her zamanki gibi tertemiz giyinmiş ve sinekkaydı tıraş olmuş olmasına rağmen yüzünün birkaç yeri çizilmişti. Kızgın ve endişeli arasında bir ölçekte, ikincisine doğru eğildim. "Neden kendin gibi hissetmiyordun?" "Neden kendinde değildin?"

Bir şey mi oldu? Ona karşı korumacılığım devam etti.

"Kardeşim Maksim'le kavga ettim."

"Özür dilerim. Ona yakın görünüyorsun."

"Öyleyim. Ailemiz öldükten sonra beni o büyüttü."

Neden en büyük kardeş bunu yapmasın ki? "Olanlar hakkında konuşmak ister misin?"

"Maksim burnunu benim işime soktu." "Sonra da bana çok ama çok istediğim bir şeyi kaybedebileceğimi söyledi." derken gözlerinde saf bir tehdit parlıyordu.

Bu konuşmanın garip derinlikleri vardı. Bir kez daha bu dolandırıcılık olayında sarhoştum ve dezavantajlıydım.

"Ailemden gitmelerini istedim," dedi.

"Yine de kaldın mı? Araştırdığınız fırsat için mi?"

Başını salladı, bakışları yumuşadı. "Da." Etrafı inceledi ve bir nefes verdi. "Bunu planlamamıştım."

"Her zaman her şeyi planlar mısın?"

"Benim için önemli olan bir şey olduğunda, evet." Ensemi kavradı ve alınlarımızı birbirine yaklaştırdı. Bunu yapmasına bayılıyordum. "Kafa karışıklığı benim için iyi değil," derken kelimelerini dikkatle seçiyor gibiydi. Bununla başa çıkabilirim.

kötü." Sesi kesik kesikti ve biraz çılgın görünüyordu. "Bazı şeylerin sağlamlaştırılmasına ihtiyacım var. Seninle olan ilişkiyi nasıl sağlamlaştırabilirim?"

Onun sağlamlaştırma fikri benimkiyle uyuşamazdı - milyarder beni bir gün tanıdıktan sonra bir bağlılıktan bahsetmiyorsa tabii. "Kafa karışıklığını mı gündeme getiriyorsun, Dmitri? Burada beynimi döndürüyorsun."

"Benimle odama gel."

Vay be, tam da seksten daha fazlasıyla ilgilendiğini düşünürken.

Bu da paradan fazlasıyla ilgilenmemem gerektiği anlamına geliyordu. Dolandırıcılık tekrar başlamıştı. Biraz daha ekme zamanı

iyi kız tohumları. "Böyle bir şey olmayacak. Dün gece sana yanlış bir izlenim verdim. Neden öyle davrandığımı bilmiyorum." Gerçek. "Ama tekrarı olmayacak." Yalan.

Bana o esir bakışını attı. "Beni şımartırsan, ben de seni şımartırım." Maddi olarak mı demek istedi? Yoksa cinsel olarak mı?

Sarhoş olduğum için yüzümü boynuna gömüp onu içime çekerek cevap verdim. "Kokun beni tahrik ediyor kesinlikle vahşi. Eğer beni yatağına alırsan, muhtemelen çarşaflarının içinde yuvarlanır ve mastürbasyon yaparım."

İnledi. "Kafamın içinde bunu görmeyi asla bırakmak istemiyorum."

Başımı geri çekip ona baktığımda, kapüşonlu ifadesi beni ürpertti. Göğsünü okşadım, kaslarının tepki olarak seğirmesi hoşuma gitti. "Çalışıyor olmalısın."

"Son bir yıldır dindar bir şekilde."

"Tahmin edeyim," dedim sertçe, "yeterince seksi değil misin?" "Zihnimi odaklamak için spor yapıyorum, görünüşümü etkilemek için değil. Sen Belli ki beni çekici buluyorsun," dedi, sanki tek önemli olan benim çekici bulunmamış gibi.

"Çok mu ukala? Ya numara yapıyorsam?"

"Numara yapamayacak kadar tahrik olmuştun. Ve bahse girerim bugün işten çıktığında beni düşünmüşsündür."

"Evet. Yaptım, birkaç kez. Duşta kendimi parmakladım ve o kadar sert boşaldım ki dizlerim büküldü."

"Merhamet et, kadın!" dedi tekrar, siki altımda sarsılıyordu. "Bana ne yaptığını bilmiyorsun."

Ama ben biliyorum. "Eğer fark etmediysen, biraz sarhoşum. Benimle ilgilenir misin?"

Curt başını salladı. "Hiç şaşmadan."

Ona sııttım. "Bu hoşuma gitti. Benden faydalanmayacak mısın? Seninle seks yapmak istemiyorum."

"Öyle demiştiniz." Ses tonunda bir parça güvensizlik vardı.

"Bir ilişki aramıyorum - daha uzun bir anlaşma istesenez bile."

"Ne arıyorsun?" Cevabımı çok merak ediyor gibiydi.

"Bana kendini kanıtlayacak bir adam." Bu sözleri inandırıcı bir şekilde söyleyebilirdim. Önümdeki engellerin çok yüksek olduğunu bilmeme rağmen.

"O zaman seni sikmeyeceğim. Ama bu sana dokunamayacağım anlamına gelmez. Sana o kadar çok zevk vermeliyim ki canım acıyor." Bana doğru uzandı.

"Burada mı?" Atlıkarıncada mı? Bu karanlık alanda yalnızdık ama ne kadar süreyle?

"Al."

BÖLÜM 11

Dmitri parmaklarının ucuyla önce çene çizgimi, sonra da boynumu sıyırdı. "Daha güzel olamazdın."

Köprücük kemiğimin üzerinde gezinirken titredim. Elleri aşağıya doğru devam etti. Elbisemin fermuarını, tam da tasarladığım zaman hayal ettiğim gibi, göğüslerim dışarı taşma tehlikesi geçirene kadar açtı.

Sıcak eli içime kaydı, beni kavradı. Onun dokunuşuyla doğruldum ve Rusça bir şeyler ısırdı. Sonunda onun adını duyduğuma yemin edebilirdim.

Kendi kendine mi konuşuyordu? Benim sorum ve endişem başparmağını bir meme ucuna sürttüğünde dağıldı. Tepe noktasını hafifçe kıştırarak yuvarladığında içimde zevk dalgaları yükseldi. Sonra daha sert.

Son bir çekiştirmeye diğer göğsüme geçti ve onu da yoğurdu. "Bacaklarını benim için iyice aç."

Bir dizimi açık bıraktım.

Diğer elini iç uyluğumda gezdirdi. Daha yukarı. O parmak eklemlerini hassas tenimde gezdirdi. Daha yükseğe. Islak amıma ulaştı. "Külot giymiyor musun?" diye tersledi. Sevineceğini sanmıştım, çileden çıkacağını değil. "Bu sürprizin tadını hangi erkek çıkaracaktı? Daha önce dans ettiğin adam mı?"

"Belki bir dahaki sefere beni ararsın."

"Belki sana sadece beni istemeyi öğretirim." Yarı çılgın ifadesi geri gelmişti. "Neye ihtiyacın olduğunu bilen tek kişi benim."

Onun benim anahtarım olduğundan zaten şüphelenmemiş miydim? Görünüşe göre o da aynı şeyden şüpheleniyordu. "Bana neye ihtiyacım olduğunu söyle, Dmitri."

"Sana göstermek üzereyim."

"Ama sana dokunmak istiyorum." Elimi aşığı indirdim. "Ah-ah." Bileğimi yakaladı, elimi bileğinin üzerine koydu.

göğüs. "Bu sadece senin için."

"Belki de beni becermeni umursamayacak kadar tahrik olacağımı düşünüyorsun."

"Seni o terk edilmiş halinle görmek istiyorum." Sesi alçak, gözleri hipnotize ediciydi. "Ama bu gece sadece sana dokunacağım, Vika. İsteklerime boyun eğ."

Vika. Adımın sevecenliği. Strike seksi. Erimiş gibiydi. O anda, bu adama boyun eğmek için can atıyordum. Ama bir direniş göstermem gerekiyordu. "Neden kendini savunmasız hissedenden hep ben oluyorum? Senden daha çok şeyimi paylaştım."

"Paylaşmak mı? Ya sana bir sır söylersem? Bu yeterli olur mu?" "Dene ve gör."

Boğuk bir ses tonuyla, "Dairenden dönerken limuzinde otuz bir çektim. Tekrar boşaldığımda dilimde senin tadının olmasını istedim. İki vuruş sonra, senin için dudaklarımı yalayarak avucumun içine boşaldım."

Ciğerlerimden bir nefes titreyerek çıktı. Sözlerini tekrarlardım: "Kafamın içinde bunu görmeyi asla bırakmak istemiyorum."

Bana mikro bir gülümseme vermiş olabilirdi ama parmak ucuyla girişimi okşayınca gülümsemesi kayboldu. "İstiyor musun?

içeride?" Her nasılsa altımda daha da sertleşti.

"Evet," diye nefes nefese kaldım. "Evet," dedim. "

Vücudumu aynı yöne bakacak şekilde ayarladı, açılmış bacaklarım dizlerinin üzerindeydi, elleri uyluklarıma dayanıyordu. "Sonra kollarını kaldır ve ellerini boynumun arkasında kenetle. Ne yaparsam yapayım onları orada tut."

Başka seçeneğim yoktu; itaat ettim.

"Aferin kızıma." Ödül olarak orta parmağını sıırıslıklam dudaklarımın arasına soktu.

Amım onun etrafında kasılırken haykırdım.

Gürültülü bir inilti çıkardı. "Ah, Tanrım, çok sıkısın. Ve benim için çok kaygan. Boşalmayı seviyorsun, değil mi?" Parmağını içimde döndürerek beni heyecanlandırdı. Sonra

parmağını içeri sokmaya başladı.

İkincisi. "İşte böyle," diye homurdandı. "Onları benim için o küçük tatlı amına sok. Seni parmaklamamı ister misin? O zaman ikisini de derinlere al."

Seksi aksanıyla yaptığı edepsiz konuşma beni eritti!

Diğer eliyle kasık kemiğime ve yukarisına bastırdı, bu da içimdeki parmakları daha da büyük hissettirdi. Onları geri çekti, sonra itti. Tekrar. Ve tekrar. "Bunları sikimle değiştirmek için her şeyimi verirdim."

Vücudum o sıcak, şişmiş çubuk için ağrıyordu. Klitorisime dokunmamış olmasına rağmen, çoktan eşiğe yaklaşmıştım. "Dmitri, boşalmam lazım!"

Yalvarışımı duymazdan geldi, çıldırtıcı hızını hiç artırmadı. Parmaklarını sokarken büktü, sonra geri çekerken tekrar büktü.

Yeteneğine hayret ettim. Bana daha önce hiç hissetmediğim kadar zevk verirken bile aklımın bir köşesinde bu olmadan nasıl yaşayacağımı merak ediyordum.

Sanki düşüncelerimi okumuş gibi, "Sırf bunun için beni yanında tutman gerekecek. Parmakladın

ama bunu kendine yapamazsın. Kıvrıp derinlere inemezsin, tüm bu hassas noktalara vuramazsın." "Beni boşalt, lütfen!" Ya da sik beni. Onu hayal ettim Beni büyük, delikli aletine dayadı.

"Yapacağım. Eninde sonunda." İçimin derinliklerine işaret eden bir hareket yaptı.

Ayağa fırladım. "Oh! Ohhh. Buna daha fazla dayanamayacağım!" Kendimi bir nanosaniye içinde boşaltabilirdim, bunu yapmak istiyordum.

Yine de kollarımı geride tuttum. "Seks hakkında ne dediğimi biliyorum ama öyle demek istemedim! Prezervatifiniz var mı? Doğum kontrol hapı kullanıyorum ama muhtemelen iki kez kullanmalıyız."

Nefes alıp verirken, "Hiç telsiz seks yapmadım, o yüzden seninle yapabilirim," dedi. Yalan söylemiyordu.

"Bu gideceğimiz anlamına mı geliyor?" Ses tonum daha hevesli olamazdı.

Tekrar inledi. "Seni becermek için cinayet bile işleyebilirim. Sana tamamen sahip olmak için neler

yapabileceğimi bir düşün."

Nefesim kesildi - çünkü bu konuda yalan söylediğini de düşünmüyordum.

"Bu da sözümü tutmam gerektiği anlamına geliyor."

Hayal kırıklığıyla nefes nefese kalmıştım. Yıllardır beni tam eşikte bekletiyordu! "Ben geleceğim Ayrılın!"

"Fikir bu. Bu BDSM," dedi kulağıma. "Baskınlık, kenar, oyun. Seni her zaman kırbaçlamayacağım." Parmaklarını geri çekti.

"Hayır! Onlara ihtiyacım var. Onları geri koy."

Klitorisimin etrafında bir V yapmak için iki parmağını kullandı, onu hapsetti, hassas yumruyu dışarı doğru bastırdı.

Kucağında, sikinin üzerinde dalgalandım. "Dokun ona," diye fısıldadım, "dokun ona. Bebeğim, lütfen, lütfen zonklayan klitorisime dokun."

Hırıltılı bir sesle diğer işaret parmağını kullanarak açıkta kalan eti yavaşça ovdu.

Başımı ona yasladım.

"Şu anda benim için her şeyi yaparsın, değil mi güzelim?"

Anlaşılmaz sesler çıkardım. Bana sahipti. Beni kontrol ediyordu.

Bu adam tüm engellerimi yıkıp geçmişti, ta ki ben ham, damlayan bir ihtiyaçtan başka bir şey olmayana kadar.

Yaklaşan orgazmım daha önce hiç olmadığı kadar büyük hissettirdi. Daha derine.

Korkutucu.

Tam uçurumdan düşmek üzereyken perdenin arkasından bir adamın girdiğini gördüm. "Dur, Dmitri. Yalnız değiliz." Kollarımı indirdim.

Sarışın bir sörfçü olan adam görünmeyen birine "Buraya gel" dedi.

Güzel bir kızıl ve yakışıklı bir siyah saçlı erkek onları takip etti. Onlar da benim hissettiğim kadar heyecanlı görünüyorlardı. Üçlü odanın karşısındaki başka bir kabine oturdu. İki adam masaya aralarında kızıl saçlı.

Beni belimden yukarısını görebileceklerdi! Göğüslerim neredeyse dışarı fırlayacaktı, taktığım parlayan yaka tarafından aydınlatılmıştım. "Bunu yapamazsın!" Kalçalarımı yuvarlarken bile Dmitri'ye tısladım.

"Masamızın altını göremiyorlar. Gerçekten durmamı istiyor musun?" Ovalamaya devam etti. "'Dmitri, amıma dokunmayı kes' de."

Kelimeleri söyleyemiyordum, inlemekten başka bir şey yapamıyordum.

Üçü de göz ucuyla baktı. Dmitri'nin kolu hareket ediyordu. Ne yaptığını biliyor olmalıydılar.

Çocuklar bana kurt gibi baktılar ve elleriyle Red'in vücudunu okşadılar. Benimle bakışlarını buluşturdu, sonra gözleri fal taşı gibi açıldı. Bu odada ikimiz de parmaklanıyorduk ve ikimiz de bunu biliyorduk.

Red'in göz kapakları kısa sürede ağırlaştı. Seyirciyi umursamıyor gibiydi.

Ben de onun kadar tahrik olmuşa benziyor muydum? Dmitri kızdan tahrik olmuş muydu? Ona baktım. Gözleri bana kilitlenmişti.

"Bunu yapmana izin veremem" diye mırıldandım.

"Tabii ki yapabilirsin." Kulağımda bir şeytandı, beni esaretiyle büyölüyordu.

Tabii ki yapabilirim. Hayır! Hayır! Vice, kendine gel.

"Onların yapmadığı hiçbir şeyi biz yapmayacağız," diye devam etti. "Bu durum kanını ısıtıyor, değil mi? O zaman teslim ol, Vika. Bana. Ellerini tekrar başımın arkasına koy."

Başkalarının önünde böylesine savunmasız bir pozisyon. "Yap yoksa gelmene izin vermem."

Olamaz! Titreyerek uzandım ve ellerimi tekrar kilitledim. Ödül olarak, elbisemin içinden meme uçlarımı çimdikledi ve bana bir his şoku yaşattı. Bir çığlığı bastırmak zorunda kaldım.

Red de kollarını geriye attı ama siyah saçlı adam daha da sertleşti ve diri göğüslerini ortaya çıkarmak için dekolte elbisesini çekti.

Kız teşhir edilmekten hoşlanıyordu. Sırtını dikleştirdi ve partnerinin parmakları üzerinde kalçalarını salladığını söyleyebilirim.

Ben bakarken elleri aşağı indi, elbisemin fermuarı da öyle.
Dmitri beni de mi çıplak bırakacaktı? Bu olamazdı.

oluyor.

Aşağılanmaktan ölmek istedim. Ya da boşalmak. Yine her şey zihnimde birbirine karıştı ve utanç tahrik olmamı körükledi.

Onu durdurmak için gerildim ama sonra Red'in iki elinin de masanın altında hareket ettiğini fark ettim. İki adama da mastürbasyon yapıyordu.

Üçü de bana bakarken.

"Bu çok kötü," diye fısıldadım. Yasak.

"Bana boyun eğ," diye homurdandı Dmitri. "Sana ihtiyacın olanı veriyorum - çünkü sen kötü bir kızsın."

Dmitri beni bir tanesine dönüştürüyordu. Birden sırtımı kamburlaştırdım. "Evet, evet..."

Elbiseyi sıyırdı ve göğüslerimi ortaya çıkardı.

Diğerlerinin tepkileri -kapalı göz kapakları ve ayrılmış dudaklar- meme uçlarımı daha da sertleştirdi. Dmitri'nin kendisi benim için neredeyse bir yabancıydı ve şimdi üç kişi daha gösteri yapıyordu.

"Ne kadar ısladığını hisset!" diye mırıldandı, parmaklarıyla o ilahi/günahkâr şeyleri yapıyordu. "Onların gözlerinin üzerinde olmasını arzuluyorsun."

Ben yaptım! Onun tarafından kontrol edilmeye -ve başkaları tarafından izlenmeye- duyduğum bu ilkel ihtiyaç içime işledi.

Teslimiyetimi hissederek kulağıma sokuldu. "Dediğimi yaptığında kendini iyi hissetmiyor musun?"

İnlemelerim sürekli arttı. Bu yabancıların önünde eriyip gidecektim. O kadar sert titriyordum ki, seyircilerim için göğüslerim titriyordu.

Dmitri saçımdan kararlı bir şekilde çekerek başımı göğsüne doğru geri çekti, bu da benim -ve Red'in- çığlık atmasına neden oldu. "Sen

Ne kadar ıslak olduğunu bilmelerini istiyorsun, değil mi?" Başparmağı klitorisimi okşarken iki parmağını içime soktu.

"Ahhh!" Çok yakın, çok yakın. Aman Tanrım, dört kişi boşalmamı izleyecekti.

"Onlara senin amından parlayan parmaklarımı göstereyim mi?"

"Hayır, hayır." Bunu düşünmek bile yüzümü kızartmıştı. Göğüslerimi göstermek bir şeydi -kendim de gösterdiğim olmuştu- ama bu kadar mahrem bir şey değil!

Yine de Dmitri sıırıslıkam parmaklarını yukarı kaldırdı ve neon yakamın ışığında onları ortaya çıkardı. Red bu manzara karşısında bir çığlık attı ve kıvrandı. Siyah saçlı adam inledi ve vücudu sarsıldı. Sarışın dişlerini sıkarak bir küfür savurdu, gelmemek için mücadele ediyor.

Çılgına döndüm. Nefesimi tutamadım. Aklımı kaybetmek üzereydim. "Çığlık atacağım. Çığlık atmama izin verme."

"Yapmayacağım. Sadece tadına bak. Sonra seni boşaltacağım." Islak parmaklarını ağızıma götürürken diğer eli klitorisimi okşamaya başladı. Sıcak nefesi boynuma değerken, "Em" diye emretti.

Ne kadar da yasak. Bunu gerçekten başkalarının önünde yapar mıydım? Cümle kuramıyordum. "Nasıl ... sen"

"Bana neler oluyor?" diye fısıldadım.

"İtaat et, Vika."

Bir çığlıkla parmaklarına doğru eğildim. Onları emdim, kendimi tattım. Gözlerim kafamın içinde geriye yuvarlandı, kalçalarım diğer eline sürtündü.

Dmitri acı dolu bir ses tonuyla, "Seni izliyorlar. Bakıyorlar. Onlara benim kötü kızımın boşalmayı ne kadar sevdiğini göster."

O parmaklarını çekerken ben akılsızca yaladım.

Avucunu ağızımın üzerine kapattı. Diğer eliyle parmaklarını içime soktu ve tutuşunu titreştirdi-

Kenar. Tamam. YAYINLANDI.

Vücudum kasılırken avucuna doğru çığlık atarak patladım. Ağız kulağımdaydı, sesi zaten kör edici olan bu orgazmın gücünü artırıyordu. Bana dedi ki ne kadar güzel olduğumu. Bu görüntüyü ya da kollarında çözüldüğüm hissini asla unutamayacağını.

Bana mükemmel olduğumu söyledi.

Yüzüyordum. Mutluluk. Bu adam.

Zamanla, şimdiye kadar yaşadığım en güçlü doruktan aşağı indim. Hayalini kurduğum.

Ağzımı açtı. Hala övgüler mırıldanıyordu.

Diğer elini çekmek zorunda kalana kadar beni sevgiyle okşadı. Tek duyabildiğim nefeslerimizdi. Yüzümü boynuna gömdüm ve kokusunu içime çektim. Minnettarlıkla tenini yaladım.

ve içimde sevgi çiçekleri açtı.

Kulübün müziği gittikçe daha yüksek sesle çalmaya başladı. Kulüp.

Gerçeklik geri döndü. O kadar şiddetli orgazm olmuşum. Burada. Yabancıların önünde.

Cesaretimi toplayıp yüzümü kaldırdım. Red nefes nefese kalmış, göğüsleri kabarmıştı. Kahverengi saçlı adamın üzerine yığılmıştı ve adam başını arkaya yatırmıştı. Kırmızı

Sarışın nefes nefese kalmıştı, belli ki yeni boşalmıştı.

Hepsi beni izlerken boşalmışlardı. Mahcubiyet beni ezdi. Onlarla yüzleşemedim.

Peki ya Dmitri? Ona döndüm. Gözbebekleri şişmiş, çenesi sıkılmıştı. Gelmek için çıldırmış gibiydi. Aramızdaki ilişki bitmemişti bile.

Beni masanın üzerinde becermeyi planladığını tahmin ettim. Bu düşünce ihtiyaçtan inlememe neden oldu ve bu beni telaşlandırdı.

canıma okudu. Şu anda vücuduma her şeyi yapabilirdi.

Herhangi bir şey.

Beni koruması için ona güvenmiş, ondan bunu istemiş olmama rağmen. Bana ihanet eden başka bir adam.

Bana ihanet etmesini istememiştim.

Elbisemin fermuarını çekiştirerek elimden geldiğince eski haline getirdim. "Bırak beni." Kaç.

"Vika?" Sesi şaşkıncı.

Tutuşuna karşı mücadele ettim. Dişlerimi sıkarak dedim ki, "Bırak. Bırak." dedim.

Sonunda beni bıraktı ve ben de ayağa fırladım.

"Sorun nedir?" Sertleşmiş sikini irkilerek düzeltti.

"Bana göz kulak olman gerekiyordu. Benimle konuşman değil yabancılara gösteri yapıyorsun!" Diğerlerinin gözlerine bakamadan odadan koşarak çıktım.

Dmitri tam arkamdaydı. "Bekle, Vika!"

"Beni rahat bırakın!" Masamıza ulaşmak için kalabalığın arasından zikzaklar çizdim. Karin ve Benji arkamdaki devasa Rus'a baktılar.

"Ben eve gidiyorum!" Onlara söyledim. Çantamı aldım ve çıkışa doğru yöneldim.

Taksi çağıramadan Dmitri bana yetişti. dışarı çıktı ve bileğimi yakaladı. "Benimle otele geri gel!" Yüz ifadesinden kendini kaybetmek üzere olduğu anlaşılıyordu. Bu hayat çizgisi bakışı şimdi beni korkutuyordu. "Konuşacağız-"

"Sana güvendim ve sen benden faydalandın! Seni bir daha asla görmek istemiyorum!"

"Bunu kastetmiyorsun." Hızla kötüleşen bu durumla nasıl başa çıkacağını bilemiyormuş gibi gözlerini kaçırdı.

Pete, Benji ve Karin kulüpten dışarı fırladılar, bakışları benden Dmitri'ye sıçradı.

Alçak bir sesle, "Benimle gel, Victoria. Şimdi." Kolumu tuttuğu yerden çektim. "Beni rahat bırak!"

Ailem soruları daha sonra soracaktı. Şimdilik koruma modundaydılar ve beni çevreliyorlardı.

Pete önüme geçti. "Bay Sevastyan, gitmeniz için iyi bir zaman."

Gözleri Pete'e kilitlendi ve yüzü sanki kuzenimin boğazını dişleriyle parçalayacakmış gibi ölümcül bir hal aldı. "Sakın benimle onun arasına girme." Yumruklarını sıktı ve çözdü. "Bunu yapmak istemezsin, Peter."

Kim olsa dehşete kapılırdı ama Pete geri adım atmadı. "Bunu yarın sinirler yatıştığında konuşabiliriz, ha?"

Dmitri bana döndü ve öldürücü bakışlarını kaybetti. Kaşları birbirine yaklaştı ama ben başımı salladım. "Sana söyledim, seni bir daha asla görmek istemiyorum."

Gözleri karardı ve bu beni mahvetti. Şu anda ondan nefret etsem bile.

"Nasıl isterseniz." Döndü ve gitti.

Gözyaşları dökülmeye başladığında farkına bile varmadan onun kule gibi yükselen formunun uzaklaşmasını izledim.

BÖLÜM 12

Ailemin mütevazı çiftlik evinin kapısında durup, kirli çamaşır sepetini kalçama yerleştirdim ve dinledim.

Pete, "Sevastyan'ın ona nasıl baktığını görmelisin" dedi.

"Kız ona defolup gitmesini söylemeden önce öyle görünüyordu. Sonsuza dek," diye belirtti Benji. "Sevastyan kulübün arkasında onun hoşuna gitmeyen bir şey yaptı ve o da mesajı net bir şekilde aldı."

Onlara ne olduğunu anlatmayı reddetmişim. Bu sabah, gecenin olayları akşamdan kalma bilincime dolduğunda, bir kolumu yüzüme atmışım. Yüzüme bir kol attım.

Dmitri tarafından cinsel olarak Svengali'lendi.

Benji'nin kampındaydım. Rus'un arayacağını düşünmemişim. Gözlerindeki ışığın sönüşünü tekrar canlandırdım ve bir sızı hissettim. İki gecede bu adama nasıl bu kadar bağlanabilmişim? Özellikle de bana yaptıklarından sonra?

O pislik için ağlamışım. Brett'le ilişkiyi bitirdiğimde bile ağlamamışım!

"Ararsa on bin dolar yatırırım," dedi

Pete. Benji, "Ben de öyle yapacağım," diye cevap verdi.

Kapıyı çekip açtım ve herkese ters ters bakmak için oturma odasına girdim.

Pete yıpranmış bir koltukta oturmuş, televizyon tepsisinde kâğıt oynuyordu. Benji, aile boyu yumrulu kanepede kamerayla

parçaları sehpanın üzerine yayılmıştı. Annem ve babam aşk koltuklarında yan yana oturuyorlardı. Annem bir elbise dikeyiyor, babam da dizüstü bilgisayarında çalışıyordu.

Karin Cash'i az önce kanepenin yanındaki oyun parkına bırakmıştı; Cash hoş geldin diye gurulduyordu. Gram ve Rus Al bir masada oturuyordu.

katlanabilir briç masası, küçük kristal bardaklardan şeri içmek ve satranç oynamak.

Sürgülü cam kapıdan teyzelerimi ve amcalarımı çocuklarıyla birlikte havuzda görebiliyordum. Küçük kuzenlerim Marco Polo'da hile yapan küçük dolandırıcılar olsalar da, ben yine de suya hükmediyordum.

Çamaşırdan sonra. Sepeti kalçamda daha yükseğe kaldırdım. "Benim üzerime bahis mi oynuyorsunuz? Dopingli bir atmışım gibi mi?"

Annem dikiş işlerini bir kenara bırakıp bana sarıldı. "Teknik olarak, çocuklar Dmitri üzerine bahis oynuyorlar. Bu senaryoda dopingli at o." Göz alıcı çikolata kahvesi gözlerinin altındaki halkaları ustalıkla uyguladığı makyajla kapatmıştı ama markanın kokusunu tanıdım. Tabii ki uyumuyordu, babam için çok endişeleniyordu.

"Bir daha Dmitri'nin adını anmayalım, tamam mı?" Mırıldandım, başım patlamış bir sifondan daha çok ağrıyordu.

Benji homurdandı. "Odadaki fil hakkında konuşmamamızı mı istiyorsun?"

Al seslendi. "Çok güzel bir fil." Uzun gri sakalını okşadı. Belki de kel kafasını telafi etmek için bu kadar uzatmıştı.

"Victoria, canım," dedi büyükannem, "neden bize kulüpte zengin Rus beyefendiyle neler olduğunu tam olarak anlatmıyorsun?"

Squick. "Başka zaman, büyükanne."

Koyu renk gözleri neşeliydi. Sherry onu her zaman neşelendirirdi ve Al da çabuk doldururdu.

Al'ın karısı vefat ettikten sonra, annemle babam onun yalnız kalabileceğinden endişelenmişler ve onu Pazar akşamı yemeğine davet etmişlerdi. Yirmi yıl önce. Her pazar gelmeye devam etti ve sonunda biz de onu evlat edindik.

Gram ve Al'in çıkarları olan arkadaşlar olduğuna dair kanıtları görmezden gelmek giderek zorlaşıyordu.

Annem elini omzuma koydu ve derin bir nefes aldı. "Tatlım, karasevdalı bir milyardere onu bir daha asla görmek istemediğini gerçekten söyledin mi?" Bu soruyu

Aynı şekilde başka bir anne de "Tatlım, uyuşturucu kullanıyor musun?" diye sorabilir.

"Ben ... yaptım." Beni bu kadar beklenmedik davranmaya iten şey neydi? "Ama bu gece bir Kanada balinasını ipe çekeceğim. Her şeyi tersine çevireceğim."

Babam dizüstü bilgisayarını kapattı, tartmak üzereydi. Bana asla kızmazdı ama onu hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ederdim. Annem aşk koltuğunda ona katıldı. Her zaman birbirlerine bağlıydılar, hem en iyi arkadaşlar hem de ortaklardı. Sahte sanat tuvaleri her duvara yaslanmıştı. "Sevastyan seni incitti mi, tatlı bezelyem?" Sert mavi bakışlarını daralttı. "En ufak bir şey yaparsa onu öldürürüm-"

"Hayır! Yapmadı. O öyle biri değil."

"Bu konuda onu destekleyeceğim," dedi Pete. "Sokağı yüzümle silmek üzere olabilirdi ama o adam bir kadına asla zarar vermez."

İki görüşümüz de babamı bu konuda yatıştırdı.

Karin başını bana doğru eğdi. "Sevastyan seni korkutmuş gibi görünüyordu."

Evet! "Biraz. Ama o değildi." Kaşlarımı çattım. "Onun gibi bir şeydi." Hâlâ bir açıklama bekliyorlardı, ben de "Sadece onun yanındayken olduğum kişiyi sevmiyorum, tamam mı?" dedim.

"Arayacaktır," dedi Karin. "Güven bana."

Bana güvenmek mi? Herkes kıkırdamak zorunda kaldı.

Al düşünceli bir ifadeyle, "Şimdi çağrının gelmesini bekliyoruz," dedi.

"Nefesinizi tutmayın millet, yoksa boğulursunuz." I postacı çantamı kanepenin üzerine attım, sonra sepetimi çamaşır odasına taşıdım. Her pazar burada çamaşır yıkardım. Annem her pazar çamaşır makinesini ve kurutucu benim işlemem için tıka basa dolu.

Sonunda kıyafetlerimi giydikten sonra gruba tekrar katıldım. Oyun parkının üzerine eğilip küçük adamıma Kafasına bir öpücük kondurdum. Cash büyük yaprak yeşili gözlerini kırıştırdı ve tombul elleriyle bana uzandı.

macun. Onu kollarıma aldım, sonra da kanepedeki en sevdiğim yere uzandım.

Kalbimde bu küçük insana duyduğum sevgi beni şaşırttı. "Kocaman oluyorsun! Aramızda kalsın ama bira ve sosisli sandviçi bıraksan iyi olur evlat."

Göz kırp, göz kırp, gurgle.

Bu çocuğa ne kadar hayran olsam da, kendime ait bir çocuk isteyeceğimi düşünürdünüz. Brett'i doğurmaya hazırdım ama bunu dört gözle beklemiyordum.

Cash, ilk dişini göstererek tekrar guruldadı. Bu gözler ve koyu kahverengi saçlarıyla büyüyünce tıpkı babasına benzeyecekti.

On beş ay önce Karin, mega zengin bir CEO'dan yanlışlıkla hamile kalmıştı. Karin haberi verdiğinde, adam onu babalık oyunuyla suçlamış ve çekip gitmişti. İşin kötü yanı, onu gerçekten sevmişti. Bir kez olsun dolandırılmamıştı.

Adamın soyadı Walker'dı. Uyuyor.

Walker, bebeği doğduktan sonra aylık çekleri tek kelime etmeden. Bu yüzden adamın oğluna Cash adını vermişti. Hepimiz bunun çok komik olduğunu düşündük.

Ve eğer bir kadın hamile kaldığında ve terk edildiğinde şaka yapamıyorsa, ne zaman yapabilirdi ki?

Walker'a sperm için aylık çek göndermeyi düşündük. Borcumuzu ödeyip kendi ayaklarımız üzerinde durmaya başladığımızda. Lafı açılmışken.

Benji'ye "Kongre üyesinin paketi uzakta mı?" diye sordum. "Evet. Şu anda şaşırtıcı derecede iyi çekilmiş bir ve altına sığıyor." Ödemek için oynamak zorundasınız.

Şantaj paketlerimizde aksi takdirde kanıtları ülkedeki her büyük gazeteye göndereceğimizi söyledik (gerçek). Ayrıca Blackmailee'den herhangi bir geri dönüş alırsak, Anonymous'un onları yüksek profilli pislik torbaları listesine ekleyeceği konusunda uyardık. finansal olarak yok etmek (yalan).

Benji işinde çok başarılı olsa da, sanatsal yeteneği porsuklar üzerinde heba olmuştu. Gençliğinde yaban hayatı fotoğrafçısı olmak istemiş ve boş zamanlarında bunu keşfetmeye devam etmişti. Boş zamanımız tükenmeden önce-

Çantamdan bir mesaj zili çaldı; herkes sessizleşti. Benji eğildi ve Cash'i elimden aldı. "Mesajlarını kontrol et, Vice."

Telefonumu çıkarırken gerginleştim, ne umduğumu bilmiyordum. Ekranı bir göz attım. "Brett'ten bir e-posta."

İnleme sesleri duyuldu. "Sakin ol Brettie," diye mırıldandı Pete. Benji ekledi, "Kitaba göre Brett."

Gözlerimi devirdim. "Brett'e sabit ve kitaba uygun demenin ne kadar ironik olduğunu anlamıyorsunuz bile. Aslında ikisi de değildi, değil mi?" Ondan hoşlanmıyorlardı çünkü bizim gizli yaşam tarzımızı asla anlayamayacak, yasalara uyan bir Muggle'dı. Birkaç kez onu aile toplantılarına getirmiştik,

etrafta martı varken paranoyak ve perişan olmuşlardı.

Uzun zamandır Brett'ten kurtulmak için porsuk oyunu oynadıklarından şüpheleniyordum.

Onu birlikte yakaladığım kadın çok seksiydi, tam bir şov kıızıydı. Brett onun soyadını bile bilmiyordu. Peki bizim verdiğimiz partide ne işi vardı?

Hırsızlık sezgilerim bu durumda bir terslik olduğunu haykırıyordu.

Alçaklarımın hiçbiri bunu itiraf etmedi, ben de peşini bıraktım. Belki de egom bir komplo teorisi uydurarak kendini korumaya çalışıyordu.

"Adama hakkını vermek lazım," dedi babam. "Bir yıl oldu ve hala pes etmiyor."

"Bu ilişkiyi hiç anlamadım." Annem dikiş sepetinden bir şeyler aradı. "Bunu ölene kadar söyleyeceğim. Yüzüm mosmor: Biz ayrı bir türüz. Bu da bir dolandırıcı için tek eş demek-"

"Başka bir dolandırıcı," diye onun yerine ben bitirdim. Annem ve babam mükemmel bir örnekti. Evli bir adamdı.

Diamond Jill'in baştan çıkarma senaryoları, ama o sadece ismen evlenmişti, kendi dolandırıcılığı için.

Bir dolandırıcı için bir dolandırıcı.

Eskiden annemin bilgeliğinden çekinirdim; şimdi ne kadar haklı olduğunu kabul ediyordum. Brett'in yanında söylediklerimi ve yaptıklarımı her zaman izlemek yorucu olmaya başlamıştı. "Her seferinde bir dolarım olsaydı Bunu bize söyleseydiniz, başımız bu kadar belaya girmezdi."

"Dinle! Hear!" Gram bir yudum daha şeri aldı. "Ama ben dolandırıcı eş teorisine katılmıyorum. Seni hayattan daha çok seven birini bulmalısın. Böyle bir adam için, Başka bir kadın gibi onun ilişkisini mahvetmeyi düşünen herkes onu öldürmeye çalışıyor olabilir."

Babam bana sıırttı. "Ayrıca, benim durumumda, annenin bir bal tuzağı kiraladığını varsaymak zorundayım. Beni zaten tuzağa düşürdü.

bir kez bu şekilde."

Annem karnını tokatladı.

Er ya da geç posta kutumu kontrol etmek zorunda kalacaktım, bunu şimdi yapsam iyi olacaktı. Brett'in haftalık mesajını açtım ve okudum:

Tailgate, 4 Temmuz. Avucuna bir yıldırım düşmüştü ve sen gülerken gözlerine yansımıştı. Bir öpücüğü hiç bu kadar istememiştim.

Seni her zaman seveceğim, B

O geceyi hatırladım. Beni öpmüştü, beni ne kadar çok sevdiğini söylerken ciddi ela gözleri parlıyordu. . .

Sonra kaşlarımı çattım. Göğsümdeki bu ağrı Brett için miydi? Oh, kahretsin. Dmitri yüzünden boşluk hissediyordum.

"Ahlak masasına ilgi duyan martılardan bahsetmişken..." Pete bana döndü. "Sevastyan'a mesaj atmaya ne dersin?"

"Bu alışılmadık bir oyun olurdu," dedi Benji, sesi kısılmıştı çünkü Cash göğsüne dayanmıştı. "Ama o da alışılmadık bir hedef. En çok gelir getiren ilk elli teknoloji patentinden ikisine sahip."

Gram iç çekti. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama kulağa harika geliyor. Bir kulüpte ne yapmış olabilir ki?

o kadar kötü müydü?" Hâlâ öğrenmek için uğraşıyordu.

"Dün gece sağlıklı düşünemiyordum. Kafam iyiydi."

"Victoria Valentine!" Gram tsked. "Bir dolandırıcılıkta asla içki içme!" "Hiç adil değil. Benim izin gecemdi."

Telefonumu bir kenara koydum ve çantamdan destemi çıkardım.

Annem, "Karin bu gece kumarhaneye gittiğinde, bence Sevastyan'la birlikte bir şeyler araştırmalı," dedi. "Eğer o Vice'a ilgi duyuyorsa, ona bu kadar benzeyen bir kadına da ilgi duyacaktır."

Marcia! Kartları kestim ve karıştırdım. Karin'in çoktan şansını denediğini söylemeyecektim.

Babam dedi ki, "Annen haklı, tatlı bezelyem. Önseçimleri değiştirmeliyiz - sadece bu seferlik - çünkü sen hala bu yeni eksilere alışmaya çalışıyorsun ve o eşsiz bir hedef."

Annem daha açık konuştu. "Bu ailenin şimdiye kadar üzerinde durduğu en büyük işareti çöpe attın."

Al satranç tahtasında bir hamle yaptı. "Sadece Amerika'da, yakalama ve bırakma ile."

Karin yanımdaki kanepeye çöktü. "Sevastyan'la bir türlü anlaşılamadım, ama sen bana birini bulmamda yardım edersen belki şansım daha yaver gider. Bu adamlar ilgilenmediğine göre, senin için sorun olmaz, değil mi?"

Dmitri'nin kız kardeşime dokunma fikri... kulağında gürleyen derin sesi...

Boğazımda safra birikti. Kıskançlık beni pençeledi.

"Olmaz," dedi Pete, beni cevap vermek zorunda kalmaktan kurtardı. "Bu adam Vice'ı istiyor. Sadece onu. Güven bana." Yine bir kahkaha tufanı koptu. "Saplantılı görünüyor. Onunla Vice arasına girdiğimde, bir an için beni öldüreceğini sandım."

Onun uğursuz bakışlarını hatırlamak tüylerimi diken diken etti. "Evet, onda bir terslik var. Radarımı sola çeviriyor ve doğru." Çünkü o deliydi! Kabul ediyorum! Kendi kendine konuşur ve kafa karışıklığını "kötü" idare ederdi. Hoşlandığı şeyler arasında yabancı kadınlara şaplak atmak ve gece kulüplerinde onları aşağılamak.

"Sana yalan mı söyledi?" Babam sordu.

"Tek bir kez bile. Yine de onda bir sorun var." "Güven bana" diye eklemek üzereydim ama kendimi durdurdum.

"Senden onunla evlenmeni istemiyoruz," dedi annem. "Sadece önümüzdeki birkaç hafta içinde mümkün olduğunca çok para koparmanı istiyoruz."

Al dedi ki, "Telefonu adama ver. Ona fikrini değiştirdiğini söyle."

Babam bana cesaretlendirici bir gülümseme attı. "Alternatifi bu kadar ürkütücü olmasaydı senden bunu istemezdik."

"Ürkütücü mü?" Pete kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Cinayet dediğimiz şey bu mu?" Yüzünü bana döndü. "Çünkü ödemeyi kaçırırsak Joe Amca'nın baktığı şey bu."

Hayal kırıklığı kabardı. "O zaman kaçmamız gerek!"

Cash, Benji'nin kollarında uyandı ve esnedi, manzarayı inceledi.

"Burası bizim evimiz." Babamın sesi sertti. "Bunlar bizim insanlarımız. Bu bizim son oyunumuz."

Karıştırdım. "Dmitri ile yeniden iletişim kursam bile, bundan nasıl para kazanacağız? Onunla geçirdiğim her saniye başka bir adamı hedef alıyor olabilir. Pete'in balinaları geliyor-"

Bir zil sesi daha duyuldu. Yine herkes gerildi. Nefesimi tutarak kartlarımı yere bıraktım ve telefonumu kontrol ettim. "Bu o."

Gram, "Oh, şansına şükürler olsun!" diye haykırdı.

"Ne yazmış?" Karin bana doğru yaklaştı.

"Akşam yemeği için seni yedide alırım." Heyecan içimde kabarmıştı ve çaresiz durumumuzun sadece kısmen suçlu olmasından korkuyordum.

Pete dedi ki, "Bunu sevdim. Doğrudan. Açıklama yok.

Tekrarlama yok." "Ne cevap yazacağız?" Annem ayağa kalktı, adım atmaya başladı.

"Daha fazla katılıma ihtiyacımız var. Bir sürü soru işareti, Vice. Flörtöz, ama çok flörtöz değil."

Bu işe tekrar girecek olsaydım, kendi yöntemimle yapardım. İki mektup yazdım.

Karin, "Bu da ne?" dedi.

"O ne yaptı?" Annem ağladı. "Ne yaptı???" "Vice ona ... hayır dedi."

Dehşete kapılmış ifadelerinden çekinerek başımı kaldırdım. "Önsezilerimle oynuyorum."

Babam dedi ki, "Cesurca, tatlı bezelye. Umalım da kovalamacayı sevsin."

Al, Gram'ın kalelerinden birini aldı. "Vee Rus erkekleri kovalamacayı sever."

Bir çan daha. **DSevastyan: Başka planlar?**

Annem ellerini kavuşturdu. "Lütfen, sadece nazik ol."

Yine yazıyordum.

Karin herkes için tercüme etti: "Arkadaşlarıyla birlikte kulübe gidebileceklerini yazmış. Mesajını martini kadehi, reçeteli bir hap ve bir ilaç ifadeleriyle noktalamış. damlayan şırınga."

Al ters ters baktı. "Vee seni onlardan daha iyi yetiştirdi." Annem bayılacak gibi görünüyordu, ben de dedim ki,

"Elusiveness. Eğer onu sağmal inek yapacaksam, ele avuca sığmaz olmalıyım, değil mi?"

Gram dedi ki, "Zor, evet. Dürtüsel, hayır. Uzun mahkumiyetler uzundur çünkü plan yapmak için zaman harcarız, canım."

Annemle babamı bakışırken yakaladım. Korkmuşlardı. . . korkmuşlardı. Sanki bir dalış yapmışım ve maçı kazandıran şutu atmışım gibi.

Hadi, Sevastyan, lütfen mesaj at.

Kimse konuşmadı. Büyükannenin şeri şişesi, Al onu yeniden doldururken küçük bardağıyla şingirdadı.

Lütfen, Dmitri, lütfen, lütfen, lütfen.

Bir çan sesi daha. Rahatlama beni sarkıttı.

DSevastyan: Şu anda meşgul müsünüz?

Ben cevap verirken Karin metni yüksek sesle okudu.

Ahlaksız: Pek sayılmaz. Bir saniye sonra telefonum çaldığında sıçradım. "Bu o." Karin parmaklarını şıklattı.

"Kağıt! Kalem!"

Annem tuvallerin ve dikiş malzemelerinin yanından geçerek Karin'e bir not defteri ve kalem fırlattı. "Hoparlörü aç, Vice."

Ya yaptıklarımızdan bahsederse? Ama o bir hedefti ve bu eksileri komiteyle hallederdik. Annemin her zaman dediği gibi, "Bir hedefi oynamak için bir köy gerekir."

Karin, "Telefonu açarken gülümsüyormuş gibi konuşuyorsun." dedi.

Ona kaşlarımı çattım, hoparlör düğmesine basıp "Yo" diye cevap verirken de kaşlarımı çatıyordum. Etrafımdaki tüm ailem sessizliğe bürünmüştü, onları ele verecek tek bir ses bile yoktu. Cash bile nefesini tutmuş gibiydi.

"Sana gönderdiğim hediye hakkında ne düşünüyorsun?"

Dmitri sordu. Derin, zengin sesi odayı doldurdu ve içime istenmeyen bir heyecan gönderdi. "Evde değilim." "Evde değilim."

"Bana ne aldın?" derken ses tonum sıkıcıydı.

"Bir araba. Teslimatçı fotoğrafını çekti. Görmek ister misiniz?"

Lanet bir araba mı? İçimi çektim, "Sanırım."

Mesaj kuyruğumda bir fotoğraf belirdi; tozlu apartmanımın önüne park etmiş, kömürün içinde bir elmas gibi duran, üstü açık, kiraz kırmızısı bir Porsche.

Fotoğrafı Benji'nin istişarelerimiz ve konuşmalarımız için kurduğu konferans hattına mesaj attım.

Etraftaki telefonlar titreşti. Ekranlar sessizce kontrol ediliyor; yükselen kaşlar. Karin soru işaretiyle birlikte bir dolar işareti yazdı ve notunu Al'a gösterdi. O da beş parmağını kaldırdı.

Araba beş yüz bin dolar değerinde miydi? Sonra yüzüm düştü. "Dmitri, benim için bir araba kiralamaya karar vermene ne sebep oldu?"

"Kira kontratı yok. Tapusu torpido gözünde. Beni bir daha görsen de görmesen de senindir."

"Lanet olsun!" diye mırıldandım.

"Yine de benimle akşam yemeği yiyeceğinizi umuyorum."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Bir ilişki aramıyorum. Ve belli ki arıyorsun."

Hattın diğer ucundan bir sessizlik daha geldi. Yeryüzündeki herkes gevezelikle doldurmak isteyecektir. Bu hareketi sık sık kullandım. Sabırla kartları keser ve çevirirdim. Bütün gün burada oturabilirim Ruski.

Sonunda "Öyleyse ben miyim?" diye sordu.

"Kararlı bir ilişki dışında kimseyle seks yapmıyorum."

Karin karaladı: Çok erken!

"Anlaşıldı. Yine de seni görmek istiyorum."

"Planlarımı kontrol etmem gerekecek. Ve işe çağrılabilirim."

"O zaman Peter'a seni çağdırmamasını söyleyeceğim."

Sevastyan kendi dolandırıcılığına yardım ediyordu! "Eğer bir ilişki değilse, benden ne istiyorsun?"

"Daha fazlasını, Vika. Senden her zaman daha fazlasını isteyeceğim."

Çeneler düştü. Büyükanнем kendini yelpazeledi. Annemin sanki umut edemeyecek kadar korkmuş gibi babamın elini sıkıldığını gördüm.

Dmitri ya o güne kadar duyduğumuz en iyi oyuncuydu ya da benden gerçekten hoşlanıyordu.

"Tamam. Beni yedide al." "Nereye gitmek istersin?"

Bedava yemek ihtimali her dolandırıcının iştahını açar.

"İtalyan yemeğı severim."

"O zaman İtalya'ya gitmeliyiz."

Annem ve Karin, ben "Buralarda kalmak istiyorum, kaçmam gerekirse diye" diyene kadar birbirlerine baktılar.

Bunun üzerine Gram sandalyesinden düşecekmiş gibi sallandı. Annem cennete doğru baktı.

"O zaman en iyi şekilde davranacağım, moy ángel. O zamana kadar. . . ." Telefon görüşmesini sonlandırdı.

Uzun bir nefes verdim.

Pete elini yüzünde gezdirdi. "Yani bu az önce oldu." Sonra Benji'ye döndü. "Bana on bin dolar borçlusun, ortak."

Al sandalyesinde arkasına yaslandı, elleri karnının üzerindeydi. "Rus adam bizim kıza smeeten yaptı. Sana meleğim dedi."

Dmitri'nin söylediğı başka bir şey aklıma gelince, "Prosto rai ne demek?" diye sordum. Birlikte indiğimizde bunu defalarca tekrarlamıştı.

Al kıkırdadı. "Prosto rai demek . . . katıksız cennet."

BÖLÜM 13

"Kalmalı mıyım yoksa gitmeli miyim?!" Karin ve ben şarkıyı müzik setiyle birlikte söylüyorduk. Yeni üstü açık arabamızın üstü açıldı. The Clash çalıyordu. Saçlar savruluyor. Güneş parlıyor. Avazımız çıktığı kadar şarkı söylemek.

"O yüzden bana haber vermelisin. SAKINLEŞMELİ MIYIM YOKSA PATLAMALI MIYIM?!"

Mutluydum, gerçekten mutluydum, uzun zamandır ilk defa. Az önce Red Rock Kanyonu'nu dolaşmıştık, Porsche kumtaşı ve kırmızı yıkıntılar arasında göz kamaştırıyordu.

Karin ve ben arabayı bizimkilerin yanına götürdüğümüzde herkes bana yeni bir saygıyla bakmıştı. Araba yedi haneli bir rakam değildi, ama bir milyarderle daha randevum vardı, ateşte bir demir daha vardı.

Şarkı bittiğinde Karin müzik setini kapattı. "Şimdi yalnız olduğumuza göre, bana kulüpte ne yaptığını anlatmak ister misin? Sana zeytin dalı olarak bu arabayı gönderdiğine göre oldukça kötü olmalı."

Bu sorunun geleceğini biliyordum. "Bu kardeş kasası için bir tane, tamam mı? O ... beni boşalttı. Diğer insanların önünde."

Bana göz kırptı. "Ve sonra?"

"Peki ya sonra? Bu yeterli değil mi? Buna hazırlıklı değildim!" Karin şaşkın görünüyordu. "Onunla aranız iyi miydi?"

"Beni bu kadar korkutan şeylerden biri de buydu. Hiç olmadığım kadar sert boşalmıştım. Mümkün olduğunu bildiğimden daha sert." Çılgın bir Rus benim anahtarım olsaydı, bana yardım ederdi.

Karin bunu elinin tersiyle itti. "Demek bir fetişin var. Bu son derece normal."

İki kez baktım. "Fetişim yok. Kafan mı güzel senin?"

"Sen bir teşhircisin. Her zaman öyleydin, biliyorsun."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Sen küçükken, seni kendi oyuncağım olarak kullanmak için çok güzel giydirdim ve arkamı döndüğüm anda soyunmaya başladın. Seni bezin içinde tutabilirsem şanslıydım." Kıkırdadı. "Tüm bebeklik fotoğraflarında partilerde çıplak koştuğunu hiç fark etmedin mi?"

"Evet, ama anlatılanlara göre ben sıkı partiler yapan, kurallara karşı gelen bir çocuktum. Peki bunun bir yetişkin olarak benimle ne ilgisi var?"

"Aynı şey değil elbette ama sen her zaman biraz çıplaktın."

"Bu hiç komik değil."

"Vice, Tanrı aşkına, porsuk oyunları yapıyorum. Teşhircilikten bahsediyorum. Benji beni striptiz yaparken ve iç çamaşırlarıyla dans ederken izliyor. Bunun bizi heyecanlandırmadığını söylersem yalan söylemiş olurum."

"Yani onun aşık olduğunu biliyorsun?"

Başını salladı. "Garip olacağını düşünüyor."

"Bir kongre üyesinin bir parça kış alabilmek için karısı ateşli bir araba kazasında ölmüş gibi davranmasından daha mı garip?" Dur işareti için vites küçülttüğümde motor mırıldandı. Bu arabadan vazgeçmek herhangi bir şey ya da herhangi biri için imkansız olurdu. çantamın dışında.

"Benji ayrıca hâlâ bilmem kime aşık olduğumu düşünüyor." "Öyle misin?" Cevabı bildiğim halde sordum. Karin

Walker için kayıp.

Bakışlarını başka yöne çevirdi. "Bu aptalca olurdu, değil mi? Duygularını açıkça ifade etti."

Adamın hazır bir ailesi vardı ama bunu göremeyecek kadar aptaldı. Ve eğer Karin ve Benji bir araya gelirlerse, bu pislik için çok geç olacaktı. "Geçmişî yüzünden Benji'den uzak mı duruyorsun?"

Sokaklarda cinsel istismara uğramıştı. Gençken ve daha iyi bilmiyorken, ona üzücü sorular sormuştum.

"Geceleri dışarı çıkmaya neden korkuyorsun?" ve "Banyo zamanı geldiğinde neden ağlıyorsun?" gibi sorular. Sık sık geri dönüp onu bu ekstra acıdan kurtarabilmeyi diledim.

"Birçoğunu atlattı," dedi Karin. "Ama evet, üvey kız kardeşiyle birlikte olmak bazı şeyleri ekseninden saptırabilir."

Bana hep abla derdi, ama Karin'e asla. Onunla bu şekilde bağ kurduğunu hiç sanmıyorum.

Bana kaşlarını çattı. "Bu kadar yeter. Bana söylemediğin başka şeyler de var."

Onu asla kandıramazdım. "Diyelim ki bir fetişistim." Kendi başıma kalır kalmaz internetten araştırmaya başlayacaktım. "Beni bu kadar heyecanlandıran Dmitri'ydi. Belki başkalarının gözlerinin üzerimde olması çeşniydi, ama asıl Kurs tamamen onundu. O gerçekten baskın. Bunları o söylediği için yaptım."

"Kulağa bir köle gibi geliyor."

Vitesi tokatladım. "Bingo. Onunla ilgili her şey -sesi, yüzü, vücudu, kokusu, yoğunluğu- beni her zaman seven aklımı kaybetmeme neden oluyor. Başka bir erkekle aynı durumda olsaydım, böyle tepki vermezdim. Kendimi tamamen kontrolden çıkmış hissettim."

"Bunun neden bu kadar korkutucu olduğunu anlıyorum. Özellikle de ilk seferiniz için."

Nefes verdim. "Sarhoşken benimle ilgilenmesi için ona güvendim ama o bunun yerine beni normalde yapmayacağım şeyleri yapmaya itti."

"Belki de fetişini hissetmiştir. Ya seni memnun etmeye çalışıyorsa?"

Bana demişti ki, sana öyle zevk vermeliyim ki ağrım olsun. Boğazımı temizledim. "O zaman muhtemelen aşırı tepki verdiğimi ve onu haksız yere suçladığımı söyleyebilirim." Gözlerindeki bakış

. . . Ona zarar verebilirdim. O lanet olası koruma duygusu bir kez daha ortaya çıktı.

"Ya onunla bir dolandırıcılığın dışında birlikte olduysan?"

Sahip olabileceği onca kadın varken, Sevastyan benim peşimdeydi. En azından şimdilik. "O farklı bir kıtada yaşıyor. Ve hiçbir ortak noktamız yok." Günahkâr sesi ve yetenekli parmaklarıyla Sevastyan'a aşık olabileceğime inanmayı reddediyordum.

Can simidi bakışlarıyla, beni hem kendine çeken hem de ödümü koparan bakışlarıyla. "Ayrıca, ona asla güvenemem. Başka bir erkeğin beni onun için yeterli olduğuma ikna edebileceğini sanmıyorum. Filmlerdeki gibi, başroldeki adam aşkını kanıtlamak için her şeyi feda ederek büyük bir jest yapar. Aptalca, değil mi?"

"Hiç de aptalca değil," dedi Karin.

"Brett'i yakalamak kendimden daha önce hiç olmadığım kadar şüphe duymama neden oldu." Onun için yeterince çekici değil miydim? Yeterince kadın değil miydim? "Ayrıca, eğer bir yuva kuracak olsaydım, bu başka bir dolandırıcıyla olurdu. Bu da bir teknoloji milyardерinin ihtimal dışı olduğu anlamına geliyor."

"Şu ana kadar Peggy Sue olmayı düşünmüş olmalısın." Bir düğün dolandırıcılığı. "Eminim o telefondan sonra hepimiz düşünmüşüzdür."

Bu düşünce aklımın bir köşesini gıdıklamıştı ama zihnimden silmiştim. "Dmitri çok zeki. Öyle sağlam bir evlilik sözleşmesi hazırlar ki, masaya çarptığında çınlar. Ayrıca iki tane de koruması var."

"Korumalardan nefret ederim. Yine de, burası Vegas, bebeğim. Onu bir saatliğine çıldırtırsan anlaşımayı imzalayabilirsin."

"Çılgınca, ha?" Bunu kendi başına halledebilir.

"Üzerine porsuk sürebilirim." Bu çok amaçlı dolandırıcılık, şantajdan daha fazlası için kullanılabilirdi. "Onu becerirdim ve sen bizi 'birlikte' bulurdun. Çılgılık atar, ağlar ve ona bir daha güvenebilmenin tek bir yolu olduğunu söylersin: kutsal evlilik bağları. Ona ültimatом verirsen, kızarmış ekmek gibi olur."

İstesem ağlayabilirdim ama Karin'in onunla "sahte" de olsa bir araya gelme fikri parmaklarımın direksiyonu sıkmasına neden oldu. "Ben süt ineğiyle devam edeceğim."

"O zaman insan yiyiciyi giy."

Kolsuz elbiseyi vücudu saran kırmızı ipekten kesmiştim. Genel görünüm sade ama boğucuydu. İllüzyon askılar ve daldırma yaka önden bolca teni ortaya çıkarırken, arka kesim neredeyse kışıma kadar iniyordu. Kum saati silueti yerini uyluk hizasında bir yırtmacı bırakıyordu.

Bir kadın böyle bir elbise giydiğinde, erkeklere şöyle derdi: Bu gece biriyle yatacağım. Ve yaptığım, şanslı bir piç

toplar merhamet için çılgılık atacak. "Sence de çok erken değil mi?" "Hayır, ama her tarafını saracak."

Bu fikir karşısında vücudum Porsche'nin motoru gibi mırıldandı. Yüz ifademde gördüğü her neyse dudaklarını inceltti.

"Onunla yatamazsın, Vice."

"Beni dinle." Strip'e çıkarken bakışlarına karşılık verdim.

"O Rus'la yatmamın imkanı yok."

BÖLÜM 14

Tamam, Rus'la yatabilirim.

Ona kapıyı açtığımda, aklıma eşsiz Madonna'nın şarkı sözleri geldi:

Başım büyük belada.

O kadar ... o kadar hayal edilemeyecek kadar güzeldi ki. Özel dikim koyu gri takım elbisesi boyunu, omuzlarının genişliğini ve kalçalarının darlığını vurguluyordu. Abartısız kravatı gözlerini vurgulayan kehribar rengi bir iplik vardı. Parmaklarım temiz traşlı çenesine ve çenesine dokunmak için kaşınıyordu.

Sanki göz kırpmayı unutmuş gibi bana baktı. İnsan yiyiciyi sevdiğini tahmin ettim.

Pete, Dmitri'nin ne zaman ayrıldığını söylemek için beni aramıştı. kumarhanesini ve sevgilimin ne giydiğini biliyordum (kuzenim Dmitri'nin "dayanılmaz derecede seksi" görüldüğü konusunda beni uyarmıştı). Konsiyerj Giovanni'nin verdiği bilgiler sayesinde gideceğimiz yeri de biliyordum: Murano's, romantik ve abartılı bir İtalyan restoranı.

"Uygun giyinmiş miyim?" Daire çizerek dönerken sordum. "Beni nereye götüreceğini söylememiştin."

Dmitri'nin bakışları aşağı kaydı, sonra yavaşça yukarı çıktı, sanki her santimetrekaremi hafızasına kaydediyormuş gibi. Cevabı sert bir baş sallamaydı.

Görünüşüm hakkında tek kelime etmedin mi? Ben özenle Saçlarımı üç örgü halinde ördükten sonra başımın üstünde bir taç şeklinde tutturdu. Makyajım ustalıkla yapılmıştı; sürmeli gözler, kıvrık kirpikler, parlak dudaklar, vamp tırnaklar. Tek mücevherim bir çift oniks küpeydi. Anahtarlarım, telefonum ve parlaticım için uyumlu bir el çantası taşıyordum.

Erkek yiyiciyi giydiğimde ve yapışan kumaş üzerimde kayarken, meme uçlarım sertleşmişti; elbise

onları gizlemek için hiçbir şey yapmadı. Şimdi onun teftişi onları tekrar zirveye çıkardı. Bakışları yüzüme ulaştığında yanaklarım alev alev yanıyordu. Ona doğru el salladım. "Harika görünüyorsun."

Bir baş sallama
daha. Vay be, çok
mu ukala?

"Gel." Büyük avucunu sırtımın açıkta kalan küçük kısmına yerleştirdi. Beni limuzinine doğru götürürken burun delikleri genişledi ve parmak uçları hafifçe içeri girdi.

Dmitri'nin tıraş losyonundan bir yudum aldım ve göz kapaklarım ağırlaşarak her zamanki vızıltımı yakaladım.

Yeni arabamın yanından geçerken, "Hediye için teşekkür ederim." dedim. Al çoktan ilgilenen bir alıcı bulmuştu.

Dmitri bunu zar zor kabul etti. "Senin için bir tane daha var."

Öyle mi?

Korumalarından biri, kahverengi saçlı olan, bizim için kapıyı açtı. Direksiyonda bir sarışın vardı. Onlara Starsky ve Hutch adını taktım (tam olarak seksenler değil ama yeterince yakın).

Starsky kapıyı arkamızdan kapattı ve Hutch'la birlikte ön tarafa bindi. Düşük bir uğultuyla, mahremiyet bölmesi kapandı.

Dmitri bana yakın oturmadı. Garipti. Yola çıkarken bana uzanıp beni kucağına çekmedi.

Çıplak kalçamın bir bakışı hak edeceğini düşünmüştüm ama o aşağı bakmamaya kararlı görünüyordu. Şaşkınlıkla elimdeki çantayı karıştırdım ve pencereden dışarı baktım. . .

Brett'in kullandığı gibi beyaz bir Yukon'un yanından geçerken kaşlarımı çattım. Sürücüyü sadece bir an görebildim ama eski sevgilim olduğundan şüphelendim. Ona kaç kez aramızdaki ilişkiyi anlatmış olsam da ilişki bitmişti ama o mahallemde dolaşmaya devam ediyordu. E-postaları ve arabalı ziyaretleri bırakmasını ve hayatıma devam etmesini nasıl sağlayabilirdim?

Brett'i düşünmeme gerek yoktu; çalışmam gerekiyordu. Koltuğa geri yaslandım ve göz ucuyla Sevastyan'ı izledim.

Omuzları kaskatı kesilmişti. Sanki kendini toparlamaya çalışıyormuş gibi belli belirsiz bir nefes verdiğinde bir parça rahatladım. Onu şaşkına mı çevirmiştım?

Kendime daha fazla güvenerek sordum: "Peki siz randevulardayken korumalarınız ne yapıyor?"

"Randevular mı? Ben yokken ne yaptıklarına dair hiçbir fikrim yok."

"Onlardan bir çiftle seyahat etmenizin özel bir nedeni var mı?" Omuz silkti. "Beni tahrişlerden koruyorlar."

"Kılıflı silahlarıyla mı?" Bir tanesinin parıltısını görmüştüm. İnkâr etmediler. "Tedbirli olmak üzmekten iyidir."

"Esrarengiz bir adamdan esrarengiz bir cevap." Yüzümü ona döndüm. "Restorana gitmeden önce dün gece hakkında konuşmak istiyorum. Kız kardeşimle sohbet ettim ve bazı şeyleri fark etmeme yardımcı oldu." "Ne gibi?"

Bir kovada iki gözyaşı . . . "Görünüşe göre, benim bir fetişistim var. Buna inanmak zor olacak ama vanilya olmadığımı bilmiyordum. Yoğunluktan ve durumdan ürktüm ve aşırı tepki verdim, her şeyin suçunu sana attım."

"Sana inanıyorum. Sonrasında şok olmuştun. İşleri daha yavaştan almalıydım." Avucunu pantolonunun paçasına sürttü. "Yolumu öğreniyorum. Seninle birlikte. Şimdi anlıyorum ki sen içerken zorlamamalıymışım."

"Şey, evet, belki. Sadece şok olmadım, aynı zamanda gergindim de. Bir kadın böyle şeyler yaparken yaralanabilir."

Daha da gerildi. "Kimsenin seni incitmesine asla izin vermem. Seni sadece iki adama karşı savunamayacağımı mı düşünüyorsun?"

"Bunu nasıl bilebilirim, Dmitri? Seni tanımıyorum bile. Bu bizim ilk gerçek randevumuz."

Nefes verdi. "Anlaşıldı. Bana bunları açıkladığınız için teşekkür ederim. Lütfen gelecekte de bunu yapmaya devam edin."

"Bunu göğsümden atınca kendimi daha iyi hissediyorum."

"Kız kardeşinizle konuştuktan sonra, yeni keşfettiğiniz fetişinizi araştırdınız mı?"

"İnternette biraz araştırma yaptım." CMNF denen bir porno alt türü keşfetmişim - giyinik erkek, çıplak kadın - ve dizlerinin üzerinde çıplak bir kızın tamamen giyinik bir erkeği emdiği bir video izlemişim.

Açgözlü bakışlarım Dmitri'nin kusursuz takım elbisesinin üzerinde gezindi. "Aydınlatıcıydı."

İki gece önce Dmitri beni giyinikken soymuş, hatta bundan hoşlanabileceğimi bile söylemişti. Şimdiden Eğilimlerimi hissediyor musun?

O ilk geceyi düşününce aklıma geldi - gerçekten de tam bu koltukta otuz bir çekmiş miydi?

Sırf bunu görmek için bile bir kongreye katılabilirim.

Dmitri, "Güvenli bir kelime oluşturmamızı öneriyorum," dedi.

"Bu kırbaçlar ve zincirler için değil mi?" Bugün izlediklerimi yeniden canlandırmak istesem de, esaretten hoşlanmıyordum.

"Aramızda güvenli bir kelime olsaydı, seni çok zorladığım konusunda beni uyarabilirdin."

O zaman o patlayıcı orgazmdan vazgeçebilir miydim? Şimdilik, onun şakasını yapardım. Bir kelime ararken, lüks limuzinin içini taradım. Dikkatim süslü barda toplandı. "Konyak diyeceğim."

"Çok iyi. Hemen duracağım."

Şifreli kelimelere alışmışım. Polisler için mavi gökyüzü. "Buralarda mavi gökyüzünden başka bir şey yok." gibi. Yer değiştirmek için Juke. Şu anda dolandırıcılıkta olan için Cougar. Gözcü için Rep.

Teotwawki -bildiğimiz kadarıyla dünyanın sonu- ailemin acil durum toplantısı için kullandığı bir koddu. Üç ay önce babam bunu grup hattımıza mesaj atmıştı. Karin, Benji ve ben bir fotoğraf sergisindeydik ve telefonlarımız aynı anda çalmaya başlamıştı. Karin ve ben topuklu ayakkabılarımızı bırakıp koşarken Benji tek kelime etmeden arabayı almak için öne atılmıştı. Annemle babamın evine doğru yola çıktık.

Kartel az önce üzerimizdeki baskıyı azalttı.

"Ne düşünüyorsun?" Dmitri sordu.

Ne olduğumu. Neyin tehlikede olduğunu. Bakışlarıyla tanıştım. Flört etme zamanı. "Dün gece. Başka bir şey düşünemedim."

"Ben de."

"Parmaklarınla yaptığın o şeyler akıllara durgunluk veriyordu. Böyle şeyleri nasıl öğrendin?"

"Videolar ve kitaplar," dedi. "Seks konusunu sanki kendi alanımmış gibi inceledim. Bunu işim haline getirdim."

"Neden?" diye sordum. Porno izlediğini ve mastürbasyon yaptığını hayal ederek sordum. Bu buluşmanın beşinci dakikasıydı ve tangam nemliydi.

"Senin gibi bir kadını etkileyebilmek için." Sözleri alaycı olabilirdi ama ciddiydi. "Ve onu bana bağımlı."

"Etkilendiğimi düşün." Yılın küçümsemesi. "Randevularını bu şekilde göstermeyi sevdiğini ne zaman anladın?"

"Sence ben ..." Gözleri kısıldı. "Sana hava atmaktan hoşlanmıyorum." Suçlayıcı bir tonda, "Seni hemen odama geri götürmek istiyorum! Başka kimsenin seni böyle görmesini istemiyorum. Bu elbiseyi hem seviyorum hem de nefret ediyorum." Etek ucunu kavradığını, kırmızı ipeğın parmaklarının arasından akıp gitmesine izin verdiğini fark etmemiş gibiydi.

Dudaklarım kıvrıldı. Deli adam. "Bana güzel göründüğümü söyleme şeklin bu mu?"

"Güzel" mi? Nefesimi kestin. Henüz geri kazanamadım." Rusça bir şeyler mırıldandı ama ses tonunu tanıdım: Siktir git. Gözlerini kırıştıtararak eline baktı ve elbiseyi serbest bıraktı. "Dün gece, görünüşünüz kontrolümün sınırlarını zorladı. Ama bu ..."

Nefeslerim sığlaştı, göğüslerim onun kaşlarını çatmış bakışları altında inip kalktı.

"Sana kıskanç bir adam olduğumu söyledim. Seni benden başka kimsenin görmemesini tercih ederim."

"O zaman neden bana kulüpte hava attın?"

Gözlerime baktı. "Fetişim seni ahlaksız ve akılsız yapmak."

O zaman dün gece benim içindi. "Fetişimi benden önce nasıl öğrendin?"

Sesi boğuklaştı ve "İlk geceki tepkilerin" dedi. Elini sürttüğümü hatırlayınca yüzüm kızardı.

Yumruklarını sıktı. Bunu da mı hatırlıyorsun?

Sağ parmak eklemlerinde sivri kesikler olduğunu fark ettim. Ne olduğunu sormama fırsat vermeden, "Tek düşünebildiğim

Tekrar geldiğini görüyorum ve sen bunu mu giyiyorsun? Bana eziyet etmekten zevk alıyor olmalısın. Senden merhamet istedim ama sen bana hiç merhamet göstermedin."

"Elbiseyi giydim çünkü bana hissettirdiklerini seviyorum."

"Dayanılmaz mı?" diye homurdandı.

Tanrım, bu adam beni ateşledi. Belki de ateşle oynamayı seviyordum. "Ve yine de ... direniyorsun."

Yukarı bakarken yüzünü eğdi, tüylerimi diken diken eden ifadesi tüylerimi diken diken etti. Sanki beni kendine yaklaştırmamak için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu. "Telefonda benimle seks yapmak istemediğini söylemiştin."

Ama bu seni takım elbiseyle görmeden önceydi. İçsel sarsıntı. "Haklısın. Eğer yaparsam, hakkımda yanlış bir izlenim edinarsın. Baskı hissederim ve baskıdan nefret ederim." Bu doğrudu.

"O zaman sana hemen şimdi bir söz veriyorum. İkimiz de bu adımı atmayı kabul edene kadar seni asla seks yapmak için baştan çıkarmayacağıma yemin ederim."

Başımı salladım. "Yeterli değil. Kendimi sana çok kaptıracağım, o anın sıcaklığıyla yalvaracağım. Bu gece kapımda belirdiğinde ilk düşündüğüm şey beni becermeni istedim."

"Victoria. . ." Sertleşmiş sesi içimde bir sıcaklık dalgası yarattı. Kendini toparlamış gibi görünerek, "İkimiz de cinsel bir durum dışında bu adımı atmaya karar verene kadar seninle asla yatmayacağıma yemin ederim," dedi.

"Bu tam olarak ne anlama geliyor?"

"Bu, oturup bunu" -aramızda işaret etti- "daha ileri götürmeyi tartışacağımız anlamına geliyor. Bu demek oluyor ki

baskı hissetmeden benimle zaman geçirin."

Onu sağlamam için gereken tüm araçları bana vermişti.

Sanki kararsızmışım gibi dudağımı dişledim. Tabii ki onun oyunlarını oynayacaktım. Çünkü çalışıyordum. Ne istediğimin bir önemi yoktu.

Kendine bunu söylemeye devam et, Vice. "Tamam. Bir anlaşmamız var." "Muhtemelen benim ölümüm olacak bir anlaşma." Acı içinde

inleyerek pantolonunun içindeki sikini düzeltti.

Kendine dokunmaya devam etmesini dileyerek keskin bir nefes aldım.

. İki gece önce bu limuzinde yaptığı gibi. Büyük delikli aletini ovuşturduğunu, avucunu dölle doldurduğunu hayal ettim-

Limuzin restoranın önünde süzülerek durdu. Dmitri,

"Hazır mısın, meleğim?" dedi.

Sanki bir büyüden uyanmış gibi, aptalca başımı salladım.

Starsky kapıyı açmak için acele etti. Dmitri

arabadan inmeme yardım etti, meme uçlarım ince ipeğe karşı zorlanıyordu.

Vale göğüslerime baktı; kapıcı baktı. Her biri

Birisi şişmiş göğüslerimi ve açık saçık çıkıntıları fark ettiğinde, içimi yasak bir heyecan kaplıyordu.

Dmitri sıcak elini belimde tutmaya devam etti, duruşu tescilliydi. Ona doğru baktım. Bakışları bana kilitlenmişti, sanki diğerlerinin dikkatini engellemek için çaba sarf ediyordu.

Doğruyu söylüyordu. Dmitri Sevastyan kıskanç bir adamdı ve ne yazık ki sevgilisinin teşhirciliğe verdiği tepkiden etkilenmişti.

Daha sonra, beni ıslatanın o olduğunu bilmesini sağlayacaktım. Onun sikini ayarlaması -ve onunla ilgili kısa fantezim- beni göğüslerimi göstermek kadar tahrik etmişti.

Eğilip kulağıma mırıldandı: "Vücudunu besleyeceğim Vika, sonra da benim tatlım olacaksın."

Ciğerlerimden bir nefes titreyerek çıktı.

Bela, Vice. Derin.

BÖLÜM 15

Buna alışabilirim.

Ilık bir esinti kulübemize doğru eserek masadaki mumu titretti. Alev Dmitri'nin gözlerine yansıdı, irisleri arkadan aydınlatılmış kehribar gibi görünüyor.

Bakışlarımı onun kalbimi durduran yüzünden çekip pitoresk manzarayı inceledim. Dışarıdaki oturma alanı zarif bir havuzu çevreliyordu ve her masanın özel bir kabini vardı.

Hep burada yemek istemiştim ama fiyatlar çok fahişti. Murano's İtalya'nın her yerinden deniz ürünleri tedarik ediyor ve günlük olarak getiriyordu.

Kırk yaşlarında kızıl saçlı, smokinli garson birkaç dakika önce siparişlerimizi aldığı anda menüye hayranlıkla bakmış ve Akdeniz mavi kaya ıstakozunu seçmiştim. Dmitri ise enginarlı Venedik yengeç mantısını seçmişti.

Ona geri döndüm. "Bakıyorsun."

"Büyüleyicisin."

Beni süzdüğünü her yakalayışında yanaklarım kızarıyordu. Rahatlamak için yine içiyordum, seçtiği nefis şaraptan yudum yudum içiyordum. Ayrıca bana tatlı yapma sözü beni germiştir. Benimle yatmayı mı planlıyordu?

Şarap kadehini azıcık tatmak için kaldırdığında, bakışlarım çarpılmış eklemlerine takıldı. "Ne oldu orada?"

Bardağını yerine koydu. "Önemli bir şey değil."

Masanın diğer tarafına uzandım ve elini iki elimin arasına aldım. Bir kesiğin yanındaki deriyi okşadığımda kasları gerildi ve uzun bir nefes verdi.

Benim masum bir dokunuşum bile onu bu kadar etkiledi mi? Ne kadar . . . baş döndürücü.

Ona üflersem ne yapacağını merak ediyordum. Onu dudaklarımın arasına alma hayalleri zihnimi doldurdu. Aletini emmek ve onunla alay etmek. Güçlü vücudu titrerken gümüş piercingini dillemek. Onu boşalmak için çaresiz bırakıyordum.

çaresizce ağzımı beceriyor. . .

"İşte," dedi aniden. "Yanakların kızardı. Az önce ne düşünüyordun?"

Elini bıraktım. "Bu ve şu." Külotum sırlıslıkla olacaktı.

"Yüzün kızardığında ne düşündüğünü bilmek için can atıyorum. Bana söylemeyecek misin?"

"Hmm. Belki sana sonra gösteririm."

"Şaka."

Sadece her zaman. Kadehimi tekrar kaldırdım. "Gerçekten çok içmiyorsun, değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Kontrolden çıkmış hissetmekten hoşlanmıyorum."

Seninle cinsel oyun sırasında hariç. O zaman kontrolü elimde tutmak istiyorum - ta ki sen onu benden çalana kadar."

Aç bakışları karşısında neredeyse kendimden geçecektim, asla unutamayacağım bir manzaraydı bu. Mum ışığında büyüleyiciydi.

Böyle düşünen tek kişi ben değildim. İki bebek kabanamızın önünden -üçüncü kez- geçip gitti.

"Bunu her yerde alıyorsun, ha?"

"Neyi?" Farkında değildi.

"Kadınların ilgisi." Parmağımı bardağımın kenarında döndürdüm. "Son ilişkiniz neydi?"

"Benim hiç olmadı."

Tahta üzerine çivi çakma hissini bekledim ama doğruyu söylüyordu. "Yani sen bir oyuncusun."

"Hayır. Değilim."

"İkisini birden yapamazsın." Hesabı yapabiliyordum. Her seks istediğinde yeni bir sevgili edinirse, kemerindeki çentikler artmaya başlayacaktı.

"Son ilişkiniz neydi?" diye sordu.

Bana cevap vermeyerek kurtulmasına izin verdim.

"Yaklaşık bir yıl önce, neredeyse iki yıldır birlikte olduğum bir adamdan ayrıldım. Nişanlıydık." Brett çok normaldi, hayatı açık bir kitap gibiydi. O zamanlar normal ve açık olmayı dürüst olmakla eşdeğer tutuyordum. "Düğüne haftalar vardı." Karayipler'deki balayımız için pasaportumu yeni almıştım ve aylardır beni zorlayan gelinliği tamamlıyordum. Onu yaratmak angarya gibi gelmişti, ki bu da bir ipucu olmalıydı.

"Ondan ayrılmana izin mi verdi?" İzin mi verdi? "Ne yapmalıydı?"

Dmitri bakışlarımı tuttu. "Onun yerinde olsaydım, senin için savaşırdım."

Sözleri içimde bir ürperti yarattı. "Brett'in bunu yapmadığını kim söyledi?" Her Pazar, başka bir e-posta bulmaya, daha iyi zamanlara ait anılarıma dokunmaya ve sadakatsizliği yüzünden katılaşmamış bir parçama ulaşmaya çalıştığını hayal ettim.

"Yine de onu geri almadınız."

Çenemi kaldırdım. "Beni aldattı."

"Çok üzgünüm Vika," dedi samimi bir ses tonuyla. "Bu çok acı verici olmalı."

"Öyleydi." Gelinliğimin kötü şans getirdiğini düşündüğüm için satmak yerine makasla parçalara ayırmıştım.

"Biliyorsun, herkes bize karşı bahse girmişti ama ben kararlıydım." Brett'le birlikte olmak bana daha önce hiç sormadığım soruları sordurmuştu.

Ya dolandırıcılık yapmak zorunda olmasaydım? Ya insanlara her zaman gerçek ismimi verseydim? Ya yaşamak için kıyafet yapsaydım? "Gerçekten bir şansımız olduğunu düşünmüştüm."

"Ona geri dönmek istiyor musun?"

Hayat oldukça iyiydi. Onun yanına taşınmıştım ve Arabamın parasını ödedi. Dolandırıcılık işimi sınırlandırdım ve moda tasarımı derslerine yazıldım. O yemek yaptı, ben temizlik yaptım.

Mütevazı yaşıyorduk.

Evet, eksilerimi saklamak stresliydi ama hiçbir şey şu anda yaşadığım gibi değildi. Ailem borcumuzu kapatsa bile, yine de evden atılıyordum ve güvenilmez bir kamyon kullanıyordum. Elbette artık bir Porsche sahibiydim. Ama uzun süreliğine değil. Tanrım, tüm bunlar çok kafa karıştırıcıydı. Dalgınca mırıldandım, "Bilmiyorum."

Sevastyan'ın çenesindeki bir kas titredi. "İşte bu yüzden bu kadar temkinlisin."

Kısmen. "Artık onun hakkında konuşmayalım."

Bir tereddütten sonra, "Anlaştık. Bana kendinden biraz daha bahset."

"Nereden başlamalıyım?" Dmitri'yle -iki kez- yakınlaşmıştım ama birbirimiz hakkında çok az şey biliyorduk.

"Victoria Valentine'ı harekete geçiren nedir?" Asi bir esinti siyah saçlarını karıştırdı.

Şu anda altın gözlü Ruslar nabzımı hızlandırıyor. "Genelde tanıştığınız kadınlara kıyasla, eminim sıkıcı bir hayat yaşıyorumdur."

Bu konuya değinmedi. "Hangi okula gittin?"

"Evde eğitim aldım. Ailem benim aile işine girmemi istedi. Bana daha iyi öğretebilirlerdi. herkes."

"Bana aileden bahset."

"Annemle babam otuz yıllık evliliklerinin ardından hâlâ birbirlerine deli oluyorlar. Ablam Karin benim en iyi arkadaşım. Erkek kardeşim benim kahramanım. Sevdiğim geniş bir ailem var. Kendilerince hepsi bana karşı aşırı korumacı. Ama bence ..." I sonunu getirdi.

"Ne düşünüyorsun?"

Beni hafife alıyorlar. "Hiç. Peki ya ailen? Seni Maksim'in büyüttüğünü söylemiştin." Bazıları Maksim'in cazibesi küçük kardeşine de geçmiş olmalı. Belki de bu yüzden Dmitri'de böyle bir cila ve belirsizlik karışımı algıladım.

"Annem ben beş yaşındayken, babam da ben yedi yaşındayken öldü."

"Özür dilerim." Nasıl olduğunu soracaktım ama Değişken yüz ifadesi beni duraksattı. Üzüntü yerine öfke algıladım.

Dmitri'nin kırık parmak eklemleri bardağın üzerinde beyazlaştı. Sonra sakinleşmek istercesine nefes aldı.

Konuyu değiştirmek için çabaladım. "Lucía ile gerçekten iyi anlaşıyor gibisiniz."

"Evet. Ondan çok hoşlanıyorum." Kaşlarını çattı, sonra dedi ki, "İlk başta hoşlanmadım. Onun fikrinden hoşlanmadım. Kardeşimin davranışlarından hoşlanmıyordum. Bunu ona söylemekten çekinmedim." Onun

ses tonu yetersiz bir ifadeyi ima

ediyordu. "Ne demek istiyorsun?"

"Sadece eskortlarla görüşen yeminli bir bekârdı. En uzun 'ilişkisi' bir saattti. Sonra bir kadına takıntılı olduğuna dair söylentiler duydum - tek bir randevudan sonra - ve ikincisinden sonra onunla yaşamak. Onun için bu kadar sapmak Onca yıl öncesine kıyasla, bir tür erken orta yaş krizi mi geçiriyor diye merak ettim."

"Fikrini ne değiştirdi?"

"Güzel bir hikaye değil."

Ona el salladım. "Lütfen."

"Bir adam onu parası için hedef aldı, onun hakkında her şeyi öğrendi, sonra da ona kur yaptı." Oh. Kahretsin. Bir dolandırıcıya benziyordu, belki de bir seri katile. Ama gerçek bir dolandırıcı asla iyi bir insanı hedef almaz.

Şimdi haklı değil miyim? Günah yok, hala içeride misin?

Dmitri devam etti, "Onu kendisiyle evlenmesi için kandırdı, her şeyi imzaladıktan sonra onu öldürmeyi planlıyordu."

"Aman Tanrım." Bir dolandırıcı değil. Her şeyi çalan bir katildi.

kötülük yapmak için bazı yöntemlerimiz var. Uzun dolandırıcılığın dokuzuncu adımı hedefinizi öldürmemektir.

"Adam psikopata benziyor."

"Öyleydi. Yıllarca ondan kaçtı, ama o onu buldu. ve kardeşim ona ulaşamadan onu göğsünden bıçakladı."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Birlikte güldüğüm o güzel kıza birinin bıçak çektiğini hayal bile edemezdim. "O zaman ne ne oldu?"

"Adam Maksim'e silah çekti, kafasına nişan aldı ama kardeşim yine de ona saldırdı." Dmitri'nin sesi daha gururlu çıkamazdı. "Lucía olmasaydı Maksim ölebilirdi. son saniyede o pisliğin koluna vuracak gücü buldu. Maksim omzundan bir kurşun yedi."

"Hiçbir fikrim yoktu."

Omuz silkti. "Bu bizim öncülük ettiğimiz bir şey değil." Dirseğimi masaya koydum ve çenemi elime dayadım. "Kardeşin onun için dolu bir silah mı aldı?"

"Da." Dmitri şimdi daha gururlu görünemezdi. "Onun için canını vermeye hazırdı. Bunun ne anlama geldiğini nasıl inkâr edebilirdim?"

Yani Maksim yüzde üçün bir parçasıydı. Küçük kardeşi de aynı kumaştan mı kesilmişti? "Peki ya Aleks? Ona o kadar yakın değil misin?"

"Bir yıl öncesine kadar onunla hiç konuşmadım." Bir yıl önce tamir edilmiş çit. Dmitri'nin o sıralarda geçirdiği değişimlerden biri daha. "Daha önce hiç gençliğimizden beri onunla aynı odada kalmadım." "Neden?"

Ondan bu kadar uzaklaşmış olmayı hayal bile edemezdim. sevdiğim biri. Elbette, ailem beni hayal kırıklığına uğratabilir ama benim için hayatlarını gözlerini kırpmadan feda edebilirler. Tıpkı benim onlardan herhangi biri için yapacağım gibi.

"Ona çok ihtiyacım olduğu bir anda yanımda olamadı." Dmitri bakışlarını başka yöne çevirdi, karmaşık zihninin çarkları dönüyordu.

Evet, bu adam incinmişti. Ve en büyük kardeşinin ona bir şekilde yardım etmesini arzulamıştı. Dmitri'nin Tarih tam bir bilmeceydi, ama sabırlı davranabilir, oradan buradan bilgi alabilirdim.

Ama sonra kaşlarımı çattım. Onunla en iyi ihtimalle sadece on sekiz günüm vardı. Yakında Rusya'ya geri çağrılacağı kesindi. "Üzgünüm, Dmitri. Ama o zamandan beri Aleks ile aranızdaki sorunları çözdünüz, değil mi?"

"Evet, barıştık," dedi, düşüncelerinin hâlâ geçmişe saplanıp kaldığı belliydi.

Onu şimdiki zamana geri döndürmek istedim. Benimle birlikte. "Hey, koca adam, yaklaşık bir yıl önce ölüme yakın bir deneyim mi yaşadın?"

Bakışları yüzüme kaydı. "Neden böyle söyledin?"

"Aleks'le konuşmaya başladın, spor yapmaya başladın ve BDSM'yi deneme fikri aklına geldi. Ayrıca piercing taktırdın." Yani bu

her şey farklı olurdu. "Başka değişiklikler yaptınız mı?"

"Evet. Çok. Benim için zamanı gelmişti." Ses tonunu hafifleterek, "Gelin, daha mutlu şeylerden konuşalım. Calydon'da çalışmıyor olsaydın ne yapardın?"

Ölüme yakın soruma cevap vermemişti ama ben boş verdim. "Kıyafet tasarlar ve yaratırdım. Hem sevdiğin hem de nefret ettiğin bu elbiseyi ben yaptım. Bütün kıyafetlerimi ben yaparım."

Kaşlarını kaldırdı. "Yeteneğinizin peşinden gitmek istiyor olmalısınız."

Yıldızlara bakmanın bir başka örneği. Bunu geçmiştim.

Sürüm kriz modunda olmasa bile sağlık sigortasına ihtiyacım vardı, Tanrı aşkına. En azından kendi kişisel kredi kartı klonlama makinem fena olmazdı. Lütfen Noel Baba, lütfen.

Ailemdeki herkes fedakârlık yapıyordu. Hepimizin beklemeye aldığımız hayalleri vardı. Karin para biriktirip tam zamanlı bir anne olmak istiyordu. Al ve büyükannem dünya turuna çıkmayı planlıyorlardı.

iğrenç turistleri dolandırmak ve onlara bir daha asla seyahat etmemeyi öğretmek. Annem ve babam, evi dolduran sahte eşyaların yerine gerçek bir sanat koleksiyonuna sahip olmayı hayal ediyorlardı.

Benji, sanatçı ruhuyla, eline bir kamera alıp soysuzlar yerine vahşi yaşamı belgelemek istedi. Ve Pete. . .

Aslında Pete, Caly'deki yeni pozisyonundan çok memnundu.

Dmitri'ye "Hepimizin hayalleri var, değil mi?" dedim.

Başını öne eğdi. "Buna inanmaya başlıyorum."

Servis görevlisi şarabımızı doldurmak için geri geldi. Bir bardak içmiş miydim? Dmitri'ye en iyi şekilde karşı koymaya çalıştım.

koşullar. Eğer birkaç kadeh içki içseydim, beni yalvartabilirdi. Tekrar.

Yalvarma fikri beni o kadar hızlı tahrik etti ki, yüzüm bir kez daha ısındı.

"Bana hobilerinden bahset," dedi. "Ata biner misin?"

Gözün ödülde olsun, Vice. "Bir süredir değil." Komşu bir çiftlikte bir emlak dolandırıcılığı yaptığımızdan beri değil. Kaliforniya. Ailem Vegas'tan uzakta olmaktan nefret ederdi; ben değil. "Ata biner misin?"

"Bir zamanlar hevesle yapardım. Tekrar almayı düşünüyorum." Güzel olmalı. "Deniz kenarını sever misin?"

"Bilmem. Hiç gitmedim."

"Bu nasıl olabilir? Daha fazla seyahat etmek ister misiniz?"

"Elbette. Burada başka yerlerin pek çok replikası var. Giza piramitlerini, gerçek bir kaleyi ya da Eyfel Kulesi'ni görmeyi çok isterdim. Sadece pasaportuma ilk damgayı vurmak bile benim için çok büyük." Kahretsin, Cali'ye geri dönmekten mutlu olurum. Piyangoyu kazanırsam orada bir tatil yeri alacağımı hep söyledim. "Ama asla uzun süre uzak kalamam. Ailem burada. Pazar akşam yemeği zorunludur. Yılda sadece birkaç tanesini kaçırabilirsin."

"Onlara çok yakın olmalısınız."

"Onlar benim her şeyim."

"Sevdiklerine sadıksın," dedi sessizce. "Ölene kadar öyle olacağım." Bir kusurlar kataloğum vardı ama

sadakate sahipti. Birini sürümün bir parçası olarak tanımladığımda, her zaman öyle kalırdım. "'Mezara kadar bizim aile sloganımızdır." Bu aynı zamanda biz Sevgililerin ne kadar uzun süre sır sakladığımızı da açıklıyordu.

Dmitri'nin dudakları neredeyse yeniden kıvrıldı, bu adamın gülümsemeye en çok yaklaştığı andı ve kadehini bana doğru kaldırdı. "Sadakatin şerefine."

Onunla kadeh tokuşturdum.

Bakışlarının yoğunluğu beni garip hissettirdi, bu yüzden söyleyecek bir şeyler aradım. "İnternette senin hakkında pek bir şey bulamadım."

"Bu şekilde kalması için çalışıyorum."

Şüphelendiğim gibi. Peki ne saklıyordu? Onunkinden daha fazlasını. eksantriklik? "Gösterdiğinden daha fazlasına sahip, bildiğinden daha azını söyleyen bir adam mısınız?"

Dolandırıcılar bu sözlerle göre yaşırdı.

"Ah, Shakespeare'in Kral Lear'ı."

Sırıttım. Dmitri'nin alıntıyı tanımasına şaşırmamalıydım. İşaretim korkutucu derecede zekiceydi. "Peki şimdi ne yapıyorsun? Bir ömürlük işi çoktan bitirdiğine göre?"

"Artık kendi mülkümün kahyasıyım."

"Bence bu, çok zengin olduğunuz için bir finans imparatorluğunu yönettiğinizi söylemenin palavra olmayan bir yolu."

Başını öne eğdi. "Aslında bunu bir bilime dönüştürdüm. Her yerden günde bir saat çalışabiliyorum. Artık daha fazla eğlenmenin zamanı geldiğine karar verdim."

"Ne yapmak? Hayattan ne bekliyorsun?"

"Çoğu erkekle aynı. Bir eş ve birkaç çocuk."

Bir eş istediğini itiraf ettiğine inanamıyordum. Ayrıca birbirimize uymadığımızı bir kez daha ortaya koymuştu: çocuklar. "Kendine ait bir aile, ha?"

"Sevdikleriniz için harcamadığınız sürece zenginliğin bir anlamı yoktur."

"Zenginlik konusunda sözünüze güvenmek zorundayım. Yine de bir yuva kurmamış olmanıza şaşırdım."

"Doğru kadınla tanışmamıştım."

Tanışmamış mıydık? Şimdi tanıştığı gibi.

Bana bir şeyleri sağlamlaştırmak istediğini söylemişti ama bu yuva kurmak ve çocuk sahibi olmaktan çok farklıydı. Lucia, Natalie ve Jess, Sevastianların ilk görüşte aşık olduklarından bahsetmişlerdi. Dmitri gerçekten de onun için doğru kişi olduğumu düşünüyor olabilir miydi?

Hayır, hayır. Rusça onun ana diliydi; muhtemelen fiilin zamanını karıştırmıştı. Ya da ben onu yanlış duydum.

Peki neden bana bu kadar dikkatle bakıyordu. . ?

BÖLÜM 16

Dmitri'yle daha fazla şarap içerek konuşurken ve çökmekte olan bir tiramisuyu paylaşıırken, birkaç ortak noktamız olduğunu keşfettim.

Aynı sanat eserlerinden, kitaplardan ve hatta aynı müzikten hoşlanırdık. Gülmez ya da gülümsemezdi ama espri anlayışı vardı. "Belki de seksenlerin hitlerini takdir etmemi sağlayacak kişi sen olursun," demişti, gözleri yanlardan kırışarak. "Öğretmenlerim her seferinde başarısız oldu." Ne zaman neredeyse gülümseyecek olsa, vücudum karıncalanırdı.

Artık onun ruh halini ve ifadelerini daha iyi anladığım için rahat bir gelgit yaşıyorduk. Ama bazen sosyal bir rahatsızlık hissediyordum, sanki konuşmaya alışkın değilmiş gibi.

Ne kadar kafa karıştırıcı, karmaşık bir adam. Zaman zaman cilalı, ama diğer zamanlarda deneyimsiz. Muhteşemdi ama kabinimizin önünden geçerken iç çeken bebeklerden habersizdi. Zekiydi ama insanları okuyamıyordu. . .

Telefonum çantamda titremeye başladığında, saatin geç olduğunu ve herkesin bir güncelleme istediğini anladım. "Eve gitmeliyim."

Hesap için işaret etti. "Yarın seni bir seyahate çıkarıyorum. Bir hafta boyunca istediğin her yere gideceğiz."

Dün geceki dolambaçlı yoldan sonra beşinci adıma geri dönmüştüm: arzularımı yavaş yavaş duyurmak. "Çalışmak zorundayım. Ne kadar istesem de, bana aldığın Porsche'de yaşayamam."

"Seninle ilgilenmek istiyorum" derken çok durgunlaştı. Bir bakıma o da benimle ilgileniyordu.

Şakayla karışık sordum, "Dmitri, bana para babası olmayı mı teklif ediyorsun?" Günah Şehri'nde orgazm başına bir biblo düşüyordu.

Sanki sözlü bir tuzak sezmiş gibi bana baktı. "Seni bir daha benden kaçtırmak istemiyorum."

"Hiçbir yere gitmiyorum. Konuş benimle."

İç çekti. "Harcayabileceğimden çok daha fazla param var ama bana hiçbir zevk vermiyor. Seninle olmak veriyor ve bu yüzden seninle zaman geçirmek için can atıyorum. Beni istediğim şeyden alıkoyduğun için işine kızıyorum. Benden daha fazlasını kabul edecek misin?"

Vay anasını! Böyle bir hedefi hiç hayal etmemiştim. Tanıdığım en zengin, en ateşli adam öldürmek için hazırlanıyordu. Ama şüphelerim tekrar alevlendi. Bana ne kadar iyi davranırsa, bu iş o kadar zorlaşıyordu. "Neden işleri biraz yavaşlatmıyoruz?"

Biraz mı?" dedi dolandırıcı, dengesiz milyardere.

Hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

"Seni korkutuyorum." "Yakında Vegas'tan ayrılıyor olmalısın."

Sözlerini tartıyor gibiydi. Sonunda, "Sensiz olmaz." dedi. Çenem gevşedi.

"Bu yüksek sesle söylememem gereken şeylerden biriydi, değil mi?"

Her yerde kırmızı bayraklar dalgalanıyordu. "Bu çok hızlı gidiyor." Denge için mücadele ettim.

"Diğer çiftlerin çoğuna kıyasla mı? Evet, öyle. Ama sen de ben de neler olduğunun farkındayız."

"Söylesene koca adam" diye mırıldandım.

"Sen benim olacaksın," dedi. "Sadece benim. Şimdiye kadarki kadar iyisin."

Bir nefes verdim. "Sadece." Bunu yapmam gerekiyordu. onu bitiş çizgisine yönlendirmek. Bunun için tüm kurnazlığımı, becerimi ve Günah Şehri'nin göbeğindeki her türlü hayduttan yardım almam gerekiyordu.

Dmitri kendini ona sunuyordu!

Bu bir çeşit hile olmalı. Gözlerim kısıldı. Tabii ya! "Bu çok uygun." Ona ters ters baktım.

Şaşkın görünüyordu. "Şimdi seni kesinlikle okuyamıyorum." "Önce bir ilişkiyi ima ederek seks yapmayacağına söz veriyorsun.

Sonra, tesadüfen, sen de bana

ilişki. Hemen şimdi! Daha önce hiç yaşamamış olsan bile. Neden, şu anda birbirimizle yatabiliriz Gece!"

"Seni güzel inatçı kız," dedi. "Ben bu işe sadece seks için girmedim. Sana yemin ederim, sadece benim olana kadar seni sikmeyeceğim." Gözleri parladı. "Bu gece, içinde olmam için yalvaracaksın ve ben bir şekilde kendimi bir kez daha reddedeceğim."

Yüzünü inceledim. Bu adamı benimle evlenmeye ikna edebilirdim. Ama evlilik sözleşmesi olmadan mı?

Milyarder bir markanın en büyük dolandırıcılığı olurdu. . . .

Limuzine döndüğümüzde beni kucağına sürükledi.

Ona sarılmak ve sıcaklığını içime çekmek istedim ama kışkırtmaya ihtiyacı vardı. "Neden beni kucağına alıp duruyorsun?"

"Bana tam olarak uymadığını söyle, ben de durayım." Altımda sertleşmeye başladı.

"Bu gece senin için yalvaracağımı söylemiştin. Sadece yakınlaşacağımızı mı varsayıyorsun?"

"Yemek boyunca beni gözlerinle siktiğin için mi?" Benimle dalga geçtiğini, bir mizah parıltısı gözlerinde parlıyordu. "Sadece yakınlaşmayacağız. Sana esaretten ne kadar keyif alacağını göstereceğim."

Merak ediyor muydum? Tabii ki merak ediyordum. Ama tüm kontrolü bırakmaya hazır olduğumu sanmıyordum.

"Emin değilim."

"Güvenli bir kelimen var," dedi ama ses tonunda meydan okuma vardı, sanki onu kullanmamam için bana meydan okuyordu. "Ya söyleyeceksin ya da bana teslim olacaksın."

Bakışlarımı onun yüzünden ayırdım ve pencereden dışarı baktım. "Neden benim daireme doğru gidiyoruz?"

"Nerede yaşadığını görmek istiyorum."

Her ihtimale karşı, taş gibi bir şey saklamıştım ve aileme yasak olduğunu söylemiştim. "Benim evim berbat."

Alnımızı sevdiğim şekilde birbirine yaklaştırdı. Bu beni ona bağlı hissettirdi. Fazla bağlı. "Orada fazla kalmayacaksın, Vika." Çünkü bunu yapmak istiyordu. Yaşam koşullarımla ilgili bir şey!

"Eğer beni bağlamaya bu kadar kararlıysan, bilmelisin ki esaret teçhizatım yeni bitti."

"Doğaçlama olarak neler yapabileceğimi bilsen şaşıırırdın. Tek ihtiyacım olan bir eşarp, belki birkaç kemer. Eminim sizin gibi giysilere ilgi duyan biri ihtiyacım olan eşyalara sahip olacaktır."

"Eğer seks için değilse, neden beni bağlamak istiyorsun?"

"Gerçekten arzuladığım tatlıya ulaşmak için." Aleti titriyordu

Altımda.

Kıçımı ona sürtmemek için kendimi zor tuttum. "Bu tam olarak ne anlama geliyor?"

"Bu demek oluyor ki ıslak küçük amcığını kalçaların titreyene ve dilimi ıslatana kadar öpeceğim. Benim için çığlık atana kadar durmayacağım."

Yutkundum. Kuşkularıma rağmen, çok yırtılmıştım.

Çünkü bir parçam umutsuzca bu adamdan çığlık çığlığa bir orgazm istiyordu.

Sonra gerçeklik geri döndü. "Sana ilgilenmediğimi söylemiştim." "Beni yine mi reddediyorsun? Neden?"

"Oral seksten boşalamıyorum" diye itiraf ettiğimde yanaklarım kızardı.

"Bütün allıklarınız aynı değil. Her birini öğreneceğim." Uzandı ve saçımdaki tokaları çekmeye başladı.

"Ben ciddiylim, Dmitri." Çenemi çıkardım. "İstatistiklere göre yalnız değilim."

"Daha önce hiç yapmadığınız için yapamayacağınızı mı söylüyorsunuz?" Saçlarımı çözerken, dikkatli bakışları

ellerinin hareketlerini takip etti. Daha önce hiç bir kadının saçını serbest bırakmadığı ve bunu doğru yapmak istediği izlenimine kapıldım.

"Son iki geceden sonra, oral seksi harika hissettirebileceğine inanıyor muyum? Kesinlikle inanıyorum. Ama ben buna uygun değilim.

orgazm oluyorum. Ortalama bir kadının böyle boşalması yirmi dakika sürer ve ben ortalama değilim."

"Hiçbir şekilde sıradan değilsin, moy ángel." Bir örgü daha çözüldü.

"Bu da benim stresli olacağım anlamına geliyor çünkü sen orada dilini yıpratıyor ve içten içe adıma küfrediyor. Peki buna ne zaman yenilgi diyeceksin? Bir zamanlayıcı ayarlayabiliriz."

Saçlarımı çözdükten sonra parmaklarını saçlarımın arasında gezdirdi. "Sorunun ne olduğunu anladım."

"O da ne?"

Kulağıma eğilip mırıldandı: "Seni kendi zevkim için değil de senin zevkin için yiyeceğime inanıyorsun."

BÖLÜM 17

Beni yatağıma çırılçıplak bastırduğında güvenli kelimemi söylememiştim. Bileklerimi yatak başlığına bağlamak için bir eşarp kullanırken sessiz kalmıştım.

Ama şimdi, deri kemerlerimden birini kopardığında, "Konyak!" diye bağırarak istiyordum.

"Bunu bilmiyorum." Peki sesim neden bu kadar boğazımdaydı?

"Seçeneklerini biliyorsun." Hâlâ giyinikti, yatağın etrafında dolanıyordu, gözleri karanlık ve hiddetliydi, yutmak üzere olduğu yemeği inceleyen bir hayvan gibiydi.

Daha iki gece önce ona canavar demiştim. Sanki yıllar geçmiş gibiydi.

Dudaklarını yaladığında titredim ve meme uçlarım daha da sıkıştı.

Yırtıcı bakışları onlara kilitlenmiş, tepkimi not ediyordu. "Vücudun daha fazlasını istiyor. Güvenli kelime ya da teslimiyet. Biri ya da diğeri."

Siktiğimin Ruski'si. Kulüpte ne olduğumu bilmiyordum. ama artık biliyordum. İrkilmeyi reddederek, bakışlarını ağrıyan göğüslerimden saçlarıma, oradan gözlerime ve dudaklarıma doğru takip ettim. Daha aşağıya inmeden önce tekrar göğüslerime.

"Dizlerinizi bükün ve topuklarınızı kışınıza doğru getirin."

"Başka şeyler de yapabiliriz, Dmitri," dedim, topuklarımı kaldırmış olmama rağmen.

Örgülü kemerimi uyluğumun ortasına ve kaval kemiğime sararak bir bacağıma bükülü pozisyonda sabitledi. "Nyet. Adını içten içe lanetleyeceğimi mi söylemiştin? Yapacaksın

Dışarıdan benimkini lanetle. Anla beni Vika, seni istediğim kadar öpeceğim." Sonra diğer bacağını ikinci bir kemerle bağladı. "Eğer izinsiz gelersen, seni

"Ne kadar hassas olacağınızı umursamadan sizi dillemek."

Kulağa iç gıcıklayıcı gelse de ben ikna olmamıştım. Başım yana düştü ve iç çektim. Numara yapmalıydım.

Brett ilişkimizin başlarında bir gece bana oral seks yapmıştı ve ben bunun kartlarda olmadığını biliyordum, ama o denemeye devam etti, ben de numara yaptım.

Hâlâ çenesine masaj yapıyor ve beni çok kötü hissettiren sevimli bir sırıtışla çenesini sallıyordu. Seks acı vermemeliydi.

Dmitri Sevastyan bir hedefti; onun nasıl hissettiği neden umurumda olsun ki? "Hala geri çekilebilirsin."

"Yapamayacağından emin oldum." Beni çok sıkı bağlamıştı.

Bunu yaptığıma inanamıyordum. Ya da onun bana bunu yaptığına.

"Tabii güvenli kelimeni kullanmazsan," diye ekledi. "Aksi takdirde, o hassas amcığın acıyacak kadar çok boşalana kadar rahatlamayacağım."

"Birden fazla kez mi bekliyorsunuz?"

"Bu gece senden beklediğim tek şey teslimiyet." Belimin yanına, ayaklarıma bakacak şekilde oturdu ve sahiplenici bir kolunu gövdemin üzerine uzattı.

Parmakları tümseğimin üzerinde gezindi. "Bu hafif tüylerini asla alma. Beni çılgına çeviriyor." Beni o kadar yakından süzüyordu ki nefes alışlarını hissedebiliyordum. "Bacaklarını iyice aç. Nerelerinin ıslak olduğunu göster bana."

Yüzüm ısındı, ben . . . yaptım. Nemli labialarım onun için ayrıldığında bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldım.

Isırdı, "Sen enfessin. Her santimini öğreneceğim."

Gözlerinin üzerimde olması, en gizli yerimde dolaşması fikri, yayılmış amımın titremesine neden oldu.

Bunu görmüş olmalı çünkü gürleyen bir inilti çıkardı.

"Dediğimi yapmalısın, değil mi?"

Evet. Meme uçlarım çok sertleşmişti, areolalarım kalkmıştı. Nefeslerim sıkışmıştı. Daha da ıslanmışımı, kıvrımlarımın şiştiğini hissettim. "Bu konuda sana güveniyorum."

"Güvenin beni onurlandırıyor, Vika." Yatakta doğrulup ceketini çıkardı ve ucuz ofis koltuğumun üzerine fırlattı.

Sonunda onu çıplak görebilecek miydim?

Ayakkabılarını çıkarmak için eğildi; pahalı derinin gıcirtısını duydum. Ayağa kalktığında, her hareketini hayranlıkla izledim.

Kıyafetleri benim için sanat gibiydi. O benim için sanattı.

Gömleğini silkerek çıkardığında, nişastalı gevrekliğinin sesi ve kokusuyla karşılaştım. Geniş göğsü ortaya çıkarken kollarının uzun ve zayıf kasları esnedi.

Bakışlarım onu içine çekti. Göğüs kasları sert kas düzlemleriydi, gövdesi mükemmel bir şekilde tanımlanmıştı. Göbeğinden aşağı inen siyah saç izini takip etmek bile kalçalarımı sallamama neden oluyordu.

Kemerini çözdü ve erkeksi ve sert görünen parmaklarıyla fermuarını açtı - özellikle de kırık eklemleriyle - Oysa bir gece önce benimle bir enstrüman gibi oynamışlardı.

Pantolonu kaslı bacaklarından aşağı fısıldayarak iniyor, tokası yere çarptıkça şingırdıyordu. Aleti gri boxer külotunun içinde kabarmıştı ve seksi prekum kumaşın üzerini ıslatıyordu. Piercinginin şeklini seçebiliyordum.

Külotunu çıkardı ve aleti kalktı. Aman Tanrım. Önümde çıplak duruyordu, omuzlarını dikleştirmiş, bakmama izin veriyordu. Vücudu tam bir bonanstı. Şaftı dimdikti, tepesi gergindi. Taşakları büyüktü ve ihtiyacı var. Hafifçe çekiştirsem hoşuna gider mi?

Ya da o kadar nazik olmasa bile? Parmaklarım sıkıldı ve çözüldü.

Yatağın yanında bana doğru yaklaştı. Ben ona bakarken damarlı boyu öyle sert atıyordu ki sarsıldım.

Aman Tanrım.

Benim, benim, benim.

Onu bu şekilde görmek bağlarımın bin kat daha fazla farkına varmamı sağladı. Yanına gidip onu keşfedemiyordum, iri esmer taşaklarının ağırlığını kaldıramıyor ya da göğüs kaslarını okşayamıyordum. Göbeğinin altındaki saç izini ağızımla takip edemezdim.

Piercingini dilleyemedim. Ona bakarken kendimi dudaklarımı yalarken buldum.

Beni yakaladı. "Yine bana merhamet göstermiyorsun." Şaftını kavradı. "İstediğin bu mu?"

"Evet. Keşke seni emmeme izin verseydin."

Bir dizini yatağın kenarına dayadı. "Belki daha sonra."

"Biz aramadan önce bunu daha ne kadar yapacaksın?"

"Sikime bak. Beklemekten bu kadar sertleştim.

Ne kadar süre yapacağımı bilmek istiyorsan tepkilerimi izle." Eğildi ve piercingli başını meme uçlarımdan birini ovmak için kullandı.

Nefesim kesildi, yukarı doğru eğildim.

"Geçen gece döllerimi senden temizlemenin ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Tohumlarımdan göğüslerine bulaşmasını istedim, işaretimi takmanı istedim."

İnledim.

Meme uçlarımı okşadı, hafifçe çimdikledi. "Kendimi kontrol etmek zorundaydım. Ama çok uzun sürmeyecek." Peki sonra ne olacaktı? "Dün gece işleri sağlamlaştırmaktan bahsetmiştik. Bu gece yapacağız."

"Bu ne anlama geliyor?"

Kusursuz bedenini yanıma yatırdı, sahiplenici bir eli bir göğsümü örtüyordu.

Ben de ona dokunamadım. Sadece arkama yaslanabilir ve ... alabilirdim.

"Bu bana ait olduğun anlamına geliyor. Sen benimsin."

Benim romantizme ihtiyacım olduğunu mu düşünüyordu? Repliklerle mi? "Bu doğru mu? Ne kadar süreyle?"

Bakışları benimkilere saplandı.

Yutkundum. "Düşündüğüm şeyi söylemiyorsun."

"Her zaman için söylüyorum."

Bu büyüleyici tanrıyla sonsuza dek birlikte olmak için mi? Sonra sinir bozucu gerçeklik beni tekrar yakaladı. Bu adam bir oyuncu değildi; o bir deliydi!

Ve beni bağladı. Onu devam ettirmek, onunla görüşmeye devam etmek tehlikeliydi. Bu takıntılı Rus'tan ayrıldığımda, o da kartel kralı kadar kötü mü olacaktı?

Hayır. Dmitri saplantılı olabilirdi ama bana asla zarar vermeyeceğini biliyordum.

Yine de ona zarar verirdim.

Bir göğsünü okşadı. "Bana hiçbir zaman beni tekrar görmek istedi, zor dayandım. Vika, bunu ikinci kez yapamazdım."

Suçluluk duygusu göğsümü burktu.

Öpücüklerini vücudumda gezdirdi. Pişmanlığıma tutunmaya çalıştım ama onun sıcak, sert dudakları pişmanlığımı eritiyordu. Aşağı inerken yanağını kalça kemiğime sürttü. Başını bağlı bacaklarımın arasına götürdüğünde

O muhteşem siki görebilmek için koca vücudunu benimkine dikti.

"Elimi nasıl incittiğimi mi bilmek istiyorsun?" Avuç içleri kalçalarımın yukarı kayarken, bacaklarımdan birinin bağının üzerine bir öpücük kondurdu. "Dün gece beni öylece bırakıp gittin. Seni bir daha görmeyecek miydin? Sana dokunmayacak mıydım? Defalarca yumrukladım lanet duvar. O boşluktan başka bir şey hissetmeye

çalışıyorum." "Bu doğru değil, Dmitri! Deli . . ."

Sıcak nefesi üst baldırımında fısıldadı. "Aklımın başında olduğunu hiç söylemedim." Dış dudaklarımı okşadı.

"Oh!"

"Bu gece sana ne yaparsam yapayım, bir şeyi unutma: Bu am bana ait." Zevkle inleyerek dudaklarımı yaladı.

Düşüncelerim dağıldı. "Oh, Tanrım-"

Bir dudağımı emdiğinde bağlarıma karşı sarsıldım. "Dmitri!" Sonra o nemli eti ısırdı! Sadece inleyebildim. Klitorisime hiç yaklaşmadı, sadece dudaklarımla oynadı, ancak duyumların karışımı beni zaten kenara yaklaştırdı ... ve o sadece ısınıyor gibiydi.

"Prosto rai, ángel." Tam bir cennet. Buna aşık olmuştu! Ziyafet çekerken siki gerildi. Görünür her zonklamada, yarıktta daha fazla precum boncuklanıyordu.

O uzunluğun içimde olmasını arzuluyordum. Vücudumla onu sağmam gerekiyordu. O kadar ıslanmıştım ki kayganlığım yanaklarımla arasından aşağı sızmıştı. Bağlı kalçalarım başının etrafında titriyordu. "Bana ne yapıyorsun?" Sesim korkmuş gibiydi.

Esaret nasıl bu kadar özgür hissettirebilirdi? Bütün işi benim yapmama gerek yoktu. Tek yapmam gereken teslim olmaktı.

"Yavaş gitmeye çalışıyorum." Lick. "Seni yutmamak için." Emmek. "Benim tatlı kadınımla." Titreyen elleriyle kalçalarımı sıktı, yine de yavaş adımlarla ilerlemeye devam etti.

Dün geceki gibi beni kızdırmayı planlıyordu! Eğer onun siki için daha fazla acı duyarsam, ben de onun gibi çıldıracaktım. "Seks için sana yalvaracağımı söylemiştin, yalvarıyorum! Lütfen, Dmitri, lütfen."

Tekrar inledi. "Ve sana verdiğim sözö bozayım mı? Benim için çok şey ifade eden sana?"

Ben daha sözlerini algılayamadan dilini dudaklarımla üzerinde gezdirmeye başladı. "Ahhh!" Bunları neredeyse hissedebiliyordum titreşimlere en çok ihtiyacım olan yerde. "O zaman lütfen beni daha sert yala. Daha yükseğe!"

"Hayır, henüz gelmiyorsun. Benim iznim olmadan olmaz."

"Dmitri!" Çok yaklaşmıştım, onun için dalgalanmayı durduramıyordum.

Dilini. Oral seks yapmamaktan, lütfen beni çiğ çiğ ye'ye ne kadar çabuk geçmiştim!

Geri çekilerek, "şu sallanan kalçalarına bak. Bana itaatsizlik etmesen iyi edersin."

Başının arkasını yakalamak ve ıslaklığımı ağzına sürtmek istedim. "Buna daha fazla dayanamayacağım."

Nefesleri klitorisimi ısıtana kadar eğildi. "Seni boşaltayım mı? İhtiyaç duyduğun . . . sırlıslık . . .

kedi?"

"Evet, evet, evet!" Günahkâr, aksanlı sesiyle sadece bu kelimeler. Başım dönüyordu. "Boşalacağım! Oh, oh, çok yakınım!"

"Nyet."

"Neden?" diye ağladım.

"Merhamete gelebilirim. Ama henüz yeterince akılsız olduğumu sanmıyorum. Beni ikna etmen gerekecek."

Yine beni kontrol ediyordu. Bedenimi ve zihnimi ele geçirmişti. Esaret beni pençesine almıştı. "Akılsız mı?" Gözleriyle buluşabilmek için vücudumun üst kısmını kaldırdım. Zar zor

yalvarırken sesimi tanıdı, "Lütfen klitorisimi dille. O kadar kötü zonkluyor ki, dayanamıyorum! Yala onu. Tadına bak."

Parmakları kalçalarımı ısırdı. "Dilimi klitorisinde mi tercih edersin? Yoksa içine girmemi mi?" Boğuk bir iniltiyle tam giriş yerimi yaladı, sonra da sertleşmiş diliyle orayı sikti.

Zihnim bedenimin yaşadıklarına ayak uydurduğunda çığlık attım. Paramparça. "Aman Tanrım! EVET!"

Beni derinlemesine yalarken sırtım yay gibi gerildi, kalçalarım kulaklarına kapandı. . .

Ama bir kez zirveye ulaştığımda, devam etti, açgözlüydü. Döllerimi emmek için iki eliyle beni iyice araladı.

Ağzının altında kıvrıldım. "Çok fazla! Çok fazla, Dmitri!"

Beni görmezden geldi! Öpücüğünü kesmeye çalıştım ama kımıldamıyordu, benden bir yemek yapmakla meşguldü.

Ona karşı koyamadım, onu uzaklaştıramadım, beni zorladığı zevki almaktan başka bir şey yapamadım. Beni bu konuda uyarmıştı!

Sonunda ona teslim oldum. Ona.

Ancak o zaman bana bir erteleme verdi. Tekrar burnuma sokuldu, sert nefesleri aşırı hassas tenimi gıdıklıyordu.

Başım arkaya düştü. "Aman Tanrım." Az önce oral seksten hiç olmadığım kadar sert boşalmıştım. Ve o daha

klitorisime dokundu.

Bende hiçbir zaman bir sorun olmamıştı. Yüzüyordum. Seni seviyorum, Dmitri Sevastyan. Pek sayılmaz. Belki de. Sevemezdim.

Benim amım senin ağzına aşık ve evlenmek istiyor.

"Gelmek için ne benden izin istedin, ne de benden izin aldın" dediğinde sesi benden hoşlanmış gibi çıkmıyordu.

Garip bir şekilde, tatmin olmadım. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Eğildim. "Beni akılsız istedin, öyleyim!" Verdiğim karışık sinyaller umurumda değildi. Bu adamla seksten başka hiçbir şey umurumda değildi. "Lütfen sik beni." Parmaklarının ve dilinin tadına bakmıştım. Bütün vücuduyla ne yapabilirdi ki?

Vücut mu?

"Sonrasında benden nefret edersin." Kalçalarımın birine sevgi dolu bir öpücük kondurdu.

Duyguları zaten akıllara durgunluk veren bu deneyimi daha da artırıyor. Kalçalarım onun için yuvarlanmaya karar verdi.

"Şu haline bak, amını bana sunuyorsun. Nasıl olur da sana sahip olmak istemem?" Kendi kalçalarını eğerek ağız sulandıran aletini gösterdi. "Tek bir dokunuş olmadan dökülmek üzereyim. Bir dahaki sefere seni boşaltırken sikimi izle."

"Sıradaki?"

"Uh-huh. Bunun gibi en az iki kez daha." Dili yarığıma geri döndü.

"Ahhh!" Farkına varmak kadar hissetmekten de sarsıldım. Gerçekten yapacaktı. . . .

Tek bildiğim onun dili olana kadar dünyam küçüldü. Dilinin düzlüğü, yanları, ucu.

İçimdeki çılgınlık bir kez daha arttı. "Bana tekrar işkence etme!"

"Şimdi klitorisini öpmemi ister misin?"

"LÜTFEN!" Çılgınca döndüm.

"Bunu hak etmesen de ..." Ağzıyla tomurcuğumu yuttu.

Emme mi? Beni emiyordu-

"EVET!" Serbest bırakıldığımı haykırdım. "Siktir, siktir, EVET, EVET, EVET!" Kalçalarım titriyor, vücudum bir başka kemik eriten dorukta kıvranıyordu.

Ama tomurcuğumu emzirmeye devam etti, inlemeleri onu titreştiriyordu.

Sarsıcı hisler daha da arttı. Boşaldığımda ne olacağından korkana kadar yoğunluk arttı.

Bayılır mıyım?

Tam eşğine geldiğimde emmeyi bıraktı. "Küçük tatlı klitorisin daha fazla şişmiş olamazdı. Kadın, gerçekten zonkluyor."

"Artık alay etmek yok, Dmitri!"

Parmağını içime soktu, dün gece yaptığı gibi kıvırdı. "Bana ait olduğunu söyle."

İçgüdülerim yapmamamı fısıldadı. Sözlerimi ciddiye alacak ve bunu kendisine verilmiş gerçek bir söz olarak görecekti. "Bırak geleyim!"

"Benim olacaksın, Vika." Bir parmağını daha soktu. "Bana ait olduğunu söyle. Kelimeleri söyle."

Çaresiz, ona "Gerçekten, gerçekten, gerçekten beni şimdi becermen gerektiğini düşünüyorum" dedim.

"Nyet." Klitorisimi aç bir şekilde emdi.

Kontrolümü kaybettikçe daha çok konuşuyordum. "O zaman sana kafa atmama izin ver. Ağzımı sikine dayamalıyım. Dmitri, çöz beni ve senin için onu çok iyi emeyim."

"Spermlerimi yutar mısın?" diye ısırırken sesi çılgınca geliyordu.

"Evet!" Onu alt etmek için can atıyordum. Onun kadar kötü olmak istiyordum. Anladım: Onun dölünü arzuluyorum.

"Kelimeleri söyle!" Kaşları acıyla birbirine yaklaştı. "Ben de sana vereceğim."

Yumruklarım tekrar sıkıldı. "Tamam, tamam! Ben sana aidim." "Eğer tekrar gelmek istiyorsan, istediğin gibi söyle.

onları." Bir kısa emiş daha.

Başımı salladım. "Ben sana aidim!"

"Tekrar!" Beni aynı anda hem yaladı hem de parmakladı.

"Ben sana aidim!"

"Vücudunun bana ait olduğunu söyle. Benden başka kimse ona dokunmayacak."

Bu yönde bir şeyler geveledim. Sahip olmak istediği beden havalanıyordu.

"Senin sahibin kim?" Bir diş sıyrığı ...

"Senin! SEN!"

"Orgazm olman için bana yalvar." Beni sertçe emdi-

Çok geç. "Oh, oh, Tanrım!" Sadece bu komut bile beni harekete geçirmişti. Onun adını haykırarak bir kez daha doruğa ulaştım.

Artık dayanamayacak hale gelene kadar kasılma üstüne kasılma yaşadım. Hâlâ yalıyor, beni tüketiyordu. "Lütfen, hayır, LÜTFEN!" Güvenli kelimeye ihtiyacım var! Neydi benim-

"Konyak!"

Dmitri hoşnutsuz bir hırıltıyla geri çekildi. Daha önce deli gibi görünüyorduysa da şimdi acı içinde ve deli gibi görünüyordu, kehribar rengi gözleri şehvetten çılgına dönmüştü. Aleti o kadar şişmişti ki, başı piercingin etrafında dolgunlaşmıştı.

Dengeye geldiğimde tek bir şey istiyordum: Ağzımı ona dayamak. Nefeslerimin arasında dedim ki, "Çöz beni. Dmitri, seni emmem lazım."

Belime sarıldı, dalgalanan kasları ve kırbaç gibi kaslarıyla. Sert bir sesle, "Çok geç, melek" dedi. Şaftını yumrukladı, başını ağzımdan bir inç uzağa getirdi. "Benim için aç. Spermimi bu şekilde al ve kazınmış olacak hafızama."

Açıldığımda dilimi hedef aldı. "Bana bak," diye inledi. "Beni burada tut."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Ama ona baktım. Bakışlarımız kilitlendi ve zaman durmuş gibiydi. O an heyecan vericiydi, daha da heyecanlıydı çünkü biz birbirlerine bakıyorlardı, teşhir ediyorlardı, ikisi de onun zevkini bekliyordu.

Büyük yumruğunun tek bir darbesiyle ciğerlerinden bir feryat koptu ve sıcak kremi serbest kaldı.

Dudaklarımın arasından fışkırırken hiç kafamı çevirmedi, dilimin üzerine düşüyordu. Acı çeken yüz ifadesi bir coşkuya dönüştü, gözleri altın gibi parlıyordu.

Ancak o zaman bakışını kırdı, başını geriye attı ve duvarları sarsacak kadar yüksek sesle kükredi. Yumruğu sikinde bir aşağı bir yukarı uçarak daha fazlası için kaldırdı.

Her damlasını hevesle içtim. Ona asla doyamadım. . .

Kendini boşaltdıkça eli yavaşladı ve bağırışları azaldı. Güçlü göğsü kabararak bana doğru baktı.

Ancak o zaman bir iniltiyle yutkundum.

Şaşkın iniltisi ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oldu.

Delikli tacında inci gibi bir damla kalmıştı. Elimde değildi; bağlarımın izin verdiği ölçüde öne doğru eğildim ve onu yalayıp yuttum.

"Tanrım, Vika." Ürperdi. "Aman Tanrım." Yatağa geri düştü ve şiltenin üzerine yayıldı.

BÖLÜM 18

"Um, Dmitri?"

Gözleri kapalı, ciğerlerine hava çekerek bir parmağını kaldırdı. "Bir dakika."

"Beni burada tut" dediğinde ne demek istediğini merak ettim. Bunu bana ikinci kez söylüyordu. Bir çeşit Rus şeyi miydi?

Sonunda tekrar yüzüme baktığında şaşkınlığını gizleme zahmetine girmede. "Bir adamın yıldızları görecektir kadar çok harcayabileceğini duymuştum ama hiç inanmamıştım. Vika, bu bir Patlama."

Ağrıyan çenesini sallamak yerine dudaklarını yaladı, bakışları kukuletalıydı. "Ve sen bunu benden esirgemeyi mi düşündün?" Çaba sarf ederek dizlerinin üzerine çöktü. Kemerlerden birini gevşetirken elleri kararsızdı.

"Keşke seni oraya götürmek için bir şeyler yapsaydım." Bacağımı düzelttim, iğne batmalarından biraz irkildim.

Masaj yaparak onları uzaklaştırmaya başladı. "Tadının, kokunun, inlemelerinin yanında mı demek istiyorsun? Tepkiniz bu zevki benden aldı. Lafı açılmışken ..." Saf bir bakış erkeksi gurur yüzünü aydınlattı. "Ne yazık ki oral seksten boşalamıyorsun."

Şu bakış. "Dayanılmaz derecede gururlu ve ukala olduğunda gerçekten çok seksi oluyorsun."

Bağlarımı çözdü ve diğer bacağıma masaj yaptı. "Seni iyice memnun ettiğim için gurur duyuyorum." Bileklerimi çözmek için eğildi, yarı sert aleti yüzümün önünde sallanıyordu.

İhtiyacım vardı. Bana, benim gibi bir kadını kendisine bağımlı yapmak istediğini söylemişti. Ben zaten orada mıydım?

Beni tamamen serbest bıraktıktan sonra, "Peki kaç kez boşaldın?" diye sordu.

Kalçasına tokat attım. "Dört, seni kendini beğenmiş pislik." Kapağı geri çekti. "Gir bakalım."

Usulca altına girdim. "Tüm saygını kaybettim mi?" "Şu anda senin için hissettiğim pek çok şey var. Saygı aralarında."

"Beni becermeyi nasıl engelledin?" Aletinin gerilme şekli ...

"Güven nasıl değerlendirilir? Test ederek." Bana avuçlarını gösterdi. Her ikisinde de düzensiz kesikler ve kurumuş kan izleri vardı. Tırnaklarını geçirmişti! "Kendimi kontrol edebilmek için elimden gelen her şeyi yaptım."

Çılgın adam! "Neden bu kadar önemli? Başka biri olsa yapardı."

Sanki söyleyeceklerinden gurur duyuyormuş gibi omuzlarını dikleştirdi. "Sözümü tutmazsam başıma gelen en iyi şeyi kaybedebileceğimi kendime hatırlattım."

Fısıldadım. "Ben mi?" "Sen, melek."

Ama ben bir melek değildim. Ondan çok uzaktım.

"O acı ısırtıkları ödülüne değdi." Uzun gövdesini açarak ayağa kalktı. Bakışlarım aletine kilitlendi.

Seks yapmadan bir geceyi daha nasıl atlatabilirim?

Bana güçlü sırtını ve omuzlarını, zayıf kalçalarını göstererek banyoma yöneldi. . . .

Kıçını.

İyi ki ayakta değilim.

Gergin yanaklarının yanları çukurlarla şekillendirilmişti. Kasılmış kasların oyunu tırnaklarımı onlara batırmak için kışkırtıyordu. Beni döverken o eti kavramak istiyordum. I Onu oradan ısırmayı hayal ettim ve dudaklarımdan bir inilti kaçtı.

Durakladı, sonra "Beni nesneleştiriyor musun, Vika?" diyerek yürümeye devam etti.

Bir kahkaha yükseldi.

Döndüğünde, benim şaşkın bakışlarımın önünde kıyafetlerini çıkardı. Düşünüp duruyordum, "O tanrı gibi adam az önce yatağımdan çıktı. . .

Giyinip yanıma oturdu. "Artık işleri yoluna koyduğumuza sevindim."

"Yerleşti mi?" Oh. Bu.

"Sen ve ben birbirimize özeliz."

Onun esir gözlerine bakarken, özel olabiliriz diye düşündüm.

Ah! Bakışlarımı başka yöne çektim. "Sana bakamıyorum."

Çenemi sıkarak beni gözleriyle buluşmaya zorladı. "Neden? ángel?" Yüzünde acı ifadesi belirdi.

"Çünkü bir tür büyü'nün etkisi altındaymışım gibi hissediyorum. Bana böyle bakıyorsun ve ben düşünemiyorum. Ve daha da kötüsü, sana hayır diyemiyorum."

"O zaman bana asla hayır deme."

"Sen delisin." Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz dilimi ısırđım. Ben de bunu daha önce söylemek istememiştim.

"Evet. Bazen öyleyimdir. Ama bu gece değildim."

Bu işin temeline inmem gerekiyordu. Deliliğın farklı seviyeleri ve türleri vardı, değil mi? Muhtemelen sadece sosyal bir tuhaftı, eksantrikti-

"Senin için bir hediyem var."

Hediye mi?

Elini ceketinin cebine attı. "Gözlerini kapat ve kapalı tut."

Yaptım.

"Umarım elmasları seviyorsundur." Soğuk metal köprücük kemiklerimin ve boynumun üzerinde kayıyordu. Saç teli ağırdı. "Artık bakabilirsin."

Kolyeye bakınca nefesim kesildi. Platin bir zincir üzerinde rastgele yerleştirilmiş bir düzine büyük elmas, her biri minik safirlerden oluşan bir çerçeve içine yerleştirilmişti. Taşlar farklı şekillerdeydi: oval, armut, markiz, üçgen. Kolyenin belirgin bir deseni yoktu. Bayılmışım!

Kıyafet ve mücevher konusunda çok seçici olsam da bu parçayı sonsuza kadar giyebilirim. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Hayır. Değilim."

Bakışlarımı ısıltılı kayalardan çektim. "Ah, benim şeker babam olmak istiyorsun. Orgazm için bir parça mücevher. Ne de olsa burası Vegas."

"O orgazmın benim için değerini sana ödeseydim, araştırma laboratuvarına geri dönerdim çünkü beş parasız kalırdım."

Ve işte cazibe geliyor. Sırıtmamı engelleyemedim.

"O kolyeyi sana verdim çünkü koleksiyonun için iyi bir başlangıç. Seni şimdiden uyarıyorum, seni utanç verici derecede şımartacağım."

Başımı öne eğdim. "Bana böyle şeyler söyleyen ilk erkek sen değilsin. Sözler veren."

"O zaman onları tutacak kadar akıllı ilk adam ben olacağım. Yarın saat 1'de seni alırım. Sıcak hava için bavulunu hazırla." Benden ayrılmanın ona acı verdiğini hissettim. Bu düşünce aklına gelir gelmez bana, "Bu senden ayrıldığım son gece olacak," dedi.

Gözlerindeki vaade inanmak için kendime izin veremezdim. -Çünkü çok erkendi. Ayrıca, o bir erkekti.

Ama ya . . . ?

Kapıda, "Tatlı rüyalar, moy ángel. Benimki senden olacak."

Ya olursa, ya olursa, ya olursa? Beni içeri kilitlediğinde ve limuzinin gittiğini duyduğumda mutluluktan çılgılık attım, ayaklarımı yatağa vurdum.

BÖLÜM 19

Bire on kala kapı çalındı. Hâlâ evimdeydim.

İç çamaşırı! "Bir saniye," diye seslendim, dolabıma ulaşmak için gece çantamın yanından geçtim.

Yaptığım basit bir siyah keten kılıfı elime aldım. Asimetrik etek ucunun en kısa kısmı dizlerimin hemen üstüne denk geliyordu. Yaptığım işten gurur duyarak ellerimle önünü düzelttim, sonra sivri burunlu siyah topuklu ayakkabılarımı giydim.

Bakışlarım yorganımın üzerine serilmiş yeni kolyeme takıldı. Dün gece, ailenin konferans hattına bir mesajla birlikte fotoğrafını göndermişim: **Sevastyan'la önceki geceden kalan dramı çözdük. Harika bir akşam yemeği yedik. Yarın saat 1:00'de seyahate çıkıyoruz. Her şey yolunda. Lütfen, daha iyi uyu.**

İmzayı attıktan sonra, toparlanırken A-ha'da çıplak dans etmişim. "Sıcak" hedefimiz hakkında meraktan ölüyordum.

Bu sabah, Karin gerçek bir güncelleme için aramıştı.

Onu bilgilendirdim, itiraf ettim, "Bana bir şeyler tattırdı. Onsuz yaşayabileceğimi sanmıyorum." Peki anahtarımı alsaydı nasıl hissederdim?

"Sesini dinle, Vice," demişti. "Ona aşık oluyorsun!"

"Hayır, değilim." Şehvete kapılmak belki. Ama bu flaşlar delilik beni diken üstünde tuttu. "Sovyet Rusya'dan daha fazla kırmızı bayrağı var. Bana kafayı takmış durumda. Kıskaç, sahiplenici ve kontrolcü."

"Yine de seni yolculuğa çıkarmasına izin mi veriyorsun?"

"Zamanımız tükeniyor." Karin'in son skoruyla, Lucía'nın saati, arabam ve kolye... Yaklaşıyor olmalıydık. "Mezara, unuttun mu?"

"Mezarını kastetmemiştik."

"Bana asla zarar vermezdi. Hırsızlık hissim onu temizledi. "

Şimdi kolyeyi çekiştiriyor, parmaklarımı taşların üzerinde gezdiriyordum. Yakında Dmitri hayatımdan çıkacaktı, onun hediyesi

paraya çevrildi. Hatırlamak için elimde sadece bunun bir fotoğrafı olurdu.

Gözlerim yaşardı. Belki de yumuşak başlı biriydim.

İç sarsıntı. Giyinmeyi bitirdim, sonra aynada hızlıca kıyafetimi değerlendirdim. Aksesuarlarımı sade tutmuştum; hafif gümüş rengi bir paşmina ve küçük gümüş çantam Böylece kolyem odak noktası olacaktı. Gözlerime çizgi çekmişim ama nude ruj sürmüştüm. Saçlarımı sırtımdan aşağıya kıvrılması için serbest bıraktım.

Dolandırıcılık yap, Vice.

Ha. Kendimi dolandırıcılığın çıkarları doğrultusunda hareket ettiğime inandırmaya devam ettim. Ama çoktan ona bağımlı olduğumdan korkuyordum.

Çantamı ön kapıya doğru taşıırken midem bulanıyordu. Geniş bir gülümsemeyle kapıyı açtım. "Hey, koca-"

Brett.

Dondum kaldım.

Berbat görünüyordu, yüzü tıraşsızdı ve gözlerinin altında koyu halkalar vardı. "Seni görmek çok güzel, Tori." Bu takma ad bir sürü anıyı canlandırdı.

Tori, benimle sinemaya gelir misin? . . . Seni seviyorum, Tori. . . Benimle evlenir misin, Tori? . . . Lütfen, Tori, o benim için hiçbir şey ifade etmiyor!

Kapımdaki yeşil ilanı işaret etti. "Seni tahliye mi edecekler?"

Sesimi bulup, "Bu seni ilgilendirmez," dedim. "Tabii ki ilgilendirir. Eve geri dön. Lütfen. Ben yaparım. herhangi bir şey."

Eve mi? Bir yıldır ayrıydık. Ve Dmitri her an gelebilirdi! "Gitmek zorundasın. Şimdi."

"Neden?"

"Birazdan burada olacak bir randevum var. Beni bu şekilde rahatsız etmen hiç adil değil."

Kaşlarını çattı. "O zaman neden saat birde gelmemi söyledin?"

"Sen neden bahsediyorsun?"

Kot pantolonunun cebinden telefonunu çıkardı ve bana iki saat önce benim hesabımdan gönderilmiş bir e-posta gösterdi.

Gerçekten de konuşmak için gelmesini isteyeceğim.

Kim göndermiş olabilir? Ailemden herhangi biri hesabıma erişebilirdi - hepsi !jiepdll!ozqkml14** şifrem olduğunu biliyordu - ama Dmitri'nin saat birde burada olacağını da biliyorlardı.

Hiçbir şeyin tomurcuklanmamı engellemesine izin vermezlerdi. Kıskanç, sahiplenici, kontrolcü bir milyarderle ilişki

-

Gözlerim büyüdü. Ama hızlandırmak için her şeyi yaparlardı. Brett'e e-posta gönderen her kimse, onu Dmitri için bir kıskançlık krizi yaratmak.

Zaman çizelgesinde çok erken! Çok kişisel.

Daha dün, Karin bir kriz üretmekten bahsetmişti. O mu yapmıştı? "Üzgünüm Brett, ama sana e-posta göndermedim. Biri şaka yapıyor olmalı. Ya da başka bir şey."

"Şaka mı?" Gözlerindeki acı apaçık ortadaydı. Çok umutlanmıştı.

Kendime, onu başka bir kadınla yakaladığımda da muhtemelen aynı sert bakışı ona gösterdiğimi hatırlattım.

Brett'in bakışları elmaslarımda parladı, sonra benimkilere düştü. Valizler yerde. "Gece randevun mu var? Kim bu adam?"

"Beni aldattığından beri bu seni ilgilendirmiyor."

Bir elini yüzünde gezdirdi. "Seninle işleri berbat ettim. Ne kadar kötü olduğunu biliyorum. Ama bu bitemez. Biz birbirimiz için yaratılmışız."

"Eskiden ben de öyle düşünürdüm."

"Hâlâ doğru. Lütfen beni affet. Lütfen beni geri al. Günün her saniyesi, bir şeyler bulmaya çalışıyorum.

Bana bir şans daha vermen için seni ikna edecek bir şey söylemeliyim." Gözleri parlıyordu.

Bir zamanlar o ela gözleri çok sevmiştim, hayatımın sonuna kadar onlarla uyanacağımı düşünmüştüm. "Gördüğüm şeyden geri dönemem, Brett. Bunu yapabilecek kapasitede değilim."

"Keşke zamanda geriye gidebilsem ve o geceyi değiştirebilsem!"

On iki ay boyunca bu anıdan uzak durmuş olsam da, aklımda yeniden canlandı.

Brett ve ben sezon öncesi bir futbol partisi vermiştik ama ailem beni son dakika yardımı için çağırmıştı - gelecek vaat eden yatırımcılarla/markalarla içki içmek için. Vergi dairesini erken kapatmışım, bu yüzden aceleyle eve döndüm, bok suratlı arkadaşlarımın arasından geçerek yatak odasına gittim ve formamı giydim. Brett ve sarışın bomba kapıyı açtığımı duymamıştı. . .

Şimdi ona, "İkinizin arasına girdiğimde ne gördüğümü anlamam çok uzun zaman aldı" dedim.

"Tori, lütfen yapma."

Onunla paylaştığım yatakta çıplaktılar, çılgınca öpüşüyorlardı ve adam parmaklarını kızın içine sokmuştu. Onu hazırlıyordu. Adamın kalçalarını okşuyordu. Yumruğuna doğru eğildi. Benim aksime, kilometrelerce uzunlukta göğüsleri ve bacakları vardı.

Safrayı yutarken zihnim sarsıcı düşüncelerden oluşan bir kaosa dönüşmüştü:

Onu becermek üzere. Bu ne zamandır devam ediyor? O ve ben saatler önce orada seks yaptık. Balayımızdan sonra bir köpek yavrusu almaktan bahsetmiştik. O çarşafı daha yeni yıkadım. Bütün günümü futbol partimiz için temizlik yaparak geçirdim. Futbolu sevmeyi bile biliyor. Ama destekliyorum. Ben destekleyiciydim. Yapmak üzere.

Öpücükler arasında kadına "Soyadını bile bilmiyorum" demişti.

Bu sözler beni sersemletmişti. Ayaküstü bir ilişki için beni bir kenara mı atmıştı? Bir yabancıyla tek gecelik bir ilişki için mi? Ben

"Sanırım partimiz için isim etiketi almalıyım." diye tersledi.

Dışarı fırladığımda, yeni süpürdüğüm zeminde onun Jubilee! şov kızları tişörtünü gördüm. . .

Ya onu yakalamasaydım? Ya hayatımı beni neyin zorladığını bilmeden yaşasaydım?

Siyah saçlı, altın gözlü Ruslar, baskın çizgileri ve hınzır oyunları ile.

Brett'in davranışları karşısında yıkılmıştım ama hiçbir zaman empati kuramamıştım. Dindirmek için her şeyi göze alabileceğim kadar güçlü bir arzuyu hiç hayal edememiştim.

Dmitri'den sonra daha net bir resim elde ettim. Perili bir ses tonuyla, "Onu ne kadar çok istediğini görebiliyordum; bu yüzden patlamak üzereydin," dedim. İçimi bir huzursuzluk kapladı. "O kızıdan uzaklaşmanın hiçbir yolu yoktu."

"Yapmak üzereydim, Tori!"

Ürperdim. Kara tahtaya çivi çakmak.

Başka bir erkeğin arzularına yenik düşmeyeceğine nasıl güvenebilirdim? Büyük bir jeste, bir partnerin isteyebileceği tek kişinin ben olduğuma dair ezici bir kanıtı ihtiyacım olduğunu fark etmiştim.

Şimdi eski nişanlıma baktığımda, hiçbir eylemin beni ikna etmeye yetmeyeceğini fark ettim. "Barışmak için buradasın ama şu anda yalan söylüyorsun."

Bana başka bir şey söylemek için ağzını açtı, ben de onu durdurmak için elimi kaldırdım.

"İşim bitti." Omzunun üzerinden uzun, havalı bir limuzinin geldiğini gördüm. Kahretsin.

Dmitri daha araba durmadan kapıdan çıkmış, bir buçuk metre boyunda öfkeli bir Rus olarak yanıma gelmişti. "Victoria?"

Yutkundum. "Dmitri, bu Brett Wilson. Brett, Dmitri Sevastyan."

Eski defans oyuncusu Brett ona bakmak zorunda kaldı. "O senin flörtün mü?"

Öldürücü ifadesiyle bile Dmitri milyarder gibi görünüyordu. "Ben sıradan bir randevudan daha fazlasıyım. Gel Vika, adliyeye geç kalacağız. Düşünümüze."

İki kez baktım. Bekle, ne?

Brett kolumu tuttu, yüzü panik içindeydi. "Düşün mü?"

Dmitri'nin tavrı daha da ürpertici bir hal aldı. "Serbest bırak.

Onu. Şimdi."

"Ya da ne?" Eski sevgilim Dmitri'den en az yirmi kilo fazlaydı. "Seni incitmek zorunda bırakma beni."

"Brett, korumaları var." Starsky ve Hutch limuzinin yanında tetikte bekliyorlardı.

Dmitri'nin sesi ensemdeki tüyleri diken diken etti, "Kimse benim olana dokunamaz" dedi.

"Seninki ne dostum?" Brett eğildi, dövüşe hazırlanıyordu.

"Onu bırakman için sana son bir şans veriyorum. Senin gibi

zaten daha önce yapmıştım."

"Siktir git dostum, yoksa seni yere sererim. Bu Tori ve benim aramda-"

Dmitri şimşek hızında bir hareketle Brett'in elini benden çekti ve karnına bir yumruk indirdi.

Brett'in nefesi onu aceleyle terk etti.

"Hayır! Kesin şunu!" Ben aralarına giremeden Brett toparlandı ve öfkeyle bağırmaya başladı. Dmitri'nin yüzüne doğru savurdu.

Ondan ustaca kaçan Dmitri geri adım attı. Dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrılırken bir elini kaldırdı ve Brett'e tekrar denemesini işaret etti.

Brett bağırdı ve savurdu, ama Dmitri kafasını bolca zaman ve tam bir güvenle geri çekti.

Rus nasıl dövüşüleceğini biliyordu. "Sahip olduğun şeyin kıymetini bilmediğin için seni döveceğim." Gözlerindeki tehdit . . .

Brett gibi bir adam dövüştüğünde, birinin gözünü morartabilir, belki birkaç dişini kırabilirdi. Dmitri gibi bir adam dövüştüğünde, birileri ölecekti.

Korumalar müdahale etmek için hiçbir harekette bulunmadılar, patronlarını korumaları gerektiğinden değil.

"Şimdi seninle gidiyorum, Dmitri!" Dedim ki. "Lütfen, ona zarar verme. Hadi gidelim."

Bakışlarını rakibinden ayırmayan Dmitri yavaşça başını salladı.

Brett bir yumruk daha attı. Dmitri kaçtı ve kendi yumruğunu savurdu. Yumruğu Brett'in burnuna geldi.

Belirgin bir çatlak sesi duyuldu. Brett yüzünü tutarak dizlerinin üzerine düştü. Parmaklarından kan akıyordu.

"Tanrım!" Yanına çöktüm ve elimi sırtına koydum. "İyi misin?" Dmitri'ye baktım. "Kahretsin, ona bir daha vurma!"

Dmitri'nin gözleri vahşi olsa da beni nazikçe ayağa kaldırdı. "O zaman benimle gel."

Onları ayırmak için Dmitri'nin beni limuzine bindirmesine izin verdim. Arabayla uzaklaşırken arka camdan geriye baktım.

Brett ayağa fırladı, kan akıyordu. "Lütfen bunu yapma, Tori!" diye bağırdı. "Ah, Tanrım, lütfen yapma!"

Gözlerimi sıkıca kapadım ve ellerimi kulaklarımın üzerine koyarak her şeyi engellemek istedim. Limuzinin bir köşeyi döndüğünü hissettiğimde ellerimi bıraktım ve Dmitri'ye döndüm. "Bu da neydi böyle?"

"Onunla tekrar birlikte olma düşüncesi beni delirmiş." Sanki kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu. "Yıllarca senin hayatına sahip olduğu için kıskançlıktan çatlıyorum." Dmitri bana dokunmadı, sıkılı yumruklarını indirdi. "Dün gece yemekte bana ona geri dönüp dönmeyeceğini bilmediğini söyledin. Bugün onu kapıda buldum.

Hala ona aşıksın!"

"Hayır, değilim!" Hiç de öyle olmadığımı fark edince kaşlarımı çatıttım. "O zaman bunu kanıtlayacaksın," dedi Dmitri. "Benimle evleneceksin."

Ağzım açık kaldı. Brett'le dalga geçmek için evlilikten bahsettiğini sanmıştım.

Dmitri Sevastyan ile evli mi? Kaşlarımı çatarak göğsüme baktım. -Çünkü kalbim sanki şimdiye kadarki en iyi fikri duymuş gibi çarpıyordu. "Ciddi olamazsın." Dmitri tam da ailemin ekmeğine yağ sürüyordu. Üretilmiş kriz

işe yaradı; uzun dolandırıcılığın yedinci adımı. "Beni nereye götürüyorsun?"

"Sana söylemiştim. Adliyeye."

"Önemli bir detayı atlıyorsun, henüz evet demedim!"

Bakışları benimkileri tuttu, beni büyüledi. "Edeceksin."

Ya yapsaydım? Bir kovada iki gözyaşı, değil mi?

Hayır, hayır, hayır! Beni esir etmeyi bırak! "Bu çok hızlı ilerliyor!"

"Seni ilk gördüğüm andan itibaren benim olacağını biliyordum. Derimin altına girdin, kanıma girdin!

Dün geceden sonra senin de beni istediğini biliyorum."

Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Daha önce hiç böyle hissetmemiştim.

başka biri."

Kongre üyesi de Karin'e aynı şeyi söylemişti. "Bu cümleyi daha önce de duymuştum."

"Bu lanet olası bir çizgi değil!"

"Cuma günü tanıştık ve şimdi evlilikten bahsediyorsun!"

"Maksim bir geceden sonra Lucía'nın onun olacağını biliyordu.

Aleksandr bir bakıştan sonra Natalie ile evlenmeye karar verdi. Benim zamanlamam buna kıyasla daha temkinli."

Dolandırıcılığı düşündüm. Bu ne büyük bir darbe olurdu.

Ama hedefimin akli dengesi yerinde olmayabilirdi ve bu onu savunmasız kılıyordu. Yine de bunlar umutsuz zamanlardı. Şifreyi kırmam gerektiğini biliyordum ama yine de dedim ki, "Bana bugün bu kadar istekli olman için bir neden söyle. Bir ya da iki gün bekleyemez miyiz? Bir günün ne zararı olur?"

"Bir günün ne faydası olur? Karmaşayla iyi başa çıkamadığımı söylemiştim. Belirsizlikten nefret ederim, hayatımda bir insanın katlanması gerekenden çok daha fazlasını yaşadım. Bu yüzden seninle belirsizliğe tahammül edebilirim."

"Bu ne anlama geliyor?" Cevabının aşırı ve çılgınca olacağından korkarak sordum.

"Ya tamamen benim olduğunu ya da olmadığını bilmeliyim."

"Bana ültimatı mu veriyorsun?" Ona bir ültimatı

vermem gerekiyordu! İşler nasıl bu kadar ters gitmişti?

"Evet de Victoria. Ya da hoşça kal de."

Cinsel yoğunluğunu benden aldığında ne olacağından endişelenmemiş miydim? "Neden olaya bu kadar siyah-beyaz bakıyorsun?"

Ensemi kavradı. "Seni her düşündüğümde asitle haşlanmış gibi hissediyorum. Ve başka hiçbir şey düşünmüyorum! Zihnim kaynıyor. Vücudum kaynıyor."

"Seni sikik adam! Kulağa acı verici geliyor, iyi değil."

"Acı verici! Lanet olası bir sefalet. Tek şey seninle olmak rahatlatıyor."

Onun sözleri Gram'ın söylediklerini akla getirdi - ilişkisini asla tehlikeye atmayacak bir adam bulmakla ilgili. Çünkü bu onun hayatı demekti.

Neden şimdi bunu düşünüyordum ki? Bu "ilişki" gerçek değildi! Şimdiden böyle hissedemezdi.

Ve eğer yaparsa, duyguları da aynı hızla kaybolacaktı.

Eli enseme sıkılaştı. "Ve şimdi başka bir adam - sana layık olmayan biri - sahip olabileceğimiz şeyi tehdit ediyor?" Dmitri bana kısa ve sert bir öpücük verdi. "Benimle evleneceksin, Angel. Bunu kaçınılmaz olarak kabul et."

BÖLÜM 20

"O, uh, evlenmek istiyor. Bugün," dedim konferans hattındaki herkese. "Aslında bana bir ültimatom verdi. Onunla evlen ya da onu bir daha asla görme. İronik, değil mi?" Brett'le olan kavgayı çoktan aktarmış ve o e-posta hakkında onları sorguya çekmiştim. Kimse itiraf etmemişti.

Pete, "Şimdi neredesin?" diye sordu.

"Adliyede, küçük bir odada. Dönene kadar burada beklememi istedi." Johnny Law tarafından terletiliyormuş gibi hissediyordum. Dmitri neden bu kadar gecikmişti? Ailesi Vegas'tan ayrılmıştı, bu yüzden onları bekliyor olamazdı. Benimkinden hiç bahsetmemişti.

"Bulun onu! Kaçmasına izin veriyorsun!" Annem ağladı. "Şu anda avukatları ona seninle neden evlenemeyeceğini anlatıyorlar. En iyi ihtimalle bir evlilik sözleşmesi hazırlıyorlar. Senin Sevastyan'ı bitiş çizgisine taşıman gerekiyor!"

"Annem haklı," dedi Benji. "O anın sıcaklığını kaybediyorsun. Eğer kriz modundan çıkar ve sağlıklı düşünmeye başlarsa-"

"Vice buna hazır değil." Babamın sesi sertti. "Bir evlilik dolandırıcılığı aklınla oynayabilir. Bunu biliyorum."

Büyükanne onaylar gibi bir ses çıkardı. "Bu çok doğru." Büyükbabamı kaybettikten sonra bir dizi zengin adamlarla evlenmişti.

Pete, "Peki ya Vice onu tutarsa?" dedi.

"Bu nasıl olur?" Yıpranmış sinirlerimi yatıştıracak bir deste kâğıt özlemiyle sordum. "Merhaba Dmitri, sadece birkaç gündür evli olduğumuzu biliyorum ama bir servet için açık çeke ihtiyacım var ve bunun ne için olduğunu sana asla söyleyemem." Paramı çimdikledim.

Tapınaklar. "Ayrıca, bir dolandırıcıyla yuva kuracağımı sanıyordum, ailemle tanışması için eve götürebileceğim biriyle. Gerçek ailemle. Eğer Dmitri'yi tutarsam, sizinle nasıl bir geleceğim olacak?" Ben iki dünyaya da ait değilim. "Onu şu anda serbest bırakmaktan bahsetmiyorum ama evlilik olmadan da yakınlaşıyor olmalıyız."

Dmitri kapıyı açtı. "Özür dilerim."

Telefona "Geri döndü. Kapatmam lazım" dedim, bu da hatta kalmanın şifresiydi, çünkü sadece kapatıyormuş gibi yapıyordum. Yüzüstü bankın üzerine koydum. "Ne oldu? oluyor?"

"Düzenlemeler yapıyordum." Evlilik sözleşmesi mi hazırlıyordun? Yanıma oturdu. "Muhtemelen bir evlilik hayal etmişsindir.

belli bir tür düğün, bir mahkeme töreni değil, ama yerleştikten sonra ailelerimiz için bir kutlama düzenleyeceğiz içeri."

"Yerleştin mi?" Oh, lanet olsun. Beni anavatana götürmeyi planlıyordu! "Rusya'ya mı?"

"Hayır, Kaliforniya'da. Kuzey sahilinde bir arazimiz var."

Bizde var. Bekle, California mı? Oh, hadi ama! Hayalimdeki yer. Şans yüzüme gülüyor gibiydi.

Kulağımın arkasına bir bukle sıkıştırdı. "Ailenizden uzakta yaşamınızı asla beklemezdim. Oraya uçakla sadece bir saatten biraz fazla bir sürede gidebilirsin."

"Bir saniye bekle. Seninle tüm bunlar hakkında konuşmam gerek. -"

"İşte." Ceketinin cebinden bir yüzük kutusu çıkardı ve bana uzattı. "Belki bu her şeyin aniden olmasını telafi eder."

Ağırlığı içimde bir titreme yarattı. "Bu yüzük kutusu çok ağır," dedim gizlice anlatarak. Kapağı açtım ve nefesimi içime çektim.

Canavar kaya ... büyük ikramiye ... çığlık atma, çığlık atma!

"Dmitri, bu gerçek olamaz. Bu markiz elmas on beş karat olmalı." Bandı platindi, en sevdiğim! "Nasıl

Böyle bir yüzüğü bu kadar çabuk mu aldın?" İşte oradaydı!

"Yollarım var. Hoşuna gitti mi? Sana başka bir tane bulabiliriz-" "HAYIR." Canavar kaya benim.

"Onayladığınıza memnun oldum. Ayrıca adamlarımdan birini çantanızı alması ve dairenizi kilitlemesi için gönderdim. Araba duruyor. Belki aileniz onu kullanmak ister? Size başka bir tane getireceğim." Başka bir tane mi? Elimi tuttu ve ayağa kalktı. "Gel, hazırlar."

Bu kadar çabuk mu? "Evraklar nerede? Evlilik sözleşmesi biraz zaman alacaktır."

Kaşlarını çattı. "Buna ihtiyacımız yok."

"Pardon?"

"Evliliğimizde seni mutlu etmek niyetindeyim. Benim olan senin olacak ve sen beni asla pişman etmeyeceksin. sahip olduğum her şeyle sana güveniyorum."

Beynim patladı. Önümüzdeki on dakika içinde beş yüz milyon dolar kazanabilirdim. Eğer kötü bir insan olsaydım.

Ama aileme yönelik tehdit . . .

Keşke ailemi kurtaracak kadar kemirebilseydim; Dmitri neden beni bu büyük işe zorlamak zorundaydı?

Bağlılık mı?

Düşün, düşün! Kız kardeşim ne yapardı? Karin şimdiye balayında olurdu. "Kardeşlerin ve herkes benim servet avcısı olduğumu düşünecek." Bunu ona iptal ettirirlerdi. Delirdiğini falan iddia ederdi.

"Ailem mutlu bir evliliğimiz olmasını istiyor." Dmitri çok güven dolu görünüyordu ve ben çok ... çürümüştüm.

"Onların burada olmasını istemiyor musun?"

"Şu anda onlarla çözmem gereken bazı meseleler var. Bu önemli değil. Önemli olan sensin. İçgüdülerin sana ne söylüyor?"

Evlilik sözleşmesi yok mu? "Gerçek olamayacak kadar iyisin, koca adam." Hayatım boyunca insanların nasıl dolandırılacak kadar aptal olabildiklerini merak etmişimdir. Eğer bir şey gerçek olamayacak kadar iyi görünüyorsa. Lanet olsun, aptallar.

"Değilim," dedi. "Benimle birlikte yüzleşmeni istediğim şeyler var. Başaracağız; mutlu olacağız."

Sorunlar mı? Ne kadar belirsiz. Ama kartelin yanan lastik tehdidinden daha kötü olabilirler mi?

"Ve seni karım yaptığımda, bana ne olursa olsun sana göz kulak olacağım."

Ona ne oldu? Çılgına döndüm, "Ölüyor musun?" diye bağırdım.

Ses tonu neredeyse eğlenir gibiydi, "Hayır, moy ángel. Ama senin bir Sevastyan olmanı istiyorum. Bu seni her şey daha kolay."

Victoria Sevastyan. Defol git! "Bu hareket ikimizi de deli kampına sokar. Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Ben seni mutlu etmek için doğdum. Seni korumak için. Benimle evlenirsen seni özgür bırakırım. Sana tüm lanet olası dünya."

Beni serbest bırakmak mı? "Sen de benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun!"

"Öyle değil mi? Tanışabileceğim en güzel, en zeki, en yetenekli kadını buldum. Buna ek olarak, vücudumu yakan bir ahlaksız." Yanaklarım kızardı; ailem bunu duyuyordu.

"Onun dengini asla bulamayacağım. Neden? onu kendim için güvence altına almak istemez miydim?"

Sesi çok mantıklı geliyordu. Daha önceki o ani öfkesi neredeydi?

Dmitri yüzümü avuçladı. "Bana baktığında bir büyüünün seni ele geçirdiğini söylemiştin. İzin ver. Çünkü ben de sana baktığımda aynı şeyi hissediyorum ve kendimi buna teslim ettim. Sadece teslim ol."

Gözlerim yaşlarla doldu. Gerçek gözyaşları. "Seni sevmiyorum." diye ağızımdan kaçırdım. Ailemin cennete baktığını hayal edebiliyordum. Aptal küçük Vice, her şeyi mahvediyor.

Dmitri yüz ifademi okumaya çalışarak başını eğdi. "Yapabilir misin?"

Sorusunu düşünürken zihnimde anlar ve izlenimler canlandı. . . .

Kıçını süzerkenki alaycı sesi. Kucağına nasıl oturduğumu. Ona karşı korumacılığım. Alnımı kendine çektiğinde hissettiğim bağ. Vücuduma sonsuza dek değer vereceği bir hediyeymiş gibi bakması. Dokunuşu. Öpüşü.

Ona gerçeği söyledim: "Evet. Yapabilirim."

Bana elini uzattı. Avuçlarında tırnaklarından kalan kesikler vardı. Çünkü dün gece dayanmak için savaşıyordu. Bana verdiği sözü tutmak için.

O eli nasıl tutmayabilirim?

Gözleri altın rengine dönüştü. "Benim karım olacaksın, değil mi?" Dudakları kıvrıldı. İlk yarı gülümsemesi.

Kalbim güm güm attı. Ve. Ben. Oldu. Bitmişti.

Sulh hakiminin önünde kıpırdandım.

Yüzük parmağımda bir marka gibiydi. Uyumu mükemmeldi ama saçımı kulağımın arkasına her sıkıştırdığımda elmacık kemiğime çarpıp duruyordum; küçükken kendimi bu konuda eğitmişim.

Tabii ki Dmitri için yüzüğüm yoktu, çünkü yüzük alacak ne zamanım ne de param vardı. Ama burada boş durmak- Yine de kendimi garip hissettim.

Onunla tanıştığımdan beri hayatım bataklık gibiydi; kendimi düzeltmeye çalıştıkça -ailem ve Dmitri için doğru olanı yapmaya çalıştıkça- onunla birlikte daha da derine batıyordum. Sanki kader başka türlüünü istemezmiş gibi.

Sorunları neydi? Boşanmak istediğimde ne yapacaktı?

Haince bir düşünce ortaya çıktı. Ya yapmasaydım?

Benimle evlenmekten gurur duyan Dmitri, derin ve yankılanan bir sesle "Evet," demişti bile.

Gerçekten evlenmek üzereydim. Pek sayılmaz. Ama samimi görünüyordu.

Benim sıram. Onun gözleriyle buluştum. Dmitri'nin benden istediği gibi, büyüünün beni ele geçirmesine izin verdim. Sanki milyonlarca mil öteden, kendi kendime mırıldandığımı duydum: "Kabul ediyorum."

Adam "Sizi karı koca ilan ediyorum" dediğinde, dudaklarım bastırılmış bir nefesle aralandı.

Dmitri'nin bakışlarında yeni bir duygu görebiliyordum ve bu beni herhangi bir kırmızı bayraktan daha çok korkutuyordu.

Gözlerinde yanan şey ... umuttu.

BÖLÜM 21

Özel havaalanından gelen limuzin dolambaçlı bir yola saparken Dmitri bana "Mülk burada başlıyor," dedi.

Devasa sekoyalar yolu çevreliyordu. Gölgeleli nemli ve yeşildi, Vegas'tan çok farklıydı.

Buraya gelirken uçak yolculuğunun her saniyesinde, aceleci davranışından pişmanlık duymasını bekledim. Bunun yerine rahatladığını hissettim. Beni gururla pilotla, uçuş görevlisiyle tanıştırdı, ve korumaları- karısı Victoria Sevastyan gibi. Aleks'ten kısa bir telefon aldığında, Dmitri konuşmaları sırasında birkaç kez benim adımlı söylemiş, bakışları üzerime düşmüş, gözlelerinden memnuniyet fışkırmıştı.

Ona jetinin fena olduğunu söylediğimde beni düzeltmişti: "Bizim jetimiz." Sonra ailemle iletişime geçmemi önerdi. birkaç iş görüşmesi yaparken onları güncelledi.

İmparatorluğunu yönetmek için mi? Destekleyici sahte bir eş olabilirim. "Tabii ki. Acele etme."

Mesaj atmak için gizlice zil sesinin fotoğrafını çektim, ardından konferans hattımızı aradım ve konuşmanın sonunu mümkün olduğunca yumuşak tuttum. Pandemonium hüküm sürmüştü yakın aile, herkes birbiriyle konuşuyor. Muppet'ların Muppet Tiyatrosu'nu devirdiğini hayal edip durdum.

Babam, Al ve büyükannem yeni kocamı elimde tutmamı ve mutlu bir milyarder kız olmamı istiyorlardı. Babamın dediği gibi, "Sevastyan senin için deli oluyor, biz de kendi aramızda bir şeyler ayarlarız. Hep öyle yaparız."

Annem, Pete ve Karin yüzüğü "kaybetmemi" istediler, onlara kaçırmak. Ne de olsa Dmitri malı sigortalatacağı ve elde edilecek gelir kartele yüklü bir ödeme yapacaktı.

Al, değerini sekiz milyon olarak tahmin etmişti.

Borçlar kapatıldıktan sonra, "bir martıyla evlilik" sorunu üzerine yeniden toplanmayı önerdiler. Çünkü dolandırıcılık sadece bir iş değil, bir yaşam biçimiydi.

Benji dokuz haneli bir boşanma tazminatının hiç de fena olmayacağından bahsetti.

Ailemi asla kurtlara bırakmazdım. Geriye iki seçenek kalmıştı. . . .

Şimdi limuzinde yanımda oturan kocama baktım.

Hiç kıpırdamadan bana bakıyor, tepkilerimi ölçüyordu. Ne hissettiğimi bile anlamamışken beni nasıl okuyabilirdi ki? Kesin olarak bildiğim tek bir şey vardı: Dmitri Sevastyan'ın cömertliği ve güveni beni şaşkına çevirmişti.

Telefonu kapatmadan önce büyükannem "Onu sevebileceğini söylerken doğruyu mu söyledin?" diye sormuştu.

Dmitri'nin bu sorudan hemen önce bana söylediği diğer bazı şeyleri hatırlayınca yüzüm yanmıştı (öksürük, ahlaksızlık, öksürük). Ama yine de gerçeği itiraf etmişim: "Evet."

Ya yüzüğü kaybedip bir koca kazanırsam? O zaman o kadar da kötü biri olmazdım.

Belki de onu ve saçma servetini benim gibi insanlardan korumak için bana ihtiyacı vardı. Dolandırıcıları tespit edebilir ve onlardan uzak durabilirdim. Onu koruyabilirim.

Ama onu tutmak, kendimi geçmişimden ve ailemden bir ölçüde uzaklaştırmak anlamına gelirdi. Zengin insanlar ve dolandırıcılar ... kediler ve köpekler.

Zorlukla gözlerinin içine bakabildim, döndüm ve ormanı inceledim.

"Yeni evimizi seveceğinizi düşünüyorum," dedi, "ama sevmezseniz, kendinizi evinizde hissedene kadar başka evler de satın alacağız."

Bugün evine evim diyen ikinci adam.

Dmitri'nin Brett'le kavgası sadece saatler önce miydi? Eski sevgilim düğünümün gerçekleştiğini duyacaktı; herkes duyacaktı. Brett'i gereksiz yere incitmek istemedim ama bu haber onu nihayet hayatına devam etmeye zorlayacaktı.

"Adliyeden ayrıldığımızdan beri sessizsin," dedi Dmitri. "Ve öğle yemeğini neredeyse hiç yemedin." Gümüş ve porselenlerle donatılmış dört çeşit yemek, otuz bin fit yükseklikte servis edilmişti. "Yine seni anlamakta zorlanıyorum. Sakın pişman olma, Vika."

Ona döndüm, sinirlerim tepeme çıkmıştı. "Buna pişman olacaksın! Uyanacaksın ve ne yaptığının farkına varacaksın." Ona tekrar söyledim, "Bilmiyorsun Benim hakkımda hiçbir şey."

Bir şey söylemek için dudaklarını araladı, sonra açıkça tekrar düşündü. "Yeterince biliyorum."

"Bugün bana gerçekten hoşça kal diyecek miydin?"

"Asla," dedi söz verir gibi.

Gözlerimi kısmıştım. "O zaman yalan söyledin." "Söyledim mi?"

Evet de ya da güle güle de. Kurnaz Rus!

"Belki de seni buna ben yönlendirdim" -oh, pek sayılmaz, Dmitri- "ama sana asla yalan söylemeyeceğim."

Ailem onu manipüle etmiş, arka planda entrikalar çevirmiş, Brett'i en büyük dolandırıcılığımızın hizmetinde kullanmıştı.

Dmitri karşı koltuktaki evrak çantasına uzandı.

"Avukatlarıma sizin için bir sözleşme hazırlattım." Bir evrak çantası çıkardı.

klasör dışarı. "Al. İnmeden önce çıktısını almıştım." Jetimizin bir ofisi vardı. Aynen. "Bunu oku ve imzala."

Ah, korkunç evlilik sözleşmesi. Güven, büyü ve potansiyel aşk hakkındaki tüm o konuşmalarla, kendimi kur yapmamızın peri masalı benzeri doğasına kapılmış buldum. Şimdi gerçeklik başını kaldırdı.

Çünkü peri masaları diye bir şey yoktu.

Muhtemelen yakında boşanacak olmama rağmen, ona karşı bir hayal kırıklığı hissettim. Dosyayı açtığımda sadece birkaç sayfa buldum. Biri evlilik sözleşmesiydi, ikincisi de aynı kopyaydı. İkisi de Dmitri tarafından kalın harflerle imzalanmıştı, keskin bir karalama.

Okudum, şaşkınlığım derinleşti. "Bu ... evlilik tamamlandıktan sonra boşanma durumunda her şeyin yarısını alacağımı söylüyor. Hemen hemen hiç soru

sorulmayacak."

"Bu evliliğin uluslararası sonuçları konusunda içinizin rahat olmasını istiyorum. Bu sözleşme hem Amerika Birleşik Devletleri'nde hem de Rusya'da dosyalanacak."

Güven hakkında konuş. Ya da çılgınlık. "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Sayfanın fotoğrafını çeker ve en kısa zamanda mesaj atardım.

"Hayır. Değilim."

İfadelerle ilgili tek bir şey şüphe radarıma takıldı.

"Rusça'da standart bir tamamlama maddesi var mı? evlilik sözleşmeleri?" Dolandırıcılığımın işe yaraması için onunla yatmam gerekiyordu. Dmitri Sevastyan'la birlikte olacağımızı tamamen anlamıştım.

seks yapmak. Çok yakında.

"Bu sakıncalı mı?" "Hayır, tabii ki değil."

"Eğer ..." Bana bir kalem verdi.

İmzalamak için sol elimi sayfanın üzerine koydum ama yüzüğüm suçlayıcı bir şekilde bana baktı. Lanet olsun! Dmitri'yle yüzleştirdim. "Bak, neden iş meselelerini yarın halletmiyoruz, her şeyi düşünme fırsatın olduğunda?" diye sordu dolandırıcı

Beş yüz milyon dolardan bir imza uzaktaydı.

Bir kimlik krizi yaşıyordum! Hepsi bu adam yüzünden. Çılgınlığı dikkat çekiyordu!

"Hayır. Bunu şimdi imzalaman gerekiyor. Belirsizlikten hoşlanmadığımı söylemiştim. Bana bu hizmeti yap."

Ona bir iyilik yapmak gibi mi? Boyun eğmez görünüyordu.

Annemi ve babamı düşün, diye tekrarladım kendi kendime. Her iki kopyaya da imzamı attım ve kendiminkini sakladım. Dmitri'yi yarım milyar için dolandırabilirdim ama bu yapacağım anlamına gelmezdi. Öyle değil mi? Sadece bir ısırtıya ihtiyacım var. "Belirsizlikten bahsetmişken, sorunlar derken neyi kastettiğini söyler misin?"

Bundan bahsettiğine pişman olduğunu hissettim. "Böyle şeyleri tartışmak için dünya kadar vaktimiz var. Şimdilik, hadi

düğün günümüzün tadını çıkarın."

Bir dolandırıcı olarak, konuyu orada bırakmalıyım.

Hiçbir şeyin düğünümüzün önüne geçmesine izin verilmemeli.

gündüz ve gece eğlencesi. Tamamlama eşittir ödeme.

Ama bu adamdan son derece etkilenmiş bir kadın olarak, "Konuşmak isterseniz, ben buradayım" dedim.

Kımıldamıyordu. "Bunu aklımda tutacağım."

Pencereden dışarı baktım. Hâlâ araba yolunda mıydık? Yol boyunca bir dere akıyordu. Sincaplar liken kaplı kütüklerin üzerinde oynuyor, öğleden sonra güneşinin ışınları arasında kuyruklarını seğirtiyorlardı. Büyüleyiciydi.

Her an iç karartıcı dairemde uyanabilir ve tüm bunların bir rüya olduğunu fark edebilirdim. Gerçeküstü kelimesi günümü anlatmaya yetmiyordu. Ve daha bitmemişti. "Ne zamandır burada yaşıyorsun?" Ona sordum.

"Hiç almadım. Burayı bir gün bir eşim ve çocuklarım olabileceği düşüncesiyle satın aldım. Mülkün büyüklüğü mahremiyet sağlıyor."

"Tahmin edeyim, burayı yaklaşık bir yıl önce mi aldınız?" Ölümüne yakın deneyimini öğrenmeye çalışarak sordum.

Isırmadı. "Yaklaşık olarak." "Arazi ne kadar büyük?"

"Binlerce dönüm. Ve kilometrelerce cephesi var."

Kaşlarımı kaldırdım. "Cali sahilinin kilometrelerce ötesinde mi? Pahalı olmalı."

"Umarım bu fiyata değeceğini düşünürsünüz." Pencereye doğru işaret etti.

Yol genişledi ve nefes kesici bir manzaraya açıldı.

Rüzgarla savrulan kır çiçekleri tarlaları. Güneşin vurduğu su. Okyanus kıyısında bir uçurumun üzerine tünemiş bir malikane.

Bu muhteşem yapının her yeri camla kaplıydı ve moderndi. Cam kapılar, yükselen pencereler, hatta bazı şeffaf duvarlar.

Çenem düştü. "Bu . . . burası . . . Ben ... ciddi mi?"

"Vika, verdiğin tepki tahmin ettiğimden de iyi. Ve bunu sayısız kez hayal ettim."

Arabanın durmasını zar zor bekleyebildim. Daha iyi görebilmek için dışarı fırladım, Dmitri hemen arkamdaydı.

O dereyi ön girişe kadar takip ettim. Kapıya ulaşmak için suyun üzerindeki kare basamaklı taşlardan geçtik. "Ne kadar havalı!"

İçeri girdik ve ben neredeyse düşüyordum. Dere evin altından geçiyordu. Bunu biliyordum çünkü zeminin dolambaçlı bir bölümü camdı. "Vay anasını."

Açık yerleşim düzeni Pasifik'in zaten görünür olduğu anlamına geliyordu.

Fransız kapılar deniz esintisini ve dalgaların sessiz sesini içeri alıyordu. Ön taraftaki terasta büyük bir havuz ve spa küveti bulunmaktadır.

Esintiler arasında yemek kokuları bana çarptı. Onları göz kamaştırıcı modern bir mutfağa kadar takip ettim.

İki adam yüz kişilik bir ziyafete benzeyen yemeği bitirmek üzereydi. Dmitri onların şefimiz ve yardımcısı olduğunu söyledi.

Şefimiz. Tabii ki. Neden olmasın ki? İki adam Dmitri ile Fransızca konuştu. O tercüme etti: "Buzdolapları ve kilerler günlerce dolu olacak."

"Oh. Um, bu harika." Onlara teşekkür ettim, sonra keşfe devam ettim. Suyu doğru ilerlemeye başladım ama karşıma bir merdiven çıktı. Çağdaş basamaklar birbiriyle bağlantısızdı, havada süzülüyormuş gibi görünüyor.

Dmitri çaktırmadan beni izlerken ben de yukarı çıktım. Her şeyi kendi hızımda kavramama izin vermesini takdir ediyordum.

Sahanlıktan cam duvarlı bir galeriye girdim, topuklarım cilalı parke zemin üzerinde tıkırdıyordu. Karşıdan karşıya geçtim.

ana yatak odası süitinin eşiğine geldik. Bir giyinme odasının önünden geçtik. Orta yaşlı bir hizmetçi eşyalarımı yerleştirmeye başlamıştı bile.

Gülümseyen kadın bizimle Rusça konuşarak sözlerini bitirdi.

Dmitri de aynı şekilde cevap verdi ama ben orada yeni ismimi duydum. Bana dedi ki, "Bu Galina. Çok az İngilizce konuşuyor. Ama yakında Rusça öğreneceksin."

Ağzım kurudu, "Elbette" dedim. Kadın giderken ona bir gülümseme gönderdim. Sonra içeri girdim.

Modern tasarıma uygun olarak, ana yatak odasında gömme dolaplar ve şık dolaplar vardı, ancak minimal mobilyalar kullanılmıştı. Para kokan el dokuması bir halı, ahşap zemin döşemesini tamamlıyordu. Soyut bir tuval, şömine şöminesinin üzerinde bir odak noktası oluşturdu.

Bir de kocaman platform yatak vardı. Bu gece orada seks yapacaktık. Vay be.

Açılan fransız kapılar bir balkona açılıyordu. Sanki transa geçmiş gibi, cam parmaklığa doğru ilerledim.

Martılar otuz metre ötedeki hava akımlarının üzerinde süzülüyordu. Altımızda, havuzun yüzeyi öğleden sonra güneşinde parıldıyordu. Bakımlı bir yürüyüş yolu terası kumsallı bir koya bağlıyordu.

Ve ötesinde: su.

Sonsuz bir safir genişliği.

"Dmitri, hiç bu kadar uzağını görmemiştim" diye mırıldandım. Bir keresinde "Pasifik mavisi" bir kumaş parçası almıştım ama rengini anlamamıştım.

Deniz meltemini hiç anlamamıştım.

Gözüme bir beyazlık çarptı, sonra bir başkası. Okyanusta kayan bir şey . . . "Bak!" Döndüm ve elini tuttum. "Balinalar! Gerçek balinalar." Yüksek silindirler değil.

Dudaklarının köşesi yukarı doğru kıvrıldı. "Buradan göç ediyorlar." Yok artık! "Bütün bunları balkonunuzdan görebiliyor musunuz?" "Bunların hepsini yatağımızdan görebiliyorsun."

Bakışlarımı yüzünden çektim ve tekrar suya döndüm. "İnanılmaz."

"Ve daha gün batımını bile görmediniz. Yine de sizi uyarmalıyım, burada çok yağmur yağar. Alıştığınızdan çok daha fazla."

"Ama bu yüzden bu kadar yeşil." Benim dairemin aksine sürüklenen kumların beni otopark boyunca kovaladığı bir kompleks.

Beni yüzüne çevirdi, ılık esinti saçlarını karıştırıyordu. "Evimizi burada mı yapmak istiyorsun?"

Keşke bana burayı sevip sevmediğimi sorsaydı. Burada uzun süre yaşama ihtimalim zayıftı. Günlerimi onunla geçirmek, ailemle olan günlerimi kaybetmek anlamına geliyordu.

Kendimi onun bakışlarını tutmaya zorladım. "Mülk muhteşem, Dmitri." Çok etkileyiciydi. "Öldüğüme ve cennete gittiğime eminim."

Gözlerini benden hiç ayırmadan, "Eminim öyledir," dedi.

BÖLÜM 22

"Sen ne düşünüyorsun?" Tasarladığım bir bikiinin modelini yapan Dmitri'ye sordum.

Ben yerleşip üzerimi değiştirirken o ısıtılmal havuzda tur atıyordu ama sudan çıkıp takım elbisemi hevesle inceledi. Yüz ifadesi "Dalga mı geçiyorsun?" der gibiydi.

Siyah bandeau üst kısmın ortasındaki bir kesik göğüs dekolterimi sergiliyordu. Kırmızı tanga altının her iki yanında daha da kolay erişim için cilveli bir bağ vardı. Onun için bir daire çizdim.

Sesi gürleyerek, "Sanırım evli olmaktan çok ama çok keyif alacağım," dedi. Basamaklara doğru yüzdü. "Bu da senin teşhirci olduğunun bir başka kanıtı. Bu evi sen mi tasarladın?

Bu mu?"

"Ben yaptım." Çeyizimin bir parçası olacağını hiç düşünmeden bikiniyi paketlemiştim. "Bu ...'dan yapılmış." Sudan çıktığında ne söylediğimi unutmuşum.

Dar kalçalarından aşağı sarkan bir sörf şortu, bir dalış saati giymiş, başka bir şey takmamıştı. Damlalar sert kaslarının, sert göğüs kaslarının ve karın kaslarının üzerinde süzülüyordu. Yarı sertti ve büyüyordu.

Onun görüntüsü nefesimi bir kez daha kesti. Bana verdiklerinden daha fazlasını istiyordum, o vücudun her santimine dokunmak için can atıyordum.

"Yiyecek ya da içecek bir şey ister misin?" diye sordu.

"Hmm? Oh." Gurme atıştırmalıklar açık hava yemek masasının üzerine cazip bir şekilde dizilmişti. Şampanya kovası. "Şampanya kulağa harika geliyor."

Masaya geçti, saçlarını öyle bir salladı ki; onun sadece bir ölümlü olduğunu hatırlatması beni heyecanlandırdı.

Bağbozumunu inceledi, sonra şişeyi açtı. İki flüt doldurduktan sonra birini bana verdi ve karşılığında boştaki elimi tuttu. "Benimle güneşin batışını izle, moya zhena."

"Bu ne anlama geliyor?"

Beni dumanı tüten jakuziye götürdü. "Karım."

Kalp gümbürtüsü. "Elbette. Neden olmasın?" Ilık suya girdim ve bankta onun yanına oturdum. "Korumaların gelmeyecekler, değil mi? Teşhirci olabilirim ama çalışanlarınızla değil."

Aşçıyı, yardımcısını ve hizmetçiyi birkaç günlüğüne eve göndermişti bile.

"Anlaşıldı. Korumalarımızın mülkte bir evi var ve kameralar aracılığıyla güvenliği izliyorlar."

"Kameralar mı?" Omzumun üzerinden kaşlarımı çattım.

"Sadece diğer tarafta. Kimse izlenmeden eve karadan yaklaşılamaz ama okyanus tarafında mahremiyetimiz var. Sadece hareket sensörleri."

"Burası ciddi yüksek teknolojiye sahip." Daha önce bana evi tanıtmıştı. Onunla konuşabiliyordunuz: "Işıklar."

"Üşüdüm."

"Müzik."

Yüzünde eğlenerek bir ifade vardı, gözleri yanlardan kırışıyordu. "Ben bir teknoloji dehasıyım."

Sırıttım. "Eskiden ne iş yaptığını bile bilmiyorum."

"Yakında işimi açıklayacağım. Sen de bana kıyafet tasarımı öğretebilirsin."

Burada yeterince uzun kalır mıyım? Pang.

İç çekerek okyanusa doğru döndüm ve flütümden cömert bir yudum aldım. Şu anda ailem de şampanyayla kutlama yapıyordu. Şerefe çocuklar. Bastır Muppets.

Keşke onlar da bu gün batımını görebilselerdi. Işıklar suyun üzerinde parlıyor, onu alevlendiriyordu ve ben ön sıradan izliyordum.

Dmitri Sevastyan yüzünden. Perdeleri onun için geri çekmemi mi istemişti? Onları benim için geri çekiyordu.

"Görüntülerin en iyi fırtına bulutlarının az olduğu zamanlarda ortaya çıktığına inanıyorum," dedi. "Yakında yağmur yağacak."

"Gerçek olamayacak kadar vahŖi görünüyor." Bu rüya gibi his devam etti.

"Seninle tanıştığımız gece, burada seninle gün batımını izlemeyi hayal ettim."

Ŗaka yaptığını d Ŗ nerek gülümseyerek ona baktım.

Ama g neŖ  arpmıŖ gözleri bakıŖlarımı yakaladı. "Seni ilk gördüğümde, bitmiŖtim. Tüm bu parlayan sarı sa lar ve bu Biçimli kıvrımlar gözlerimi bir mıknaatıs gibi çekti. Bana bir melek gibi göründün. Kenarı olan bir melek." Kenar mı? Beni keskin kartlarla görmeli. "Göğsüm sıkıŖtı ve nabzım hızlandı."

"Gerçekten mi?" Tahta  zerine çivi çakma hissi yok. Doğruyu söylüyordu.

Başını salladı. "Gözlerinin maviliğini fark ettiğimde kalp krizi ge irdiğime inandım. Öleceğimi sandım - son g r Ŗ m sen olacaktın."

Yoğun adam! Fl t m dudaklarıma giderken sallandı.  oktan i miŖ miydim?

"Kur yapmamız kısa s rm Ŗ olabilir ama yine de yorucuydu çünkü hiçbir Ŗeyi bu kadar çok istememiŖtim ve seni kazanmak için sadece bir Ŗansım olacağını biliyordum."

"Benden etkilendiğinizi anlıyorum, ama bir Ŗeyin peŖinden koŖup sonra ilginizi kaybetme gibi bir ge miŖiniz yok mu? Bilgisayar iŖinde de böyle bir Ŗey olmuŖ gibiydi."

BoŖ bardağımı aldı, kendi bardağını ve benimkini bir kenara koydu. Nemli  n kolundaki kaslar esnedi ve bir Ŗey dikkatimi çekti. Gözlerimi kıstım, bileğinden koluna doğru uzanan belli belirsiz yara izini se ebildim.

Bu adamın vücudundaki ilk kusur izi. Ameliyattan mı?

Ben daha sormadan, "Kariyerimde ger ekleŖtirmek istediğim hedeflerim vardı ve bunları ger ekleŖtirdikten sonra iŖimi devrettim. Seninle olan hedefime ulaŖmak bir ömür boyu sürecek."

"Ne hedefi?"

"Senden hep daha fazlasını isteyeceğimi s ylemiŖtim. Sevgi. Eklenti. Bunun bir sınırı yok. Onu senden koparacağım." O

Beni kucağına çekti, sonra kollarını etrafıma doladı. "Sen sadece bir yüzük taktın, Dmitri." Tanrım, hiç yapmamıştı. Hâlâ

parmağımı damgaladı. "Görünüşe göre bugün benden çok şey aldın." "Evli olmak ile evli olmamak arasında bir fark var.

Evli. Bugün evlendik, ama hayatlarımızın birbirine karışmasını istiyorum, ta ki kusursuz olana kadar. Aramızdaki çizgi bulanıklaşana kadar hiçbir şey."

Neredeyse, peri masallarına ve ilk görüşte aşka inanabilmek için bu kadar bıkkın büyümemiş olmayı dileyecektim. Zırhımı al, ve ben Dmitri'ye çoktan aşık olurdum.

Beni rüya gibi bir sahneyi izlemem için rüya gibi bir eve getiren rüya gibi bir adamdı. Lav-turuncu, sarı ve kırmızı gökyüzünde savaşıyordu. "Bunların hepsi hayal ürünü."

"Bu bizim hayatımız olabilir," diye kulağımı tırmaladı. "Öyle olmasını istiyorum."

Ya hakkımda kötü bir şey öğrenirsen? Ona sormam gerekiyordu ama bu sadece daha sert bakmasına neden olacaktı.

Parmağını çenemin altında kıvırdı. "Bugün karımı yeterince öpmedim." Bana doğru eğildi.

Dudakları dudaklarımı kapladı ve kendimi tekrar onun büyüüne bıraktım. Göz kapaklarım kapandığında, gün batımından arta kalan görüntüleri ve onun gözlerini gördüm.

Şans bana yardım etti, bu bir başlangıç gibiydi. Gerçek bir başlangıç.

Dudaklarına karşı nefes nefese kaldığımda, bakışlarında hınzır bir parıltıyla geri çekildi. "Ben sana dokunurken gün batımını izlemeni istiyorum. Seninle gün batımına kadar oynayacağım." Mayomun üstünü çözdü ve göğüslerimden sıyırdı. O

Bir tanesini avuçladı ve nefesi üstümden geçti.

hassas kulak. "Yalnız olduğumuzda bunları örtmeyeceksin."

Neredeyse inliyordum. Camdan bir evde üstsüz dolaşmak mı?

Sanki bir teşhirciyi düşünerek satın almış gibiydi!

Dışarıda ve yarı giyinik olmak bile büyük bir tahrik ediciydi. Buhar sertleşmiş meme uçlarımı öpüyor, ama sonra serin bir esinti gelip onları gıdıklıyordu.

Eğildi ve bir tepe noktasına burnunu soktu. Dudaklarının arasına aldı ve diliyle hafifçe vurdu.

Başını kucaklayarak inledim.

Daha sert emdi, meme ucumu rahatsız edecek kadar çekiştirdi ama bu hoşuma gitti. Diğer göğsüme geçerken elleri aşağıya indi ve iç çamaşırımın kenarındaki yayı çözerek onu da çekti.

CMNF.

Göğüslerimin sızlamasına izin vererek dudaklarını boynumda gezdirmek için doğruldu. "Vücudunun dokunuşlarıma açık olmasını istiyorum." Sırtımı göğsüne yaslayıp ayaklarımı dizlerinin üzerine koyana kadar beni kucağına oturttu. Kıçımın altında, ereksiyonu şortuna baskı yapıyordu. Sonra kendi bacaklarını açarak beni uyluklarımı ayırmaya zorladı. "İşte bu kadar." Parmak ucu giriş yerimi sıyırdı. "Şimdi izlemeye devam et. Ne zaman Pasifik'te bir gün batımı gördüğünde, bu zevki hatırlamanı istiyorum." Suyun altında orta parmağını içime soktu ve tembelce itti.

Yüzük parmağını da içime sokup taş gibi bir hareket yaptığında nefesim inlemeye dönüştü. "Çok sıkı." İki parmağını daha sert soktu, avucu klitorisimi kavradı.

Başımı salladım ama o, "Ah-ah, çok güzel. Gözlerini güneşten ayırma."

Elini pompalamaya devam etse de çabalayarak yaptım.

"Benim için hazır olmanı istiyorum."

Çünkü seks yapmak üzereydik. Ve siki rahatsız edici derecede büyüktü. "Senin için ne kadar oldu?"

"Tahmin edebileceğinizden çok daha uzun," diye yanıtladı. "Ben biliyorum."

Ne bilsin ki? Belki de İngilizcesi kötüydü. Orgazmıma yaklaştıkça bu düşünce kayboldu.

"Kendini bana aç." Sesi bile hipnotize ediciydi. "Her şekilde."

Yapmak istedim. Yapabilmeyi diledim.

"Güneşi mi izliyorsun, Vika?"

Bir zevk ve buhar sisinin içinden izledim. Batmakta olan güneşin iki yanında mürekkep gibi siyah fırtına bulutları vardı. "Neredeyse oldu, Dmitri," dedim, gün batımından ve orgazmımdan bahsederken. "Çok yakın." Son parlayan şerit de kaybolunca rüzgâr hızlandı. "İşte. Hepsi." Uzakta, karanlık suyun üzerinde şimşekler çakıyordu.

"Benim için hazır mısın, Moya Zhena?" Karım.

Sekse o anki kadar ihtiyacım olduğunu hiç düşünmemiştim. Son üç gecedен sonra bu da bir şey ifade ediyordu. Yüz ifademdeki ihtiyacı gizleme zahmetine girmeden ona döndüm.

Curt başını salladı. "Seni yatağımıza götürüyorum." Beni sudan çıkardı, çıplak bedenim ona yaslanmış halde havuzun güvertesini adımladı. Beni merdivenlerden yukarı taşıırken yerimde duramıyordum. Göğsündeki kasları yoğurdum, ona sürtünüyordu.

"Şu haline bak." Kollarında bulduğu şey karşısında afallamış gibi bana baktı. "En büyük hazinemi taşıyorum."

Dayanılmaz adam.

Yatak odasının içinde, eve "Ateş" dedi ve platform yatağın yanındaki şömine titreyerek canlandı. Beni ayağa kaldırırken vücudundan aşağı kaymama izin verdi.

"Sana çıplak ihtiyacım var, Dmitri." Şişkin şortuna uzandım, bağını çözdüm ve ıslak malzemeyi aletinin üzerinden geçirmeme yardım etti.

Onu ateşin önünde çıtırçıplak görmek beni şaşkına çevirdi. Alevler kaslarını, uzun ve zayıf vücudunu, bronz tenini sevgiyle boyuyordu. Delinmiş ereksiyonu.

Halının üzerinde dizlerimin üzerine çöktüm ve iki elimle onu kavradım. "Beni bundan kurtarman gerekecek." I şefkatle yanağımı onun şaftına sürdüm.

Cevap olarak adem elması sallandı ve büyük ellerini başımın üzerine koydu.

Onu hafifçe okşayarak, esmer taşaklarını avuçladım ve sıcak ağırlıklarını hissettim. "Bunlar ağrıyormuş gibi görünüyor."

Yavaş, ciddi bir şekilde başını salla.

Kesesine sokuldum, kokusu beni sarhoş ediyordu. İnledi, Daha fazlası için duruşunu genişletiyordu. Taşaklarını çektiştiirdiğimde, siki heyecanla sarsıldı, tepesinde prekum boncukları oluştu.

Kaygan, erik rengindeki başı dudaklarıma sũrtmek için eğildim, sonra tadı için yaladım. Muhteşemdi. "Dũn gece seni yutmak sadece iştahımı kabarttı."

Kaşları birbirine çatılmıştı, sanki inanamamaktan ve zevkten çatlayacak gibiydi. "Vika ..."

Bir kez daha yaladıktan sonra tepesini daire içine aldım. Tepkisini ölçmek için ona bakarken, dilimle o halkayı fiskeledim. "Bununla sonsuza kadar oynayabilirim. Yeni favori oyuncağım."

Fiske, fiske. Fiske, fiske.

Titredi, gövde kasları dalgalandı. "Dudaklarının arasına al."

Ağzım şişmiş ucun ũzerine sıkıca kapanırken şaftının tabanını kavradım. "Ummm," diye inledim etrafında, titreşimleri hissetmesine izin verdim.

"Siktir! Benim için derin al!"

Boyunun aşağısına doğru ilerlerken yumruğumu sıktım, elim ve ağzım birlikte çalışıyordu. Bir yandan da bakışlarını ũzerimde tutuyordum.

"Sikime yapışan dolgun dudaklarına bak! Sanki hayatın boyunca bunu beklemişsin gibi emiyorsun beni."

Kendimi olmuş gibi hissediyordum! Diğeri elim klitorisimi okşamak için aşağı indiğinde, gğsũnden hırılıtlı bir inilti koptu.

"Islak mısın?"

Cevap olarak, tatması için nemli parmaklarımı kaldırdım.

Hızla aşağı eğilirken şaftı dilime doğru titreşti. "Ah, benim iyi karım!" Kaygan parmaklarımı emerek temizledi, mutluluk içinde hırladı, tohumu tırmanıyordu.

Onları kısa bir emirle serbest bıraktı: "Kendini parmaklamaya devam et."

Başka bir iniltiyle devam ettiğimde, kalçalarını itti, sonra hareketsiz kalmak için çaba sarf ediyor gibiydi.

Ona sorun olmadığını söylemek istedim ama onu yutmakla, kendi orgazmımı yaşamakla çok meřguldũm.

"Bana bakmaya devam et! Bana bakarsan beni burada tut." Bu ne anlama geliyordu? "Yaklaştım!" Aksanı hiç bu kadar kalın olmamıştı. "Senden daha fazla uzak duramam!"

Yanaklarımı çukurlaştırdım ve onu acımadan emdim, ta ki siki dudaklarımın arasında zonklayana kadar ve ben tam eşik. . . .

Tam bana dölünü ikram edeceğini düşündüğüm anda vücudu hareketsiz kaldı. "Bekle. Bekle. . ." Yüzümü kucakladı.

Onu doğru duymamışım.

"Bekle!" Başımı geriye doğru eğdi. Aleti açgözlü ağızımdan kurtuldu.

"Dmitri?"

Bana öyle keskin bir açlık ifadesiyle baktı ki nefesim kesildi.

Bir erkeğin yüzünde hiç böyle çaresiz bir ihtiyaç görmemiştim. "Yanlış bir şey mi yaptım?"

"Hayır." İstemekten içi içine sığmıyordu. "Ben daha iyiyim bilmek."

Kahretsin, ne olduğunu bilmemek mi? "Bana ne demek istediğini söyle."

Ayağa kalkmama yardım etti, sonra yatağın kenarına oturdu. Ellerini başına doğru kaldırdı, parmakları sanki kendi kafatasını ezmeye çalışıyormuş gibi açılmıştı.

Yanına oturdum. "Dmitri?" Sırtına dokundum.

İrkildi.

"Neyi bilmemeyi tercih edersin?"

Yumruklarını sıkarak ayağa kalktı, kollarındaki tendonlar ve boynu yay kirişleri gibi gergindi. Başını iki yana salladı, bir şey söylemek için ağzını açtı ama hemen kapattı. Gözlerindeki savaşı duyular bana o gün batımının ateşli renklerini hatırlattı. Aynı derecede anlaşılmaz.

"Dmitri, konuş benimle, lütfen."

Soyunma odasında kayboldu, kot pantolonuyla geri döndü ama gerginliği daha da artmıştı. Adım atmaya başladıktan sonra öfkeli bir şekilde Rusça konuşmaya başladı ve eliyle hararetli hareketler yaptı. I

o sözcükler arasında kendi adını duydu; yine kendi kendine mi konuşuyordu?

"Lütfen bana sorunlarınızın ne olduğunu söyleyin."

Kafa karışıklığı ve hüsrana uğramış gibi görünerek başını bir kez daha sıktı. Kollarındaki kaslar kasıldı ve bakışlarımı o silik yara izine çekti. Şu anki davranışlarına bakarak, o izin ameliyatla alınmadığından endişelendim.

Hiçbir uyarıda bulunmadan dolaplardan birine bir yumruk indirdi ve ahşabı parçaladı. Bir yumruk daha ve bir tane daha.

Yaşadığım şoku atlattıktan sonra ona ulaşmak için yataktan fırladım. "Kes şunu!" Kolunu tuttum.

Yürek parçalayan gözlerini bana çevirdi. "Ya yapamazsam?"

Diğer tarafa doğru koşmalıydım ama yüz ifadesindeki eziyet beni öldürüyordu. Yumruğunu ellerimin arasına aldım ve yavaş yavaş indirmesini sağladım. "Bana sorunun ne olduğunu söyle, Dmitri."

Başını iki yana salladı. Dışarıda çok güzeldi ama içinde hasar olduğu çok açıktı. Güzel, berbat bir adam.

"Sana yardım etmem gerektiğini söylemiştin," diye hatırlattım ona. "İstiyorum ama benimle konuşmalısın."

"Bunu şimdi yaparsam ve zihnim sürüklenirse ... geri dönebilir miyim?"

Sürüklenme mi? "Neyden geri dönmek?"

Gözlerini kaçırdı. "Ne kadar zevk alırsam, o kadar kötü olur. Ve seninle zevk, Vika, farklı bir lanet olası realm. Dudakların her erkeği delirtebilir."

"Bu ne anlama geliyor? Ben ne yaptım ki?"

"Belki yeterince çalışmadım ya da zeki değildim. Yeterince." Sanki düşüncelerden arındırmak istercesine başını tekrar sıktı. "Bunu yapabileceğime inandım. Her şeyi yanlış değerlendirmişim." Sesi perişan geliyordu.

"Bir yolunu bulabiliriz, Dmitri! Sadece konuş benimle. Lütfen."

Benden uzaklaştı, sonra yatak odasının kapısına doğru yürüdü. Omzunun üzerinden, "Özür dilerim," diye mırıldandı.

BÖLÜM 23

Sersemlemiş bir halde bornozuma sarındım, havlu kumaş hassas meme uçlarımı sıyrıyordu. Şaşkınlığıma rağmen Dmitri beni bu halde bırakmıştı.

Yatağa kıvrıldım. Bir sonraki hamlem ne olmalıydı? İlk dürtüm kız kardeşimi aramaktı ama bu durum bana çok özel geliyordu - sanki bu sırrı açıklarsam Dmitri'ye ihanet etmiş olacaktım.

Ona zaten yeterince ihanet etmemiş miydim?

Başka bir odadan öfkeli Rusça kelimeler yükselmeye başladı. Bir telefon görüşmesi yapmış olmasını ve kendisinden başka biriyle konuşuyor olmasını umuyordum. Tiradındaki duraklamalara dayanarak Öyle sanıyorum.

Ona ne olmuştu? Hasarının kaynağı neydi? İntihara teşebbüs eden birini hiç tanımamıştım. O tanıyor muydu?

Yüzüğüme baktım ve gözlerim doldu. Bugün Dmitri'nin gözlerinde umut vardı, bir şekilde benimle seks yapmasına bağlıydı. Çalışmış ve plan yapmıştı ama yeterli olmamıştı.

Dmitri'nin umutları yıkılmıştı. Bu beni mahvetti.

Pasifik üzerinde şimşekler çaktı. Yorganın altına girdim ve yağmuru bekledim. Yeterince eminim, yağmaya başladı. Sonra bardaktan boşanırcasına.

Zaman akıp gitti. . .

Komodinin saatine baktım. Sadece dokuz muydu? Dışarıda fırtına hâlâ devam ediyordu. Dmitri hâlâ telefonda öfkeleniyordu.

Bildiklerimi gözden geçirdim. Fiziksel olarak hazırды ama zihinsel olarak değil. Zorlukların baş gösterebileceğini biliyordu, bu yüzden bu daha önce de olmuş olmalıydı. Zevk hissettiğinde akıllı başka yerlere kayıyordu.

Benji bir keresinde Karin ve bana seks sırasında dissosiye olduğunu söylemişti. Araştırdım ve cinsel istismar mağdurları hakkında bir füğ durumuna giren vakalar okudum.

Cinsel bir karşılaşma sırasında kopma, çok az veya hiç hatırlamama.

Benji'nin istismarı sokaklarda olmuştu. Hindistan'da yetim kaldıktan sonra acımasız bir evlat edinme şebekesinin pençesine düşmüştü. Nevada'ya geldikten kısa bir süre sonra şirket

kapanmış, kurbanları rüzgârlara savrulmuştu. Savunmasızdı.

Onu ilk yanımıza aldığımızda, annemle babamın benim hakkımda konuştuklarına kulak misafiri olmuşum.

Annem, "Vice'ı hiç kimseye karşı bu kadar korumacı görmemiştim," dedi.

Babam, "Çünkü hiç kimsenin onun -ya da bizim- korumamıza daha fazla ihtiyacı olmadı," diye homurdandı.

Ama yeni kardeşime yardım etmek için hiçbir şey yapamadım.

Dmitri'ye yardım edebilir miyim?

Zihninin sürüklendiğini söylerken, ayrıştığını mı kastetti? Taciz edilmiş miydi?

Ailesi o küçükken ölmüştü. Belki de o ve kardeşleri Rusya'nın uzak kuzeyinde tehlikeli bir yere gönderilmişlerdi. Yirmi beş yıl önce neler olmuş olabileceğini kim bilebilirdi ki?

Bu da onun kontrollü olma ihtiyacını açıklıyordu. Dmitri de "yolun başında" güveninin boşa çıktığını söylemişti.

Ona doğru baktım. Babam haklıydı. Evlilik eksileri gerçek olabilirdi ve şu anda onu öldürmek istiyordum. "kocama" zarar veren herkesi.

Dmitri sustuğunda doğruldum. Bana geri dönecek miydi yoksa gidip onu bulmalı mıydım?

Kısa bir süre sonra çok daha sakin bir şekilde geri döndü, ama hâlâ bir şeylerle kaynıyordu. Saçları kurumuştı.

-mükemmel görünümünden çok uzaktı- ama onu bu şekilde daha da çekici buldum. Bu gece kesinlikle bir ölümlüydü.

Ne söylemeliyim? Karar verdim: "Merhaba."

Başını salladı. Durgun bir ses tonuyla,
"Davranışlarım konusunda kafan karışmış olmalı.
Endişeli olmalısın." O

Sanki birinden alıntı yapmış gibiydi. Bunu ona Maksim mi söylemişti? Her kimi aradıysa en azından makul biriydi.

Dizlerimi göğsüme çektim. "Öyleyim."

"Seni korkutmak istememiştim. Şimdi baştan başlayacağız." Yorganı üzerimden çekti. "Çıkar üstünü cübbe."

Ne? Hiçbir açıklama yapmadan seks yapmak mı istedi? Ona konuşmamız gerektiğini söylemek üzereydim, ama sonra o
kot pantolonunun fermuarını açıp çıkardı. İçimden bir nefes kaçtı.

Dmitri'nin konuşmaktan başka bir şey yapmaya ihtiyacı olduğu açıktı. Yatağın kenarına oturdu ve bana doğru uzandı,

Parmaklarının arkasını çene çizgimin üzerinde gezdiriyor.
"İçine girdiğimde bana bakmanı istiyorum."

Onun sert bakışlarıyla karşılaştım. Sanki gözlerimi ayırabilirmişim gibi.

Yatakta bana katıldı ve örtüyü üzerimize çekti. Beni kendisiyle birlikte aşağı indirirken elleri titriyordu.

Orada yatıyorduk, başlarımız aynı yastığın üzerindeydi. Daha da yaklaştı ve sikinin başı göbeğimi sıyırdı.

Nemin tenimi ıslattığını hissederek ürperdim. Beni baştan çıkarmasına izin veriyordum. Beni baştan çıkarmasını istiyordum. Zihnim kargaşa içinde olabilirdi ama bedenim onu istiyordu.

Alnımızı birbirine yaklaştırdı. "Sana sahip olmak için her şeyi göze alırım." Yüzümü kavradı ve eğildi, dudakları benimkini fırçaladı. Sanki beni yeterince okşayamıyormuş, beni yeterince hissedemiyormuş gibi başparmakları yanaklarıma sürtündü.

Parmaklarımı kalın saçlarının arasından geçirdim. Ne zaman o Dilini benimkine daldırdı, temas dışarıdaki şimşek kadar

elektrikliydi.

Dilimi kendi diliyle okşadı, ta ki birbirimize dolanana kadar. Derin derin. Nefeslerimizi paylaşıyorduk.

Aman Tanrım, o öpücük. Bana ihtiyacı olduğunu biliyordum. bu ihtiyacı tercüme etti. Bana can simidi gibi bakmıştı. Şimdi de bana bir hayat öpücüğü veriyordu.

Ve bu beni ters yüz etti.

Onu kollarıma almak ve vermek, vermek ve vermek istedim.

Ellerinden biri bacaklarımın arasını avuçlamak için aşağı indi. Onun için yanıp tutuştuğumu fark etti ve dudaklarıma doğru inledi.

Geniş tepesi girişimi dürttü. Bu oluyor mu? Delicisini hissedebiliyordum; metal cızırdıyordu.

Gözlerimi yakalamak için öpüşmemize ara verdi. "Hazır mısın, moya zhena?" Başını amımda aşağı yukarı ovuşturdu,

ıslaklığını yayıyordu. Bunu tekrar tekrar yaptı -sanki bir çizgiyi aşmaya hazırmış ama hala tartışıyormuş gibi.

Ucu girişime her değdiğinde, onu yakalamak için kalçalarımı eğdim. Bunun için titriyordum, omuzlarını tutuyordum. Alyansım dikkatimi çekti ve sanki her zaman parmağımı süslemiş ve her zaman süsleyecekmiş gibi bir deja vu hissine kapıldım. Onunla yüzleştim. "Ben hazırım."

Çenesi sabitti, o koyu kehribar gözleri beni vücudu kadar sahiplenmek üzereydi. Başını içeri sokarken bakışlarımı tuttu. Sert şaftı etimi boyun eğmeye zorladı.

Kalçalarını sıg bir şekilde pompaladı ve beni ağılattı.

Çok zevkliydi. . . .

Göğsünden bir inilti yükseldi ve ter tenini buğulandırdı. Daha derine devam etti, beni doldurdu, sahiplendi.

Beni değiştiriyor.

Bundan sonra asla eskisi gibi olamayacaktım. Karmakarışık duygularımın ortasında bile bunun farkındaydım.

İçime derinlemesine yerleştikten sonra öylece donup kaldık. "Rai." diye mırıldandı. Cennet.

Nefes nefese kaldım. "Evet, öyle."

"Kim cennetten ayrılmak ister ki?"

Sürüklenmek gibi mi?

"Bana bakmaya devam et, Vika. Tanrım, vücudunun nasıl hissettirdiğini yakında anlayacağız." Beni yatağıma götürdü.

kalçalarımın arasında duruyordu. Güçlü gövdesi üzerimde yükseliyordu.

İlk tam itişiyile komutunu test ettim - çünkü gözlerim başımın içinde geriye yuvarlandı. "Aman Tanrım." Kollarını kavrayarak etrafında eridim.

"Güzel gözlerine bakmam gerek."

Nefesimi tutmaya çalışarak bakışlarına karşılık verdim. "Dmitri." Onun adı benim daha fazlası için yalvarışımdı.

Kalçalarını geri çekti, sonra yavaşça içimde sallandı. "Artık bana aitsin." Sesi boğuktu.

"Geri dönülmez bir şekilde."

Sırtım dikleşti, meme uçlarım onun nemli göğsünü sıyırdı.

Bir sonraki hamlesiyle Rusça sözcükler ısırdı.

Tırnaklarım derisine battı. "İngilizce, bebeğim.

Bilmek istiyorum "

"Sen olduğunu biliyordum," dedi, yüz ifadesi yarı çıldırmış gibiydi. Kalçalarımın birini kavradı, klitorisimi ovmak için başparmağını uzattı.

Eklenen his yüzünden inledim.

"Karım olacağını biliyordum. Sana takıntılıyım, Victoria. Her zaman da öyle olacak."

Şu anda anlıyordum. Kusursuz vücudunu zevk vermek için kullanan rüya gibi bir sevgiliydi. Belki de ben zaten Ona da takıntılıydım. Ellerim kığını kavramak için eğildi.

Hâlâ klitorisime çalışıyordu, daha sert bir itiş yaptı. Ve bir tane daha. "Sana sahip olmak için her şeyi yapardım! Bunu unutma."

Ne zaman daha derine inemeyeceğini düşünsem, daha büyük bir güçle dalıyor ve şaşkınlıkla haykırmama neden oluyordu. Ben

Gözlerindeki vahşi bakıştan ve parmaklarımın altında çalışan kığının hissinden büyülenmişim.

Dizlerimin arkasını kavradı ve iki yana açılmış kalçalarımın arasında sertçe debelendi. Alnından zıplayan göğüslerime ter damlıyordu. "Vücudun beni deli ediyor." O içime itti, nefesimi çaldı.

Başım sarsıldı. "Ah, Tanrım!" Bacaklarımı beline kilitledim, ona yeterince yaklaşmadım.

"Kendini bana ver." Ensemenden tuttu ve beni yukarı çekti. "Bana olduğun her şeyi ver!" Bana her zaman daha fazlasını isteyeceğini, bunu benden zorla alacağını söylemişti. Şimdi de ona teslim olmamı istiyordu.

Bu hayata.

Büyüleyici gözleriyle bunu talep ediyordu. Vücudumdaki inatçı tutuşuyla.

"Dmitri!" Zevkle savaştım, bunun hiç bitmemesini istiyordum. "Çok yakınımlı... çok yakınımlı!"

"Yüzüğümü takıyorsun." İt. "Her zaman takacaksın. Sen benim karımsın. Söyle." İt.

Büyüsüne daha da kapılıp, "Ben senin karınım." dedim. Dişlerini gıcırdattı. "Yine mi!"

"Ben senin karınım!" Bunu bana tekrar tekrar söyledi, ta ki ben kendi kendime mırıldanıp kendimi büyüleyene kadar.

Kulağıma itiraf etti: "Her zaman sen olacaktın. Yoksa asla olmazdı."

Ciğerlerimden ani bir çığlık koptu. Sadece hislerimle değil, duygularımla da orgazm oldum. Parmaklarım onu kavradı, tırnaklarım ona battı.

"Seni hissediyorum. . . benim için geldiğini hissediyorum!"

Altında kıvrandım, zevk her santimimde dolaşıyordu. O sarsıcı anlarda, ben onun olmuştum.

Ona başka birine olmadığım kadar bağılıydım.

"Kollarını göğsünün üzerinde kavuştur" diye emrettiğinde daha yeni gerçekliğe dönmüştüm.

Sormadım, sadece itaat ettim.

Bileklerimi kavradı ve beni kendi kollarımla hapsetti. İstesem de hareket edemiyordum. Bu deri ya da zincirsiz bir esaretti. Sadece bir adam zevk alıyordu.

Beni istediği pozisyona getirdikten sonra Dmitri Sevastyan sevişmeye başladı.

İri bedenini kalçalarımın arasına sıkıştırdı, kaldıraç olarak beni kavrayışını kullandı. Aletini kabzasından ucuna kadar içime sokarak amıma vurmaya başladı.

Hiç bu kadar derin bir şey hissetmemiştim, sanki bekâretimi alıyormuş gibi. "Bana ne yapıyorsun?"

Son kontrolüne de tutunmuş gibiydi. "Siktiğimin karısı."

"Ahhh!" Bir çığlıkla boşaldım. Bana daha sert vurdu. Tekrar boşaldım.

Zihnimi bomboş bırakıyor, beni uzun uzun kandırarak unutturuyordu. Sadece tek bir düşünce kalmıştı: Ben onunum.

Teninin benimkini tokatlarken çıkardığı sesler üzerine ısırdı, "Uhn! Sana dölümü vermek üzereyim! Buna değer-"

Vücudu dondu. Göğsünden gırtlaktan bir çığlık koptu.

Bakışlarımız kilitlendi. Onunki kederliydi. Nefes aldığını sanmıyorum.

Sonra boşalmaya başladı.

İlk yakıcı fışkırmasıyla birlikte havaya kalktı. Kalçaları kontrolsüzce sarsılıyor, siki zonkluyor, çılgınca bir kükreme çıkarıyordu: "VICTORIA!"

Öfkeyle daldı, bağırışları her yeni meni seliyle eşleşiyordu. Serbest bırakılması vücudum onunkini boşaltmıştı.

Dudaklarından son bir inilti geçti. Kemiklerine kadar bir ürperti. Kayboldu, "Benim." diye mırıldandı. Sonra üzerime yığıldı.

Bir süre uzandık, nefesimizi tuttuk. Kalbim hızla çarpıyordu; onunki de cevap olarak çarpıyordu.

"Canın acıyor mu?" diye sordu.

"Uh-uh." Acıdı mı? Süzüldüm. "Bu seksten daha fazlasıydı." Ses tonum hayret vericiydi.

Kollarını dikleştirerek ayağa kalktı. Göz kapakları ağırlaşmıştı, benim hissettiğim kadar uyuşmuş görünüyordu. "Hâlâ buradayım."

Gözlerinden birinden bir damla yaş süzüldüğünde göğsüm sıkıştı. "Bebeğim?"

"Sen." Boğazı sanki duygularını kontrol altına almaya çalışıyormuş gibi çalışıyordu. "Ne yaptığının farkında değilsin."

Telaşlandım. "Ne?"

"Her şeyi."

Kafamdaki karışıklığı çözmeye çalışıyordum ki dudakları tamamen kıvrıldı ve bronz tenine karşı bembeyaz dişlerini gösterdi. Bana karşı ilk gerçek gülümsemesiydi.

Nefesimi içime çektim. Gözleri erimiş altın rengine dönmüştü ve sevinçli görünüyordu. Sanki gelmiş geçmiş en büyük darbeyi gerçekleştirmişiz gibi.

Onun büyüü altında daha derine. "Daha iyi mi?"

"En iyisi. Geçmişten uzak bir dünya." Aleti içimde zonklıyor, sertleşmeye başlamıştı bile. Sevinçli bakışı değişti, karardı. "Bu da demek oluyor ki telafi etmem gereken çok şey var, Karım....."

BÖLÜM 24

Pencerelere vuran yağmur beni uyandırdı. Kafam karışmıştı, yavaş yavaş nerede olduğumu hatırladım.

"Dmitri?" Ondan bir iz yoktu. Yatağın başucundaki saat sabah dörde çeyrek kalayı gösteriyordu.

Beni defalarca kucağına aldı, ben bayılana kadar o hala içimdeydi.

İçimde bir tedirginlik hissederek kalktım ve bornozumu giydim. Onu ikinci katta hiçbir yerde bulamayınca aceleyle aşağı indim.

Mutfaktan, rüzgârla savrulan tarlada gölgeli bir figür gördüm. Şimşekler çakarak etrafı aydınlattı.

Dmitri mi?

Yarı giyinikti, uçurumun kenarında duruyordu. Fırtınada dışarıda ne işi vardı? Bir çift fransız kapıya doğru koştum.

Ona kolundaki yara izini hiç sormamıştım. İntihara meyilli miydi? Hâlâ mı?

Kalbim boğazımda, bir kapıyı yırtarak açtım ve gözlerimi siper ederek yağmura doğru koştum.

Onu kaybetme fikri.

Rüzgârlar uğuldadı ve dalgalar çarptı. Her darbede ayaklarımın altındaki zemin titredi. Gök gürledi.

Kenara çok yakın durdu; dalgaların savurduğu deniz serpintileri ayak bileklerine çarptı. Üzerinde sadece kot pantolon vardı, göğsü çıplaktı. Başını geriye eğerek yağmurun yüzüne vurmasına izin verdi ve kollarını iki yana açtı.

Yağan damlalara karşı gözlerimi kırıştırdım, gözlerime inanamıyordum. Gülümsüyordu.

"Dmitri!"

Başını eğdi ve bana dönerek elini uzattı.

İniş konusunda tedirgin olsam da kabul ettim. Rüzgara karşı, "Burada olmana gerek yok." diye bağırdım.

"Bu iyi bir fırtına, aşkım."

Avucumu sıcak göğsüne koydum. "Üşümüyorsun ama titriyorsun. Neden titriyorsun?"

"Nasıl tarif edeceğimi bilmiyorum..." Aksanı kalındı.

"Hissediyorum. Çok fazla şey hissediyorum. Ve bunların hepsi benim için yeni." Gözyaşları yüzünden aşağı mı süzülüyordu, yoksa bunlar yağmur damlaları mıydı?

"Parçalanmak kelimesini düşünüp duruyorum.

Parçalanmaya neden olmak. Otuz iki yıldan uzun bir süre boyunca bütünleşmiştim ve şimdi başka bir şeyim."

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

Bana sıkıca sarıldı, sonra başını tekrar arkaya yatırarak fırtınanın tadını çıkardı. "Canlı canlı derim yüzülmüş gibi hissediyorum. Ham ve açığa çıktı."

"Kulağa korkunç geliyor."

Yüzünü indirdi ve gözlerimle buluştu. Kirpiklerinde nem vardı, siyah saçları yanaklarında dalgalanıyordu. "Bu saf. Şimdi yeniden yaşıyorum."

Bunlar deli saçması mıydı? Yoksa içini mi döküyordu? Neden söylediklerine bir anlam veremiyordum? "Seni anlamak istiyorum. Bana yardım et!"

"Bu gece için plan yaptım; hazırlandım. Yine de aklımın bir köşesinde geçmişimin kazanacağından korkuyordum, her zaman olduğu gibi. Ama bir karım, bir sorumluluğum vardı. Seks artık benimle ilgili değildi; bizimle ilgiliydi. Ve senin zevkini kendi zevkimden daha çok önemsiyordum. Bir süreliğine uzaklaşsaydım, muhtemelen haberin olmazdı. Eğer gitmezsem, seninle ilgilenilecekti."

Gitmiş mi? Gerçeklikle bağını kalıcı olarak kaybetmek gibi mi?

"Onunla savaşmayı bıraktım." İri elleriyle omuzlarını kapattı. "Hayatımda ilk defa, bıraktım. Mücadelelerim sona erdi. Senin sayende cesaret kazandım. Durdum

"Aklımı sarmaya çalışıyordu ve 'Bırak kanasın' dedi." Bana olan tutumu sıkılaştı. "Ama olmadı Victoria. Yaralarım dağlandı ve kapandı."

Önümüzde yüksek bir dalga kırıldığında, bir kolunu belime doladı ve bizi kenardan uzaklaştırdı. "Sen bana güvendi, ben de bize güvendim." Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirdi. "Moya zhena, benim güzel karım. Başlayabiliriz."

Bunun üzerine bu adam, kocam, beni öptü. Son gözyaşlarının tadını alabiliyordum.

BÖLÜM 25

Uyumaya başladığımızda şafak sökmek üzereydi. Dimitri yağmurda geçirdiği katarsisten sonra beni içeri getirmiş ve benimle tekrar sevişmişti.

Şimdi başımı göğsüne yaslamış, saçlarımı okşarken kalp atışlarının sükûnetini dinliyordum. Cevaplar için onu sıkıştırabilirdim ama içgüdülerim bu saatleri onunla huzur içinde, geçmişi deşmeden paylaşmamı söylüyordu.

Aklımdan geçenleri okuyarak, "Zamanla sana her şeyi anlatacağım," dedi.

"Yapacağını biliyorum." Bu gece biraz delirmiş miydi? Evet, öyle. Ama şimdilik ona ayak uyduracak, hızını onun belirlemesine izin verecektim. "Yine de bir fikrin var."

Ona karşı başımı salladım. "Eğer sürüklenme derken ayrışmayı kastediyorsan, o zaman evet."

Yanımda gerildi, sonra tekrar rahatlamak için çaba gösterir gibi oldu. "Baba."

Yani istismara uğramıştı. Kalbim onun için acıyordu. "Yapmamam gereken bir şey var mı? Seni asla incitmek istemiyorum. hatırlatırım."

"Yapabileceğin hiçbir şey yok. Sadece ... sadece gitme." Çok karmaşık, ilgi çekici bir adamdı. Bazen tamamen baskın ve hakim; diğer zamanlarda ise savunmasız.

Dmitri Sevastyan'ı sadece dört gündür tanıyordum. Söylediği gibi, evlenmekle evlendirilmek arasında fark vardı. Birine bağlanmıştım ama diğerine değil.

Zamanım olsa yapabilir miydim?

Gün ve gece boyunca beş sonuca vardım.

Bir: Başka bir erkekten asla daha fazla etkilenmez ya da cinsel olarak tatmin olmazdım.

İki: Geçmişi duygularımı daha da güçlendirdi çünkü daha iyi bir geleceğe ulaşmak için çok çalışıyordu. Her şeye rağmen hala umutluydu.

: Dmitri'nin zihinsel sorunları muhtemelen beni gerçekten sevmeye başlaması mümkün olabilirdi.

Dört: Çaresizce ona göz kulak olacak birine ihtiyaı vardı.

Beş: İstesem bile, bıkkınlığımı bir gecede üzerimden atamazdım.

Sonunda ona "Uyandığında burada olacağım" dedim. Biraz uyuduktan sonra, giderek artan duygularımla -şefkat, minnettarlık, koruyuculuk, suçluluk- boğuşurdum.

"Bu kadar yeter. şimdilik." Ben neredeyse uyuyana kadar saçlarımı okşadı. "Vika?" Nefesleri derin ve eşitti. O da uykuya dalmak üzereydi. "Teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Kocan olmaktan onur duyuyorum." Uyuyakaldı.

Seni güzel, berbat adam.

Uykusunda, sanki beni kendisine bağlamak istermiş gibi saçlarımın ucundan tuttu.

BÖLÜM 26

"Victoria?" Dmitri yatak odasının sahanlığından bağırdı. Uyandığında benim yattığım tarafı boş bulmuş olmalıydı.

Hemen seslendim, "Mutfakta!" Açlık beni aşağıya sürüklemeyi önce saatlerce onun uyumasını izlemiştim.

Kötü bir aşçı olarak nam salmış olmama rağmen, ona yatakta kahvaltı hazırlamaya karar verdim. Neyse ki buzdolabındaki her yemeğin üzerinde ısıtma talimatları ve eşlikçi önerileri vardı.

Yemeği ısıtırken Karin'e bir güncelleme mesajı attım. **Vice: Kardeş kasası. Kötü bir şey yaptım.**

Ne demek istediğimi, hedefime çok yaklaştığımı, gardımı düşürdüğümü anlayacaktı.

KV: Ne kadar derin?

Ahlaksız: Ona yatakta kahvaltı hazırlamaya çalışıyorum. SEN KIMSİN?

Ahlaksız: Bir aptal gibi, onu uyurken izledim.

Dinlenmeye ihtiyacı olduğunu düşünerek uyumasına izin verdim. İç çekmeye değer yüzü rahatlamıştı, seksten kaçarken gösterdiği acıdan ya da uçurumdaki coşkulu ifadesinden çok farklıydı.

KV: Anladığım kadarıyla "tamamlama" iyi gitti. Şimdi ne yapacaksın?

Gecenin olaylarını tekrar gözden geçirdikten ve duygularıyla boğuştuğundan sonra bir karar verdim: Yine de yıldızlara uzanmayacaktım.

Ama belki de onların mekanını araştırıp bir giriş arayabilirim.

Ahlaksız: Bunun nereye varacağını görmek istiyorum.

Geriye tek seçenek olarak yüzük kalıyor. En fazla 9 gün sonra gelip alacağım.

Çünkü Al'ın bunu nakde çevirmek için zamana ihtiyacı var.

Dmitri gri boxer külotu ve başka hiçbir şey giymeden aceleyle mutfığa girdi. Gözleri biraz yabaniydi ve nefes nefese kalmıştı. "Vika?"

"Yanında bekleyebildiğim kadar bekledim ama sonra seni yemekle uyandırmaya karar verdim. Bak" -bir araya getirdiğim tepsiye el salladım- "Vazoya çiçek bile koydum, gerçi kırptığım orkide muhtemelen bir milyar dolara mal olmuştur."

"Sen ... üstsüzsün." Yutkundu.

Sadece dantelli siyah bir tanga giymiştim. "Evet, öyleyim!" Omuzlarımı sallayarak ona bir hareket verdim, kaşlarını çatarak bakması hoşuma gitti.

"Merhamet," dedi. "Şimdi hâlâ rüya gördüğümü biliyorum." Uyandığında her şeyin bir rüya olduğuna mı inanacaktı?

Benim vardı.

Karmakarışık siyah saçları ve kapüşonlu gözleriyle yaklaştı. "Her zaman üstsüz mü yemek yersin?"

"Ah, bakın, kocam bunları örtmememi emretti."

Gülümsedi. Tamamen! "Kocanız çok zeki bir adama benziyor."

Nefesim kesildi. "Öyle. O bir teknoloji dehası." Başımı yukarı kaldırdım. "Uyandığında orada olmak istedim. I

"Çalar saat BJ, kahvaltı ya da gıdıklanma konusunda tartıştılar."

"Gelecekte, bu üçünden ikisini tercih ederim. Özellikle de birini."

Surat astım. "Tam olarak yanlış olanı seçtim, değil mi?"

"Kahvaltıda bana ne servis edildiğine bağlı." "Kahvaltıda ne servis edildiğine bağlı.

Beni kollarına aldı ve mutfak masasına taşıdı. "Seni yiyip bitireceğim....."

Kahvaltı, ikinci çekim.

Isıttığım her şey şimdiye kadar soğumuştur. Neyse ki daha çok vardı. Yiyecek aramaya başladığımızda ona "Açlıktan ölüyorum," dedim.

"Biliyorum, hiç bu kadar aç olmamıştım." Dmitri karnını ovuşturarak dikkatimi yontulmuş karın kaslarına ve aşağıya doğru inen siyah saç izine çekti. . .

Yemeğe konsantre olmam gerektiğinden bakışlarımı başka yöne çektim.

Buralarda kruvasan yok muydu? Fırını tekrar çalıştırdım.

"Yemek yapmayı sever misin?" diye sordu.

"Ben daha çok bulaşık yıkarım." Tereyağı ve reçel getirmeye gittim. "Ama ısıtma ve yeme konusunda çok iyiyimdir."

"Genelde ne yapmaktan hoşlanırsınız ?" Sesi hiçliğe karıştı.

Bir kalıp tereyağı daha almak için buzdolabına eğilmiştim, onu kışkırtmak istememiştim bile. Doğrudum ve etrafımda döndüm.

"Vika!" Aradaki mesafeyi uzun bir adımla geçti ve belimi kavradı.

"Bir dakika, koca adam! Beni beslemelisin-"

Ağzı benimkinin üzerine indi.

Kahvaltı, çekim üç.

"Bu sefer yemek zorundayım," dedim öpücükler arasında. Beni tezgâha doğru bastırmış, vücuduyla hapsetmişti.

"O zaman neden beni baştan çıkarmaya devam ediyorsun?" Devam etti

Bu yüzden kendimi geri çekilmeye ve onunla yüzleşmeye zorladım.

"İki seçeneğin var, Dmitri. Kendini kontrol edebilirsin, memelerim hareket etse bile" -sancılar içinde bana bu görüntünün onu ne kadar vahşileştirdiğini söylemişti- "ya da gidip bana tişörtlerinden birini getirirsin."

"Günümün bilmecesi bu mu? Seninle olan bu hayatı seviyorum."

Sırıttım. Benim de hoşuma gidiyordu. "İşimiz biter bitmez soyunacağım."

"Yeterince yakın değil." Yürürken Rusça homurdandı. Onu görebilmek için eğildim. Kıçı gerçek dışıydı. Bırakmışım

Gece boyunca üzerinde çizikler var.

Kontrol için nefes alarak kahveyi doldurdum. Kendininkini nasıl alacaktı?

Döndüğünde, ona bir tişört karşılığında bir fincan verdim. Sahip olduğu en ince tişörtü mü bulmuştu? Meme uçlarım görünüyordu.

Sinsi Rus. "Kahvenizi nasıl sevdiğinizi bilmiyorum -ve bu ne kadar tuhaf?- bu yüzden benimki gibi yaptım."

Bir yudum aldı. "Güzel. Teşekkür ederim."

"Ama senin tercih ettiğin gibi değil." Gözlerimi kısmıştım. "Kahve içiyor musun ki sen?"

Omuz silkti. "Bir yıl içinde değil." Ciddi anlamda hayatını değiştiren bir yıl geçirmişti.

"Ama yine de kupayı kabul ettiniz?"

Başını salladı.

Awww. "Daha tatlı olabilir miydin?"

"Sana karşı çok tatlıyım." Kahveyi bir kenara bıraktı, gözlerinde o bakış belirdi - yarı esaret, yarı karanlık şehvet.

Yanan bir fitil gibi tepki verdim. Kötü bir şey yaptım. İçsel sarsıntı. "Whoa, Dmitri. Yemek."

İç çekti. "Pekala."

Karıştırdık, dilimlenmiş meyve ve kahvaltılık jambon seçtik. Açlığını bastırdıktan sonra ona sordum, "Hep bu kadar uzun mu uyursun?"

"Asla. Ve hiç bu kadar sağlam olmamıştı." Farklı bir adam gibi görünüyordu. Birkaç kez gülümsemişti - sanki gülümsemesi sadece şartlı tahliyeyi bekliyormuş gibi. "Belki de hepsi sürecin bir parçasıdır."

Daha fazlasını öğrenmek için can atıyordum ama sabırlı olabilirdim. Bu yüzden hafif tuttum. "Dün gece iyi miydik?"

Beni tezgâhın üzerine kaldırdı ve kalçalarımın arasında durdu. "Harikaydık, zhenâ."

Şimdi, dokun ve git cinsel durumu kendi kendine çözüldüğüne göre, her zamanki endişem merkez sahneye çıktı. Ailem. Yüzüğüme baktım.

"Aklında bir şey mi var?"

Ona pratik gülümsememi verdim. "İnsanları okuyamadığınızı sanıyordum."

"Yapamam," dedi, gözleri ışıl ışıldı. "Ama sonunda yemek yemeyi bıraktın, ben de seni başka bir şeyin meşgul ettiğini düşündüm."

Omzunu yumrukladım. "Benim bir komedyenim var Ellerini mi? Evlilik sözleşmenize bir ağırlık maddesi koymalıydınız." Alnımı tokatladım. "Oh, çok geç ..."

Neredeyse kıkırdıyordu. Kahkahasını henüz çalıştırılmamış bir kas olarak düşünmeye başlamıştım. Onu kullanmayı kolaylaştıracaktık.

Yüz ifadesi ciddileşti. "Nasıl görünürsen görün, seni her zaman arzulayacağım."

Eğildim ve alt dudağını ısırđım. "Taş gibi karın kaslarını kaybedersen buradan giderim." Mükemmel, Vice, onu terk etmekle ilgili şakalar mı yapıyorsun? Konuyu çabucak değiştirdim. "Günlerimizi nasıl öngörüyorsun?"

"Seni dünyanın her yerine götürmek istiyorum. Ya da ailenin Pazar yemekleri arasında gidebildiğimiz kadar uzağa."

Dmitri'nin gitmeyeceği akşam yemekleri. "Rusya'da geri dönmen gereken bir evin yok mu?"

"Hayır. şirketimi sattıktan sonra bir mülkten diğerine taşındım." Kendi kendine "Hayaletlerden kaçıyorum" diye ekledi. Ben daha bunu sormadan, "Hoşunuza gideceğini düşündüğüm birkaç mülkümüz var" dedi.

"Ama eninde sonunda Rusya'da yaşamak isteyeceksin." Evet de. Bana büyük bir engel gösterin.

"Hayır. Kaliforniya'yı seviyorum. Sanırım gelinim de seviyor."

Hiç. "Burada normal günlük hayatımız nasıl olurdu?"

"İş yapmak için ihtiyaç duyduğum saatler dışında hizmetinizdeyim. Gezip eğlendikten sonra, belki de kıyafet tasarlama hayalinizin peşinden gitmek istersiniz. Paris ve Milano'yu ziyaret etmeli ve ilgi alanlarınızı araştırmalıyız."

Peki o zaman. "Dünyanın moda başkentlerini gezelim mi?" "Neden olmasın? Para bize kıskanılacak bir giriş sağlıyor. Yapabiliriz gösterilere ve fuarlara katılabilir ve en ünlü evleri gezebilirsiniz. Arkadaşlarınızı ya da ailenizi davet edebiliriz. Ya da benimkileri. Ya da her ikisini."

Mürettebatım Sevastianlarla nasıl anlaşacak?
Fark etmezdi. İçlerinden birinin ağızından kaçırıp bizi ifşa
etme riskini asla göze alamazdım. Dmitri manevra
yapıldığını ve kullanıldığını öğrenirse ne olacağını hayal
ettim. İnanır mıydı?

Aramızdaki her şey gerçek miydi? Onu gerçekten
önemsediğimi ve mutlu olmasını istediğimi mi?

"Ve tabii ki" -göğsüne uzandı- "sen ve ben birbirimize
büyük miktarlarda seks sağlayacağız."

Ama geriye yaslandım. "Dur bakalım, koca adam. Eğer
biraz dinlenmezsen amımı buzlamak zorunda kalacağız.
Yasak bölgeden her yere girebilir hale geldi, sıfırdan
altmışa kadar."

Elini yumruk yapıp sıkarak bıraktı. "Zaten bir randevuya
geç kaldık."

"Randevu mu?"

"Evet, suyun dışında. Bu yüzden sana bu geceye kadar
izin veriyorum. Ama sonra sana hoşuna gideceğini
düşündüğüm bir şey göstereceğim. "

BÖLÜM 27

Bir balinanın üfleme deliğinden rüzgârla savrulan spreyn yüzüme değdiğinde **irkildim**.

Kanomuzun etrafında yüzüyorlardı - o kadar yakınlardı! Dmitri'ye şok olmuş bir bakış attım. "Bu az önce oldu mu?" Heyecandan titriyordum, muhtemelen tekneyi salladım.

Bize kürek çektirirken öğleden sonra güneşinin altında bir tanrı gibi görünerek bana sırttı. Bir çift sörf şortu giymişti. Gömlek giymemişti. Geniş göğsünün buğulu derisi parıltıyordu. "Ben bir tanığım."

Daha önce bana acele mayo giymemi yoksa geç kalacağımızı söylemiş, sonra da kanoya atlamam için beni koya götürmüştü.

Tereddüt ettiğimde, nasıl yapacağımı bilmediğimi itiraf ettiğimde. çenemi sıktı ve bana, "Seni tuttum. Sadece rahatla ve işi bana bırak."

Şimdi ona nefes nefese sordum, "Balinalar için nasıl randevun olabilir? Ne zaman geleceklerini nereden biliyordun?" Benji fotoğraf çekebilmek için her şeyini verebilirdi.

"Bunun için bir uygulama var. Bu sürü kıyıya doğru ilerlemeye başladığında telefonum alarm verdi."

"İnanılmaz. Aklımı başımdan alıyorsun. Ve bugün tek yaptığım göğüslerimi biraz sallamak oldu."

Sırtışı genişledi. "Ben daha iyi bir pazarlık yaptım. Söyle bana, evimizi beğendin mi?"

"Eh, sorun değil, sanırım." Omuz silktim. "Tabii ki istiyorum! Arka bahçede balinalar var!"

Bir başkası daha da yakından yüzeye çıktı ve bir bebeği vardı! I Dmitri'ye baktım, ne kadar heyecanlandığımı görmesini istiyordum.

"Biliyorsun,  m r boyu  iftle iyorlar," dedi, yüz ifadesi bana benim gibi söylüyordu.

Vay be.

Sürü ilerledikten sonra, Dmitri bizi kıyı boyunca sorunsuzca yönlendirdi. Bir burnun etrafından dolanarak Bir sonraki koyda, tepeleri süsleyen birkaç bungalov gözüme çarptı. Modern tasarımları ve geniş camları ana evi akla getiriyordu. "Bunlar da ne?"

"Misafir konutları." Her biri kartpostal gibi okyanus manzarasına sahip olacak. "Ailenin ziyaret etmesi için."

Ailem yaklaşık otuz Valentine ve arkadaşlarından oluyordu. Hey, belki kartelden burada saklanabiliriz.

Ama o zaman Dmitri kesinlikle ne olduğumuzu anlayacaktı. Ne olduğumu.

Endi e mutlulu umu bastırdı. Y z   me özlemle baktım. Onu Karin'e nasıl ka ıracaktım? İstemiyordum ve güvenlik kameraları sinsice bir ziyareti önleyecektir. Belki y z    ormanda saklayabilir ve izini sürmesi için telefonumu bırakabilirim. Dmitri'ye y z   n okyanusta kaybolduğunu söyleyebilirim.

bir hırsızlık için su lanacaktı. Bir başka yalan daha.

Elmas bir güneş ışını yakaladı, agresif ışık i neleri gözlerime battı - sanki soğuk bir şekilde planladığımızı biliyormuş gibi

 itle.

Evet, ben de bir sonraki dolandırıcı kadar batıl inan lıydım ve evlilik y z klerinin sembol olduğuna inanırdım.

Dmitri'nin bana verdiği y z    feda ederek, onun bana karşı olan duygularına u ursuzluk mu getirecektim?

Bunun bir önemi var mı ki? Kartları çoktan aleyhimize y  mı tım.

Dmitri akşam yemeği sırasında, " Biz dışarıdayken bazı Şeyler teslim ettirdim," dedi.

Havuz güvertesinde kayısılı fesleğenli tavuk salatası ve ısıtılmış kruvasanların tadını ıkartıyorduk. Bir şişe viski açmıştı.

nefis bir şarap, özellikle de benim tketimim için.

Deniz esintileri hafif ve ılıktı, tuzlu su kokusu kanıma işliyordu. "Ne gibi Şeyler?" Kanıma girmeye başlamıştı. Rüzgâr saçlarını ve düğmeleri açık beyaz keten gömleğini karıştırdığında i çektim. Yırtık kot pantolon giymişti. ve yalınayaktı. Onun bu rahat yönünü seviyordum. "Bazı düğün hediyeleleri."

"Senden mi?" Bizim demek istediği eve baktım. "Yeterince Şey yapmadın mı?"

"Söz verdiğim gibi sana tüm dünyayı verene kadar olmaz." Alaycı bir ses tonuyla, "Seni utanç verici derecede şımartacağım konusunda uyarmıştım, yine de gelinim olmaya karar verdin. Neyse? İlacını al, Vika."

Sırıttım. "Dmitri, bu kadar eğlenceli olmanı beklemiyordum." Bana göz kırptı. "Kimsenin beni böyle görmesini beklemiyordum. Bu konuda çok az deneyimim var."

Para gerçekten de mutluluğu satın alamazdı. "Bugün eğlendin, değil mi?"

Kanodan sonra turlar atarak yzmştk -ya da yüzmeye çalışmıştık- ama suyun içinde birbirimize ekilmiştik. Ona yavaşça

O parmaklarıyla akıllara durgunluk veren Şeyler yaparken biz de el işi yaptık. Sonra bir Şeyler atıştırdık ve öğleden sonra güneşinin altında çıplak tembellik ettik.

İçeri döndüğümüzde büyük duşumuzu vaftiz ettik. Kabindeki bankın sadece benim oturup onu emmem için tasarlandığına yemin edebilirim. Beni yüksek mermer bir rafa kaldırdı.

Görünüşe göre arkama yaslanmamı ve öpücüğü için yayılmamı sağladı.

Ağzıma girdikten sonra beni yuttu ve bana inanmakta güçlük çektiğim bir numara gösterdi. . . .

"Bu hayatımın en güzel günü oldu," dedi. "Seninle geçirdiğim her gün diğerlerini kolayca geride bırakıyor."

Harikaydılar, ama elbette podyuma çıkan başkaları da vardı. "Çocukluğunuzdan harika günler yok mu?"

Uzaklara bakarak, "Göze çarpan biri değil," dedi.

"Sibirya'da büyümek nasıl bir şeydi?"

Çenesindeki kas kıpırdadı. "Soğuk, acımasız, sefil."

Tamam. "Hava durumu mu? Yoksa büyümek mi?"

"İstediyini seç," diye ısırdı, tavrı bana geri çekilmemi söylüyordu.

Verirdim. Ona zaman tanıyabilirdim, çünkü yaraları hâlâ iyileşiyordu - bu da sürecin bir parçasıydı. Ayrıca, ben onun geçmişini ne kadar az kurcalarsam, o da benimkini o kadar az kurcalar. Konuyu değiştirdim. "Boş zamanlarında genellikle ne yaparsın?"

"Hiç olmadı," dedi, sesi daha yumuşaktı, sanki bu ertelemeyi takdir ediyormuş gibiydi. "Kendimi geliştirmek için özenle çalıştım."

Ona bir gülümseme attım. "Sen ve senin değişikliklerin."

"Hayalimdeki kadın hayatıma girdiğinde hazır olmam gerekiyordu."

Gülümsememi hiç bozmadan, "Beni hiç tanımadığın halde bana gerçekten hayallerindeki kadın diyebilir misin?" dedim.

"Çok şey biliyorum Victoria."

Kaşlarımı kaldırdım. "Ne gibi?"

"Oral seks sırasında seni hızlandırmak zorundayım, yoksa çok hızlı boşalıyorsun. Kalbinizi bir başkasına gerçekten açtığınızda, bunu ömür boyu yaparsınız ve hataya yer bırakmayacak kadar sadıksınızdır. Sabırlısiniz.

Koruyucusunuz. Gizemlisin. Ama ben kendiminkileri paylaşırsam senin de tüm sırlarını paylaşacağını biliyorum. Yaşam sevincin sınırsız. Ve mavi gözlerin mutlulukla parladığında, kendimi uyuşturulmuş gibi hissediyorum. Benim gibi bir adam için sen bir uyuşturucusun."

Dudaklarım aralandı.

Sonra bakışlarımı kaçırdım, geçmişimi düşündüm. Brett'e kendimi gerçekten açmadığımı şimdi görebiliyordum. Açmış olsaydım, onu bu kadar çok sevmezdim. Biliyordum ki bir daha asla

ve hissettiğim tek duygu onun incinmiş olmasından duyduğum pişmanlıktı.

Daha fazlası değil.

Belki de normale çok aşık olduğum için bu ilişkiyi zorlamaya çalışmıştım. Belki de kalbimi tuttum Çünkü içten içe bir dolandırıcı için yaratıldığımı biliyordum.

Peki şimdi ne durumdaydım? Bir martıyla evliydim ve hayal edebileceğim en anormal varlığı yaşıyordum.

"Hayalindeki kadın BDSM'ye düşkün olmaz mıydı?" diye sordum. "Sana uyması için mi?"

"Oh, olacaksın," diye güvence verdi, sesi beni titretti. "Şimdiden inanılmaz derecede duyarlı ve verici bir itaatkârsın."

Bu kelimeyi sevip sevmediğimi bilmiyordum. Boyun eğmeyi sevsem bile. "Çok fazla itaatkârla birlikte oldun mu?"

"Hayır. Bildiğim kadarıyla yok."

Kaşlarımı çattım. "Evlenmeden önce başkalarını denemen gerekmez miydi? Ya bunu başka biriyle keşfetmek istersen ya da buna ihtiyaç duyarsan?" Çoğu erkek aldatırdı - canavarın doğası ve tüm bunlar - çok daha az sebeple.

"Seni bulmam tüm hayatımı aldı. Bir başkasını ne isteyeceğim ne de ona ihtiyaç duyacağım." Tanrım, sesi kendinden emin geliyordu. Hatta kendini beğenmiş. World Series of Poker'i kazanmış olsaydım sesim böyle çıkabilirdi.

"Beni anla, sana asla sadakatsizlik etmeyeceğim. Karım sadık bir kocayı hak ediyor." Söylediklerine inanıyordu.

Konuşma şekli bana kardeşlerinin sergilediği parlak bağlılığı hatırlattı. Dmitri de aynı kumaştan kesilmiş olsaydı, belki de hile yapmazdı.

Arkadaşlarıyla Vegas'a giden ve yüzüğünü gururla takan bir adam olabilir.

Ama buna nasıl güvenebilirim ki? Engellerim çok yüksek. Ve sonuçta, konu zaten tartışmalıydı.

Ona söylediğim onca yalandan sonra mı?

"Neden zaten bir sevgilin yoktu?" Sharon gibi hatunlara karşı davranışlarını hatırlayarak sordum. "Aslında, grev

bu soruyu. Neden kadınları kovaladın?"

"Çünkü bir yatak partnerinden daha fazlasını arıyordum." "Kız kardeşim seni baştan çıkarmadı mı?" Devrilmiş tepsisiyle mi? "Kız kardeşinin hoş bir insan olduğuna inanıyorum, ama o seninle kıyaslanamaz. İkiniz yan yana olsaydınız, onu görmezdim bile."

Hiçbir erkek beni Karin'e tercih etmemiştir. "Bunu kabul etmek benim için zor."

"Keşke düşüncelerimin içini görebilseydin." Alın çatıldı. Sonra esir bakışlarını bana çevirdi. "Dünyayı nasıl gördüğümü bilmek ister misin?"

Yapar mıydım? Onun aldatıcı ve karmaşık zihnine göz atmaya hazır mıydım, bilmiyordum. "Tamam," dedim, kelime daha çok bir soru gibi geliyordu.

"Ortasında tek bir mum yanan zifiri karanlık bir oda hayal edin," dedi, sesi kısılmıştı. "Oda dünyadır. Sen de mumsun."

Dudaklarımdan titrek bir nefes kaçtı. "Benden nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Büyüleyici bakışlarını yüzüme dikti. "Ne zaman Benim kadar uzun süredir karanlıktasın, moy ángel, ışığı karıştırmak mümkün değil."

Ne zaman böyle şeyler söylese, o bir rüyaydı. Eğer bir şey çok iyiye . . . "Bana karşı hissettiklerinin bir kuyruklu yıldız gibi yanıp kül olmasından korkuyorum. Çok hızlı ve sıcak. devam etti." İki haftalık yıldönümümüzü kutlayacaktık ve o beni görmeye dayanamayacaktı.

"Zamanla duygularıma daha çok güveneceksin. Eski kocanın sadakatsizliğinden sonra, bana karşı gardını indirmekte neden zorlandığını anlıyorum. Ama ben o değilim. Sana asla yalan söylemeyeceğim. Yaptığım her şey, attığım her adım senin mutluluğun için. Bunu unutmayın."

Kara tahta üzerine çivi çakmak yok.

Ayağa kalktı. "Gel. Gözlerinin yeniden parladığını görmek istiyorum." Ayağa kalktım, uzattığı eli kabul ettim ve beni içeri, soyunma odama götürdü.

Ambalajı açılmış birkaç giysimin yerine, bir mağaza dolusu couture, ayrıca aksesuarlar, çantalar, ayakkabılar ve hatta daha fazla mücevher beni bekliyordu.

Gözlerimi kocaman açarak ona döndüm.

"Elimde değil" der gibi sevimli bir omuz silkme hareketi yaptı.

Dolabın içine daldım, malzemeleri okşadım, çizgileri inceledim, renkleri ve desenleri içime çektim. Bu gardırop beni tasarım yapmaya, kafamda uçuşan fikirleri çizmeye itti. "Bütün bunları buraya bu kadar çabuk nasıl getirdin?" Her şey benim bedenimdeydi.

"Para teslimatı hızlandırır."

Kutsal bir inci dizisini elime aldım ve yüzümü onlara sürdüm.

"Sana elmas kolyenin iyi bir başlangıç olduğunu söylemiştim," dedi, sesi memnuniyetle gürlüyordu.

Zamanla onun tüm inanılmaz yeteneklerini keşfedecektim; şu anda sadece bu adama yakınlaşmaya ihtiyacım vardı. İncileri bir kenara bırakıp ona doğru ilerledim ve parmak uçlarımda üzerinde durarak dudaklarımı yanağına bastırdım. Bir buklenin altından ona bakarak içtenlikle sordum: "Nasıl bu kadar düşünceli ve cömert olabiliyorsun?"

Daha uzun boylu görünüyordu. "Ben tek bir yasaya göre yaşarım. karım isterse, karım alır. Henüz ne istediğini bilmese bile."

Gerçekten mi? Gerçek olamayacak kadar iyi, olamayacak kadar ...

"Bu arada," dedi, "başka bir sürprize hazır mısınız?"

BÖLÜM 28

Dmitri beni yatak odasına geri götürdü. Pantolonunun cebinden bir uzaktan kumanda çıkardı. Bir düğmeye basınca tüm pencereler aynaya dönüştü. "Bu bir tür akıllı cam. Misafirlerimiz olduğunda tam mahremiyet için."

"Her şeyi düşünüyorsun."

"Daha da iyi olacak." Başka bir düğmeye bastı ve aynalar ekrana dönüştü. Yatağı tüm farklı açılardan, hatta yukarıdan bile gösteriyorlardı.

"Yatak odasında kamera mı var?" Yasak heyecan beni ürpertti. "Seks kaseti mi çekeceğiz?" Nefes nefese sordum.

"Öyleyiz. Sanırım benim küçük teşhirci karım gecelerimizi tekrar tekrar izlemekten keyif alacak."

Bu fikir beni sarstı -iyi anlamda. Göğüslerim şişmeye, tangam ıslanmaya başlamıştı bile.

"Ama önce, bu akşam bir sürprizin daha var." Beni soyunma odalarımızla neredeyse aynı büyüklükte olan başka bir gömme dolaba götürdü. Daha önce boş olan bu alan şimdi

. . . yetişkin oyuncaklarıyla dolu.

Duvar rafları dolusu. Çenem gevşedi. Vibratörler, dildolar, kürekler, boncuklar ve toplar. Daha önce hiç kullanmadığım aletler.

tanıdım. "Bu ciddi bir koleksiyon, koca adam." Ben de buna dalmak için sabırsızlanıyordum.

Geniş omzunu kapı aralığına yasladı. "Baba. Birçok şey sipariş ettim."

Bunu kimin ayarladığını soracaktım ama para ve hızlandırma konusunda aynı cevabı alacağımı biliyordum.

Ben girdim,

deri kokusunun tadını çıkarırken, parmaklarım berrak bir

cam dildo, sonra parlak yeni bir kırpma. "Bu şeyle aklından ne geçiyordu?"

"Sen ve ben kendimizi şımartacağız. Bu gece, senin seçtiğin her oyuncak ya da ekipman için ben de bir tane seçeceğim."

Eğlenceli! "Tamam." Deri kelepçeli bir çubuk dikkatimi çekti. "Bu şey nasıl çalışıyor?"

"Ben sadece göstererek açıklarım, Vika." Bakışlarında meydan okuyan bir ifadeyle, "Bunu seçiyor musun, seçmiyor musun?" diye sordu.

Çenemi çıkardım. "Güzel. Evet, istiyorum."

Gözlerinde o hınzır ışık parlıyordu. O benim Seçim mi? "O zaman bununla gideceğim." Fişe benzeyen bir şey seçti. Düz ucu yaklaşık bir çeyreklik büyüklüğünde, parlayan mavi bir mücevherdi.

Raftan bir şişe kayganlaştırıcı aldığında, "Bunu kıcıma mı sokacaksın?" diye sordum. Başka bir erkekle olsam gergin olurum. Ama Dmitri'nin kıcıma iyi oynatacağını biliyordum.

Çünkü duşta o numarayı yapmıştı. "Daha önceki tepkini düşünürsek, evet."

Beni o yüksek rafa yerleştirdikten sonra diliyle alay etti ve alay etti. Sonra iki parmağıyla amımın içine. Küçük parmağındaki banyo yağıyla aynı anda kıcıma da girmişti.

Şok edici.

Bunu duymuştum ama hissetmek ... Çılgına dönmüştüm, neredeyse raftan onun kollarına atlayacaktım. . .

Dmitri'nin benim için sınırsız cinsel keşifleri var gibi görünüyordu. Ondan önce anal sekse hiç ilgi duymuyordum, ama eğer beni bu şekilde istiyorsa, deneyebilirdim. Her şeyi denerdim. en azından bir kere.

Seks söz konusu olduğunda, güvenimi kazanmıştı. Bunun sonuçlarını daha sonra düşünmem gerekecekti.

Fişi havaya kaldırdı. "Bahse girerim buna bakarken bile ıslanıyorsundur." Işık, parlak metalde yansıdı.

Öylece bakakaldım. "Bunu inkâr edemem." Tıkacın üzerindeki mücevher çok dikkat çekiciydi. Kıcım süslenecekse, o da süslenmeliydi.

şehvetli bir süslemesi de var. Piercingi dışında. Raflara geri döndüm ve birbirine bağlı iki deri halkadan oluşan siyah bir mekanizma seçtim. Penis halkası mı?

"İyi fikir, Vika." Onu benden aldı. "Bunu taktığımda, sen her boşaldığında ben de boşalmayacağım."

Yutkundum. "Her seferinde, ha?"

Yatak odasına doğru döndü ve oyuncaklarımızı yatağın ayak ucuna bıraktı.

Onu takip ettim. "Bana ne yapacağımı söyle." "Soyun."

Üzerime tanga ve plaj örtüsünden başka bir şey giyme zahmetine girmedığım için soyunmam uzun sürmedi.

"Şimdi yatağa."

Yatağın üzerine süründüm ve dizlerimin üzerine çöktüm, şimdiden heyecandan titriyordum. Bu gerçek olamazdı! I Tüm ekranlara baktım, kendimi yarım düzine farklı açıdan gördüm. Bugünkü çıplak güneşlenmeden sonra bikininin bronzluk çizgileri o kadar belirgin değildi. Monsumdaki ince kıllar altın sarısı görünüyordu.

Yatağın ucunda durmak için hareket etti. "Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök, kışını bana doğru uzat."

Yüzüm kızardı ama bir anlık tereddütten sonra döndüm ve ellerimin üzerinde öne doğru eğildim.

"Kadın ..." diye inledi.

Kameralar sayesinde onun neye baktığını görebiliyordum: kalkık kışıma ve parlayan amıma. Başka bir ekran beni yandan gösteriyordu, göğüslerim beklentimden titriyordu. Sertleşmiş meme uçlarımin rengi koyulaşarak Koyu pembe.

Siyah çubuğu ayaklarımin yanına yerleştirdi. "Bu bir yayıcı." Çevik parmaklarıyla ayak bileklerimi iki ucunu birleştirip bacaklarımin açmaya zorladım. "Başınızı indirin ve yüzünüzün bir tarafına yaslayın. Sonra ellerini ayak bileklerinizin yanında."

Kendimi daha da savunmasız hale mi getireyim?

"Güvenli kelime ya da teslimiyet," diye hatırlattı bana.

Başımı eğdim, bu da kışımı daha da yukarı kaldırdı. "Hiç itaatkârın olmadıysa, bu konuda nasıl bu kadar çok şey biliyorsun?"

Bileklerimi ayak bileklerimin yanına bağladı. "Sana söyledim, ben seksi sanki benim alanımmış gibi inceledim." Hareketsiz kaldığımda, beni incelemek için geri çekildi. "Tanrım, zhenâ."

Ben de aynı manzarayı paylaşabilirdim. Dolgun dudaklarım gölgeli girişimi ortaya çıkarmak için ayrılmıştı. Yanaklarım açılmış, kışım ortaya çıkmıştı. Bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldım.

Sert bakışlarını üzerimden hiç ayırmadan soyundu.

Kalbim onun uğursuz yüz ifadesine takıldı. "Sen, sen, sen beni sikip atmak üzereymişsin gibi görünüyorsun."

Yavaşça başını salladı. "Oh, öyleyim. Karımdan ne beklediğimi bilmelisin. Seks hayatımız nasıl olacak."

Kot pantolonu inip ereksiyonu ortaya çıktığında farkına vardım. Bana istediği her şeyi yapabilirdi.

Herhangi bir şey.

Bu fikir klitorisimin zonklamasına neden oldu.

Sik halkasını geri aldı. "Bana tüm fantezilerimi vereceksin, değil mi karıcığım? Ben de seninkilerin hepsini alacağım."

Deriyi yerine oturtmak için şaftını ve taşaklarını tutarken gözlerim ağırlaştı. "Çok ateşli, Dmitri." Keşke bunun bir fotoğrafı olsaydı-

Oh, bekle, bir videom var!

Arkamda duruyordu, vücudumu pis şeyler için kullanmak üzere olan dev gibi bir adam. "Şu haline bak. Muhtemelen rüya görüyorum." Uzun işaret parmağıyla amımı mızrakladı.

"Yani

benim için ıslan."

İnledim, göbeğim parmağını sıkıca kavradı.

Sonra bir tanesini daha içime soktu. Acele etmedi, parmaklarını gidebildikleri kadar derine soktu.

Başımı bir o yana bir bu yana çevirdim çünkü hangi ekran açısını görmek istediğime karar verdim. "Dmitri, klitorisime dokun."

Parmaklarını kaldırdı. "İstediğim zaman yapacağım. Daha

erken değil." Islak dudaklarımı tokatladı.

"Ah!" Kelepçelere karşı sarsıldım.

"Seni bir daha azarlamak zorunda bırakma beni güzelim. Bundan hoşlanmayacaksın." Bu tokadı daha hafif olanlarla takip etti, ta ki ben onun büyük avucunu kayganlaştırana kadar. Sonunda başparmağını içeri soktu, Parmaklarını altıma uzatıp klitorisimi gitar gibi tıngırdattı.

"Evet!" Bağlarımın izin verdiği ölçüde ahlaksızca çırpındım.

"Gelmem gerek, Dmitri!"

"Fişin olmadan olmaz." Terlemeye başlamıştı, kasları parlıyordu.

"O zaman ver onu bana! Lütfen..."

Elini çekti ve beni acıyla baş başa bıraktı. Tıkacı yağlarken titriyordum. Gerçi internette gördüklerim kadar büyük değildi, parmağından çok daha büyüktü!

Yine de benimle ilgileneceğini biliyordum. Tek istediği benim zevk almamdı.

"Hazır mısın?"

"Evet-" Ucu kışıma dokunduğunda tekrar sarsıldım.

"Rahatla, zhenâ." Girişimi okşadı, daireler çizdi, sonra Hafifçe bastırarak. Tekrar ve tekrar. Ta ki içine sokmasını isteyene kadar! "Çok sıkı."

"Artık alay etmek yok, Dmitri, lütfen." Onun sikini arzuladığım kadar içimdeki o dolgunluğu da arzuluyordum.

"Zamanla, buna alıştığında, o enfes bakire kışını sikeceğim. İster misin?"

Amım titriyordu. "Oh, Tanrım, evet, evet!"

Metal ucu her seferinde daha derine indirdi, tembelce itti ve döndürdü. "Şimdilik bunun tadını çıkar, Vika." Sonunda içime girdi, tıkacı yerine sıkıştırdı.

Kısa bir esnemeden sonra, his tüm vücuduma yayıldı. Vücudumu. Bu duyguya alışmak için kalçalarımı sallayarak tadını çıkardım.

Geri çekildi, böylece ben de tıkalı, mücevherli kışımı görebildim. "O kadar güzel ki." Aleti bu manzara karşısında zonkluyordu.

Bu kaseti sonsuza kadar izleyebilirim! "Şimdi beni becerecek misin?"

"Bir Şey eksik. Ah, evet, bu." İki eliyle bana Şaplak attı. "El izlerim."

Güç, kıkımın tıkaç üzerinde sıkılaştmasını sağladı ve bu hisleri yoğunlaştırdı. Daha fazlası için inledim.

"Vücudun sikimi öyle sertleştiriyor ki, ucu senin için ıslanıyor" diye mırıldanarak bana defalarca şaplak attı.

Onu görebiliyordum. O siyah deri halka, shaftının şişmiş tabanını ısırtıyor ve delinmiş tahta precum boncuklanıyordu. "Dmitri."

"Benimle ve tıkaçla kendini çok dolu hissedeceksin."

Nefes nefeseyken, "Yap şunu!" diye bağırdım. Bilmek istiyorum

. . . Seni içimde istiyorum."

Kelimeleri gıcırdatarak söyledi: "Karım istiyor ..."

Hemen "Ben de gelmek istiyorum!" dedim.

"Gerçekten anladığını sanmıyorum. Eğer dürtülerine karşı koyarsak, serbest kalmanın ne kadar güçlü olacağını biliyorsun." Büyük ellerinden birini belime koydu, parmakları belime uzandı. Diğer eliyle sikinin başını sırlıslam kıvrımlarımda aşağı yukarı hareket ettirdi.

Bir ekranda, her vuruşta kıkımın yontulmuş kaslarının esnediğini görebiliyordum. Onu yakalamaya, baştan çıkarmaya çalışarak kalçalarımı oynattım. Gerginlik toplandı

. . .

"Aç küçük amcığın bunun için acıyor mu?" Uzunluğunu içeriye doğru beslemeye başladı-

"Aman Tanrım, EVET!" Çığlık attım, daha yarısına gelmeden boşalmıştım. "Dmitri!" Dolgunluk beni eşiğin üzerine gönderdi.

"Uhn! Seni hissediyorum!" Eve doğru itti ve benden bir çığlık daha kopardı. Ve tekrar. "Dölümü çalacaktın, aynen böyle."

Orgazmım beni tüketip zihnimi uyuştururken bağlarımın içinde kıvrandım. . . .

Sonunda gevşediğimde, "Biraz daha?" diye ısırdı. Kasları bana karşı titriyordu. Boşalmaya ne kadar çok ihtiyacı olmalıydı!

"Evet!"

"Sana her zaman daha fazlasını vereceğim." Kalçalarını geriye çekti ve beni belimden kavradı. Sonra duruşunu genişletti. Hazırlanıyordu.

Bağlarımın içinde kıpırdandım. Beni mahvetmek üzereymiş gibi görünüyordu. Ve bunu kabul etmekten başka yapabileceğim bir şey yoktu. "Um, Dmitri-"

Vücudu ileri doğru hamle yaparken beni siki boyunca geri çekti. Bağırды; ben de çarpmanın etkisiyle inledim.

Onun pozisyonu, benim pozisyonum. Kendimi cinsel bir oyuncak gibi hissediyordum.

Belki de itaatkâr biriydim, çünkü bu fikir beni tekrar uçuşumun kenarına getirdi.

"Vücudunun benim tarafımdan sikilmeye ihtiyacı var. Alın." Dişlerini gıcırdatan bir hamle daha yapmak için gevşedi. Ve bir tane daha. Çok geçmeden beni dövmeye başladı. Nefesleri hırıltılıydı; çığlığı daha da yükseldi.

Tekrar boşalırken onun adını haykırdım.

"Vika! Senin tatlı amcığın!" Hiç yavaşlamadı, teni terden köpürmüştü. "Sikimi sağlıyorsun!" İçimde daha da kalınlaştı. "Bu baskıya daha fazla dayanamayacağım." Deri halkasını gevşetiyor muydu? Büyüklüğü dayanılmazdı.

Peki neden üçüncü orgazmın eşiğindeydim?

Nemli kalçaları kışımı daha sert ve daha sert tokatladı. Tokat, tokat, tokat. "Victoria!" diye kükredi, parmakları etimi ısıırıyordu. "Döllerimi içine öyle derin boşaltmalıyım ki!"

Bir sonraki doruk noktam ciğerlerimden boğuk bir inilti çıkmasına neden oldu. Sayıklıyordum, gevezelik ediyordum, seksle uyuşturulmuştum.

İhtiyaçla çizilmiş yüzü, ekranlardan birinde ağırlaşmış bakışlarımla buluştu. "Gitmene asla izin vermeyeceğim!"

Meni göbeğimi sular altında bırakırken zevkle böğürdü, boynu kasıldı ve kasları şişti. Hızını artırarak, son dölünü de boşaltmak için içime çarptı. . . .

Bir iniltiyle üzerime yığıldı, nefes alışları nemli boynumu gıdıklıyordu. Kendine gelirken bile ensem şefkatli öpücükler kondurdu.

Bağlanmış olmama rağmen, onun ağırlığı üzerime baskı yaparken, kendimi hiç bu kadar özgür hissetmemiştim. Beni özgür bırakacağına söz vermemiş miydi?

Mutluluktan kemiksiz bir halde, "Dmitri, seksimizin nasıl olacağını seviyorum," diye mırıldandım.

BÖLÜM 29

"Bugün ne yapacağız?" Dmitri'nin sabah güneşinin altında çırılçıplak uzanışını izlerken sordum. Bir nefes üfledim. Şu adam. Bir haftadır evliydik ama cazibem artmaya devam ediyordu.

Daha önce, onu tercih ettiği iki yoldan biriyle uyandırmıştım. Dünkü altın sarısı gün batımı rengindeki gözlerini aralamıştı. Bir anlık şaşkınlıktan sonra dudaklarını büktü. "Çalar saat BJ mi? Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordu, benim repliğimi kullanarak.

Onu taklit ederek, "Hayır, değilim." dedim. Onun tadına doyamıyordum.

"Ah, Vika, seninle olan bu hayatı seviyorum. "

Bana sunduğu tüm lüksün tadını çıkardım ama Dmitri açık ara öndeydi. Hiç parası olmasaydı bile, yine de ona deli gibi aşık olurdum. Uyanıkken yaşadığı şaşkınlık, memnuniyetin o altın ışıltısına dönüştüğünde ayak parmaklarım yine kıvrılırdı. Onunla hayal ettiğimden çok daha fazla zevk alırdım.

Yine de korumacı
hissederdim. Tanrım,
korumacı hissederdim.

"Balayımız için hazırlanmalıyız." Yırtık bir kot pantolon giydi; personel bugün geliyor olmalıydı. "Bir haftalık yıldönümümüzü Moorea'da geçirmek istiyorum."

"Nerede bu?"

"Tahiti yakınlarında bir ada."

Çok mu uzakta? Yüzüğü kim alabilir ki? Üç gün içinde ihtiyaçları vardı! "Um, sanıyordum ki burada balayı."

Başını iki yana salladı. "Havanın dönmesi gerekiyor ama Fransız Polinezyası'nda hava güzel olacak. Sana her şeyi almayı planlıyorum, güneşli günleri bile."

"Belki bir ya da iki hafta içinde gidebiliriz?" Dolandırıcılığa çalış, dedim kendime.

Kimi kandırıyordum ki? Toplantıyı, olmak istediğim yere, Dmitri'nin yanına gitmek için bir bahane olarak kullanıyordum.

Evli. Onun büyüüne daha da kapılıyorum.

Yanımdaki yatağa oturdu. "Neden geciktin?"

"Burada çok eğleniyorum." Yalan değil.

Dün sürekli gelen kıyafetleri ve mücevherleri modelledim (soyunma odama "hiç bitmeyen hikaye"). Bakışları değerlendirdi - ta ki ben çırlıçıplak, üzerimde mücevherlerden başka bir şey olmadan, sadece bunu isteyerek ortaya çıkana kadar.

Beni becerirken inci taneleri memelerimin üzerinde zıplayıp onu memnun ediyordu.

Çok fazla seks yapıyorduk. Kink ve non-kink. Duşta. Havuzda. Jakuzide. Okyanus kenarında.

Altı arabalık garajda, bir Bentley'in kaputunda.

Her gece bir gün önceki seks kasetlerimizi izlerdik. Dün, ilk kez bir kadınla tanıştığı anın kaydını dinletmişti. içimde daha büyük bir tıkaç kullanıyordu. "Bana yüzünü dönerek bineceksin, böylece o güzel kışını kırbaçlayabilir ve hızını kontrol edebilirim."

Ters kovboy kız mı? Yatağa uzandığında, çıplak, sert ve görkemli, ona binmişim. Video, onun boğuk komutları ve dolgunluk arasında

Çılgına dönmüştüm, kaldıraç olarak kaslı kalçalarını kavırıyor ve yanaklarımı tokatlarken mücevherli kışımı sergiliyordum.

..

Kendimi anılardan uzaklaştırarak nazikçe boğazımı temizledim. "Burayı yeni keşfediyormuşuz gibi hissediyorum." Onunla birlikte birkaç kez daha kanoya binmiştik - ben bir patron gibi kürek çekiyordum. Araziyi keşfetmiştik, arazide yürüyüş yapmıştık.

tepeler ve geniş orman boyunca birçok patika.

"Daha at binmeye bile gitmedik."

Dün beni atlarımızla tanıştırmak için bir tepenin diğer tarafına gizlenmiş ahırlara götürmüştü. O kadar çok gelmişti ki hepsinin adını hatırlayamıyordum. Yaramaz gözleri ve parlak siyah kürkü olan bir kısrak aklımı başımdan almıştı. Dmitri'ye alaycı bir şekilde "Onu eve götürebilir miyim?" diye sordum.

"Tabii ki." Eksantrik kocam şaka yapmıyormuş. "Oh. Um, belki başka zaman."

Ahırdan dönerken Dmitri'yle farklı bir yoldan, dolambaçlı bir sahil yolundan gitmiştik. Elimi tutmuştu. Onunla bu şekilde yürümek çok doğal gelmişti, sanki elim sadece onun elini bekliyormuş gibi. . .

Şimdi çeneme vurmak için eğildi. "Evimiz hiçbir yere gitmiyor. Belki de aileden bu kadar uzakta olma ihtimali hoşuna gitmiyordur."

Aşırı bağlı bir korkak olduğumu düşünmesini istemiyordum ama ona verecek daha iyi bir bahanem de yoktu. "Belki." Doğrusu, dünyanın başka bir yerine gitme fikri

gözümü korkuttu. Ya Dmitri biz oradayken dolandırıcı olduğumu öğrenirse? Ya Fransa'nın Polinezya'sında eve dönecek param olmadan terk edilsem?

"İsterseniz ayrılmadan önce onları ziyaret edebiliriz" dedi.

Bir martının yanında paranoyak ve sessiz olurlardı ve o da pek sosyal biri sayılmazdı. Bir ziyaret yüzüğü vermek için bir fırsat sunsa da, hakkımızda daha fazla şey ortaya çıkarması riskini alırdım ve birileri hırsızlıkla suçlanabilirdi. "Belki de bu kadar çabuk değil." Kaşlarını çattı, ben de ekledim: "Ve önce aileni tekrar görmek istiyorum."

Dmitri bu fikirden pek hoşlanmamış gibiydi. Onlarla çözülmesi gereken meseleler hakkında konuşmuştu. Belki de çözüm biraz zaman alacaktı.

Dürüst olmak gerekirse, onları görmek istedim. Natalie ve Lucía'nın BDSM hakkındaki görüşlerini öğrenmek istedim. Ve kocam hakkında daha fazla şey öğrenmek.

Bekle. . . Ya çözülmesi gereken bir mesele olsaydım?
Ya ailesi onun için yeterince iyi olmadığını düşünürse? Ya
da daha kötüsü, bir servet avcısı?

O da yumuşadı. "O zaman şimdilik kalacağız."

"Harika!" İnandırıcı bir gülümsemeyi
başardım.

Dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "İşimi erkenden
halledeceğim." Günde bir saatini bilgisayar başında
geçirirdi. "Bana katılır mısın?"

Bütün hafta boyunca. Çalışma odasındaki koltuğa uzanır,
bana verdiği yeni dizüstü bilgisayardan çok ona dikkat
ederdim. İlk gün, onun kalp eriten küçük kaşları
konsantrasyon benim için karşı konulmazdı. Masasının altına
girdim.

Fermuarına uzandığımda nefes nefese kalmıştı. "Prosto
rai," diye inledi bacaklarını açarken. . . .

Şimdi tekrarlamak istiyordum ama çok huzursuzdum.
"Sanırım biraz yürüyeceğim."

O çalışma odasına yerleştikten sonra giyindim.
ahırlara doğru gidiyordum. Bakımlı patika boyunca
yürürken, çevredeki tepeleri zar zor görebiliyordum.
geleceğimi tartışıyordum.

Dmitri'ye ne kadar bağlanırsam, aileme ve yetiştirilme
tarzıma o kadar sadakatsiz hissediyordum. Öte yandan,
eğer

Aralarına geri döneceğime, eski hayatıma geri döneceğime
kendimi inandırmıştım ki Dmitri'ye karşı duyduğum suçluluk
duygusu içimi parçaladı.

Sevdiklerimi kurtarma kararlılığım, onun güvenine ihanet
etmeye hazır olmam gerektiği anlamına geliyordu.

Etrafımda bir tuzak varmış gibi hissediyordum.

Dolandırıcılar tuzaklardan nefret ederdi, tabii bir hedefin üzerine
atılmadıkça.

İzim bir tepeyi aşarak kır çiçekleriyle dolu bir platoyu ve
parlak beyaz ahır ortaya çıkardı. Atların çoğu dört padokta
birbirlerine kişniyor ve güneş ışığında başlarını sallıyorlardı.

Bir çite yaslandım ve izledim.

Brett'le birlikte olmak bana sorular sordurmuştu. Dmitri
de bana şu soruları sordurdu: Bir erkeğe bu kadar kısa

sürede aşık olabilir miyim? Ben

Ona güvenmeyi öğrenebilir miyim? Dolandırıcı olmayan biriyle bir hayat kurabilir miyim?

Bir doru tay yüzünü rüzgâra doğru kaldırıp hapşırды, sonra da hoplayıp zıpladı. Kendimi sırtırken yakaladım.

Burası çocukların büyümesi için harika bir yer olurdu.

Kaşlarımı çattım. Tipik bir Vice düşüncesi değildi. Geçen gece Dmitri'yle çocuklar hakkında biraz konuşmuştuk. Alaycı bir tavırla, "Ebeveynlik hakkında çok şey biliyorsun, değil mi? Bu iş için biçilmiş kaftan olduğumdan pek emin değilim."

Çenesini kaldırmıştı. "Annemle geçirdiğim birkaç yıl içinde ondan nasıl ebeveyn olunacağını öğrendim. Sonsuz sabır, koşulsuz sevgi ve hayatınız pahasına koruma." Bakışlarımı benden ayırmadı. "Victoria Sevastyan, inanılmaz bir anne olacaksın."

Ben nasıl iyi kız tohumları ektiysen, o da çocuk fikrini ateşledi ve bu fikir büyüdü. Brett'le çocuk sahibi olma ihtimali bana pek cazip gelmemişti. Ama Dmitri ve benim bir aile kurduğumuzu hayal ettiğimde, bunu görebiliyordum.

O biraz deli olur, ben de biraz şüpheli. Belki de işe yarar.

Telefonumu çıkardım ve kız kardeşimi aradım. "Ondan hoşlanıyorum." "Onun parasını seviyorsun, tatlım."

"Unutmayın, onu bugün boşayabilir ve servetinin yarısını alıp gidebilirim," diye belirttim. "Karin, onu beş kuruşsuz hayal ettim. Mütevazı bir yaşam sürdürüğümüzü hayal ettim. Yine de ona bağımlı olurdum. Şefkatli, zeki, destekleyici ve koruyucu biri. Ve yaratıcı. Hatta komik bile." Daha fazla espri yapmaya başlamıştı. "Keşke ona olan ihtiyacım para kadar kolay olsaydı. Para basit olurdu. Ama onun için hissettiklerim korkutucu. Ya ..."

"Dışarı. Kardeş kasa."

"Ya o ve ben birbirimiz için yaratılmışsak?" Ya peri masalları var olsaydı?

Aklıma bir fikir geldi. Annem, babamla bir arada yaşarken nasıl olmadığını söyleyebilirdi? İlk görüşte aşık olmuşlardı ve otuz yıldan fazla bir süredir birbirlerinden ayrılmamışlardı!

"Tatlım, sesin gerçekten aşık olmuş gibi geliyor."

Ya onu tutarsam? Kahretsin, Dmitri'nin bende kalması gerekiyordu. "Uyurken onu izliyorum. Kokusunu duymak için ceketlerini içime çekiyorum. Çalışırken kendimi ona iç çekerken yakalıyorum.

O küçük konsantrasyon kaşlarını çatıyor ve bu gerçekten gördüğüm en sevimli şey. Gülümsemeleri kalbimi çarptırıyor." Gülümsemeleri çok daha sık gelmeye başlamıştı. "İşi hakkında konuştuğunda çok heyecanlanıyor ve çok seksi."

İki gün önce bana patentlerini ve araştırmalarını açıklamaya çalışmıştı. Üzerine atladığımda şok olmuştu. "Vika?"

"Elimde değil," dedim ona öpücükler arasında. "Teknoloji hakkında konuştuğunda tamamen karşı konulmaz oluyorsun."

Kıyafetlerini çekiştirirken aceleyle oranlardan, yeniden yapılandırmadan, dikey izlenebilirlikten ve diğer saçmalıklardan bahsetti. . .

Karin, "Peki ya ortak hiçbir şeyimiz olmaması?" diye sordu. Bana onun çocuk istediğini söylemiştin; sen istemiyorsun."

"Fikrimi değiştirmiş olabilirim. Yarın hamile kalacağımı falan söylemiyorum." Şimdilik doğum kontrol hapi kullanıyordum, regl olmamak için hapları doğrudan alıyordum. "Ama evet, bunu hayal edebiliyorum." Nefes verdim. "Bu en uzun

Buraya geldiğimizden beri ondan ayrım ve onu çok özlüyorum." O da aynı şekilde kötüydü; daha önce bensiz çalışma odasına gitmek konusunda isteksiz davranmıştı.

"Vice, sesin pek sana benzemiyor."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Bana onun bir köle olduğunu söyledin ve sonra birdenbire bebekleri ve sonsuza dek mutlu yaşamayı mı düşünüyorsun? Sen sarayda balayı yaparken, ailen bıçak sırtında, ne yapacağını, aklının nerede olduğunu bilmiyor."

Bir teslim tarihim olması, karar vermek için son saniyeye kadar beklemem gerektiği anlamına gelmiyordu. "Haklısın. Özür dilerim." Yine de

Kongre üyesi paranın tamamını ödedi ve annemle babam

Lucía'nın saati ve benim arabamla bile hâlâ çok eksikimiz vardı.

"Bunu sensiz yapamayız. Bugünkü oyununa karar vermelisin. Yüzüğünü kaybet."

"Ya da adamı kaybedersin." Boşanma.

"Şimdi giderseniz, avukatlarına haklarınızdan vazgeçtiğinizi, ancak sadece hızlı bir anlaşma için imzalayacağınızı söyleyebilirsiniz. Diyelim ki on Hafta sonuna kadar bir milyon mu? Müvekkillerinin muazzam bir risk altında olduğunu düşünürler ve bahse girerim bunu öderler."

Sanki Dmitri gitmeme izin verecekmiş gibi.

Karin ekledi, "Ya da yüzüğünü kaybedip boşanma kararını erteleyebilirsiniz."

Dudağımı endişelendirdim. "Bu bir sembol. Ya vazgeçerek bu evliliğe uğursuzluk getirirsem? Ya gerçekten şans yüzüme bu kadar gülüyorsa? Gözüne tükürürsem ne hisseder?"

"Uğursuzluk mu? Sizin 'ilişkiniz' yalanlar üzerine kurulu," dedi Karin öfkelenerek. "Başka seçeneğin yok. Adamı ve taşı elinde tutamazsın."

Kız kardeşim beni bir martı gibi açgözlü gösterdi. "Ailemi asla zor durumda bırakmam -bunu biliyorsun- ama başka bir seçenek daha var. Parayı ondan isterim."

Bu senaryoda, Lucía'nın saatini isimsiz olarak iade ederdim. Ya manevi değeri varsa? Benim yüzüğüme verdiğim gibi?

Porsche'nin çalındığını da bildirmezdim.

Toplamda üç milyona ihtiyacım var.

Beni taklit etti: "Merhaba, Dmitri, biliyorum daha yeni tanıştık. bir hafta evli kaldım, ama bir servet için açık çeke ihtiyacım var ve size nedenini asla söyleyemem. Yine de bu kesinlikle Akli başında bir adam beni araştırırsa, lütfen yapmayın. Tamam mı? Teşekkürler, bebeğim."

İkilemimi ailemi ne kadar sevdiğim ve sanal bir yabancıya ne kadar güvendiğim şeklinde çerçevelemek istemedim.

bana milyonlar kazandırdı.

İnanılmaz derecede cömertti ama sorgusuz sualsiz açık bir çek imzalayabilir miydi?

Reddetseydi, yüzüğümü kaybettiğimde şüphelenirdi. Para konusunda evet dese bile, yine de ailemi daha yoğun bir şekilde araştırabilir.

Sevdiğim herkesi riske atacak, sadece birkaç gündür tanıdığım, sorunlu bir geçmişi olan bir adam için zar atacaktım.

Bu konuda daha fazla bilgi vermekle ilgilenmeyen biri.

Şimdiye kadar geçmişiyle ilgili sadece ufak tefek bilgiler edinmiştim. Ona ailesini sorduğumda, "Ailemi çok severdim" demişti.

anneme çok değer veriyorum." Bakışları mesafeliydi ama gözleri şefkat doluydu. "Erkek kardeşlerim daha büyüktü ve genellikle tek başlarına gezerlerdi, bu yüzden günlerimin çoğunu onunla geçirirdim. Bana satranç oynamayı ve ata binmeyi öğretti. Eskiden

bana şarkı söyle." Yine de babası hakkında konuşmayı reddetmişti.

Anne ve babasının iki yıl arayla nasıl öldüğüne dair hâlâ hiçbir fikrim olmamasına rağmen ısrar etmedim. O sırlarını paylaştığında benim de paylaşacağıma inanıyordu ve ben de bunu mümkün olduğunca geleceğe ertelemek istiyordum. Okuyun: süresiz olarak.

Karin, "Onunla oynadığımızı öğrenirse, anlaşmayı iptal ettirebilir. Elinizde hiçbir şey kalmaz." Telefona doğru iç geçirdi. "Pete bunun olacağını biliyordu. Sana bizim farklı bir tür olduğumuzu hatırlatmamı söyledi."

Hile yapamayacağımız tek şey kaderdir. . . .

Dmitri zaten güvendiği biri tarafından ihanete uğramıştı, muhtemelen tacizcisi, onu hedef alan ve kandıran bir kişi.

Onu hedef almış ve kandırmıştım. Ailem onu manipüle etti, eski sevgilimle ters düşmesini sağladı. Motivasyonlarımıza rağmen, benzerliklerin üstesinden nasıl gelebilirdi?

"Her zaman uzun vadede öğreniriz, değil mi?" derken gözlerinin karardığını hatırlıyorum.

"Vice, sana daha önce hiç kimseye açıklamadığım bir şey söyleyeceğim." Karin durakladı ve sonra, "Walker'a hepimiz hakkında itirafta bulunmayı düşündüm. Beni sevdiğine dair ev üzerine bahse girebilirdim. Bana sevdiğini söylemişti." Walker'ın bana olan hayranlığını hayal ettim. O adamın ona bakış şeklini. "Onunla birlikte bir çocuğumuz var ama yine de beni ve Cash'i terk etti. Körleşmenin ne kadar kolay olduğunu biliyorum."

Görünüşte Dmitri ve Walker'ın pek çok ortak noktası vardı, ikisi de çok zengin ve gururluydu. Dmitri de Walker gibi tepki verir miydi?

Karin gibi tepki verip kalp acısını asla atlatamaz mıydım?

Sevastyan'ın bağlılığına inanmış mıydım? Ya da döktüğü gözyaşlarına?

"Bana planını mesaj at," dedi. "Bugün."

"Bana bunu nasıl oynayacağını anlat."

Hiç tereddüt etmedi. "Yıldızlara vurgun aşkımı görmezden gelir, onun esaretinden kurtulur, beni boşamadan önce zar zor tanıdığım adamdan boşanır ve onu tüm değeriyle alırdım. Sonra da aile güvende olacaktı ve hepimiz tekrar bir arada olabilecektik. Aylardır hayalini kurduğumuz tek şey buydu. Sen de bunu istemiyor musun?"

"Tabii ki."

"Mezara, tatlım."

Yüzüğüme baktım. Mezara.

BÖLÜM 30

Çalışma odasına girdiğimde Dmitri, "Erken bitirdim, böylece seni sahilde alışverişe götürebilirim," dedi.

Tabii ki söylediniz, çünkü sevecen ve düşüncelisiniz. "Kulağa gerçekten hoş geliyor."

Dalgın ifadem karşısında kaşları birbirine çatıldı. "Sorun nedir?" Ayağa kalktı.

Masanın yanında ona katıldım. "Bir şey yok."

"Hadi ama, ben bile bir şeylerin ters gittiğini anlayabiliyorum." Ellerini omuzlarıma koydu. "Moya zhenâ, konuşabilirsin bana her konuda."

Gözlerinin içine baktım. Bu yakınlık ve onun dokunuşu arasında yolum netlik kazanıyor, Karin'in sözleri azalıyor gibiydi. Ne de olsa Dmitri'nin ne kadar harika biri olduğunu bilmiyordu. Ve akli başında her erkeğin araştırmaya ihtiyacı olacağını söylememiş miydi?

Kocam biraz deliydi.

Hayatım boyunca güvendiğim dolandırıcılık duygusu bana adamı, yüzüğü ve kartel ödemesini vurmamı söylüyordu. Eğer ben

Tanıştığımızdan beri bana söylediği her şeye inandım, o zaman bunu benim için yapardı.

Başka bir adama güvenmek mi, Vice? "Ya senden adil olmadığını bildiğim bir şey isteseydim?"

Yutkundu, "Boşanma mı?" derken sesi boğuklaştı.

"Hayır!"

Bir nefes verdi ve sendeleyerek koltuğuna geri döndü. "O zaman ne istediğin umurumda bile değil. Kadın ister, kadın alır, unuttun mu?"

"Ama derinlemesine incelemedikçe ya da araştırmadıkça bir anlam ifade etmeyecektir. Ve bir şeylerin mantıklı olmasına ne kadar ihtiyaç duyduğunuzu biliyorum."

Dudakları kıvrıldı. "Beni şimdiden iyi öğreniyorsun." Bir adım geri çekildim. "Özür dilerim; bu bir hataydı.

Geçici delilik." Bunu gerçekten söylemiş miydim? Kahretsin, Vice, topla kendini!

Ayağa fırladı ve benimle kapı arasına girdi. "Seni neyin mutsuz ettiğini söyleyene kadar gitmene izin vermeyeceğim. Açlıktan ölene kadar bizi burada tutacağımı biliyorsun."

Evet. Tıpkı o kısırağın zıplayarak eve girmesine izin vereceğini bildiğim gibi. "Dmitri, senden büyük bir şey isteseydim

Nedenini araştırmayacağına yemin eder misin?"

Parmaklarımı birleştirdim, yüzüğe bir tılsım gibi dokundum. "Bir anlam ifade etmemesi için mi?"

"Seni mutlu etmek için her şeyi yapabilirim. Ama benimle konuşmalısın."

Kelimeleri söylemeye dilim varmadı.

Yüzümü kaldırmak için çenemi kavradı. "Sana bana güvenmeni söylemeyeceğim." Söyleseydi kaçırdım. "Bu zamanla olacak. Ama Vegas'taki karımdan bana bir şans vermesini isteyeceğim."

Bir nefes bıraktım. "Tamam, işte başlıyoruz. Lütfen ... bugün üç milyon dolarlık bir çek alabilir miyim, soru sorulmadan?"

Elini bıraktı. "Otur." Masasının karşısındaki sandalyeyi işaret etti.

Sadece harika, Vice, lanet olası harika. Ne kadar aptal olabilirdim Oldu mu? Şimdi her şeyi mahvetmişim! Tereddütle oturdum ve kendimi söyleyeceği şeye hazırladım.

O da oturdu. "Hayal kırıklığına uğradım, Vika.

Kendimde." "Ben ... ne?"

Parmaklarını dikleştirdi. "Bu serveti paylaştığımızı yeterince açık anlatamadım. Zaten senin olan bir şeyi istemene asla gerek yok. Daha büyük harcamalar konusunda danışabileceğimizi umuyorum ama buna gerek yok."

Sadece ona bakabildim.

"Cevap vermek zorunda değilsiniz ama bu para aileniz için

mi?"

Tereddüt ettiğimde, "Bunu asla derinlemesine incelemeyeceğim ya da daha fazla araştırmayacağım" dedi. Yalan değil. "Soruyorum çünkü parayı transfer edebiliriz. Hemen."

Cızırtıyla sat. "Bu bir borç." Belki de IRS ile ters düştüğümüzü ya da iflastan korunmamız gerektiğini düşünebilirdi.

"Tüm hesap verileri elinizdeyse, onları gereksiz endişelerden kurtarmak için transferi şimdi tamamlayabiliriz."

Şaşkınlık içinde telefonumdaki bilgileri açtım ve ona uzattı. "Joseph ve Jill'in altında" -Gentleman Joe ve Diamond Jill- "Valentine."

Dmitri göz kamaştırıcı bir hızla rakamları yazdı, sonra da "İşte. Hepsi halledildi." dedi. Telefonumu geri verdi.

Hiperventilasyona başladım. "Bu az önce oldu mu? Bu gerçekten oldu mu?"

"Elbette, aşkım."

Beynim onun cömertliği karşısında patlarken bile son birkaç ayın stresinin buharlaştığını hissettim. Ailem güvende olacaktı.

Masasının çekmecesini açtı ve içinde evlilik sözleşmesinin bulunduğu dosyaya benzer deri bir dosya çıkardı. Ayağa kalktı ve bana uzattı. "Bunları yeni aldım."

İçinde yeni adıma çekler ve kredi kartları vardı. Victoria Sevastyan.

Eğer isteseydim, bundan başka bir isim vermek zorunda kalmazdım. Şaşkınlıkla ona baktım.

"Vika, eğer evliliğimizden ayrılmaya karar verirsen, ne olursa olsun bu para senin olacak. Eğer benimle kalmayı seçersen, bunu düşünmemelisin." Bakışlarıyla beni kısırdı. "Kalmalısın çünkü birlikte çok iyi geçiniyoruz. Kalmalısın çünkü ben seni mutlu ediyorum."

Karmaşık adam! Daha önce boşanma sözcüğünü zar zor telaffuz edebildiğinde ne kadar kırılgan olduğunu göstermişti; şimdi ise pırıl pırıl bir özgüvene sahipti.

Ayağa kalktım ve elimi yanağına koymak için uzandım. "Gerçekten aileme üç milyon dolar mı gönderdin?"

"Hayır. Onlara beş tane gönderdim, paraya ihtiyaçları olduğunda bize gelmelerini teşvik etmek için. Size söyledim, benim ailem yok. Seninkiler benim olacak. Aileyi şımartmakla ünlü olacağız, değil mi?"

Gözyaşlarına boğuldum. Gerçek gözyaşları.

"Neden ağlıyorsun?" Gergin görünüyordu.

"Çünkü çok rahatladım. Ve sen de harikasin." Bir kovada iki gözyaşı. Onu tutuyorum.

Bu da geçmişimi asla öğrenemeyeceği anlamına geliyordu. Buz gibi soğuk Vice resmen gömülmüştü. Kart destelerimi, kostümlerimi, sahte kimliklerimi ve peruklarımı sonsuza dek bir kenara koyacaktım. Geçmişimi saklayacak ve ailemi ondan mümkün olduğunca ve mümkün olduğunca uzun süre ayrı tutacaktım.

Kendimi ona doğru fırlattım ve sıkıca sarıldım, gözyaşlarım gömleğini ıslattı. "Eğer kendi param olursa istediğim bir şey var mı?"

"Adını söyle melek, senin olsun" derken sesi kalındı.

Onunla yüzleşmek için geri çekildim. "Kocama bir alyans almam gerekiyor."

Yutkundu ve sadece başını sallayabildi.

"Keşke bizimle kutlamak için burada olsaydın!" Karin arka planda çalan müzik eşliğinde ağladı.

Kartel ödemeyi kabul etmiş ve bizi serbest bırakmıştı! Bam, bam, teşekkürler, hanımefendi.

Hayatımızdan sonsuza dek çıktılar.

Ailem saatlerdir sarhoş bir şekilde bana mesaj atıyordu.

"Biliyorum. Sizi özledim çocuklar." Ses tonum kısıktı; Dmitri uyuduktan sonra gizlice banyoya girmiş ve ailemin daha az sarhoş üyeleriyle kısaca konuşmuştum.

Annem ve babam aylardır ilk kez eski hallerine dönmüşlerdi.

Hattın diğ er ucundaki melodiler arasında bile bir şampanya mantarının patladığını duydum.

Karin, "Adamı, yüzüğü ve parayı aldığına hâlâ inanamıyorum, üstelik bir de ciddi bir hediye almışsın. Aferin, kardeşim. Senin dolandırıcılık anlayışını alkışlıyoruz."

Ona tüm endişelerimi ve Dmitri'nin ailemizi şımartmak için verdiğı sözleri anlattım. Kocamın ne olduğumuzu öğrenmemesi için onlara yalvardım.

Bu da Sevgililer için anında emeklilik anlamına geliyordu. "Herkes oyundan çekilmeyi kabul ediyor mu? Yani, Dmitri parayı istediğim gibi harcayabileceğimi söyledi. Sizin için hesaplar açacağım."

"Kocanız bize fazladan iki milyon dolar verdi. Bu parayı havaya u urmamız bile biraz zaman alacak." Güldü.

"Gram'ın suratı beş karış ve 'zengin Dmitri'yi' senden  almakla tehdit ediyor, Al da herkese Rusların c mertliğı üzerine nutuk atıyor. Walker'ın bana g nderdiğı her kuruşu, artı faiziyle birlikte geri göndermeye yemin ettim. Ve belki bir de

"Teşekk rl r, ama bundan sonrasını biz hallederiz." gibi küçük bir not.

"Bence bu harika bir fikir."

"Görünüşü göre paraya benden daha çok ihtiya ı var. Söylentilere göre iflas edecekmiş. İronik, değıl mi?"

"Bunun olacağını asla tahmin edemezdim."

"Ondan bu kadar bahsettiğimiz yeter. Bugüne inanabiliyor musun?"

Omzumun  zerinden Dmitri'ye doğıru baktım. Eğıer yıldızlara ulaşmaya  alıştığımın bir örneğı varsa ...

"Ama, Vice?" Karin beni düşüncelerimden uyandırarak konuştu. "Ne zaman bir galibiyet alsak bunu kutladığımızı biliyorsun ve bu durumdan kurtulduğumuz için çok mutluyuz. Ama buradaki genel kanı . . ."

"Anlat bana." Gerçi ne söyleyeceğini biliyordum. "Kendine dikkat et. Dmitri Sevastyan gerçek olamayacak kadar iyi biri."

BÖLÜM 31

Öğleden sonra uykusundan uyandığımda Dmitri'yi yatak başlığına yaslanmış, suyun üzerindeki sise bakarken buldum. Üzerinde sadece yırtık kot pantolon vardı, göğsü çıplaktı.

Onu uyanırken hiç bu kadar hareketsiz görmemiştim. Ve gözleri çok savunmasızdı. Gözlerinin içinde ne düşünüyordu?

Aklın karışık mı? Geçmişini mi yaşıyor? Yoksa geleceğini mi hayal ediyor?

Benimle gel.

Son iki haftadır, yoğun bir sis araziye kaplamış, okyanustaki görünmeyen su sıçramalarını ve akıldan çıkmayan martı çığlıklarını büyütmüştü. Dmitri ve ben evin her yerinde ateş yakıyorduk.

Bu büyülü yer ürkütücü görünmeye başlamış olsa da, gotik atmosfer hoşuma gitmişti. Hiçliğin ortasında, esrarengiz kocamla baş başaydım. Ama ben çaresiz bir kimsesiz değildim. Her gece o oyuncak odasına atlardım ve Kötü adamımın bana göstermesi için bir şeyler seçmekten zevk aldım.

Bu haftalar harikaydı. Üç şey onların mükemmel olmasını engelledi:

Ailemi özledim.

Çalışmayı özledim, dolandırıcılık yapmayı değil.

Bir amacı olan bir şey. Tasarım fikirlerimi hayata geçirmek gibi.

Ve gerçek olamayacak kadar iyi olan kocamla aramızın bozulmasını bekleyip durdum.

Zorlayıcı yüzünü inceledim. Kararsızlığım her geçen gün artıyor ve dolandırıcılık duygum harekete geçiyordu.

Geçen hafta, o ve ben ormanda yürümüştük.

Rahatlamıştık ve gezintimizin tadını çıkarıyorduk, ama sonra bir çalı

kazağını kaptı. Dmitri beni cesurca kurtarmıştı.

benim centilmen kahramanım olmayı sevdiğini keşfetti ve devam etti. Ancak kısa bir süre sonra başka bir çalı beni yakaladı.

Hırsızlık sezgim yine diken gibi battı bana
Dmitri'nin şefkati, sevişmesi ve cömertliği beni kaç kez kurtarmış olursa olsun. Endişelerim
Bu hayata teslim olmamı. Onun için her yolu denemekten.

Bakışlarım sol eline, çıplak yüzük parmağına kaydı.
Ona bir alyans alacağımı söylemiş olmama rağmen -o anın, onun yüce gönüllülüğünün etkisinde kalarak- şimdi düşüncesizce davrandı.

Yüzükler birer semboldü; tüm yalanlarım ve şüphelerim aramızda dururken ona nasıl sonsuza dek söz verebilirdim?

Dmitri yatakta kayarak düşüncelerimi böldü. Hâlâ pencereden dışarı bakıyor, dalgın dalgın o silik yara izini takip ediyordu. Eğer intihara meyilliyse, bunu ona sormadan daha ne kadar devam edebilirdim?

Sanki içimdeki tartışmayı hissetmiş gibi bana döndü.
"Uyanmışsın."

Yatak başlığına yaslandım. "Ne zamandır baygındım?"
Onun tişörtlerinden birini giymiştim ama sadece temizlikçi bugün burada olduğu için.

"Uzun sürmez. Daha yeni çay getirttim." Büyük yatağın ucunda atıştırmalıklarla dolu gümüş bir çay servisi duruyordu. Bana tam da sevdiğim gibi ballı bir fincan doldurdu.

Bir yudum aldım. Lezzetliydi.

Yanıma oturdu ve sanki parmaklarımızı birleştirebilmek için uyanmamı bekliyormuş gibi boştaki elime uzandı.

Kendimi unuttuğumda ve kendi hayatımda yaşadığımda hayat çok tatlı olabilirdi.

şimdi. O ve ben ata bindik ve sahili keşfettik. Beni iki kısa gecelik geziye götürmüştü - Rodeo Drive'da alışveriş ve San Francisco'da gezi - beni seyahate alıştırmıştı.

Ne zaman satranç oynasak o kazanırdı, bu da beni ona pokerde meydan okumaya iterdi. Ama dolandırıcılık günlerimle ilgili her şeye sırtımı dönmeye yemin etmişim, basit bir kart destesine bile, iki buçuk x üç buçuk inçlik sevgili dikdörtgenime bile.

Yirmi yıl sonra, iskarpin günlerim sona ermişti. Pang.

Dmitri'nin bakışlarını hissederek çayımdan bir yudum daha aldım. Sanki bir şifreyi çözmeye çalışıyormuş gibi beni inceliyordu.

Birkaç kez kaymaya çok yaklaştım.

Restorandaki bir garson ona asıldığında, kıskançlığımı fark etmişti. Kadın çekip giderken, "Unutma, yasal olarak seninim." diye dalga geçmişti. Kadının arkasından ters ters bakarak, "Bu durumda, Johnny Law için bir işe yarayabilirim" diye çıktım - gerisinin kaçmasını önlemek için dilimi ısırdım.

Ve lanet olsun, parkmetreyle oynamak ikinci doğamdı!

Benim ailemin de hata yapma olasılığı yüksekti. Ebeveynler çocuklarının büyüme hikâyelerini anlatmaya bayılırdı, değil mi? Annem, martı kocama dört yaşındayken tam olarak bir "kadın avcısı" olduğumu söyleyemezdi. "Gözünü kraliçeden ayırmaz mısın, thsir?"

Çayımı yudumladım, fincanın üzerinden iç geçirdim.

"Ailen Şükran Günü'nde genellikle ne yapar?" Dmitri sordu.

Kalın bir şekilde yutkundum.

"Pardon?" "Hepsini buraya davet edebiliriz."

Onlarla ziyaretinin nasıl olacağını hâlâ çözememişim. Benim ikilemim mi? Ailemi görmeyi ne kadar arzuladığım ve Dmitri'yi kaybetmekten ne kadar korktuğum.

"Göreceğiz." Belki zamanla ona olan güvenim artacaktı. Paylaşmak arkadaşlığın anahtarıydı; birbirimizi daha iyi tanıdığımızda, bana gerçekten aşık olabilir, meteorik flaş takıntısını daha kalıcı bir şeyle değiştirebilirdi. Beni seviyorsa, ne yaptığımı öğrendiğinde duyguları gerçek kalabilirdi.

Ama hâlâ konuşmuyorken onu tanımak zordu.

"Vika, bu daha fazla devam edemez. Zaten onlarla çok fazla Pazar günü kaçırdın."

Fincanımı bir kenara bıraktım. "Maksim'le ne hakkında kavga ettiğinizi bana anlattıktan sonra bu konuyu onlarla konuşacağım."

Nefes verdi. "Zamanla sana her şeyi anlatacağım," dedi, her zamanki cevabı. "Sanırım biz onları görene kadar ailenize hediyeler göndermeye devam etmeniz gerekecek."

Geçen hafta, onun önerisiyle, o çalışırken internetten alışveriş yaptım ve Benji'ye süper uçan bir kamera; annem, Karin ve büyükannem için spa günleri; babam, Pete ve Al için golf sopaları; Cash ve küçük kuzenlerim için oyuncaklar aldım.

Bir saatin sonunda Dmitri satın aldıklarımın üzerinden geçti. "Daha fazla harcama yapman için kendini rahat hissetmeni istiyorum."

"Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum." O artık kaçırmayı planladığım bir hedef değildi. Kalbimde henüz sürü statüsüne ulaşmış mıydı? Hayır. Ama olabilirdi.

Bilgisayarından bir hesap tablosu çıkardı, bir miktarın altını çiziyor. "Sadece patentlerden yıllık olarak kazandığımız miktar."

Gözlerimi kısmıştım. Bu numaranın uzunluğu doğru olamazdı. Tekrar kontrol ettim ama rakam hayal edilemez olarak kaldı. "Oturmanız gerekiyor. . . oturmalıyım."

Kanepeye dönmeme yardım etti. "Hayatımızı servetimizi öldürmeye çalışarak geçirmemizi istiyorum - bu ne kadar imkânsız bir ihtimal olursa olsun. Daha iyisini yapmaya çalışacak mısın?

Yarın mı? Beni şok etmeye çalışın."

Ertesi gün, bilgisayarın başına geçmeden önce parmaklarımı kırmıştım. Arabalar, gardıroplar, mücevherler ve otuz gemi bileti satın almıştım. Cash için bir üniversite fonu oluşturmuş ve aileme otantik güzel sanatlar satın almıştım. Yine, Dmitri'ye (dağ bisikleti ve gizlice aldığım hediyeler olmadan) onun için emretti).

"Bir gecede daha fazla gelir geldi. Yüzeyi bile çizmedin.
Belki yarın

daha agresif....."

Şimdi başını eğmiş, yüz ifadelerimi çözmeye çalışıyordu. "Eğer endişeliysen, sana baskı yaparak yardımcı olmuyorum. Özür dilerim." Avucumun içine bir öpücük kondurdu. "Onlardan uzak kalmak için bir nedenin olmalı. Onlarla paylaşacağın zamanı dört gözle bekliyorum. Ben."

Guh. Gerçek olamayacak kadar iyiydi.

Karin'in uyarısını duymaya devam ediyor, kendi deneyimlerimi pekiştiriyor ama duygularımın büyümesine engel olamıyordum. Annem insanların açgözlü olduğunu söylemişti. Daha iyisini bildiklerini ama tüm uyarı işaretlerini görmezden gelmeyi seçtiklerini.

Dmitri için açgözlüydüm.

Yine de onun hakkında çok az şey biliyordum. Ayak parmağını batır, Vice. "Uyandığımda suya bakıyordun." Ve yara izine dokunuyordun. "Ne düşünüyordun?"

"Sayısız şey."

"Mesela"

"Şimdiye kadar regl olmuş olman gerekirdi," diyerek beni hazırlıksız yakaladı.

"Fark ettin mi?" Gözlerim büyüdü. "Oh, bekle, düşündün mü . . . ? Dmitri, bu ay başlamamak için haplarımı doğrudan aldım."

Geniş göğsü derin bir nefesle inip kalktı. "Rahatladın mı?" Kaşlarımı çattım. "Ama çocuk istiyorsun."

"Henüz değil. Daha yapacak çok işimiz var ve bence hamilelik seni çok üzecektir."

Ama harika bir anne olacağımı söylemişti. "Buna neden inanıyorsun?"

"Çünkü nasıl bir baba olacağım hakkında hiçbir fikrin yok. Sana ailem ya da kendim hakkında çok az şey anlatmışken bunu nasıl yapabilirsin?" Bana bir fırsat sunuyordu!

"Buna bir çare bulabiliriz."

Sanki bir darbeye hazırlanır gibi omuzlarını dikleştirdi. "Ne bilmek istiyorsun?"

Düşüncesizce parmaklarımı bileğindeki yara izinin üzerinde gezdirdim.

Elini benimkinden çekerek sertleştirdi. "Çok gözlemcisin, değil mi?" Detaylar benim işim. Ya da eskiden öyleydi. "Ben bile zar zor fark edebiliyorum. Yara izini birkaç ay önce lazerle aldurdum, sonunda evleneceğim zaman için."

"Dmitri, bunu görmek beni rahatsız etmiyor. Ama intihara mı kalkıştın?"

Curt başını salladı. "Yıllar önce. Diğer kolumu yapamadan Maksim beni durdurdu."

Ne kadar yakın olduğunu düşündüğümde ... Teşekkürler, Maksim!

Dmitri bakışlarını başka yöne çevirdi. "Alışılmışın dışında bir şey söylememeye özen gösterdim - son konuşmamız olacağını düşündüğüm bir şeydi bu - ama kardeşim ses tonumda bir şeyler sezmiş olmalı. Bugüne kadar, onu buraya getiren şeyin ne olduğunu bilmiyorum."

"Bunu neden yaptın?" Fiziksel ve zihinsel olarak nasıl insanın kendi etine bıçak saplaması ne kadar acı verici olurdu!

Belli ki bana ne kadarını söyleyeceğini tartıyordu. "Daha iyi bir hayat hayal edemezdim çünkü ... Senin olacağını bilmiyordum."

Bu cankurtaran halatları mı? Gerçekten hayat çizgisi olabilir! Üzerimde ne kadar baskı kurduğunun farkında mıydı?

Kaşlarını çatarak bana baktı. "Bu yüksek sesle söylememem gereken şeylerden biri, değil mi?"

Bu, başka bir insanın mutluluğu için çok fazla sorumluluk demekti. Ya evliliğimiz yürümezse?

Ben sadece lanet bir dolandırıcıydım!

Yeterince sakinleştiğimi hissedene kadar birbirimizin gözlerine baktık.

"Sizi canınıza kıymaya iten şeyin ne olduğunu açıklar mısınız?"

Elini ensesinde gezdirdi. "Maksim bana ilerleyebilmemiz için geçmişimle ilgili her şeyi açıklamam gerektiğini söyledi. Buna inanıyor musun?" Dmitri Gerçekten tavsiyemi istiyorsun.

"Bence çok yardımcı olabilir." Benji'yi hatırladım, mücadele ediyordu, çok acı çekiyordu. "Evlatlık kardeşim travmatik bir çocukluk geçirdi. Eğer her şeyi içine atsaydı, inanıyorum ki bu onu mahvederdi."

Dmitri ayağa kalktı. "Peki şimdi daha iyi mi?"

"Yıllar sürdü. Ama evet." Dmitri'nin gerçekten konuşmak istediği hissine kapılmadım, daha çok

Evliliğimizi sağlamlaştırmak için hoş olmayan bir şey.

"Benimle sadece bir kutuyu işaretlemek için konuşma."

"Belki ben kendi geçmişimi paylaşırsam, sen de bana kendininkini anlatırsın. Anlatmanı istiyorum. Bizi istiyorum ..." Yüzüme bakmak için adımlarını yavaşlattı. "Yakınlaşıyor muyuz?"

"Bağ kurup kurmadığımızı mı bilmek istiyorsun?"

"Kesinlikle."

"Sanırım öyle. Ya sen?"

Başını salladı. "Seninle geçirdiğim her dakika Bin tane daha. Uyandığımda başını göğsümde görüyorum ve sanki bir hayalin içinde yaşıyormuşum gibi hissediyorum."

Kalp gümbürtüsü. "Ne zaman böyle şeyler söyleden ayak parmaklarım kıvrılıyor. Ama sonra birbirimiz hakkında hâlâ çok şey bilmiyorken nasıl bu kadar güçlü hissedebildiğini merak ediyorum."

Bir şey söylemek için ağzını açtı, sonra tekrar düşünmüş olmalı. "Hamile olabileceğinden şüphelendiğimde, bir parçam bu fikri memnuniyetle karşıladı, çünkü bir çocuk bizi birbirimize bağlayacaktı."

Walker ve Karin'le öyle olmamıştı. "Dmitri, yakınlaşmamız için başka yollar da var."

Bakışlarını tekrar başka yöne çevirerek, "Konuşacağım. Geçmişim hakkında konuşmaya hazırım." Yatağa yerleşti ve bir kez daha yatak başlığına yaslandı. "Ne düşünüyorsun? Bana ne oldu?"

Ben olsam bundan çekinmezdim. "Baban öldükten sonra, seni cinsel olarak istismar eden biriyle yaşamaya gönderildin."

Bir nefes verdi. "Çok anlayışlısın. Ama aslında o bize gönderildi."

BÖLÜM 32

"Ben ... çok uzun zaman önceydi." Dmitri sinirlerine hakim olamıyor gibiydi.

"Başladığında kaç yaşındaydın?"

Boğazını temizledi. "Yedi yaşında. Yediden dokuza kadar."

Çok genç, masum küçük bir çocuk. Dmitri'ye olan koruyuculuğum bir cehennem gibi yanıyordu. "Adamın bir koruyucu olması mı gerekiyordu?" Güven konumunda biri.

"Evet. Adı ... Orloff'tu." Dmitri'nin yumrukları sıkıldı.

"Beni ve benden önce birçok çocuğu taciz etti. Hem erkek hem de kız çocuklarına. Maksim'e fiziksel tacizde bulundu, onu dövdü ve aylarca karanlık bir mahzene kilitledi."

Ona daha da yaklaştım. "Çok üzgünüm, Dmitri."

"Bunları sana söylemek isteyip istemediğimi henüz bilmiyorum. Acımaya tahammül edemiyorum."

"Hazır olmadan benimle konuşmak zorunda değilsin, ama bilmelisin ki dönüştüğün adama asla acımam."

Sakinleşerek, "Bizi ilk taciz eden Orloff değildi. Babam şiddetli bir ayyaştı. En eski anılarım beni, kardeşlerimi ve annemi dövdüğüne dair. Özellikle de geceleri. Kışın gecenin sonu gelmezdi."

Aman Tanrım. O ve kardeşlerinin nadiren içki içmesine şaşmamalı. "Neredeyse altı yaşındayken korkunç bir tartışmayla uyandım. Benim

Babam Aleks ve Maksim'in yaptığı önemsiz bir şeyi sorun etmişti, onları cezalandırmaya kararlıydı. Sesi daha önce hiç duymadığım kadar öfkeliydi. Onları korumak için çaresiz kalan annem karşı koydu. Onu aşağı itti.

merdivenler." Sesi kalınlaşan Dmitri, "O ani sessizliği asla unutmayacağım. Onun gittiğini hissetmiştim ama babamdan korkuyordum."

beni ona gitmekten alıkoydu. Ertesi sabah bulmam için annemi bana bıraktı."

Onu bu durumdan kurtarmak için her şeyimi verirdim! Dmitri'nin korkmuş bir çocuk olduğunu düşündüğümde ona sarılmak istedim ama her an kaçacakmış gibi görünüyordu.

Daha düşük bir ses tonuyla, "Kardeşlerime onun bizi korumak için öldüğünü daha yeni söyledim," dedi.

Dmitri'nin sözleri: Sonsuz sabır göster, koşulsuz sev ve hayatınla koru. Annesi oğullarını korumak için canını vermişti. "Onu çok özlemiş olmalısın."

Yüz ifadesi sertleşti. "Şunu anlamamı istiyorum: Yapabileceği hiçbir şey yoktu. Hiç sığınak yoktu. Eğer bizimle kaçsaydı, güçlü babam onu bulurdu. Kışın üç küçük oğluyla bir şekilde ondan kaçmayı başarsa bile, gidecek hiçbir yeri yoktu."

Sevgili annesini yargılayacağımı düşündü. "Dmitri, o farklı bir zaman ve mekândı, benim bildiğimden farklı bir dünyaydı. Onun yaptıklarını asla sorgulamazdım." Ama onu taciz edeni yargıladım.

Verdiğim sert cevaptan tatmin olmuş görünen Dmitri devam etti: "Aleks henüz on üç yaşındayken babamız ona da aynısını yapardı. Aleks kendini savundu, yanlışlıkla adamı öldürdü. Hapse gireceğinden korkan kardeşim beni ve Maksim'i geride bırakarak kaçtı. Orloff kısa bir süre sonra geldi."

Çok fazla şiddet ve dehşet. "Bu yüzden Aleks'le uzun zamandır konuşmuyordun." Çünkü Dmitri'nin ona çok ihtiyacı olduğu zamanlarda yanında olmamıştı. Yedi yaşındayken Dmitri'nin bir koruyucuya ihtiyacı vardı.

Başını salladı. "Aleks benim için bir baba gibiydi. Ve sonra gitti. Genç aklımla bunu terk edilme olarak görüyordum. Bizi geride bıraktı ve tüm acı dolu geçmişimizden kurtuldu, sonra da çok zengin ve iyi bir adam, Natalie'nin biyolojik babası Kovalev tarafından evlat edinildi."

Natalie ve Aleks böyle mi tanışmıştı?

"O yeni bir babayla kutsanmıştı, Maksim ve ben ise bir canavarla lanetlenmiştik. Başımıza gelen her şey için Aleks'i suçladım. Maksim de daha az ölçüde suçladı. Mantıken Aleks'in hatalı olmadığını biliyordum ama öfkem dinmiyordu."

"İkinizin iyi olduğuna inandı mı?"

"Baba. Ve babamız olmadan çok daha iyiyiz. Bize ne olduğunu tahmin bile edemezdi. Sadece birkaç yıl önce öğrendi."

Kendini çok suçlu hissetmiş olmalı. "Orloff geldiğinde ne olduğunu bana anlatır mısın?"

Dmitri tereddüt etti. "Başlangıçta ... bana karşı nazikti, olağandışı bir şey yapmıyordu. Bana dokunmaya başladığında, bildiğim şiddetten o kadar farklıydı ki, davranışını gerçek bir şefkat sanmıştım. Bana benim yaşımdaki tüm çocukların dokunmak ve öpmek için bir vasisi olduğunu söyledi."

Örtünün altında yumruklarım sıkıldı.

"Maksim bir şeylerin ters gittiğini hissetti. Bana Orloff'un beni incitip incitmediğini sordu ve ben de dürüstçe incitmediğini söyleyebildim çünkü o bana acı verecek hiçbir şey yapmadı. Orloff 'mükemmel küçük oğluna' zarar vermektense ölmeyi tercih ederdi." Dmitri tiksintiyle ürperdi.

Safrayı yuttum ve Orloff'u lastiklerden oluşan bir çemberin içinde yaktığımı hayal ettim.

"Ancak daha sonra hizmetçileri kovmaya ve bizi daha da yalnızlaştırmaya başladı. Aynı zamanda beni uzlaşamayacağım şeyler yapmaya zorladı. Reddettiğimde, Maksim'i öldürmekle tehdit etti. Sonunda Orloff'un gerçekte ne olduğunu gördüm. Ondan sonra öylesine çileden çıkmış ve tiksiniştim ki, zihnim ve düşüncelerim ondan uzaklaştı. Bazen bir süreliğine uzun süreler."

"Maksim nasıl öğrendi?"

"Kardeşim Noel arifesinde oyuncakları yerleştirmek için gizlice odama girmiş ama ben yokmuşum. Maksim beni Orloff'un yatağında bulmuş."

Oh, Tanrım. "Orloff onu o zaman mı dövdü? Kardeşin seni

korumaya çalıştığı için mi?"

Dmitri başını salladı. "Orloff defalarca sırtını deşti ve onu aylarca mahzene kilitledi."

Maksim'in travmatik geçmişinden asla şüphelenmezdim. Bugün kendinden o kadar emin ve kendisiyle, Lucía'yla o kadar barışıktı ki. "Siz ikiniz ondan nasıl kaçtınız? Orloff tutuklandı mı?"

"Hayır, o ... öldü. Bizden yaşlı bir kadın sorumlu oldu ama benimle ilgilenen Maksim'di ve ben iyileştim. Ya da ben öyle sanıyordum, ta ki ergenlik çağıma kadar." Bir eliyle yüzünü ovuşturdu. "Ne zaman cinsel haz duysam, kendimi kaybetmeye başlıyordum. İçimdeki her şeyle savaştım ama yapamadım.

Kes şunu. Seksten sonra ne olduğunu hatırlayamadım. Bu benim için eylemi mahvetti ve her sürüklendiğimde kaçmak daha da kolaylaştı."

Şimdi düğün gecemizi daha iyi anlıyordum. Benimle ayrışmaktan korkmuştu. "Yardım aldın mı?"

Dudakları dişlerinden geriye doğru çekildi. "Her şeyi denedim. Aklınıza gelebilecek her türlü terapiyi denedim. Yıllarca. Sorunlarımın ne olduğunu ve onlarla en iyi nasıl başa çıkabileceğimi öğrendim ama ayrışma beni rahatsız etmeye devam etti. Her gün kendimi soyulmuş hissediyordum; her gün bana yapılan yanlışlar hatırlatılıyordu.

beni. Geçmişimle başa çıkabilirdim ama bugünüm bana yeni acılar yaşıtıyordu."

On yıllar boyunca iltihaplanmış bir yaram olduğunu hayal bile edemezdim.

"Mantıksal olarak, bir gün gelip de Gitmiş olarak kal. Bir ilişkiyi asla sürdüremeyeceğime karar verdiğimde sadece yirmi beş yaşındaydım. Bu da Orloff'un bende iz bıraktığı ve son gülen olduğu anlamına geliyordu. Bu beni büyük bir öfkeyle doldurdu. Yıllarca hissettiğim tek duygu öfke oldu. Ama Bir bakıma istemeyerek de olsa ona sadık kalıyordum ama o canavarın elinden sonsuza dek nasıl kurtulacağımı biliyordum." Yara izini ovuşturdu.

İntihar. Tüm o terör, şiddet ve acının doruk noktası.

"Maksim araya girdikten sonra bana bir tesise gitmem

için baskı yaptı. Bir doktor beni bir yere sabitlemek için bir hap önerdi.

gerçek, kötü şöhretli bir yan etkisi olan. Cinsel dürtülerimi öldürdü. Bir seçeneğim vardı. Akli başında ve bekar ya da deli ve seksüel. Haplardan oluşan ve seksin olmadığı protokollerim işime konsantre olmamı sağladı. Yıllarımı bu şekilde geçirdim."

"Benden önce, en son ne zaman biriyle birlikte oldun?"

"Bir süre."

Bu konuyu burada bırakacağımı umduğunu söyleyebilirim. "Ne kadar uzun bir süre?"

"Yıllar."

"Kaç yıl?"

Omuzlarını dikleştirdi. "Sekiz yıl boyunca tamamen bekârdım."

Şaşkın tepkimi gizledim. Bu, birlikte geçirdiğimiz ilk geceden başlayarak, davranışlarının çoğunu açıklıyordu - vücudumu keşfederken yüz ifadesindeki merak Çatı katı banyosu.

Ailesinin bana olan ilgisi karşısında duyduğu sinir bozucu coşkudan bahsetmiyorum bile.

"O zamanın çoğunda işim vardı," dedi.

Ses tonuna savunmacı bir hava kattı. "Ve çektiğim acılarda yalnız değildim; Maksim kendi gölgeleriyle savaştı. Sırtı yara izleriyle kaplıydı ve o mahzende yaşadıkları yüzünden kendisine dokunulmasına bile tahammül edemiyordu."

Maksim'in en uzun ilişkisinin bir saat sürmesine şaşmamalı.

"Kardeşimin dışı da benim içim gibi yara almıştı. İkimizin de sonsuza kadar zarar göreceğini düşündüm, Aleks ile hiçbir şey yapmak istemiyor, ikimiz gizli yüklerimizi paylaşıyoruz."

"Sonra Lucía'yla tanıştı," diye mırıldandım. Dmitri bana onun fikrinden nefret ettiğini söylemişti. "Kendini yine terk edilmiş hissettin."

Nefesini içine çekti. "Evet."

Elimi onunkinin üzerine koydum. "Bu normal. Ben de öyle yapardım. Kim olsa yapardı."

"Ona karşı çok sinirliydim." Avucumun altında Dmitri'nin eli yumruk şeklinde sıkıldı. "O ve ben her şeyden önce akla ve mantığa inanırdık, ama o kıza karşı her türlü mantıklı açıklamaya meydan okuyan bir bağ hissettiğine yemin ediyordu. Benim acımasız, alaycı kardeşim ruh eşlerine çok benzeyen bir şeyden bahsetmeye başladı."

Tıpkı Natalie, Lucía ve Jess'in söylediği gibi.

"Maksim'le bu yüzden alay ettim, onun da benim gibi delirdiğini düşündüm. Ama Lucía için hayatını tehlikeye attığında, gerçekten inandığını kabul ettim. Yine de inanmadım."

İçimdeki bıkkın taraf da alay etmek istiyordu ama ailem ...

"Nedense Maksim sadece onun dokunuşunu seviyordu. Onun yanında bir gece boyunca uyuyabilirdi. O güldü. Aleks ile bile barıştı." Sesi sertleşen Dmitri itiraf etti: "Maksim evlendiğinde kendimi hiç olmadığım kadar yalnız hissettim."

Dmitri'yi o güvertede tek başına, aya bakarken hayal ettim. Lucia onun yalnız kurt tipi olduğunu söylemişti. Tıpkı peri masallarındaki canavar gibi, Dmitri de yalnız olmak istemiyordu.

Yumruğunu iki elimin arasına aldım ve arkasına bir öpücük kondurdum. "Artık değil."

Kaşları birbirine çatıldı. "Artık değil."

"Lütfen devam edin. Senin hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum."

Paylaşmaktan vazgeçmiş gibi görünerek devam etti: "Otuzuma gelmeden önce bir servet kazanmışım ama bundan hiçbir tatmin duymuyordum. Para garip bir varlık gibiydi, harcayabileceğimden daha hızlı büyüyordu. Servetim benimle alay ediyordu, Çünkü ne kadar çok param olursa, paranın satın alamayacağı şeylerin o kadar çok farkına vardım: akıl sağlığı, arkadaşlık, kendime ait bir aile."

Bu da parayı harcama konusunda neden bu kadar kararlı olduğunu açıklıyordu.

"Sonunda Maksim'in mutluluğunun önündeki tek

engelin ben olduğumu ve ona her zaman yük olacağımı
anladım. Bir yıl önce, Maksim'le

Kaliforniya'da kalıcı bir tesise yerleştim.

Oraya giderken kendimi kalıcı olarak kontrol etmeye karar verdim. Zevkten uzak bir hayat yaşamaya değmez. İşim bitmişti."

Sadece bir yıl önce yine intihara mı meyilliydi? "Ne oldu?"

"Bir hava muhalefeti uçağı Las Vegas'a inmeye zorladı. Ertesi güne kadar yerdeydik. Neden hafta sonu kalıp kendimi son bir kez daha unutturacak kadar içmeyeyim diye düşündüm."

"Başka bir intihar girişiminde bulundun mu?"

Başını iki yana salladı. "O gece bir aydınlanma yaşadım, sanki zihnimin tüm karanlık köşelerine ışık dokunmuştu. Düşünmeden edemedim: Ya Maksim'in sahip olduğu şeye sahip olabilirim? Kulağa garip gelebilir ama bir gün yüzleşebileceğim birine sahip olmak istiyordum. dolu bir silah için."

Çılgın, güzel adam.

"Maksim varlığını tersine çevirmişti çünkü teşvik edicisi vardı: Lucia. Aleks de Natalie sayesinde hayatını değiştirmişti. Ya benim kadınıma hayatta ve iyiye, sadece onu bulmamı bekliyorsa? Hayatımı düzeltmek için bir taahhütte bulundum.

ve senin gibi bir kadına layık bir erkek olacağım."

Oh, Dmitri.

"O hapları almayı bıraktım. Tehlikeliydiler ve çoğu ülkede geri çağırılmıştı. Sadece bu sayede bile dramatik bir şekilde iyileştim. Egzersiz yapmaya ve daha iyi beslenmeye başladım. I

sınırlı deneyimimi telafi etmek için seks eğitimi aldım."

Ve piercingi onu olduğundan daha "farklı" yapmıştı.

-Orloff tarafından taciz edildiğinde. "Yara izini aldırmaşsın."

Başını salladı. "Kadınıma toplum içinde utandırmayı asla istemem. İşimi düzenledim, daha verimli hale geldim, böylece geleceğini umduğum zevk için daha fazla zamanım olacaktı. Bu evi aldım, hepsi de henüz sahip olmadığım bir eşe ve hayata hazırlanmak içindi."

Kendini benim için hazırlamıştı. Benim için değil ama müstakbel eşi için. "Ve Aleks'e bir zeytin dalı uzattın."

"Baba. Ailenin önemini kavramaya başladım. Birleşik bir cephe sunmak çok güçlü bir şey, değil mi? Sonra, birkaç ay önce, gururumu ayaklar altına alıp benim için çok önemli olan iş konularında yardım etti. Bana yardım etmek için tüm gücünü ve bağlantılarını memnuniyetle kullandı. Anlaşmalarımız sırasında, onun hayatı hakkında daha çok şey öğrendim. Kovalev onu bulmadan önce sokaklardaydı. Aleks de kendi sınavlarından geçmişti. Bir anlaşmaya vardık ve o zamandan beri bana yardım ediyor."

"Beni bulman bir yıl mı sürdü?"

"Sen ve ben bir yıl sonra tanıştık. Maksim'in bana söylediği her şey - aptalca diye küçümsediğim her şey - doğrudur. Bir keresinde ona kadını mı nasıl tanıyacağımı sormuştum. Teorik olarak. "Kendini yıldırım çarpmış gibi hissedeceksin" demişti. Bu yetersiz bir ifadeydi. Seni gördüğüm andan itibaren anladım."

Dmitri'nin bana ilk sözü: "Sen . . ." Bu adam benim onun ruh eşi olduğuma inanıyordu.

"Vika, daha önce senin için doğru kişi değildim. Sen beni zor tanırdı." Tamamen bana döndü. Sırlarını açıkladıktan sonra fiziksel ve duygusal olarak açık hissettiğini hayal ettim. "Değişimlerimden sonra bile sana hazırlanmak için daha fazla zaman isterdim; hala sürüklenmekten korkuyordum. Başka biriyle cinsel hazzı hiç yaşamamış ve ayrışmamıştım. Ne kadar çok zevk, o kadar çok kopuş. Ama sen oradaydın."

"Banyoda takıldığımızda ..."

"Sana farklı tepki vereceğime inanmak istedim, ama gelerek şansımı zorlamamaya karar verdim. Yine de çok tahrik ediciydin. Serbest bırakmak zorunda kaldım. Bir anda aklım başımdan gitti.

tamamen yeni bir şekilde"-bakışlarımı tuttu-"ve seninle geçirdiğim her saniyeyi hatırladım."

Sertçe nefes aldım. "Gerçekten daha önce hiç yapmadın mı?"

Başını iki yana salladı. "Senin dairene geldiğimde de aynı şey oldu: saf zevk. Ama düğünümüzde

Gece dizlerinin üzerine çöküp beni emdiğinde, seninle daha da yükseklere çıkabileceğimi fark ettim."

"Bu yüzden durdun."

"Evet. Maksim'i aradım, kadınımı bulduğumda her şeyin farklı olabileceğine dair bana güvence verdiği için korktum. Ona sonsuza dek ayrışma ve seni hiç tanıyamama riskini göze alamayacağımı söyledim." Dmitri, "Seninle birlikte olmaktan hoşlanıyorum," derken gözlerini benden kaçırdı.

Ben de seninle olmayı seviyorum.

Tekrar benimle yüzleşti. "Ama Maksim, 'Karın her şeyiyle dolu dolu bir hayatı hak ediyor,' dedi. Beni öldürse bile düğün geceni yaşamaya karar verdim. İlk defa, Başkasının zevki benimkinden daha önemliydi. Hiçbir şey seni almamı engelleyemezdi. Sonra Ömür boyu bu ayrışmayla umutsuzca savaştıktan sonra

durdum." "Benim için kendini kalıcı olarak kaybetmeyi göze mi aldın?" Bir süreliğine

O noktada sadece birkaç gündür tanıdığı bir kadın mı? Ya tanıdığım en çılgın adamdı ya da en cesur.

Curt başını salladı. "Ve zihnim böyle açıkken ve sonsuza dek mahvolmaya teslim olmuşken, sen içime sızdın. her santimimi. Düşüncelerimi ele geçirdin. Hiçbir şey beni şimdiki zamandan uzaklaştıramazdı çünkü karımla sevişiyordum. Her bir çiğliğin, saçının kokusu. Teninin akıl almaz yumuşaklığı, her şey beni sana bağladı. Beni yaktın."

"Beni iyileşmenin anahtarı gibi gösteriyorsun," dedim, bu konuda endişeliydim.

"Çalıştım. Başa çıkmayı öğrendim. Ancak hiçbir zaman gerçekten korkutucu kararlar almak için kendi teşviklerim olmadı."

Uçurumda bana "Kanamasına izin verdim" demişti.

Ön kolunu bir kez daha sıyırdım.

Yüz ifadesi ciddiydi. "Artık farklı bir adam olduğumu söylediğimde bana inanabiliyor musun?"

"Bir daha asla, Dmitri. Bir daha asla, bir daha asla. Bana söz ver."

"Pekâlâ. Bu sözü verebilirim," dedi ve ekledi, "sen hayatta olduğun sürece."

"Dmitri!" Şakaklarımı çimdiklemek için elini bıraktım.

"Yüksek sesle söylememem gereken şeylerden biri mi?"

Tüm yalanlarımı öğrenirse ne yapacaktım? Ben de -tıpkı Orloff gibi- kendimi Dmitri'nin hayatına sokmamış mıydım? Onu kandırmak, kullanmak, ona ihanet etmek? İçimdeki dolandırıcı bu durumdan kurtulmak için çırpınıyordu. Ama tuzak kapanıyordu.

Dmitri bana yeterince şüphe duyduğunu söylemişti. ömür boyu sürececek bir belirsizlik. Hiç istemediğim halde ona daha fazla zarar vermek kaçınılmaz görünüyordu. Gelecekte yapacağım her hareket onu incitecekti.

Tekrar boğazını temizledi. "Artık bu sırları bildiğine göre beni farklı mı görüyorsun?" Kocam nefesini tutarak.

Az önce benim için kendini ortaya koydu. Böylesine travmatik başlangıçlara rağmen -babasının acımasızlığı, sevgili annesinin öldürülmesi, kardeşlerinin çektiği acılar, vasisinin korkunç istismarı- Dmitri Sevastyan bir şekilde gururlu, güçlü ve cesur, her yönden inanılmaz biri olarak büyümüştü.

"Geçmişini anlamak sana daha da çok değer vermemi sağlıyor, Dmitri." Snared. "Tanıştığımızdan beri aldığın riskleri anlamak bana ne kadar cesur olduğunu gösteriyor."

Beni kucağına çekti -sanki görevini tamamlar tamamlamaz yapabileceğine dair kendine söz vermiş gibi. "Peki ne kadar çılgınca?"

Öyle miydi? Evet, zaman zaman. Ben olsam bunu yumuşatmazdım. "Bir bakıma öylesin, koca adam." Elimi kalbinin üzerine koydum. "Ama yine de akli başında bir yalancı yerine dürüst bir deliyi tercih ederim."

Güçlü kollarını bana doladı. "Bana deli demekten çekinmemen hoşuma gidiyor. Uzun süre herkes öyle dedi." Çenesini başıma yasladı ve bana olan bağlılığını sıkılaştırdı. "Ama bir şeyi anlamanı istiyorum. Bu riskleri deli olduğum için almadım. Onları aldım çünkü hiçbir şey

sana sahip olmanın ötesinde bir şey. Sana takıntılıyım. Hissettiklerim asla yok olmayacak."

Kalbim göğsümde ters döndü ama bıkkınlığım bana "Daha önce hiç böyle şeyler hissetmediysen bunu nasıl söyleyebilirsin?" diye sordurdu.

Başıma bir öpücük kondurdu ve saçlarımın kokusunu içine çekti. "Sanırım bir erkek kendisinin olması gereken kadını bulduğunda, onun kokusunu mutlulukla ilişkilendirir. Beyninin en derinlerinde şöyle düşünür: Bu kadın tüm mutluluğun yattığı yerdir. O benim evim. Onun kokusunu her aldığımda, bu bağlantı güçlenir." Bir öpücük daha. "Benim mutluluğum seninle, Victoria. Sen benim evimsin. O benim

Çünkü bu duyguları hiç yaşamadım ki onları tanıyayım."

Gözlerim yaşlarla doldu ve onun göremediğine sevindim.

Bana şöyle demişti: "Benim kadar uzun süre karanlıkta kaldığımda, ışığı yanlış anlayamazsın.

Belki de ruh eşini bulmuştu. Daha garip şeyler de olmuştu, değil mi? Ama bu düşünce beni rahatlatmadı. Yaşadığı onca şeyden sonra, benim ihanetimin daha da yıkıcı olacaktı. . . .

BÖLÜM 33

"İşte başlıyoruz." Dmitri, evin içinde gözlerim bağlı bir şekilde onun sürprizlerinden birine doğru yürürken bana rehberlik etti.

Kullandığı eşarptan bir şey göremiyordum ama çalışma odasının yakınlarında olduğumuzu düşündüm.

Bugün evlilik yıldönümümüzün birinci ayıydı. Bazen sanki sonsuza dek birlikteymişiz gibi hissediyorum.

Diğer zamanlarda, bir gün.

Bu sabah üstü açık siyah Ferrari'siyle 1. Otoyol'a çıkmıştık. Güneş parlıyordu, yol açıktı ve bana seksi sırtışlar atıyordu. Şirin bir sahil kasabasında alışveriş yapmıştık.

Her şeyi. Kalabalıktan rahatsız olsa da gezintimizi uzatmak ve beni eğlendirmek için çaba sarf etmişti. Ya da belki de bu gizemli sürprizi gerçekleştirmek için oyalanıyordu.

Kulağıma, "Neredeyse geldik." dedi.

Hediyesi olarak ona Los Angeles'taki seksenli yıllara ait bir film festivaline bilet ve şans ve koruma için kaplan gözünden yapılmış kol düğmeleri almıştım.

Sahneden çekileceğime dair bir his vardı içimde.

Sonunda ona bir yüzük vermeyi düşünmüştüm. Bütün gün benden gururla karısı olarak bahsetti. Birden fazla kişi çıplak yüzük parmağına baktı. O da fark etmişti.

Geçmişini paylaştıktan sonra muhteşem bir altın yüzük sipariş etmiş ve buraya göndermiştim. Dmitri paketi görmemişti.

gelen diğerlerinin arasında. Grubu birçok mücevherimle birlikte saklamıştım.

Ona aşık olmama rağmen, endişelerim beni ona o yüzüğü vermekten alıkoydu, sonsuza dek bir söz.

Diğer zorluklarımızın yanı sıra, kocam ve ben ailem ve onun ailesi konusunda bir çıkmazda kaldık.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Gülümsediğini duyabiliyordum. "Evet! Ama bana sürekli bir şeyler almak zorunda değilsin."

"Sana tüm dünyayı vereceğimi söylemiştim." Ve beni özgür bırakacağını.

Bu ay boyunca, Dmitri beni cinsel olarak özgür bıraktı. Kontrolü ele alması gerekiyordu ve ben de Teslim ol. . . .

İçini çekti ve ekledi: "Ve sen reddettiğine göre birileri paramızı harcamalı."

Kekeleyerek adım attım ama o beni yakaladı. "Bunu gerçekten söyledin mi?" Kanepedeki alışveriş seanslarım sırasında

rahatladı, hayal kurdu ve servetinin gücünü hissetti.

Büyükannemin adına bir gaziler derneğine büyük bir burs bağışlamıştım. Hayatının en büyük aşkı olan büyükbabam bir pilottu.

Anneme hamileydi.

Tasarım bursları ayarlamıştım, çünkü kendim de bir tane istemiştim.

Benji-ve Dmitri'yi düşünerek çocuk barınaklarına bolca bağışta bulundum. . . .

"Geldik." Eşarbı çözmeye başladı. "Öncelikle, yapabileceğimi hiç düşünmediğim bir şey söyleyeceğim: Bir aylık yıldönümümüz kutlu olsun, moya zhena." Göz bağımı çıkardı.

İnanamayarak göz kırptım.

Elbise formları, giysi rafları ve üç adet yepyeni dikiş makinesiyle dolu büyük bir tasarım stüdyosuna bakıyordum. Makaralar, bantlar ve makaslar için organizasyon sistemleri bir duvarda sıralanmıştı. Bir başka duvarda lüks kumaşlar diziliydi. Dördüncü duvar boştu; oraya çizimler asabilirdim!

Mırıldandım, "Bu ana kadar . . . "Neşe kelimesini hiç anlamamıştım sanırım." Kesim masasına doğru ilerledim, parmak uçlarımı yüzeyde gezdirdim. Sonra hayret ettim.

dikiş makinelerine baktım, şimdiye kadar gördüklerimin en gelişmişiydi. Gökkuşağı tonlarında ve desenlerinde kumaş çeşitlerine baktım.

Her şeyi keşfetmek istiyordum ama her zamanki gibi Dmitri bakışlarımı üzerine çekti. Ona doğru atladım. "Sen gelmiş geçmiş en iyi kocasın!" Bundan hoşlandığı belliydi. "Bu en güzel, en iyi

Birinin benim için yaptığı en düşünceli şey." Onu öpmek için parmak uçlarımda yükseldim. "Ne alacağını nasıl bildin?"

"Tavsiye için Chanel'in baş tasarımcısıyla temasa geçtim."

Güldüm, sonra ciddi olabileceğini fark ettim. "Bu bir şaka değil miydi?"

"Hayır, aşkım. Değildi."

"Bunu nasıl bu kadar çabuk ayarladınız?"

"Para hızlandırılmış teslimat." Standart cevabı. "Size en sevdiğim kısmı göstereyim." "Dokunmatik ekran" dedi. O boş duvar, çeşitli tasarım programlarının simgeleriyle otuz ayak genişliğinde bir bilgisayar ekranına benzeyerek aydınlandı!

Elini sert bir şekilde sallayınca görüntü değişti, devasa bir tuvale dönüşüyor. "İşte." Cebinden bir kalem çıkardı ve bana uzattı. "Fikirler çizebilir ve onları kaydedebilirsin. Çizgiler farklı renklerde ve farklı genişliklerde olabiliyor. Gölgeleme de var."

Geçici olarak birkaç çizgi çizdim ve sonra daha da cesaretlenerek bir elbise modelinin temel şeklini çizdim.

"Oh, lanet olsun. Şimdi gazla pişiriyoruz."

"Ben ... biz miyiz?"

"Sadece bir söz," dedim dalgınca, daha fazla kontrast ekleyerek. Renkleri nasıl değiştireceğimi çabucak buldum ve beynimi gıcıklayan bir fikrin ana hatlarını çizmeye başladım.

Temel bilgileri tamamladıktan sonra çizimime bakmak için geri çekildim, ancak o zaman odanın ne kadar sessiz olduğunun farkına vardım. Dmitri'ye döndüm.

Kapının yanındaki kanepede oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamış, hevesle beni izliyordu. Ve sertleşmişti.

Bana o büyüleyici omuz silkişini yaptı, "Elimde değil" der gibi. "Tasarladığın zaman tamamen karşı konulmaz oluyorsun."

Kalemi bir kenara bıraktım ve ona doğru yürüdüm.

"Bu stüdyoda olduğun her an seni izlemek istiyorum," dedi sesi boğuklaşarak. "O yüzden daha önce söylediklerimi geri alıyorum. Bu kanepe odanın en sevdiğim kısmı."

Bakışlarım onun gururlu yüzüne takıldı. Her nasılsa son bir ay içinde daha da yakışıklı olmuştu. Gözleri Memnuniyetle parıldıyordu, vücudu benimkini tatmin etmeye hazırdı.

Yine de içimi bir hüznün dalgası kapladı. Dmitri Sevastyan çok düşünceli, çok dikkatli, zeki, seksi ve sevecendi. O çok .

. .

Mükemmel.

Onun hediyesi beni bunalttı. Bu hayat beni bunalttı.

Daha önce, deniz kenarındaki bir hediyelik eşya dükkânının tuvaletinden Karin'i aramıştım, panik atak geçiriyor olmalıydım. "Zar zor nefes alabiliyorum."

"İtiraf edecek misin?"

"Bunu nasıl riske atabilirim?" Geçmişinin trajik ayrıntılarını ona asla anlatmazdım, bu yüzden ihanetimin Dmitri'yi ne kadar kötü yaralayacağını anlayamazdı. "Onu kaybedersem ne olur?

onu?"

Sesi mesafeli bir hal aldı. "Devam etmenin yollarını buluyorsun." Zavallı kız kardeşim.

"Belki de seni affedecek kadar önemsiyordur."

"Hepimizi affetmesi için." Brett'i Dmitri'nin yoluna kimin çıkardığını ve Dmitri'nin kıskançlıktan aklını yitirmesine neden olduğunu hâlâ bilmiyordum.

"Tatlım, bir ay oldu. Bir şeyler olmalı."

O haklıydı. Alçaklar sürüsüyle haftada birkaç kez telefonda konuşmak, göğsümdeki yaraya yara bandı yapıştırmak gibiydi. Cash'in kahkahalarını duymak . . .

İkilemimin cevabını beklerken günler akıp gitti.

"Vika?" Dmitri ayağa kalktı ve bana baktı, belli ki beni okumakta zorlanıyordu.

Ona baktım. Birini sevmek istemedim.
sonunda beni inciteceğini ya da benim tarafımdan
incitileceğini düşünürken, Dmitri'ye tamamen aşık olmanın
eşiğindeydim.

Yine nefesimi tutamadım. Çılgına dönmüş ve diken
üstündeydim, biri hariç dünyadaki her senaryoyu hayal
edebiliyordum: sonsuza dek mutlu yaşamamız.

Kaderi kandıramazsın.

Hayatta kalma içgüdüm devreye girdi çünkü beni terk ederse
kırılmış, kendi kabuğuma çekilmiş, bir zamanlar gördüğüm
bu rüyayı sonsuza dek tekrarlayan biri olmak.

En büyük tuzağı sezmiş bir dolandırıcı olarak bir adım geri
çekildim ve "Gidip bir telefon edeyim" diye mırıldandım.

"Yine yapıyorsun. Ben seni memnun etmeye çalıştıkça, sen
kendinden uzaklaşıyorsun. Nedenini söyle bana."

Sadece bir süreliğine duraklatma düğmesine basmam
gerekiyordu. Kendimi dönüp gitmeye zorladım.

Bir şeyler vermek lazım.

Kolumu sıktağında koridora varmıştım ve
beni kendine çekti. Başımı kaldırıp onun öfkeli ifadesini,
çılgın gözlerini yakaladım.

"Hiçbir yere gitmiyorsun." "Bir
dakikaya ihtiyacım var-"

"Seni okuyamıyorum! Ben olduğum zamanlar hariç
Seni memnun etmek." Elbisemin kumaşını yumrukladı. "O
zaman her şeyi görmeme izin ver." Bir bağırışla elbisemi
bedenimden söküp attı.

Yutkundum, onun duygularının -benim duygularımın- ani
vahşiliğiyle sarsıldım.

"O zaman hiçbir şey
saklamayacaksın!" "Dmitri, bekle!"

Sütyenim ve tangam yerdeki yırtık elbiseye katıldı.

Beni kollarının arasına alıp kıcımlı sıcak avuçlarının
arasına aldığı anda haykırdım. İçinde kaynayan yoğunluk
beni korkutmuş olmalıydı; bacaklarım beline kilitlendi,
Kollarımı boynuna doladım, gömleği sert meme uçlarını aşındırıyordu.

Fermuarını çekip açtığında ve pantolonunu kalçalarından aşağı indirdiğinde, amım onun için çoktan ıslanmıştı.

"Beni çıldırtıyorsun, kadın." Beni şaftının üzerine dikti, içimde zorladığı her inçle titriyordu. "Ah, Tanrım, Victoria!"

Kayganlaşmış kılıfım onu evinde karşılarırken inledim.

Beni duvara yasladı, dudakları dudaklarıma çarpıyor, dili onu arıyordu. Ama kalçalarını oynatmamıştı.

Öpücükler arasında gömleğini çıkardı. Çıplak göğsü göğüslerime sürtünürken, beni agresif bir şekilde öptü, sanki ağzı benimkini beceriyormuş gibi dilini çıkardı. Ama hala itmemişti.

Bu ilkel ihtiyaçla nasıl savaşıyordu? Bana sikini vermiş, ama benden saklamış, daha fazlası için can atmama neden olmuştu.

Bu nokta benim için kayıp değildi.

Dudaklarını boynumda gezdirmek için öpücüğünü kesti.

"Benden uzaklaşıyorsun." Kulağımın dibinde inledi,

"Yapma."

"Ben-"

"Bana yalan söyleme!" Göğüslerimi yalamak için eğildi, beyaz dişleriyle ısırды, acımasız dudaklarının arasındaki narin eti emdi.

Çılgınca göğüslerime işkence ederken, sadece omuzlarını kavrayabiliyor ve "Daha fazla" diye yalvarabiliyordum.

Beni sıktı, meme uçlarımı sertçe çimdikledi.

İçimde hareket etmesi için çılgınca haykırdım. "Sana ihtiyacım var! Lütfen."

Tamamen ayağa kalktı. Teni terle kaplanmış, üst dudağı boncuk boncuk olmuştu. Kalçaları iç uyluklarımı kayganlaştırıyordu. "Göğüslerinin her yerindeki izlerime bak."

Aşağıya baktım. Belirgin aşk ısırıkları onları kaplamış, areolalarımı çevreliyordu. Bu manzara karşısında çaresizce onun sikinin üzerinde sallandım.

"Hayır!" Beni duvardan çekti ve kıcıma bir tokat attı.

"Daha fazlasına ihtiyaç duymanın nasıl bir şey olduğunu hisset."

"Ahhh!" Acı beni neredeyse koparıyordu.

Kollarını bana doladı, acımasız sarılışını sıkılaştırdı. "Sana

takıntılıyım." Bunu söyleme şekli

başka bir adam "sana aşığım" diyebilir. "Bana karşı da aynı şekilde hisset! Bir sonraki sevgilini istediğin gibi iste beni.

nefes al!" Boynunu öpmek ve terinin tadına bakmak için eğildiğimde başı geriye düştü ve inledi, "Benden başka bir şey düşünme....."

"Lütfen, Dmitri!" İçimde zonkladığını hissedebiliyordum! Topuklarımla kışına vurdum.

"Sen sadece bana aitsin." Boynumu ısırduğında, amım onun sikinin etrafında titredi. "Ben de sana ait olmak istiyorum!"

Duygularıma rağmen -ya da onlar yüzünden- boşalmak üzereydim, içimde gerginlik birikiyordu.

"Neden bana lanet olası bir yüzük vermedin?" Çünkü bu rüya bitmek zorundaydı.

"Neden?"

Parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim ve gözlerimle buluşması için onu çektim. Dilimin ucunda, "Yaptığım her hareket yanlış, çünkü sana aşık oluyorum!" diye haykırmak vardı. Ama yapamadım.

Kendimi tuttuğumu anlayabiliyordu. Parmak uçları kışımı ısırdı ve gözleri daha da vahşileşti. "Ver lan bana bir şey!"

Sadece inleyebildiğimde, aniden içimden çekildi ve beni sikinin üzerinde tuttu.

Nefesim kesildi. "Hayır! Geri dön lütfen!"

Tehditkâr bir ses tonuyla, "İçinde bir boşluk mu hissediyorsun? Soğuk mu?" Çıldırılmış gibi görünüyordu. "Bu şekilde olmak zorunda değil, değil mi? İhtiyacın olan şey o kadar yakın ki onu hissedebilirsin."

Akılsızca onun için dalgalandım. "Dmitri?"

Düşünemiyordum! "Bana çok yakınsın Vika, ama ulaşamayacağım kadar uzaksın. Ne zaman Bunun için adam öldürebilirim-" Aletini eve soktu ve beni içine aldı.

"Ah, Tanrım!" Başım öne eğildi.

Kalçalarını yukarı doğru savurdu. Sonra tekrar. Daha derine. Ve tekrar. Daha derine. Beni cezalandırıyordu, onun

sikişirken kasları dalgalanıyordu. "Bana kendinden bir şeyler ver!"

Göğüslerim onun inatçı göğsüne sürtünüyordu. Amım onun etrafında sıkılaşmış, boşalmaya hazırlanıyordu. Dayanılmaz zevk/baskı arttı. Nefeslerimin arasında ağladım, "Dmitri! Bu çok fazla... çok güçlü."

Bedenimin yapmak üzere olduğu şey beni korkuttu. Kalbimin yapmak üzere olduğu şey beni korkuttu.

Tüm gücüyle beni itti. "Bana bir şey ver! Lanet olsun, ne olursa!"

Gerçek ortaya döküldü: "Korkuyorum!"

Şaşkınlık. Hararetli adımlarını yavaşlattı. yavaşça beni gıcırdatıyordu. Birden fazla şeyden bahsettiğimi biliyordu. "Moya zhenâ, sadece olmasına izin ver. Ben her zaman seninle ilgileneceğim." O da birden fazla şeyden bahsediyordu. "Bunu yapabilir misin?"

Nefes nefese, "İstiyorum. Deniyorum."

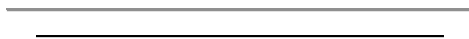
Başını salladı. Dudakları inceldi, çenesi dikleşti, ritmini hızlandırdı. Gittikçe daha sert, acımasızca dalarken içimde sınıra kadar şişti. "Bırak aşkım." Kulağımın dibinde inledi, "Seni yakaladım....."

Orgazmım beni bir şok dalgasının gücüyle vurdu. Başımı geriye attım ve "Dmitri!" diye bağırdım. O acı veren baskı yerini ciğerlerimden bir çığlığa bıraktı.

Zihnim boşaldı. Süzüldüm; yalvardım. Bana sonsuza dek onun olacağımı söylediğini belli belirsiz duydum. Cennet için savaşacağını. Onu o kadar zorluyordum ki, dölünü bir itiş gibi hissediyordum.

Şaftı içimde titreştiğinde hâlâ doruk noktasındaydım.

Sırtı eğildi, güçlü vücudu zevkle sarsıldı. İşkence görmüş körüklerinin sesiyle, sıcak menisini sert ve derin bir şekilde fışkırttı - tıpkı hamleleri gibi.

Yıkanıp bornozumu giydikten sonra banyodan döndüm. Dışarıda, bir esinti arazideki sisi süpürüyor, yağmur yağmaya başlıyordu.

Kot pantolonunu giymiş, yatağın kenarına oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamış, başını ellerinin arasına almıştı. Düşün gecemizde de aynı şeyi yapmıştı, benimle asla seks yapamayacağına inandığı zaman. "Seni incittim mi?" Sesi perişan geliyordu.

"Bıraktığım izler ..."

Banyoda parmaklarımı üzerinde gezdiriyordum, yeniden ısıniyordum. Yanına oturdum ve elimi sırtına koydum.

"Omuzlarını gördün mü koca adam?" Birindeki pençe izlerine öpücükler kondurdum. "Seni bir şey için kullandım. tırmalama direği."

Gergin bir kahkaha attı.

"Beni incitebilecek kapasitede değilsin," dedim hiç kuşku duymadan. "Ama ben de seni memnun edecek kapasitede değilim." O

Acı içindeki yüzünü bana doğru kaldırdı. "Benim hiç Bu konuda deneyimim var. Bana seni nasıl mutlu edeceğimi söyle. Öğretilirse öğrenebilirim."

Farkına vardım ve bu anı hayatımın sonuna kadar hatırlayacağımı biliyordum.

O bana aşık.

Artık buna saplantı diyemezdim. Ya da delilik. Son dört hafta içinde gerçekten düşmüştü. "Sen mükemmelsin, Dmitri. Sorun olan ben ve benim yüküm."

Kaşlarını çatarak geri çekildi. "Mükemmel mi? Sana söylediklerimden sonra bile mi?"

"Daha çok. Üstesinden gelmek için çok çalıştığınız travmatik bir geçmişi ortaya çıkardınız. Zafer kazandığınız bir geçmiş. Sen geçmişinden çok daha fazlasısın."

Gözlerinde saf bir hayranlık parlıyordu. Ve şans bana yardım etti, ona karşılık vermek üzereydim.

"O zaman neden uzaklaştın? Bana kendinden çok az bahsediyorsun. Aileni özlüyorsun ama onları ziyaret etmiyorsun. Sen

Ne kadar paramız olduğunu bildiğin halde sana aldığım her hediyeden sonra huzursuz oluyorsun. Vika, neden korkuyorsun?"

Ona gerçeğin bir kısmını verirdim. "Gerçek olamayacak kadar iyi görünen bir şeyin gerçek olduğuna inanarak yetiştirildim. Ayrıca batıl inançlarım da var. Bu ikisini bir araya getirince diğer ayakkabının düşmesini bekliyorum." Dışarıda şimşekler çaktı, sanki söylediklerimi vurgulamak istercesine. Bakışlarımı ona çevirmeden önce ihtiyatla not ettim.

"Anlamıyorum."

"Bu çok iyi. Hiç erkeğim yokken her saniye beni şaşırtan bir erkeğim oldu. Kokteylden garsonluk ve tahliye ihbarnameleri." Etrafıma el salladım. "Tüm bu durum yıldızlara ulaşmak gibi geliyor, ki bu asla yapmadığım bir şey."

Üzerindeki gerginlik an be an azaldı. "Neden?" "Çünkü bu gözlerimi yoldan ayırmamı gerektirir. ve ellerimi direksiyondan çektim. Kaza yapmak için harika bir yol." Yağmur şiddetlendi, sahil boyunca yağıyordu.

Bana yaklaştı, gözlerinde umut yeşeriyordu. "Batıl inançlarını nasıl aşacağız?"

"Bu bir rüya gibi ve tüm rüyalar sona ermek zorunda."

"Neden bitmek zorundalar?"

Retorik bir soru değil. Bunu açıklamamı mı istedi? "Nedenini bilmiyorum. Sadece daha önce hep böyle olduklarını biliyorum."

"Geçmişimden daha fazlası olduğumu söylüyorsun. Neden hayallerin sona erenlerden daha fazlası olamıyor?"

Buna verecek bir cevabım yoktu. "Dmitri, ya senin için yeterince iyi değilsem?"

Şaşkın görünüyordu. "Benim için ne ifade ettiğini sana söyledim. Beni zihinsel ve fiziksel olarak nasıl etkilediğini. Duygusal olarak."

"Bunun sorumlusu ben değilim, sensin. Yıllarca terapi gördün ve hayatını iyileştirmek için çok çalıştın; hala da çalışıyorsun. Yaptığın tüm değişiklikler sana yardımcı olmuş olmalı.

ayrışmanın üstesinden gelir." Aynı fikirde olmadığını

söyleyebilirdim, ama fikrini tartışmayacaktım. "Artık

Burada kal, belki başka birini bulabilirsin. Lucía ve Natalie'ye daha çok benzeyen birini."

İçinde yuvalanan sırlar yüzünden çürümemiş biri.

Gözlerini kırıştırdı. "Anlamıyorum."

"İkisi de zengin ve eğitimli. Onları çatalla bile ayıramam."

Omuzlarını dikleştirdi. "Zengin, yetenekli, zeki ve olağanüstü güzelsin. Sen bir sanatçısın."

Evet, bir dolandırıcı. Ayrı bir tür. Dmitri

ısrar etti, "Mükemmel olmaktan çok uzağım."

İçimi çektim ve ona hüznü bir gülümseme verdim.

"Benim oturduğum yerden değil, koca adam."

Gözlerini kısmıştı. "Sanırım size geçmişimle ilgili daha fazla şey anlatmaya hazırım. Tam olarak açık sözlü değildim." Ses tonu tehditkârdı - sanki beni ölümcül bir kusurla vurmaya niyetliymiş gibi.

"Yalan mı söyledin?" Hayır, onu yakalardım.

"Sana hiç yalan söylemedim. Ama sana söyleyeceğim şey başka birini ilgilendiriyor. Onun sırrı uzun zamandır benimle güvende.

Yirmi üç yıl boyunca ailem dışında hiç tekrarlanmadı. Şimdi bunu sizinle paylaşacağım."

Kesinlikle merakımı uyandırmıştı. "Tamam. Bu sırrı mezara kadar saklayacağım."

Başını salladı. "Sana Orloff'un öldüğünü söyledim. Ki bu doğru. Ama o öldürüldü." Bir şimşek daha çaktı.

Yüz ifademi düzelttim. "Kim yaptı bunu?"

"Kardeşim ve ben."

BÖLÜM 34

Bu bomba haberle kendime gelirken aklım başımdan gitti. Orloff, Dmitri yaklaşık dokuz yaşındayken ölmüştü. Maksim daha ergen bile olmamıştım. Buna nasıl cevap vermeliyim? Şuna karar verdim: "Bana daha fazlasını anlatacak mısın?"

Dmitri parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Orloff kardeşimi dövüp mahzene kilitlediğinde, şiddet beni daha da derin bir ayrışmaya sürükledi; Orloff'la olan izolasyonum nadiren su yüzüne çıkana kadar. Maksim aylarca karanlıkta kaldı, acı çekti, kendini suçladı. beni koruyordu. Soğuk bir gecede nihayet uyandım. Belki de pencereye vuran rüzgâr beni geri getirdi. Belki de Maksim'in öleceğini bilen o pisiğin kendini beğenmiş tavıydı."

Orloff masum bir çocuğu öldürmeyi tamamen planlamıştı. Maksim çok korkmuş olmalı.

"Kardeşimi bir şekilde kurtarmam gerektiğini biliyordum. Adamın cebinden anahtarı almaya çalıştığımda uyandı ama ben hazırlıklıydım. Daha önce dışarı çıkmış ve bir kar küreği getirmiştım. Orloff'a tüm gücümle vurdum. Maks'i kurtardım ve

. . adamı uyanamadan boğduk," dedi Dmitri, bakışları ipucu bulmak için yüzümü tarıyordu.

Onu sarsmak istedim: "Bu konuda kendini suçlu mu hissettin? Bu ağırlığı taşıdığın için mi? Hemen at onu!"

Yutkundü. "Nasıl tepki verdiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

Kelimelerimi daha dikkatli seçtim. "O psikopat seni ve Maksim'i kendinizi savunmaya zorladı. Siz ikiniz inanılmaz derecede cesurdunuz."

Sanki demek istediğini anlamamışım gibi, "Bir adamın öldürülmesine yardım ettim.

Aynı durumda olsaydım yine yapardım."

"Benji'yi yaşadığı dehşetten kurtarabilseydim daha azını yapacağımı mı düşünüyorsun? O adamlar hala dışarıda, Dmitri. Ve bu bilgiyle yaşamak zorundayız. Sen ve Maksim katil bir canavarın başka çocukları avlamasını engellediniz ama kimse sizin kahraman olduğunuzu bilmeyecek." I yüzünü avuçladı.

İlk gece yaptığı gibi, dokunuşuma doğru eğildi.
"Kahramanlar mı?"

"Eğer birisi Orloff'un size göz koymasını engellemiş olsaydı, o kişiye ne derdiniz?"

Geri çekildi. "Hiç bu şekilde düşünmemiştim."

"Benim için her şey çok açık. Bu konuda bana güvendiğiniz için teşekkür ederim."

Kaşları çatıldı. "Bu kadar mı?" Omuz ve boyun kasları gerildi, hayal kırıklığı iyice arttı.

"Bunu bana seni daha kötü görmemi sağlamak için söylediyse, tam tersini yaptın."

Öfkeli bir şekilde ayağa fırladı. "Başka sırlarım da var. Ailemin mafya bağlantıları var."

Yine mi geldin? "Ailenin yasaların dışında çalıştığını mı söylüyorsun?"

"Kovalev'in ölümünden sonra Aleks, mafya içinde çok güçlü bir adam olan vor pozisyonunu devraldı."

Dr. Nat'in babası organize suçlara mı karışmıştı? Aleks şu anda öyle mi? "Ne iş yapıyor?" Silahlar, uyuşturucu, kızlar? Hepsini mi?

"Hiçbir şey. Koruma için para alan eski bir infazcı. Maksim'in mafya ile siyasi bağlantıları da vardı."

İnanılır gibi değil. "Peki ya sen?"

"Aleks'in gücünden ve etkisinden yararlandım."

"Şu önemli iş anlaşmalarında sana yardımcı olmak için," dedim. "Neydi onlar?"

Dmitri ölçümü alıyor gibiydi. "Kendi sırlarını paylaşmaya başlayana kadar benden başka sır alamayacaksın."

Sevastianlar hakkındaki araştırmamız nasıl olur da bu konuda bir fısıltı bile bulamaz? "Bir şey olmaz mıydı çevrimiçi?"

"Bu bilgileri sıkı bir şekilde kontrol altında tuttum. Geçen yıl boyunca, geçmişimizi örtbas etmek için büyük miktarda para ve beceri kullandım."

Kaşlarımı çattım. "Bunları bana neden şimdi anlattın?"

"Çünkü mükemmel olmadığımı anlamanı istiyorum. Ve ailemin sırları konusunda bile sana güvendiğimi. Belki şimdi benim de en az senin kadar, hatta sandığından çok daha fazla kabullenici olabileceğimi görürsün."

Dmitri ve ailesi yasaların dışında faaliyet gösteriyordu. Gerçekten de bir, iki ya da otuz dolandırıcıya kaşlarını kaldırabilir miydi?

Haftalardır ilk kez içime umut doldu. Dmitri, Maksim'i kurtarmak için hayatını tehlikeye atmıştı, tıpkı Maksim'in onun için yaptığı gibi.

O zaman hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yapmışlardı. Ailemi korumak için ne kadar çaresiz olduğumu açıklarsam, Dmitri beni affedebilirdi.

Eğer beni sevseydi . . .

Bana geçmişini anlatmıştı; benimkini hak ediyordu. Her şeyi itiraf edecek, bu adamla bahse girecektim ama ancak onu hedef alma nedenimi anladıktan sonra. "Dmitri, ailem için her şeyi yapacağımı biliyorsun."

Benim yanıma oturdu. "Tabii ki."

"Onları çok seveceğinize inanıyorum. Gitmek ister misin? birkaç günlüğüne Vegas'a gidip nasıl olduklarını görmek ister misin? Cuma günü uçabiliriz." Onlara hazırlanmaları için birkaç gün veririm.

Lütfen, lütfen Bayan Şans, beni affetmesine izin ver.

Gözlerindeki bakış ... belki de yeterli olacaktı. "Evet, Vika." Sesi boğuk çıkmıştı. "Bunu çok isterim."

BÖLÜM 35

"Seni gözümün önünden ayırmak istemiyorum," dedi Dmitri, elleri omuzlarımı kapatırken.

Gıcır gıcır düğmeli gömleğinin üzerinde avuçlarımı yumuşattım. "Bir saat idare ederim, koca adam." Hâlâ bir saattir

Caly'nin çatı katında bir hafta kalacaktık. Biz ne zaman Kısa bir süre önce geldiğimde, diğer çalışanlar beni Dmitri gibi bir adamın kolunda, Starsky ve Hutch'la birlikte, pırlantalar ve couture bir elbise giyerken görünce rahatsız olmuşlardı.

"tahrişleri tamponlamak" için etrafta dolaşıyor.

"İşe gitmezdim" -Dmitri bilgisayarını ve çalışma odasındaki eşyalarını çoktan hazırlamıştı- "ama yapmam gereken birkaç iş görüşmesi var."

Bu sabah biz yola çıkmadan önce saatini doldurmamıştı, ki bu benim hatamdı. Onu yakalamıştım. Hangi kravatı alsam diye düşünürken, "Kıyafetlerine hiç bu kadar önem vermiyorsun" dedi.

Kaşlarını kaldırarak seçeneklerini sıraladı. "Aileniz üzerinde iyi bir izlenim bırakmak benim için çok önemli, aşk."

Evet, onun üzerine atlamıştım, bağlar uçuyordu.

Şimdi de "Zaten daha sonrası için yemek siparişimizi vermem gerekiyor" dedim. Sürümü vardiyalı olarak ziyarete getirmeyi planlıyordum,

Her şeye yavaş başlamak. Hepsi birlikte

Herkes için bunaltıcı ama özellikle Dmitri için. Ben olsam

Bu akşam sadece Karin ve Benji'yi terasta şarap ve akşam yemeği için davet ettim.

Ailemi görmek için sabırsızlanıyordum, onları çok özlemiştim. Ve kız kardeşimle yüz yüze konuşup tavsiyelerini almak istiyordum. . . .

Dmitri başıma bir öpücük kondurduktan sonra geri çekilerek bana baktı. "Herkesle tanışmak için sabırsızlanıyorum."

"Tahmin etmiştim." Onlarla tanışması konusunu açtığımdan beri çok heyecanlıydı. "Tıpkı benim de yakında aileni görmeyi dört gözle beklediğim gibi."

"Şu anda aranacaklar listemdelers." Cevabı pek de umut verici değildi.

Kraliyet mavisi elbisemin askısını düzelttim. "Maksim'le aranızın açılmasının kaynağı ben miyim?"

Parmağını çenemin altında kıvırdı. "Ailemdeki herkes senin benim için harika olduğuna ve benim için tek kişi olduğuna inanıyor. Aksine, seninle işleri berbat edeceğimden endişeleniyorlar."

O zaman neden bana kavganın ne hakkında olduğunu söylemedi? "Beni bir servet avcısı olarak görmüyorlar mı?"

"Hiç de değil. Evlilik sözleşmesinde ısrar ettiğimi biliyorlar. Servetimizin yarısıyla istediğin zaman çekip gidebilirsin ama yine de" -sırıttı- "yüzüğümü takmaya ve beni oral seksle uyandırmaya devam ediyorsun."

Kaşlarımı kaldırdım. "Peki, kocacığım. Devam et." Göğsünü ittim. "Çalış. Sağla. Bir saat sonra görüşürüz."

Çalışma odasının kapısında duraksadı. "Vika, her şey yoluna girecek. Bundan emin olacağım."

Keşke buna inanabilseydim.

Çünkü Dmitri ruhunu ortaya koyduktan sonra bile, dolandırıcılık hissim hâlâ beni rahatsız ediyordu. Bir şeyler yanıştı, o diken bilinçaltımı rahatsız ediyor. Belki Karin bunu çözmeme yardım edebilir.

Kendi halime bırakıldığımda, çatı katını yeni gözlerle incelemek için birkaç dakika ayırdım. Misafir banyosuna girdim, anılar yüzümü kızarttı. Dmitri o gece için sekiz yıl beklemişti. Her kabarcığı hatırladım. Seninle bir saniye.

Hayır, tüm yetişkin hayatı boyunca beklemişti: Çünkü güzel kızım, bu şimdiye kadar yaptığım en zevkli şey ve devam etmesi için her şeyimi veririm.

Terasa çıktım ve salkım söğütlerle kaplı kafesi ve fokurdayan çeşmesiyle güverteye tırmandım. Canavarımın inine. Buranın benim için yabancı bir bölge olduğunu söylemişti. Ama yeni rehberimi çok sevdim. Farklı nedenlerle ikimiz için de yeni bir bölgeydi.

O mehtaplı geceden çok farklı olan güneş vursa da, yüzüğümü parmağımda döndürdüm ve ilk öpüşmemizi yeniden canlandırdım. Seninle oyunlar oynayacağım. . . .

Hayatımın ne kadar değişeceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ona itiraf etmek zorunda kalacağımı hiç düşünmemiştim.

Ama önce, tanışma faslı.

Karin ve Benji'nin en sevdiği yemeklerin hepsini sipariş etmeye karar vererek geri döndüm, hiçbirisi bir arada olmasa bile. Biftek, risotto, suşi, pizza ...

Tam oturma odasına girmiştim ki bir mesaj sesi duydum. sehpanın üzerindeki çantamdan geldi. Aceleyle yanına gidip pembe telefonumu çıkardım.

Karin'in mesajına inanamayarak göz kırptım.

KV: Teotwawki dışarıda.

Bu da ne? ? Sanki mesaj değişecekmiş gibi tekrar okudum.

İki gün önce onu davet etmek için mesaj attığımda cevap vermişti: **Caly'ye ulaştığında seninle iletişime geçeceğim.**

Bu anı yanıt şaşırtıcıydı ama Walker yüzünden üzgün olduğunu düşünerek omuz silkmiştim. Karin ona tüm nafakasını ve o notu geri gönderdiğinde, o da yazmıştı:

Görünüşe göre pençelerini yeni bir kuklaya geçirmişsin. Ama oğlumu başka bir adamın büyütmesine izin vereceğimi sanıyorsan, bir daha düşün.

Şimdi başka bir şeylerin yanlış gitmiş olmasından korkuyordum. I çalışma odasına doğru baktı. Dmitri'ye söylemek için içimde bir dürtü vardı ama ya mesaj yanlış alarmsa? Aşağı inebilir ve o gittiğimi bile anlamadan geri dönebilirdim. Çatı katının ana girişine doğru aceleyle ilerledim, topuklarım fuayede tıkırdıyordu.

Starsky girişte durdu.

"Sadece birkaç dakikalığına bir arkadaşım la konuşmaya gidiyorum" dedim. "Mülkten ayrılmayacağım."

Tereddüt etti, ben de "İzin istemiyordum Starsky," dedim ve yanından geçip gittim. Benim tarafımda olsalar bile, korumalar cehennem gibi sinir bozucuydu.

Kumarhanenin dışında, çıkış saatindeki trafik ana yolu tıkamıştı. Sonunda kuzenimin yeni sedanında Karin, Benji ve Pete'i gördüm. Onlara ulaşmak için tampon tampona arabaların arasından geçerken üçü de dalgın görünüyordu.

Arka koltukta Benji'nin yanına atladığımda, parmaklarını bana doğru şaklattı. "Telefonuna bakayım."

Kaşlarımı çatarak onu uzattım. "Neler oluyor?"

O ekranlar arasında yıldırım hızıyla uçarken, Karin ön koltuktan bana acımaya benzer bir şeyle baktı. "Dmitri'ye aşık olmuyorsun, tatlım. Sen zaten oradasın, değil mi?"

Tereddüt ettim, sonra mırıldandım, "Evet, öyleyim."

Yüz ifadesi "Kalp ağrısı dünyasına hoş geldin" diyordu.

"Neler oluyor? Nereye gittiğimi merak edecek."

Pete direksiyonun arkasından geriye baktı. "Seni kurtarıyoruz."

"Neyden?"

Yolunu kesen arabalara korna çaldı. "Her şeyi açıklayacağız ama şimdilik buradan gitmemiz gerekiyor."

"Nereye gitmek için?"

Benji başını kaldırıp baktı. "Sakın söyleme. Henüz değil.

Telefonu çok sıcak." "Sıcak mı?" Kalbim hızla çarptı. "Kim dinler ki? Siz çocuklar

Bu sabah uyanıp 'Vice'da muhtemelen bir böcek var' diye mi düşündünüz?"

Pete, "Kocan yaptı." dedi.

"Bu çok saçma." Panik içinde çalkalandı. "Neden yapsın ki?" Benji telefonumu kapatıp bana geri verdi.

"Artık rahatça konuşabileceğimize eminim."

"Dmitri olduğunu bilemezsin." Ama başka kim bana böyle bir şey yapabilir ki? Kimin böyle bir şansı olabilir ki? "Belki ... belki de kartel bir sebepten dolayı bizi izliyordur!"

Benji başını salladı. "Ailede musluğu olan bir tek sen varsın. Ayrıca, mikrofonu korsan olarak ele geçirme yöntemi gerçekten sofistike. Bir teknoloji dehasından görebileceğin bir şey.

Bir klon yaptığını ve tüm verilerinize gerçek zamanlı olarak eriştiğini varsayalım."

Veri. Her mesaj, resim, e-posta ve web araması. Onun hakkında yazdığım her şeyi düşündükçe yüzüm kızardı. O telefonun menzilindeyken onun hakkında söylediğim şeyleri. "Ne zamandan beri?"

"Bunu söylemenin bir yolu yok," dedi. "Tahmin etmem gerekirse, en başından beri derim."

İlk geceden beri mi? O zaman Dmitri muhtemelen Karin'e onunla olduğumdan daha sert gelmediğimi söylediğimi duymuştu. Zihnimi geriye attım. Ailemin onu nasıl alt edeceğini planladığını duymuş olmalıydı. Tam da onun ilgisinden nasıl para kazanacağımızı düşünürken yeni arabamla ilgili haber vermek için aramıştı! "O zaman ne olduğumuzu biliyor. Ne yaptığımızı."

Ve hala beni mi istiyordu? Yüzüğüme baktım. O da Başlangıçta güvenlik nedeniyle beni gözetlemeye başlamış olabilir. Belki o da pişman olmuştur, benim onu hiç kullanmamış olmayı dilediğim gibi. Belki o ve ben danışmanlık almayı deneyebiliriz. "Burası illa ki teotwawki değil."

"Dahası da var," dedi Karin. "Birkaç hafta önce Caly'nin kapıcısı Giovanni'yle konuşuyordum. Sevastyan'ın yaklaşık bir yıl önce kumarhanede olduğunu söyledi."

"Dmitri bana o yolculuktan bahsetti." O zaman hayatını değiştirmeye karar vermişti.

Karin, "Ziyaretinin güvenlik görüntülerini sipariş etmek için biraz meyve suyu kullandım. İki gün önce elimize ulaştı." Benimle potansiyel olarak sıcak bir telefonda iletişim kurma riskine girmeden önce Vegas'a ulaşmamı beklemişti.

Endişem katlandı. İşte diğer ayakkabı geliyor. "Ve?"

"Sevastyan seni görüyor. Seni takip etti."

"Bu hiç mantıklı değil. Beni gördüyse ve ilgilendiyse, neden bana yaklaşmadı? O muhteşem bir milyarder."

"O zamanlar bu kadar seksi değildi," dedi Pete. "Çok daha zayıftı ve gergin görünüyordu. Uyuşturucu bağımlısı olduğuna eminim. Ve kendini öldürmeye çalışır gibi içiyordu."

Öyle sayılırdı. Ama bu, spor yapmaya ve doğru beslenmeye başlamadan önceydi. O hapları bırakmadan önceydi. "Yine de ona gününü gösterirdim."

"Hayır, Vice, yapamazdın," dedi Karin. "Çünkü bekarlığa veda partindeydin."

"Ne diyorsun sen?"

Pete kornaya bastı. "O hafta nişanlından kurtuldu."

Zihnim Brett'i yakaladığım geceye geri döndü. Evet, o kadının ne kadar seksi olduğuna hayret etmiştim.

Bir şekilde partimize gelmenin yolunu bulan şov kızı. Brett'e.

Aman Tanrım. "Hırsızlık sezgilerim bunun bir porsuk oyunu olduğunu söyledi! Sadece martıyı hayatımdan çıkarmak için bunu yaptığınızdan şüphelenmiştim."

"Biz değil," dedi Karin. "Sevastyan Vegas'ta bir özel dedektifle anlaşmış ve onu ayartmış olmalı. senaryoyu harekete geçirir."

Brett'le tekrar bir araya gelmek gibi bir isteğim yoktu ama herhangi bir erkek bu tür bir cazibeye dayanabilir miydi? On beş dakika önce Dmitri için hayatımı ortaya koyabilirdim. Şimdi onu tanımıyordum bile.

Beni yıkıma hazırlamıştı. nişanlısını başka bir kadınla. Planının başarısı benim acıma bağlıydı.

"Dedektiflik bürolarıyla araştırmaya başladık," dedi Pete. "Yakında daha fazlasını öğreneceğiz." Başını iki yana salladı,

tersine çevirmenin bir yolunu arıyorum.

Ben de bir tane isterdim, hayatımın son ayını tersine çevirmenin bir yolu. Bir şeylerin ters gittiğini biliyordum, bunu iliklerime kadar hissetmişim! "Dmitri'nin bir yıldır beni gözetlediğini mi düşünüyorsunuz?"

"Evet, kardeşim." Benji'nin ciddi gözleri benimkileri sulandırdı. "On bin dolarına bahse girerim öyleydi."

Şu çıkarıcı sapık!

Otel girişindeki hareketlilik dikkatimi çekti. Şeytandan bahset.

Dmitri beni ararken başını her yöne salladı. Çılgın bakışları oradan oraya savruluyordu.

Karin mırıldandı, "Kahretsin. O zaten burada."

Bizi gördü ve ileri atıldı, uzun adımları kaldırımı yalayıp geçti.

Pete kapıları kilitledi.

Dmitri arabaya ulaştı ve kapı kolunu çekti. Paniğini gizleyerek, "Şunu benim için aç, aşkım" diye ısırdı.

Başımı salladım.

Sert bir sesle, "Ne oldu?" diye sordu. "Zaten bilmiyor musun?" Telefonumu kaldırdım.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Açıklamama izin ver, Vika!"

Neyi açıklayayım? Hayatımla oynadı. Benimle oynamıştı. İroniyi anladım, paralellikleri görebiliyordum. Ama yaklaşan bir cinayet dışında, asla iyi bir insanı hedef almamıştım.

Neden beni hedef almıştı? Gözyaşları sel oldu.

"Sadece konuş benimle." Sesi çok acı çekmiş gibiydi ve şimdi bile içim parçalanıyor. "Lütfen ağlama, moya zhenä."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı döküldü.

Her biri onu daha da kızdırıyordu. "Açın şu kapıyı!" Bir yumruğunu arabanın tavanına vurdu.

Karin sıçradı. Pete tersledi, "Tanrı aşkına."

Dmitri daha yeni başlıyordu. "Lanet olsun, bırak da sana ulaşayım!" Aksanı o güne kadar duyduğum en kalın aksanıydı. "Açıklamam için bana bir şans ver." Çatıya bir darbe daha vurdu. Bir ay önce Pete'i uyarmıştı.

benimle onun arasında. Bunu yapmak istemezsin." Bu araba Dmitri ve karısı arasındaydı.

Sadece bakıp ağlayabiliyordum. Karin elimi tutmak için geri uzandı. Bir güç aşısı.

Parmaklarını dağınık saçlarının arasından geçirdi. "Bunu düzeltebilirim! Vika, aşkım, yapabilirim." Çıldırılmış gibi görünüyordu, sanki kendini zor tutuyordu. Tıpkı benim hissettiğim gibi.

Girişte korumalarını gördüm, Calydon güvenliğine karşı "tampon" oluşturunlardı.

"Brett'e tuzak mı kurdun?" diye mırıldandım. Ama Dmitri duymuş olmalı.

Hayal kırıklığıyla böğürdü ve arabanın kolunu o kadar sert çekti ki kırılacağını sandım.

Cevabımı almıştım. Bir hıçkırık serbest kaldı. Ama onun söylediğini duymak istiyordum. "Ona tuzak mı kurdun?"

Dmitri yutkundu, hareketsizleşti. "Evet."

Bir mide bulantısı dalgasıyla savaştım. Boğuştuğum endişe hiçbir zaman kaderle, şansla ya da çok mükemmel bir kocayla ilgili olmamıştı.

Bilinçaltımda onun davranışlarından ipuçları yakalamış ve kendi sonumun yaklaştığını hissetmiştim. Demiryolu raylarına bağlanmışım ve yaklaşmakta olan lokomotifin titreşimlerini algılıyordum.

"Sana bakamıyorum bile!"

Bu, onu kontrol sınırlarının ötesine geçirmiş gibi görünüyordu. "Tahmin et ne oldu, karıcığım? Hepsini tekrar yapardım!"

"Benden uzak dur! Yüzünü bir daha asla görmek istemiyorum!"

Sedan birkaç metre ilerledi ama bir taksi tarafından engellendi.

Gözleri çılgına dönen Dmitri, "Hayır!" diye bağırdı. Hâlâ arabanın kolunu çekiştiriyor, yumruğunu cama vuruyordu. Araba sarsıldı.

Benji "Tanrım" diye mırıldandı.

"Sadece kapıyı aç, Vika." Pencereye sert bir yumruk daha. Cama kan bulaştı. "Gidemezsin!"

Şimdi bile acısını dindirme dürtüsüyle savaştım.

Pete, "Nihayet!" dedi. Araba, Dmitri'yi geride bırakarak Strip'e doğru hızla ilerledi.

Bağırarak trafiğin içine dalarken arkasından baktım,
"Beni bırakma!"

BÖLÜM 36

"Hiperventilasyon mu yapıyor?"

"Kusacakmış gibi görünüyor." "Yeni arabamda olmaz!"

"Kapa çeneni, Pete." "Vice, bir şey söyle, tatlım."

Kulaklarımdaki uğultudan düşünemiyordum, zar zor düşünebiliyordum. Kafamın içinde bu kadar gürültü varken vücudum uyuşmuştu.

Delilik böyle bir şey miydi? Dmitri bunca yıl nasıl dayanabilmişti?

Penceremin önünden tanıdık manzaralar geçiyordu ama Dmitri'nin camdaki kurumuş kanı her görüntüyü renklendiriyordu. Vegas artık evim gibi gelmiyordu.

Bana yabancı olan bir adamla birlikte dalgaların savurduğu bir uçurumun kıyısında evimi kurmuştum.

Yüzüğüme baktım ve gözyaşlarım düştükçe düştü. . .

Yıllar sonra ailemin evinin önünde durduk. Karin'in beni içeri götürmesine izin verdim.

Annem ve babam bana sarılmak için ayağa fırladıklarında aşağılayıcı bir hıçkırık. Buz gibi soğuk Vice donmuş parçalara ayrılmıştı. Cash'in oyun parkından gelen hoşgeldin sesi bile zar zor duyuluyordu. Al ve Gram'ın şeri yerine sert likör-votka içmeye başladıklarını fark ettim. Çünkü işler cidden boka sarmıştı.

Annem yüzümdeki gözyaşlarını sildi. "Tatlım, bunu çözeceğiz."

Babam yüz ifademi inceledi. "Seni hiç incitti mi, tatlı bezelyem?"

Başımı salladım. Sonunda sesimi buldum. "O harikaydı. Belli ki gerçek olamayacak kadar iyi."

Topaklı kanepeye oturdum, annem ve babam bir yanımda, Karin de koruyucu bir şekilde diğer yanımdaydı.

Annem sırtımı okşadı. "O zaman bunu anlamamıza yardım et."

Nasıl? Aklımın almadığı bir anda mı? "Bilmiyorum.

Düşünemiyorum. Düşünemiyorum."

Dmitri'nin ilgisinin ne kadarı gerçektir? Duygularının ne kadarı?

Aramızdaki her şey Strip kadar sahteydi. Bir hıçkırığı daha bastırdım.

"Nedenini anlayamıyoruz." Annem kaşlarını çatı. "Oyun oynamayı seviyor mu?"

Dmitri tam da bunu yapacağı konusunda beni uyarmıştı.

Benji annemlerin koltuğuna oturdu. "Belki de insanları manipüle etmekten hoşlanan tipik bir zengin puştur. Kardeşlerinden biriyle bahse falan girmiş olabilir, sonra da sonunda Vice'a aşık oldum."

Karin, "Belki de sevimsiz bir insandır ve bunu biliyordur. Vice'ı gözetlemiş, onun hakkında her şeyi öğrenmiş, sonra da bir bukalemun gibi kendini değiştirerek onu sevmesi için kandırmış olabilir."

Olasılıkları tartıştılar, her biri daha da uzak ihtimaller haline geldi.

Sonunda "Gözetimi görmek istiyorum" dedim.

Karin başını salladı. "Benji bir derleme hazırladı."

Uzaktan kumandanın düğmelerine bastı. "Başlıyorum." Televizyon canlandı.

Dmitri'nin parasıyla yeni bir düz ekran aldıklarını fark ettim. İyi olmuş. Onlara aldığım sanat eserlerini gururla asmışlardı.

Caly'nin ana salonunun video görüntüleri oynamaya başladı, altta bir tarih ve saat damgası vardı. 21 Ağustos, saat onu on geç.

Barın sonunda oturan Dmitri'yi zar zor tanıdım.

Çünkü uyuşturucu bağımlısı, bağımlı, intihara meyilli bir enkazdı.

-Şimdiki halinin bir gölgesi.

Ağırlığı en az yirmi kilo daha azdı. Cildi solgun ve nemli, yüzü zayıf, gözleri donuktu.

ve acı dolu.

Onu öyle görmek... Duygular göğsümü ciğerlerim çökme tehlikesi geçirene kadar sıktı.

Sonra yedi kadından oluşan grubum ekrana geldi -Karin ve ben, kuzenler ve dolandırıcı arkadaşlar. O gece Caly'de oda ayırtmıştık; tam o sırada yan taraftaki bir kulübe gidiyor olacaktık.

Kırmızı elbisesi içinde her zamanki gibi göz kamaştıran Karin başı çekiyordu. Hamileydi ama parlayan teni ve parlak saçları dışında öyle görünmüyordu. Yanından geçen her erkek bir kez daha bakmıştı. Yine de Dmitri'nin yanından geçerken, Dmitri ona ikinci bir bakış bile atmamıştı.

Ben onun daha gerisindeydim, grubun sonuncusuydum. Siyah straplez bir elbise giymiştim, saçlarım açıktı. Ben Bir şeye gülmek.

Dmitri beni barın karşısında fark ettiğinde vücudu daha da dikleşti. Ben yanından geçerken yüzüme bakmış, göğsünü ovuşturmuştu. Birden o donuk gözleri ilgiyle parladı. . . .

Bir keresinde benim hakkımdaki ilk izlenimini anlatmıştı. Doğruyu söylüyordu - beni gerçekten ilk gördüğü anı: "Bana bir melek gibi göründün. Kenarları olan bir melek. Göğsüm sıkıştı ve nabzım hızlandı. Gözlerinin maviliğini fark ettiğimde kalp krizi geçirdiğimi sandım."

Ön kolumu yanaklarımın üzerinde gezdirdim. Sanki bana bakıyordu. Karanlık bir dünyada bir mummuşum gibi.

Takip etmek için acele ederek bara para attı, sonra da kumarhaneden dışarı çıktı.

Video o gecenin ilerleyen saatlerinde Caly'ye atladı. Dmitri beni gizlice izlerken, bir cebi karıştırmıştım. Adam beni reddetmiş olmalı.

Dmitri başını eğmiş, tamamen büyülenmiş gibi görünüyordu. Kenarlı bir melek.

Gram mırıldandı, "İyi kaldırdın, Victoria."

"Yeterince nazik değil. Beni yaparken gördü." Bu ve casusluk . . . "Ne olduğumuzu başından beri biliyordu." Bütün bunlar

boş yere endişelenmek ve örtbas etmek.

Pete, "Evet." dedi.

Gecenin sonunda, Dmitri grubumu asansöre kadar takip etti, sonra doğruca resepsiyona gitti ve bir kenara çekildi Müdür.

O zaman Dmitri benim bilgilerim için ödeme yapmış mıydı? Benim odam.

Numara mı? O hafta sonu telefonumu klonlamış olabilir.

Pete bana dedi ki, "Yanık izlerinle ilgili bir önsezim vardı, Bu yüzden elimizde daha yeni kasetler var. Vice, senin eksilerini yakaladı." Yumruklarım sıkıldı. "Ne?"

Bir ay öncesine ait bir video daha oynatıldı. Nigel lobide durmuş, kıpırdanıyor, elini başına götürmüş, benim gelmemi bekliyordu. Bir yanda da bin kat daha iyi görünen Dmitri, elinde telefon. Bir şey mesaj atmıştı; saniyeler sonra Nigel kendi telefonuna baktı, okuduklarından dolayı yüzü asıldı. Dmitri adamı bir şekilde ürkütmüştü.

Tam zamanında, beyaz drape elbisemle ortaya çıktım - sonra hedefim kaçarken şaşkın şaşkın baktım.

Videoda Dmitri omuzlarını dikleştirmiş, açıkça O zaman benimle konuşmak niyetindeydi. Ne kadar gergin olmalıydı!

Bana doğru gelmeye başladığında sinirli bir nefes verdim ve Pete'e küçük düşürücü yenilgimi mesaj attım. Şakaklarımı çimdiklediğimde Dmitri hızını yavaşlattı, yıkılmış görünüyordu. Sanki acımdan nefret ediyordu. Buna kendisi sebep olmuş olsa bile!

Bir grup bebek ona yaklaştı, agresif bir şekilde etrafında dönerek benimle konuşma şansını elinden aldı. Onlara kaşlarını çattı, sonra isteksizce uzaklaştı.

Televizyon ekranı karardı. Yine de ona baktım. O gece güvertede bana ne demişti?

"Belki de sen karşıma çıkasın diye diğerlerini uzaklaştırdım."

Tanrım, yüzünü aya doğru çevirip nefesini verdiğiğinde beni özlüyordu.

Sonra, sanki evrenden dileği gerçekleşmiş gibi, birkaç dakika sonra ben ortaya ıktım. Şok olmasına Şaşmamalı.

Dolandırıcılığımı sabote ettikten sonra, benim için neyin tehlikede olduğunu bilmeden beni öpmüştü. Bekle. Her Şeyi biliyordu. Karteli biliyordu. Gözlerim kısıldı. Onlara bu kadar kolay ödeme yapmıştı çünkü her zaman bunu yapmaya niyetliydi.

Öyleyse neden acı çekmemize izin veriyorsunuz? Neden daha erken ödemedi? Ne kadar korktuğumuzu anlayamıyor muydu? Aylarca, bu konu hakkında konuştuk. başka bir Şey yoktu ve o da dinliyordu.

Baba, "O videoyu izledim ve kızıma zarar vermek isteyen bir adam görmüyorum. Takıntı ve saplantı görüyorum ama kötü niyet."

"Saplantı mı?" Benji televizyonu kapattı ve uzaktan kumandayı bir kenara koydu. "yle de denebilir. Bugün Vice'a gitmeye çalışırken arabanın camını kana buladı."

"O zaman kendini ondan nasıl uzak tutabildi?" Annem sordu. "Brett ortalıktan çekildikten sonra ..."

Pete başını kaşıdı. "O zamanın bir kısmını kendini temizlemek için kullanmış olmalı." Bana döndü. "Dmitri her ne kullanıyorsa bıraktı mı?"

"Evet," diye mırıldandım. "Tamamen."

Benji, "Onunla evlenmeden önce sorunlardan bahsetmişti. Bugünkü davranışlarına bakılırsa, uyuşturucudan daha fazlasını düşünüyorum." Ben başımı sallayınca, "Yani zihinsel sorunlar." dedi.

Dmitri'ye olan sadakat duygum hâlâ beni boğuyordu. Onun tam olarak neyle mücadele ettiğini asla belirtmezdim. "Geçen yıl boyunca bazı Şeyler üzerinde çalıştı. Sonra o ve ben bazı Şeyleri daha zdk." Sanırım. Neyin gerçek olduğunu kim bilebilir? "Geçen ay onunla konuşmuş olsaydınız, zengin bir eksantrik olduğunu düşünürdünüz."

Karin kolunu omuzlarıma doladı. "Bana tüm bu kırmızı bayrakları gönderdiğini söyledin ama ben yine de zorladım."

Onun vardı. Hepsinin vardı. Annem ağlamıştı, "Kaçmasına izin veriyorsunuz!" Ama sonra, hiçbirimizin başka seçeneği yoktu.

Benji öne doğru eğildi. "İncindiğin için üzgünüm kardeşim ama onunla evlenmek yine de doğru hamleydi. Artık zenginsin. Bir daha asla çalışmak zorunda kalmayacaksın."

Dmitri'yi istedim. Kocamı istedim. Ya da öyle olduğunu düşündüğüm adamı.

"Tanınmış bir dolandırıcıyla evlilik sözleşmesi yok mu?" Karin başını salladı. "Ne düşünüyordu ki?"

Pete, "Avukat evlilik sözleşmesinin yasal olduğunu söyledi," dedi. "Dmitri kendisine yarım milyar dolarlık bir risk bıraktı."

Aslında bundan çok daha fazlası, Pete.

Annem başını salladı. "Her ne sebeple olursa olsun, Sevastyan kumar oynadı.

Ve kaybetti."

Dmitri'yi aptal yerine koyuyorlardı ve şimdi bile bu beni sinirlendiriyordu. Deli olabilirdi ama aptal değildi. Tam tersi. Tanıdığım en zeki adamdı. Metodikti. Çabuk öğrenirdi-

Farkına vardığımda gözlerim fal taşı gibi açıldı. Ayağa fırladım, nefesimi içime çektim.

Öğrenmişti! "Şimdi anlıyorum," diye fısıldadım. "Ne yaptığını çok net görüyorum." Her şey bir araya gelmeye başladı.

"Bizi ortada bırakma, Vice," dedi Benji.

Adım atmaya başladım. "Onu yakalamama izin verdi." Tilki kümesin bir tuzak olduğundan hiç şüphelenmemişti.

"Anlamıyorum," dedi babam. "Senden ne istiyordu?"

"Birlikte olmamızı istedi. Evlenmemizi." Sadece evlenmemizi değil. Hayatlarımız birbirine karıştı.

Ve beni tuzağa düşürmek için çok fazla zamanı vardı.

Çıkan insanlar seks yapardı. Beni daha uzun süre inkar etseydi, daha da şüphelenirdim. Madalyonun diğer yüzünde ise, düğün gecemizdeki gibi tepki verseydi ...

Çılgık atarak kaçacağımdan korkmuş olmalı.

Ayrıca, saplantısı her geçen saat daha da belirginleşiyordu. Bunu daha fazla gizleyemezdi. Bana şöyle demişti: "Hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim ve biliyordum ki

seni kazanmak için sadece bir şansım olacaktı." Kur yapma sürecimizi yorucu olarak nitelendirmesine şaşmamalı. Bir yıl sonra, tüm o değişikliklerden ve tüm o çalışmalardan sonra hissettiği baskıyı hayal bile edemezdim.

"O zaman neden sadece romantizm yaşamıyorsun?" Annem sordu.

Aklım başımdan gitti. "O ve ben her türlü sorunu çözdük çünkü başka seçeneğim yoktu; zaten onunla çok derine inmiştim. Eğer biz tipik bir kur yapsaydım, en az üç kez kaçardım. Bunu biliyordu; bu riski göze alamazdı. Onun olduğunu düşünüyor.

. . . ruh eşim."

Karin kaşlarını çatı. "Ne diyorsun tatlım?"

Burnumun kenarını sıktım. "Uyarı işaretlerini ve sağduyumu görmezden gelip onun peşinden gitmeme ihtiyacı vardı. Ailemin çıkarlarının onunkilerle aynı hizada olmasına, herkesin evlilik için bastırmasına ihtiyacı vardı. Bu da ateşe ihtiyacı olduğu anlamına geliyordu. Kartel tehdidi bir ustalık eseri idi."

"Beni kaybettin canım," dedi Gram.

"Ya kartel tuzağını kurdu ya da buna izin verdi, bundan yararlanıyor. Görmüyor musunuz? Uzun bir dolandırıcılık yapıyordu!"

Öğrenmişti. Bizden.

Şaşkın bir sessizlik hüküm sürüyordu.

Tüm eylemlerini tekrar oynattım, onları bir dolandırıcılığın mantıksal ilerleyişi içinde yeniden gördüm. "Beni hedefi olarak belirledikten sonra telefonumu klonlayarak ve nişanım gibi engelleri ortadan kaldırarak temel çalışmalarını yaptı. Sonra da ekibini topladı." Pete'e döndüm. "Calydon'daki işini nasıl aldın? Meyve suyu mu kullandın?"

"Hemen hemen kucağıma düştü. Ohhh . . ." Anlayış yüzünde belirdi. "Şansım yaver gitti sanmıştım. Tanrım, Rus beni konumlandırdı. Beni! Ben bir sahtekârdım."

Başımı salladım. "Sonra buluşma geldi. Baldızı, Dmitri hepsinin Vegas'a gitmesini önerdiğinde şaşırdığını söyledi.

Onlar da farkında olmadan rol yapıyorlardı. Onları
unutulmaz bir ilk izlenim yaratmak için konumlandırdı. Ben
buldum

Onlar o kadar gerçekçi ve eğlenceliydi ki, sadece birliktelikten bile fayda sağladı."

Ya dördüncü adım? Bütünleşme mi? Dmitri hayatıma girmek için hediyeleri ve seksi kullanmıştı.

Annem şaşkın bir kahkahayla babama döndü. "Kansas City shuffle."

Babam başını salladı, şaşkın görünüyordu. "Dolandırıcıyı kandırmak. Lanetleneyeceğim."

Büyükanne kadehini kaldırdı. "Tilkileri atlattı, değil mi?" Al votkasını yudumladıktan sonra, "Rus erkekleri çok zeki." dedi.

Birinden diğerine baktım. "Sizler Brett'i evime göndererek hedefimize benimle evlenmesi için baskı yaptınız. Dmitri bu durumu kendi lehine kullandı ve beni kriz."

"Yalnızca bir sorun var," dedi Benji. "Hiçbirimiz Brett'e e-posta göndermedik."

Tekrar kanepeye uzandım. "Dmitri yaptı. Benim hesabımdan kolayca e-posta atabilirdi." Evimde bana "Bu senden ayrıldığım son gece olacak" demişti, çünkü ertesi gün evleneceğimizi biliyordu. I

yüzüğüme bir bakış attı. Buza koymuş, bekliyordu. "Oh, o iyi," dedi annem. "O acımasız Rus iyi."

Karin, "Evlilik sözleşmesini reddetmek onun fedakarlık jestiydi" dedi.

Başımı salladım. "Güvenimi derinleştirmek için. Bana ultimatom bile verdi: Ya evet diyeceksin ya da veda edeceksin." Tüm ailemi kandırmıştı. Ve şu anda onlar da aynı derecede şaşkın ve hayran görünüyorlardı.

Babam mırıldandı, "İyi oynadın, Sevastyan."

Annem, "O bir hacker, destekçi ve iş bitiriciydi." dedi.

Pete şaşkın bir kahkaha attı. "Roper ve Mastermind'i unutma."

Al sakalını okşadı. "Bizimle satranç ustası gibi oynadı."

Benji, "Keyser Söze-ed'i yendik!" dedi.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Olağan Şüpheliler?"

Hırsızlık hissimin alarm vermesine şaşmamalı. Ben Komplosunu sezmiştim; içten içe oyuna getirildiğimi biliyordum! "Neden kızgın değilsiniz?" diye sordum.

"Sebeplerini anlamak yaptığı her şeyi silmez! Özel konuşmalarımızı dinledi. Nişanlımı ayartmak için bir kadın tuttu. Kartel tehdidini uydurmuş olabilir!"

Benji, "Bunların yarısına kızamazsınız çünkü uzun bir dolandırıcılığa hizmet etmek için yapıldılar. Ya onlar sayılmaz ya da biz gerçekten boktan insanlarız."

"Ama biz pislikleri hedef alıyoruz!"

Babam boğazını temizledi. "Tatlı bezelyem, onun dolandırıcılığı bizim onu para için kullanmamıza bağlıydı."

"Ama sadece bizi kartelden kurtarmak için -kendisinin üretmiş olabileceği bir krizden." Kimse bunu umursamıyor gibiydi.

"Vice ile tek şansını kaçırmak istemedi." Annem iç çekti. "Onun tüm bu korkunç, çarpık güdülere sahip olduğundan şüpheleniyordum."

"Ben de." Karin ayağa kalktı ve oyun parkına doğru ilerledi. O da Cash'i kollarına aldı. Gurgle. Göz kırptı. Büyümüştü. Onu tutmam gerekiyordu ama çok kötü titriyordum.

"Hepimiz öyle düşündük," diye onayladı Pete. "Vice, senin en büyük korkun onun senin gerçek yüzünü öğrenmesi ve seni terk etmesiydi. Onun da Aynı korkuyu senin için de duydu ve bu yüzden bahislerini cehenneme kadar korudu."

Benji bana, "Seni baştan aşağı tanıyor ama yine de sana ulaşmak için bir arabayla dövüşmeye çalıştı" dedi.

"Bir erkeğin büyük bir jest yapmasını mı istedin?" Karin kanepenin koluna oturmuş, Cash'i ayarlıyordu. "Filmlerdeki gibi mi? Seni kazanmak için hayatının bir yılını adamaya ve servetinin yarısını riske atmaya ne dersin?"

Annem yüzümdeki saçlarımı düzeltti. "Sana gelince. . . Seni daha önce hiç bu kadar üzgün görmemiştim ama yine de yüzüğünü çıkarmadın."

Ayağa fırladım, tekrar volta atmaya başladım. "Hepiniz en az onun kadar delisiniz!" Şu anda Dmitri'nin delirdiğini, karısının ona geri dönüp dönmeyeceğini merak ettiğini hayal ettim. Sadece yapma
Git. . . Sen benim evimsin. . . . Sesi kafamın içinde yankılandı.

Ama karteli atlatamadım. Her şey bir tuzak mıydı?
"Aylarca dehşet içindeydik. Babamın diri diri yakılacağını düşündüm! Karin'in kaç erkeği daha baştan çıkarmak zorunda kaldığını ya da başarısızlığa mahkum olduğumu bilmeden kaç saat oyun oynamaya çalıştığımı bir düşünün. Anne, kaç gece korkudan uyuyamadın?"

Ve eğer konuşmalarımı ve mesajlarımı izlediyse, geçen ay boyunca ne kadar endişeyle mücadele ettiğimi biliyordu; neden beni bu ıstırabımdan kurtarmadı? Neden yüzüğüm için acı çekmeme izin verdi? Beni test mi ediyordu?

Dışarıdan bir araba motoru sesi geldi.

Benji ayağa kalkarak oturma odasının penceresinden dışarı baktı. "Lanet olsun, bu o! Belki de Vice'ı takip ediyordur."

"Buna ihtiyacı yok," dedi Karin. "Onu tanıyor. Bizi de tanıyor. Ve burası bizim sığınağımız."

Pete kaşlarını kaldırdı. "Buraya mı geliyor? Bizim bölgemizde mi? Orosu çocuğunun taşakları!"

Al, "Rus erkeklerinin taşakları var" diye mırıldandı.

Pencereye doğru atıldım. Şok olmuş bir nefes verdim. Dmitri ön kapımıza doğru yürüyordu.

Büyükanne votkasını yudumlarken kıkırdadı. "Bu benim sabunlarımdan daha iyi."

37. BÖLÜM

Ön kapının açılıp kapandığını duyunca dönüp baktım. Kapı çalınmadı.

Ailem, davetsiz bir şekilde mabedimize dalan bu devasa milyarder karşısında şaşkıındı.

Davet edilmeden pek çok şey yapmıştı.

Odada karşımda dururken omuzlarını dikleştirdi ama bu aslan inine girmenin onun için ne kadar zor olduğunu anlayabiliyordum. Lucía'nın dediğı gibi, özel bir tür cehennem.

Dikkat çekmekten nefret ederdi; tüm gözler onun üzerindeydi. Bu sabah tek istediğı ailem üzerinde iyi bir ilk izlenim bırakmaktı. Kravat konusunda bir ileri bir geri gitmişti. Şimdi saçları dağınık, gözleri vahşi, elleri kanlıydı.

İçimde kabaran sempati duygusuyla savaştım. Soğuk kal, Vice.

"Seninle konuşmam gerek, Vika." Onu terk etmemem için bana bağırmaktan sesi kısılmıştı.

Kalbim acıyordu ama güçlü olmak zorundaydım. Bu da bana dokunmasına izin veremeyeceğim anlamına geliyordu. "Bana söyleyeceğın her şeyi onların önünde söyleyebilirsin. Oradan."

"Pekâlâ." Bakışları bana dönmeden önce, gösteri için yerleşmiş gibi görünen aile üyelerimin her birinin üzerinde parladı. "Seni seviyorum."

Dudaklarım aralandı.

Pete mırıldandı, "Bunu sevdim. Doğrudan. Açıklama yok. Yeniden anlatmak yok."

Dmitri devam etti, "Ve sen beni seviyorsun."

"Tanıyor muyum? Seni tanıdığımından bile emin değilim. Benim için daha çekici olmak için kendini uyarlamış olabilirsin."

"Yaptım. Bir dereceye kadar. Ama beni tanıyorsun."

"Bir yıl boyunca beni gözetledin ve öğrendiklerini beni kandırmak için kullandın." Beni tanımadığını iddia ederek her barikat kurduğumda ne kadar sinirlenmiş olmalı.

Ya da takıntısının azalacağını.

"O zaman her şeyimiz ortak olmaz mıydı?" diye sordu. "Öğrendiklerimi seni memnun etmek için de kullandım. Kaliforniya'dan bahsettiniz. Sana büyük bir kısmını satın aldım. Sen

hayal edilen seyahat. Senin için düzinelerce seyahat planladım. Kıyafet tasarlamayı hayal ettin ..."

Ve bana bir stüdyo vermişti. Teşhirci olduğum için camdan bir köşk almıştı. Fetişimi anlamış ve araştırmıştı. kişisel olarak mücadele etti. Hatta benim için yara izini lazerle aldırmişti. "Şimdi benden ne istiyorsun?"

"Bana aldığın ve gizli olduğunu düşündüğün, geldiğinden beri her gün denediğim evlilik yüzüğünü istiyorum. Ailelerimizin önünde, aramızda hiçbir sır olmadan bir tören istiyorum. Sadece evlenmek değil, evlendirilmek istiyorum."

Yüzüğü denedi mi? "Sana nasıl güvenebilirim ki? Sen bana nasıl güvenebilirsin?"

"Sana olan inancımı her ortaya koyduğumda ödüllendirildim, ama asla şaşırmadım - çünkü seni tanıyorum."

"Görünüşe göre yukarı ve aşağı."

"Her şey," dedi utanmadan. "Ve bana güvenebilirsin çünkü sana hiç yalan söylemedim."

Geçmiş düşündüm. Benim dürüst delim yalan söylememiştir ama kaygan olmuştu. Aydınlanma yaşadığı geceyi anlatırken beni tam olarak dahil etmemiştir: "Hayatımı düzeltmek ve senin gibi bir kadına layık bir adam olmak için bir taahhütte bulundum." Bunu gerçek anlamda söylemişti; ben Kadın.

Vegas'a nasıl geldiği konusunda bana gerçeği bile söylemişti. Bir tesise gidiyordu. Videoyu görünce

O zamanki görünüşüne bakınca, kendi canına kıymanın eşiğinde olduğuna kesinlikle inanabilirdim.

Artık çok farklı görünüyordu. Çok farklıydı. Tüm varlığını değiştirmişti.

Benim için.

Ben onun "teşvikçisiydim." Uğruna dolu bir silahla yüzleşeceği kişi.

Bir adım daha yaklaştı, gözleri beni esir aldı. "Seni ilk gördüğümde şakalar yapıyor ve gülüyordun.

Sen benim acımasız hayatımda eksik olan her şeydin.

Büyülenmişim; takip etmek zorundaydım. Başka bir bara gittin. Limerik yarışması vardı. Kazanan şiiri İrlandalı bir çapakla söyledin."

Hatırladıkça yüzüm kızarıyor -çok fazla hece ve şüpheli bir tat- ama sarhoş olmuştum.

Bir zamanlar Nantucket'li bir delikanlı vardı ve bir delik gördüğünde onu becerirdi. Sıranın aşağısındaki tahta çitte güzel, yuvarlak bir delik vardı. Bir kıymık sonra kovayla gelirdi.

"Vika, hafızamda ilk kez güldüm. Ses göğsümden gelen ses beni korkuttu. Ve benim için doğru kişinin sen olduğunu biliyordum. Sadece ismine ihtiyacım vardı."

Zihnimi geriye attım. "Sunucu benden kalabalığa kendimden bahsetmemi istedi."

Yüz ifadesi sertleşti. "Ve sen de lanet olası bekarlığa veda partinde olduğunu söylemiştin. Sonunda seni bulmuştum ve nişanlıydın."

"Demek hayatımı manipüle etmeyi kendine görev edindin," dedi dolandırıcı.

"Ailenizi araştırırken, uzun bir dolandırıcılığın ne olduğunu keşfettim. Bir porsuk oyunu başlangıç için ideal görünüyordu. Hemen bir tane hazırladım."

Öfkem tavan yaptı. "Bana zarar vereceğini biliyordun!" I tekrar volta atmaya başladı. "Bunun beni ne kadar mahvettiğine dair bir fikrin var mı?"

"Seni incitmekten nefret ediyordum!" Yaralı elini yüzünde gezdirdi, yarasını hissetmiyormuş gibi görünüyordu. "Bir anlaşma yaptım

kendimle: Onu sadece bir kez tuzağa düşürmeye çalışacaktım. Eğer pes edecek kadar zayıf olduğunu kanıtlarsa -özellikle de düğününüze bu kadar yakinken- eninde sonunda kendi başına kaçacağını düşündüm. Eğer direnirse, seni sonsuza dek yalnız bırakacağımı söyledim kendime." Dmitri bana o can simidi bakışını attı. "Ama bu lanet olası bir yalandı çünkü senden asla vazgeçemezdim. Seni asla bırakamazdım.

yenik düştü."

Bir nefes ciğerlerimi terk etti ve adımlarımı yavaşlattım. "Benimle buluşması için ona e-posta göndermek gereksiz yere zalimceydi."

"Ödemek için oynamak zorundasınız." Kendi mantığımızı bize karşı kullanıyordu! "Bunu aile üyelerinizden birinin yaptığını varsaydınız ama onlara karşı kalıcı bir kin beslemediniz."

Kahretsin. İyi noktaya değindin. "Onunla savaşmak hangi amaca hizmet ediyordu?" "Hiçbir amaca. Sadece ona sadakatsizlik ettiği için dayak atmak istedim. Sen." Dmitri'nin yumrukları sıkıldı. "Seninle onca anısı olduktan sonra bunu nasıl yapabilir? Her birini kıskanıyorum."

Belli ki Dmitri tüm özel mesajlarımı, Brett'in tüm hatıralarını okumuştı ama konuşamıyordum; Pete ve ben Dmitri'nin telefonunu klonlama fırsatını kaçırdığımız için hayıflanmıştık.

"Nihayetinde seni incitmenin suçlusu eski nişanlın. Elindekinin kıymetini bilmedi," diye homurdandı Dmitri. "Bu yüzden evet, onu kendime hedef yaptım, çünkü sen sadık bir koca. Ve onun aksine, gözlerimi kraliçeden ayıramam!"

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Geniş çaplı kelime oyunu. Bu adam daha seksi olamazdı.

Büyükanne, anne ve Karin iç çektiler.

Al sinsi bir ses tonuyla, "Şah mat" diye mırıldandı. Pek sayılmaz. "Kartel tehdidi gerçek miydi?" "Evet."

Adımlarım hızlandı. "Kingpin'i kendi amaçların için manipüle ettin mi?" Bunu asla atlatamazdım. Eğer ailemi

tehlikeye atmışsa.

Yine de Dmitri'nin bunu yaptığına inanamadım.

"Yusuf'a zarar vermek yerine paramı kabul etmesi için onu cesaretlendirdim." Dmitri babamı işaret etmek için el salladı.

Donup kaldım. "Sen ne?"

Babam afallamış görünüyordu; annem ise Dmitri'ye eski bir kahramanmış gibi bakıyordu.

"Tehdit çok gerçektir." Dmitri bana bir adım daha yaklaştı. "Sana kardeşimle aramı düzelttiğimi söylemişim. İlk başta bunu yaptım çünkü sen aileye saygı duyuyorsun ve ben de kendi ailemde çatlaklar olmasın istedim." Birleşik bir cephe güçlü bir şeydir, değil mi? "Ama Aleks'in bana çok büyük yardımı oldu.

kartel görüşmeleri."

Çünkü Aleks bir mafya vor'du. "Sizin için çok önemli olan iş meseleleri . . ." Dmitri kardeşine gitmişti.

-Babamı ve ailemi kurtarmak için onlarca yıllık öfkenin ardından şapkamı elime aldım.

"Kingpin'e ödeme yaptım, daha da fazlasının geleceğine söz verdim, ancak ondan borcunuzun olduğunu size bildirmemesini istedim.

memnunum."

Pete, "Aciliyet hissi yaratmak" dedi.

Dmitri başıyla onu onayladı, sonra bana döndü. "Seni kazanmak için planımı Aleks'e anlattım. Cazibeyi öğrenemeyeceğimi ve sana geleneksel bir şekilde kur yapmanın başarısızlıkla sonuçlanacağını biliyordum. İkimiz de sınırlarımı ve sana olan saplantımı ancak bu kadar uzun süre saklayabileceğimi biliyorduk."

Cinsel sınırlamaları. Çünkü çıkan insanlar seks yapardı.

"Bir süt ineği çekeceğimi biliyordun." Ona ilk kez birlikte uyuyamazdık, o da buna el koyardı.

Başını eğdi.

"Maksim ve diğerleri beni ve ailemi biliyor muydu?"

"Hayır, herkesle tanıştıktan sonraki sabaha kadar değil. O ve güvenlik şefi Vasili gece boyunca sizi kontrol ettiler. Geçmişinizi gizleme çabalarınız etkili olmuş olabilir ama bu ikisinin bulamayacağı hiçbir şey yok."

Benji elini kaldırdı. "Onlarla sohbet edip edemeyeceğimi

sormak için yanlış zaman mı?"

Dmitri anlayışlı görünüyordu ama ben kardeşime ters ters baktım ve o da sustu.

"Maksim ertesi gün bana geldi," dedi Dmitri, "senin dolandırıcı bir aileden geldiğin haberini vermek için. Ben de kendi dolandırıcılığımlı yaptığımı itiraf ettim. Öğrendiğin anda aramızdaki her türlü ilişkiyi bitireceğine inanıyordu. Ona göre umutlarım suya düşmüş gibiydi. Ailem bizi ziyaret etmedi ya da seni aramadı çünkü hiçbirisi sana yalan söylemek istemedi.

-Ya da ben sana itiraf edemedimden komplomu ortaya çıkar."

"Lucía haberi nasıl karşıladı?" Dolandırıcılık numaraları yapan bir adam tarafından hedef alınmıştı.

"Seni de kaybedeceğimden korkuyordu. Bu ay bana ipuçları verdi."

Alt dudağımı endişelendirdim. "Neden daha fazla beklemedin? Bana hazır olmadığını söylemiştin."

"Porsuk oyunlarınız planlarımı hızlandırdı." Parmaklarını saçlarında gezdirdi, daha da gerginleşmişti. "Başka erkekleri baştan çıkarmanı istemedim! Bu yüzden izlerini yaktım. Ama her birini araştırmak zaman alıyordu. Nigel'a aşağılanmış karısı olarak mesaj atmak kolaydı; St. Barts'taki özel numarasını keşfetmek değildi."

Hepsini araştırmış mıydı? Öfke duygumu bastırmaya çalıştım. "Neden senden bir şey istemek için acı çekmeme izin verdin?

Para mı? Yüzüğümü çitle çevirmeyi düşündüğümü biliyordun." Hâlâ parmağımdaya rahatça duran yüzüğü.

"Ben de sessizce bana dönmeni istiyordum. Yüzüğün bir sembol olduğuna inanıyorsun. Bana güvenmeye karar verdiğinde, yüzüğün yanı sıra beni de saklayacağını umuyordum."

Gözlerimi kısmıştım. "Beni test mi ediyordun? Bu yüzden bana istediğim zaman parayı alıp gidebileceğimi hatırlattın."

Başını salladı. "Başından beri senden emindim ama Bana karşı niyetinizden şüphe duyabilecek herkes için kanıt istedim."

"Ailen gibi."

Başını yavaşça salladı. "Senin gibi."

Yutkundum. "Yaptığın her şeyi itiraf eder miydin?"

Bir adım daha yaklaştı. Ne zaman bana birkaç adım yaklaşmıştı? "Sana tüm sırlarımı bir kez açıklayacağımı söylemiştim.

seninkini ortaya çıkardı. Ne yaptığımı açıklamak çok daha kolay olurdu - siz kendinizin ve ailenizin ne iş yaptığını açıkladıktan sonra."

İyi noktaya
değindin. Tekrar.

"Ben asla yalan
söylemedim, Vika."

İçimdeki dolandırıcı onun bu yumuşaklığını alkışlamak zorundaydı; sadece doğru soruları sormadığım
söylenebilirdi. Şimdi deneyecektim. "Bize anlatmadığınız ve
bilmek istediğim başka bir şey var mı? Başka sırlar var mı?"

"Baba. Adresini ilk öğrendiğimden beri adamlarımdan biri
sana göz kulak oluyor. Ben olmadığım zamanlarda."

Biliyordum! Bunun ne derece ürkütücü olduğuna karar
veremiyordum. "Sen benim için dünyadaki en değerli
şeysin; nasıl

Seni koruyamaz mıydım?"

Bu şekilde ifade ettiğinde, tüyler ürpertici biraz aşırı
görünüyordu. "Aslında, ben tatmin olana kadar her
birinizin bir detayı vardı.

kartel tehlikesi tamamen geçmişti."

Tüm aileme baktım, küçük Cash'in üzerinde durdum.
Dmitri en çok ihtiyaç duyduğumuz anda hepimizi
korumuştı.

Sanki zaten sürümüzün bir üyesiymiş gibi.

Daha fazlasını söylemek için dudaklarını
araladı, sonra tereddüt etti. Başımı
uyarırcasına salladım. "Çıkar ağzındaki
baklayı."

"Kartel dolandırıldığı için utanç duyuyordu.

Babanı ibret olsun diye cezalandırmak istediler."

Bakışlarım annemle babama kaydı. Annemin tırnakları
babamın koluna batıyordu. Onu kaybetmeye ne kadar
yaklaşmıştı. Babam annemin elini kapattı, yüzünde ciddi bir
ifade vardı.

Dudaklarım sözsüzce kıpırdadı. Bu konuşmayı yapmak yerine şu anda bir mezar taşının yanına çiçek koyuyor olabilirdim, babamın ne kadar işkence gördüğünü bilmek beni hasta ediyordu.

Bu şah mattı.

Dmitri Karin'e döndü. "Çocuğunuzun babasının sizi gözetlediğini bilmelisiniz. Her Salı ve Cuma Cash'i parka götürdüğünde."

Karin oğluna daha sıkı sarıldı, yüzü aydınlandı.

Dmitri ekledi, "Ama aynı zamanda kamera evinin dışında da."

Yüzü düştü. Walker'a göre, bir sürü çapkınla yatmış gibi görünecekti.

Bunu zamanla halledeceğiz.

Dmitri bana döndü. "Artık her şeyi biliyorsun.

Vika, hiç sırrım kalmadı."

Mücadele ettiğim endişe ortadan kalktı, çünkü radarımı harekete geçirecek hiçbir şey kalmamıştı. Tüm kartlarını ortaya koymuştu.

Masaya.

Dolandırıcılık hissim sonunda rahatlamıştı.

Bir adım daha yaklaştı, gözleri kehribar rengindeydi. "Geçtiğimiz yıl işkence gibiydi; sesini duydum, seni gördüm ama seninle konuşamadım ya da sana dokunamadım. Her gün

Beni tekrar sevip sevemeyeceğini merak ederek kendime eziyet ettim. Yine de her şeyi yeniden yapardım." Sesini alçaltarak, "Anla beni, moya zhena, her şeyi yeniden yapardım," dedi.

tekrar otuz iki yıl."

Nefesim kesildi. Söylediği şeyin büyüklüğü

. . .

Etrafıma bakındım. Gram ve Al onaylamak için bardaklarını kaldırdılar. Karin ısrarla başını salladı. Benji bana başparmağıyla onay verdi ve Pete de "Duh" diye mırıldandı.

Annem ve babam el ele tutuşmuş, birbirlerine çok aşık görünüyordılar; peri masallarının gerçekten de var olduğunun parlak bir örneğiydiler. Peki, onlar bu kadar mükemmel bir şekilde eşleştiklerinde. . . .

Dmitri Sivastyan'ın sadece tek bir dolandırıcılık yapmadığını tamamen anlamıştı. O sadece güven hilelerini kullanmamıştı.

sanatkarlık. Dolandırıcılık bir hayat seçimiydi ve bir yıl boyunca bunu yaşadı, dilimizi ve yollarımızı öğrenerek bir usta oldu. Aristokrat bir dolandırıcı. Dolandırıcılık yapan bir dolandırıcı.

Oynamak hiç bu kadar iyi hissettirmemişti.

Kısa mesafeyi geçip kocamın yanına gittim. "Dmitri, sen bir martı değilsin." Ona ilk geceden beri köle dememiş miydim?

"Ben ... hayır, öyle olduğumu sanmıyorum." Gözlerinde umut parladı. "Belki de insanları daha iyi okumaya başlıyorum. Çünkü sanırım beni öpmek üzeresin." "Yap şunu, Vika." diye mırıldandı.

Bir kovada iki gözyaşı. Şu anda yıldızlara uzanacakmışım gibi hissetmiyordum; benim olanı talep edecekmişim gibi hissediyordum. Hakkım olanı. Ona sıkıca sarıldım ve ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim. Sonra kocamı öptüm.

Bir dolandırıcı için bir dolandırıcı. . . .

EPILOG

Bir gelinlik sonra . . .

Dmitri'ye ayı verdiğimi sanırsın.

Yatak odamızın balkonundan, resepsiyonumuzda sağdıçlarına -Maksim, Aleks, Pete ve Benji- yüzüğünü göstermesini izledim.

Muhteşem kelimesi smokin giyen kocamı anlatmaya yetmez.

Aslında beşi de resmi kıyafetleriyle, Pasifik'in üzerindeki parlak ateş kırmızısı ve altın rengi gün batımının ışığında oldukça güzel bir görüntü oluşturunuyordu.

Baş nedimem Karin ve nedimelerim Lucía ve Nat, gelinliğimin kuyruğunu toparlamama yardım etmişlerdi. Pileli bir büstiyer. Sonra bana biraz rahatlama fırsatı vermek için aşağıya döndüler.

Evimiz ailemizle doldu taştı, tüm bungalovlarımız doldu taştı. Konuklar dans pistinde güldüler, kaliteli şaraplar içtiler ve görkemli lezzetleri cilaladılar. Hey, bedava yemek her dolandırıcının iştahını kabartırdı. Küçük kuzenlerim, Maksim ve Lucía'nın yanlarında getirdikleri köpeklerle sahilde koşturdular.

Jess'in -bir kısmı nedime, bir kısmı koordinatör- bu kadar kısa sürede bu ayrıntılı töreni ve resepsiyonu nasıl planladığını aklım almıyordu.

Hatta Dmitri ve benim balayımız için Paris'e gitmemiz için tüm ayarlamaları yapmış, bana özellikle ziyaret etmek istediğimiz bir kulüp olduğunu üstü kapalı bir şekilde tavsiye etmişti. . . .

Elimde şampanya kadehi, balkon demirine yaslandım ve Dmitri'nin diğeriyle gülüşmesini izledim. Onu bu kadar mutlu görmek kalbimi göğsüme sığmayacak kadar büyük hissettirdi. Bitti

Son üç haftadır o kadar rahatlamıştı ki, artık saklayacak bir şeyi olmadığı için memnuniyet saçıyordu.

Annemlerde havayı temizlediğimiz gün.

Onu zaten "kahraman kocam", Centilmen Joe'nun hayatını kurtaran adam olarak seven kayınvalidemle tanıştırdım.

Dmitri her zamankinden daha az rahatsız olmuştu, muhtemelen Çünkü zaten herkesin önünde ruhunu ortaya koymuştu.

O gece beni Caly'ye geri götürmüştü. Sonra ayak parmaklarım kıvrılana kadar benimle sevişti ve ben ona söz verdim

bana son bir sır vermişti:

"Eğer dibe vurmamış olsaydım, Las Vegas'a asla gelemezdim. Seni asla bulamazdım. Geçmişin acısına katlanmak şimdi çok daha kolay çünkü bir amacı olduğunu hissediyorum. Beni sana getirdi. Moya zhena, sen benim dayanma ödölüksün. "

Bugün kendimi Dmitri Sevastyan'a hiçbir baskı altında kalmadan ve tek bir nedenle adamıştım: Onu seviyordum.

Sanki düşüncelerimi hissetmiş gibi başını kaldırıp bana baktı. Canlı gözleri daha da parladı ve gülümsemesi genişledi. Hemen bana doğru yürümeye başladı.

Pete ve Benji'nin şaşkın bakışlarına bakarak Dmitri'nin konuşmayı yarıda bıraktığını anladım. Kardeşleri sadece eğlenmiş görünüyordu.

Dmitri bana ulaşmak için merdivenleri hızla çıkarken ayak sesleri gümbürdedi. Ne kadar da uygun. İki ay önce bugün

inine ulaşmak için merdivenleri tırmandım, bir canavarı ayartabileceğimi umuyordum.

Yapmıştım. Sonra onu sürümün bir parçası yaptım. Ve şans meleği gülümsedi. . . .

Dmitri nefesini tutarak balkonda bana katıldı. Yontulmuş elmacık kemiklerini sağlıklı bir kızarıklık sarmış, altın rengi gözlerini ön plana çıkarmıştı.

Bu renk akla her zaman parlak gün batımlarını ve yeni başlangıçları getirmiştir.

"Aşağı gelmeni bekliyordum," dedi, sanki uzun zamandır yokmuşum gibi. "Bir iş yapmak ne kadar zaman alır?

bustle? Elbiseyi bundan daha çabuk yaptın." Yeni stüdyomda yarattığım ilk giysi.

Straplez ipek elbise, düz kesim yakalı, klasik dikişli ve süslemesiz modifiye bir A-line idi. Geleneksel beyaz eteği geniş bir trene ve balo salonu büstiyerine sahipti. İnanılmaz derecede sade.

Üstünün siyah olması dışında.

Bu görünüme "sinirli melek" adını verdim. Kendi adıma söylemem gerekirse, oldukça şık olmuştu. Her harika fikir gibi, bunu yapma süreci de ilham verici, hızlı ve öfkeli olmuştu.

Dmitri her adımda yanımdaydı. Yediğimden ve uyuduğumdan emin oldu ve neredeyse o zavallı kanepeyi kırıyorduk.

Neredeyse her adımda yanımdaydı. Beni babamın kolunda ilk gördüğünde kaşları çatılmış ifadesini severek son açıklamayla onu şaşırtmıştım. Çünkü Babam mırıldandı: "İyi talihi onu şaşkına çevirmiş. Böyle bir adam bunu asla hafife almaz. Seni de asla hafife almaz. "

Şimdi Dmitri'ye bakıyordum. "Ben sadece gün batımının ve müziğin tadını çıkarıyordum, bir de kocamın yüzüğünü göstermesinin."

"Bunu gördün, değil mi?" Bir başka sırtışına engel olamayarak onu havaya kaldırdı. "Sonunda benim oldu. Yani ben de seninim."

Bandın içine şu sözleri yazdırmıştım: Çünkü onu asla çıkarmayacağını biliyorum. Sevgiler, V.S.

Bugün geleneksel yeminler etmeye karar vermiştik - kendisinininkini tekrarlarken sesi gür ve gururluydu- ama dün gece ona anında ne söyleyeceğini sormuştum.

"Seni korumak istiyorum. Seni şımartmak istiyorum. Seninle çocuk sahibi olmak ve onları da şımartmak istiyorum. Seninle birlikte yaşlanmak istiyorum. Ve hayatımızın sonunda, her saniyesinde benim tarafımdan sevildiğinden ve bana hayran olduğundan hiç şüphelen olmayacak."

Evet, onu gece yarısına kadar atlattım. . .

Kolunu omuzlarıma doladı, beni sıcaklığı ve baştan çıkarıcı kokusuyla sardı. Birlikte ailelerimizin kutlamalarını izledik.

Dmitri'nin hayatıma kattığı diğer şeylerin yanı sıra, iki yeni erkek ve üç kız kardeşim oldu (bir uzun süre acı çektikten sonra sonunda Jess'i ailesi olarak kabul etmişti). Hepsi bu evlilikten heyecan duyuyordu.

Törenden önce Lucía bana, "Vice'in eski, yeni, çalıntı ve mavi bir şeyi olduğundan emin ol," diye takılmıştı.

Sırlar olmadan ailelerimiz kendileri olabilir ve kaynaşabilirler. Bunun işaretlerini şimdiden gördük.

Havuzun kenarında Vasili ve Al satranç oynuyordu, Gram da onları izliyordu. Al satranç tahtasını ilk açtığı anda Dmitri'ye şöyle mırıldandım: "Buz Adam ile Maverick gibi, huh?" Sıfır tanıma. "Top Gun?" Kocam ve benim on yıl boyunca izlediğimiz filmler vardı.

Bir de Benji ve Jess ile kaynaşmak vardı.

Aklımdan geçenleri okuyan Dmitri onlara doğru el salladı. "Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim."

Birlikte oturuyorlardı ve ikisi de Jess'in söylediği bir şeye gülüyorlardı. Daha önce ilk karşılaştıklarında, çılgın ve cesur Jess onun yüzüne bakmış ve kızarmıştı. Sonra da dili tutulmuştu. Benji ise gözlerini -ya da kamera objektifini- ondan ayıramıyor gibiydi.

Başımı salladım. "Karin'in bunu nasıl karşılayacağından endişeliydim ama onun adına çok mutlu. Cash'in babası için hâlâ kayıp olduğunu itiraf etti." Walker'ın her Salı ve Cuma oğlunun büyümesini izliyor olması onun için çok önemliydi.

İlişkileri hakkında ne yapacağını bulana kadar, Parka gitmeye devam etmeye karar vermişti -oyunun bittiğini belli etmeden- böylece o zamanı geçirebilecekti.

Dans pistinde Cash'i kucağına almış kahkahalar atarken, Cash de sevinç çığlıkları atıyordu. Annemin ona diktiği smokin tulumun içinde çok şık görünüyordu ve herkese bir çift dişini göstermeye kararlıydı.

"Karin ve Walker hakkında bir fikrim var," dedi Dmitri, gözleri ıslıl ıslıldı. "Bence küçük bir dolandırıcılık yapmalıyız."

"Seni dolandırıcı!" "Anlat" diye mırıldanmadan önce sahte bir öfkeyle söyledim.

"Şirketinden kalanları Karin'in adına satın alırız. Ancak o zaman gemi batmadan önce düzeltmek için çok fazla zamanları olduğunu öğrenecekler. Belki de vadesi gelen sahte bir kredi?"

Gözlerim büyüdü. "Onları birlikte çalışmaya zorluyorsun! Seni zeki adam."

Elimi tuttu ve avucuma bir öpücük kondurdu. "Benim yaptığım şey sanatçılık."

İç çektim. Dmitri ile evli olmak floş royal'i gölgede bıraktı.

O hala bir rüya adamdı; gerçek olamayacak kadar iyi olmaya devam etti. Ama birlikte yıldızlara ulaştığımızda, onlar bizim oldu.

Ve haklıydı; rüyalar neden bitmek zorundaydı?

Aşağıdan gelen kahkaha sesleri bakışlarımızı üzerimize çekti.

Maksim Lucia'ya dans pistine kadar eşlik etti ve onu döndürdü. Natalie Aleks'i bile dans etmesi için ikna ediyordu.

O Sevastyan bağlılığı ışıltılı parlıyordu.

Annem ve babam çoktan piste çıkmışlardı, sanki bu ilk randevularıymış gibi çapkın ve heyecanlıydılar. Sonsuza dek mutlu bir hayat yaşıyorlardı.

Dmitri'ye döndüm. "Otuz yıl sonra ailem kadar mutlu olabileceğimizi düşünüyor musun?"

Yüzümü ellerinin arasına aldı ve bakışlarımız kilitlendi. Gözlerinde artık sır yoktu, sadece söz vardı. "Victoria Sevastyan, bundan emin olacağım."

Elimi onun güçlü kalbinin üzerine koydum. "Bunu otuz yıldan çok daha uzun süre isteyeceğim. Seni sonsuza dek isteyeceğim."

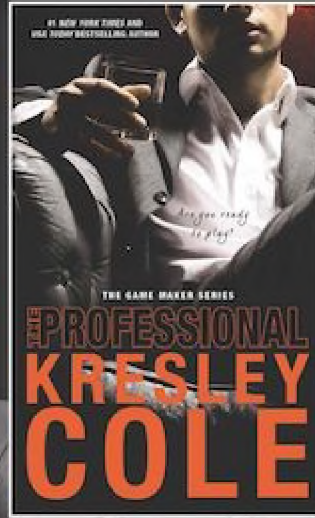
Eğilip dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "Karım ne isterse, onu alır."

Altımızdan alkışlar ve kurt ısıkları geliyordu ve biz öpüşürken sırtıyorduk.

Dmitri Sevastyan beni serbest bırakacağını ve tüm dünyayı bana vereceğini söylemişti.

Her gün ikisini de yapıyor. . . .

GET LOST IN THE SULTRY
WORLD OF #1 *NEW YORK TIMES*
BESTSELLING AUTHOR KRESLEY
COLE'S GAME MAKER SERIES...

Don't miss the first two books in
the series that has readers asking:
How hot is too hot?

PICK UP OR DOWNLOAD YOUR COPIES TODAY!

 GALLERY BOOKS

[Usta](#) - [Profesyonel](#)

Amazon'da şimdi mevcut

Kresley Cole hakkında

Kresley Cole, heyecan verici Immortals After Dark paranormal serisinin, genç yetişkin Arcana Chronicles serisinin, erotik Game

Maker serisi ve beş ödüllü tarihi aşk romanı. Yüksek lisans mezunu ve eski bir atlet olan yazar, dünyanın pek çok yerini gezmiş ve bu deneyimlerinden yola çıkarak unutulmaz karakterlerini ve ortamlarını yaratıyor.

KresleyCole.com adresinden kendisi ve çalışmaları hakkında daha fazla bilgi edinebilirsiniz. Kresley'[nin e-posta bültenine](#) kaydolun ve en son kitap yayınlama güncellemelerinin yanı sıra yarışmalar ve çekilişler hakkında bilgi alın.

Kresley'i sosyal medyadan takip edin:

[Facebook](#) - [Twitter](#) - [Instagram](#) - [Tumblr](#)

Kresley Cole tarafından da

Oyun Yapımcısı Serisi

Profesyonel Usta
Oyuncu

Karanlıktan Sonra Ölümsüzler Serisi

Savaş Lordu Sonsuzluk
İstiyor Başka Hiçbir
Açlığa Benzemeyen Bir
Açlık Kötülere Dinlenme
Yok

Bir Kış Gecesinde Kötü İşler
Gecenin Kıyısında Karanlık
İhtiyaçlar

Alacakaranlıktan Sonra
Karanlık Arzular İblis
Kralın Öpücüğü Kışın
Derin Öpücüğü

Karanlık Bir Prens'in Zevki
Karanlık Bir Savaşçı
Lothaire'in Karanlık
Düşlerinden İblis
Shadow's Claim
MacRieve
Dark Skye
Sweet Ruin

Arcana Günlükleri

Zehirli Prenses

Sonsuz Şövalye
Kışın Ölümü

MacCarrick Kardeşler Serisi

Eğer Cüret
Edersen Eğer
Arzu Edersen
Eğer
Aldatırsan

Sutherland Serisi

Tüm Zevklerin Kaptanı Zevkin
Bedeli

Valkyrie Yayınları
228 Park Ave S #11599
New York, NY 10003

Bu kitap bir kurgu eseridir. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. Diğer isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2016 Kresley Cole tarafından

Bu kitabı veya bölümlerini herhangi bir biçimde çoğaltma hakkı da dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır.

ISBN 978-0-9972151-1-3
ISBN 978-0-9972151-0-6 (e-kitap)

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

